

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕ'

Δευτέρα 17 Μαρτίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6338
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Κ. Γκιουλέκα και Α. Διαμαντοπούλου, σελ. 6268
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γενικό Λύκειο Κρεμαστής Ρόδου, το 3ο Γυμνάσιο Καβάλας, ο Πρόεδρος της Βουλγαρικής Εθνοσυνέλευσης κ. Γ. Πιρίνσκι και τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Αντιπροσωπείας κ. Γ. Γιουρούκοφ, Γ. Μποζίνοφ, Ι. Ίλτσεφ και Α. Μιχαήλοβα. σελ. 6274, 6286, 6290, 6291
4. Επί Διαδικαστικού θέματος. σελ. 6284, 6285, 6286, 6288, 6289, 6313, 6322

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 6261
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 6264
3. Ανακοίνωση του δελτίου αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 18 Μαρτίου 2008. σελ. 6267
4. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.
 - α) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού
 - i) σχετικά με τη συμμετοχή της Ελλάδας στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου στο Πεκίνο κ.λ.π. σελ. 6269
 - ii) σχετικά με τη διάσωση του Κάστρου της Άρτας κ.λ.π. σελ. 6270
 - iii) σχετικά με το Αρχαιολογικό Μουσείο Πειραιά κ.λ.π. σελ. 6271
 - iv) σχετικά με την αξιοποίηση του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών (Ο.Α.Κ.Α) κ.λ.π. σελ. 6272
 - v) σχετικά με την προστασία και ανάδειξη των ΞΕΝΙΑ και τον χαρακτηρισμό τους ως διατηρητέα κ.λ.π. 6274
 - β) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις καταστροφές από τις χιονοπτώσεις στο Νομό Χανίων και από την αποζημίωση των πληγέντων αγροκτηνοτρόφων κ.λ.π. σελ. 6275
 - γ) Προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αναθεώρηση του Κανονισμού Λειτουργίας των δημοσίων Ι.Ε.Κ. κ.λ.π. σελ. 6276
 - δ) Προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την εξόφληση των δεδουλευμένων των εργαζομένων σε ξενοδοχεία της Κέρκυρας κ.λ.π. σελ. 6277

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις». σελ. 6280

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Διαδικαστικού Θέματος

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,	σελ. 6286, 6289
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 6285
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ. 6285
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 6288
ΠΑΝΑΓΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 6285
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 6284, 6285, 6288, 6289, 6313, 6322
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ.,	σελ. 6285
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 6284, 6286, 6288, 6289
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ.,	σελ. 6313, 6322

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 6288
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π.,	σελ. 6289

Β. Επί των επικαίρων ερωτήσεων

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,	σελ. 6272
ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ.,	σελ. 6278, 6279
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ.,	σελ. 6273
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ.,	σελ. 6275, 6276
ΛΙΑΠΗΣ Μ.,	σελ. 6269, 6270, 6271, 6273, 6274, 6275
ΜΠΑΝΙΑΣ Ι.,	σελ. 6270
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ.,	σελ. 6269
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 6277
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ.,	σελ. 6277
ΦΙΛΙΝΗ Α.,	σελ. 6275
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 6276
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ.,	σελ. 6278, 6279

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 6324
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 6302
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ. 6299, 6300
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ. 6330
ΔΑΜΑΝΑΚΗ Μ.,	σελ. 6305
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 6307
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ.,	σελ. 6308, 6309
ΚΑΤΣΕΛΗ Λ.,	σελ. 6309, 6311
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ. 6326
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.,	σελ. 6331
ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ Α.,	σελ. 6335
ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ Δ.,	σελ. 6317
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ.,	σελ. 6311
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 6293, 6294, 6295
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α.,	σελ. 6334, 6335
ΜΑΡΙΝΟΣ Γ.,	σελ. 6300
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 6286, 6287, 6288
ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ.,	σελ. 6291
ΜΑΝΩΛΗΣ Ι.,	σελ. 6297, 6298, 6299
ΜΕΛΑ Ε.,	σελ. 6322
ΜΠΑΝΙΑΣ Ι.,	σελ. 6301
ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ Κ.,	σελ. 6332
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ.,	σελ. 6312
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε.,	σελ. 6313, 6314
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ.,	σελ. 6323
ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ Μ.,	σελ. 6306
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α.,	σελ. 6303
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Α.,	σελ. 6316, 6317
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ.,	σελ. 6280
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 6328
ΡΕΠΠΑΣ Δ.,	σελ. 6336
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 6295, 6296, 6297
ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ Δ.,	σελ. 6319
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ.,	σελ. 6318
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ. 6327
ΣΚΟΥΛΑΣ Ι.,	σελ. 6314, 6315
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι.,	σελ. 6329
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ.,	σελ. 6320
ΤΣΙΟΚΑΣ Θ.,	σελ. 6333
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π.,	σελ. 6289, 6290, 6291

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕ'

Δευτέρα 17 Μαρτίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 17 Μαρτίου 2008, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΕΡΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Νικόλαο Καντερέ, Βουλευτή Νομού Αττικής, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία κάτοικοι και φορείς της Τερψιθέας Γλυφάδας Αττικής ζητούν την άμεση απομάκρυνση κεραίας κινητής τηλεφωνίας από το κτήριο της οδού Μ.Ασίας 92 Γλυφάδας.

2) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νότιας Ρόδου ζητεί τη συνέχιση της χρηματοδότησης του Μουσείου Διαχρονικής Ιστορίας κ.λπ..

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Λασιθίου ζητεί έκτακτη χρηματοδότηση, για την αποκατάσταση των ζημιών από τις βροχοπτώσεις στο δημοτικό και αγροτικό δίκτυο κ.λπ..

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Εμπόρων Ελλάδας ζητεί τη διατήρηση του θεσμού της αιρετής διοίκησης, στον Ο.Α.Ε.Ε..

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο αίτημα τουριστικής αξιοποίησης της περιοχής Μονή Τοπλού του Δήμου Ιτάνου Κρήτης.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο αίτημα υλοποίησης επενδυτικών προγραμμάτων στην επαρχία της Σητείας στην Κρήτη.

7) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Μαρία Παπαδοπούλου ζητεί

να παραχωρηθεί από τον Ο.Ε.Κ. αίθουσα των εργατικών κατοικιών Γιαννιτσών, για τη δημιουργία παιδικού σταθμού.

8) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιορδάνης Τηλαβερίδης ζητεί να του χορηγηθεί άδεια περίφραξης οικοπέδου του στα Γιαννιτσά.

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συμβασιούχων Πυροσβεστών Χαλκιδικής «Η ΟΜΟΡΦΗ ΦΥΣΗ» ζητεί τη μονιμοποίηση και την ασφαλιστική τακτοποίηση των μελών του.

10) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος κατεχομένων εκτάσεων Στρατοπέδων Καψάλη και Φιλιππάκου Γιαννιτσών ζητεί την οριστική ρύθμιση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των οικοπέδων των μελών του.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Έλενη Αλεξοπούλου ζητεί την εφαρμογή του νόμου 2413/1996, που αφορά στο χρόνο απόσπασης των εκπαιδευτικών, στα Ευρωπαϊκά Σχολεία.

12) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ελευθεροχωριτών Γιαννιτσών ζητεί να χορηγηθούν πυροσβεστικά οχήματα στο Δήμο Γιαννιτσών.

13) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Αικατερίνη Γεωργιάδου ζητεί να παραχωρηθεί από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών οικόπεδο στο Δήμο Γιαννιτσών, προκειμένου να ανεγερθεί Βρεφονηπιακός Σταθμός από τον Ο.Ε.Ε..

14) Οι Βουλευτές Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ, Λακωνίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ, Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ και Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο αστικός μη κερδοσκοπικός Σύλλογος Μάνης «Η ΕΥΝΟΜΙΑ» ζητεί να συμπεριληφθεί και η περιοχή της Μάνης, στις περιοχές οι οποίες εξαιρούνται αναφορικά με την ύπαρξη τεκμηρίου κυριότητας δασικών εκτάσεων, υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

15) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία μέτοχοι μειοψηφίας των εταιριών : CFS Χρηματιστηριακή Α.Ε.Π.Ε.Υ. και CFS Επιχειρηματικές

Συμμετοχές και Επενδύσεις. Ζητούν την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της CFS Χρηματοπιστηριακή Α.Ε.Π.Ε.Υ..

16) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ANNA ΦΙΛΙΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Παράρτημα Σάμου-Ικαρίας της Ένωσης Τεχνικών Δ.Ε.Η. ζητεί την άμεση στελέχωση των μονάδων παραγωγής ΑΣΠ Σάμου, ΤΣΠ Ικαρίας και Αγαθονήσι.

17) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ANNA ΦΙΛΙΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος και ο Δήμαρχος Μήλου διαμαρτύρονται για την καθυστέρηση αποπεράτωσης των έργων επέκτασης του αεροδρομίου της Μήλου.

18) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κίνηση Πολιτών για τη διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς Γιαννιτών ζητεί να παραχωρηθεί στο Δήμο Γιαννιτών η έκταση του στρατοπέδου Καψάλη.

19) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ANNA ΦΙΛΙΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Κηρύκου Ικαρίας ζητεί την αποκατάσταση της ακτοπλοϊκής σύνδεσης του Αγίου Κηρύκου με τον Πειραιά.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται να κηρυχθεί παγετόπληκτος ο Νομός Ηλείας.

21) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ιατρών του Θεραπευτηρίου Λέρου αμφισβητεί τη νομιμότητα κατοχής, της θέσης του Αναπληρωτή Διοικητή Κ.Θ.-Κ.Υ.Λέρου.

22) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Αυτοκινητιστών Δήμου Ελλησπόντου Νομού Κοζάνης ζητεί τη διακοπή των παράνομων δραστηριοτήτων που εκτελούνται, στην περιοχή του από μέλη του.

23) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των Απανταχού Αποδήμων Ζακυνθίων «Α.Κάλβος» ζητεί την ίση μεταχείριση των επαγγελματιών που οφείλουν τέλη παρεπιδημούντων.

24) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Έπαρχος της Μήλου ζητεί να μη συμπεριληφθεί η Μύκονος, στα δρομολόγια της άγονης ενδοκυκλαδικής συγκοινωνιακής γραμμής των Δυτικών Κυκλάδων.

25) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Σύλλογοι Εκπαιδευτικών ζητούν από τον Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης Αττικής, να διερευνήσει το θέμα της υποψηφιότητας Διευθυντών.

26) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. «ΑΛΕΞ. ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ» ζητεί να μη γίνει καμία σύμπτυξη τμημάτων, στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Παλλήνης.

27) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι φύλακες Σχολικών κτηρίων του Δήμου Μεσολογγίου ζητούν την καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών τους.

28) Η Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Υγείας Ανωγείων Νομού Ρεθύμνης ζητεί να χαρακτηριστεί Άγονο και Προβληματικό τύπου Α'.

29) Οι Βουλευτές Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ και Ρεθύμνου κ. ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Ηρακλείου διαμαρτύρεται για την ποιότητα της παρεχόμενης Ηλεκτρικής Ενέργειας και τις διακοπές

ρεύματος στην Κρήτη.

30) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Αγώνα για τα Ηπειρώτικα Κληροδοτήματα προτείνει να γίνουν μεταβολές στο σχέδιο Νόμου-Κώδικα Εθνικών Κληροδοτημάτων.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται, στο αίτημα υπογραφής της ΚΥΑ η οποία θα καθορίζει το οριστικό καθεστώς προστασίας του βιοτόπου στην περιοχή Κοτυχίου - Στροφυλιάς.

32) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μιχάλης Παπαδόπουλος, κάτοικος Γιαννιτών ζητεί να χαρακτηριστεί ανάπηρος ειρηνικής περιόδου.

33) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Σπουδαστών Παραρτήματος Πύργου του Τ.Ε.Ι. Πάτρας ζητεί την άμεση τοποθέτηση μόνιμου διοικητικού προσωπικού, στο Τμήμα Πληροφορικής και Μ.Μ.Ε. του Τ.Ε.Ι. Πάτρας.

34) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κ.κ. Ιωάννης Γεωργιάδης, Γεώργιος Γρηγοριάδης και Αικατερίνη Παπαδοπούλου ζητούν την ένταξή τους στο άρθρο 22 του Ν.1836/89.

35) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επιλεκτική κατεδάφιση παραλιακών ακινήτων, στη Ζαχάρω και το Επιτάλιο.

36) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Α' Ένωση Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Πέλλας ζητεί τη δημιουργία Βαθμολογικού Κέντρου στην Πέλλα.

37) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ηλείας ζητεί την οικονομική και γενικότερη στήριξη των πληγέντων από τον παγετό, παραγωγών του Νομού Ηλείας.

38) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Αικατερίνη Παπαδοπούλου, μητέρα τριών παιδιών ζητεί να ενημερωθεί αν δικαιούται μειωμένο ωράριο.

39) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Σουσάνα Γαβριηλίδου ζητεί να χαρακτηριστεί πολύτεκνη μητέρα.

40) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Μαρία Δηλιάπη ζητεί να καταλάβει κενωθείσα θέση στον Οργανισμό Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η. στην Έδεσσα.

41) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χαράλαμπος Ιορδανίδης ζητεί να μεταβιβάζεται το δικαίωμα της συμμετοχής σε διορισμούς από γονείς Α.Μ.Ε.Α. στα τέκνα τους.

42) Ο Βουλευτής Α. Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία τα Κέντρα Πρόληψης του Νομού Θεσσαλονίκης ζητούν τη δημόσια, πάγια και τακτική χρηματοδότηση των Κέντρων Πρόληψης κλπ.

43) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ομάδα οδηγών ΤΑΞΙ Γιαννιτών ζητούν να μην αφαιρείται η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος οδηγού, μετά την παρέλευση των 65 χρόνων.

44) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέ-

θεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός και Λαογραφικός Σύλλογος Λεσκοβιτών Παίκου «ΤΑ ΤΡΙΑ ΕΛΑΤΑ» ζητεί τη δημιουργία δρόμου πρόσβασης προς τον οικισμό των Τριών Ελάτων Πέλλας.

45) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Αιτωλοακαρνανίας διαμαρτύρεται για την αλόγιστη εκμετάλλευση από τη Δ.Ε.Η., των υδάτινων αποθεμάτων των τριών φραγμάτων του ποταμού Αχελώου.

46) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Παναγιωτικού Νομού Αιτωλοακαρνανίας ζητεί χρηματοδότηση, για την ηλεκτροδότηση του πρώην οικισμού «Παλαιοκαρύας» Μαλερού Τ.Δ. Κερασιάς.

47) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Αριστοτέλης Λουτροχωρίου ζητεί τη διάνοιξη τούνελ μέσα από το λόφο του Προφήτη Ηλία.

48) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αντώνιος Ζαχαριάδης ζητεί τη ρύθμιση χρέους του προς το Δημόσιο.

49) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος ζητεί να παραμείνει η 34η Ταξιαρχία στα Γιαννιτσά.

50) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Άννα Αλαίτση ζητεί να της χορηγηθεί σύνταξη χρείας από το Ι.Κ.Α. Έδεσσας.

51) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Αικατερίνη Αποστολούδα ζητεί τη μετάταξη της από το Νοσοκομείο Έδεσσας στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών Έδεσσας.

52) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς και Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιχθυεμπόρων Πειραιά διαμαρτύρεται για τις υπηρεσίες που παρέχει η «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΑΛΙΕΙΑΣ».

53) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Ζουρνατζόγλου, απόστρατος αξιωματικός της Πολεμικής Αεροπορίας ζητεί την ηθική και βαθμολογική του αποκατάσταση από την Πολεμική Αεροπορία.

54) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Συμέλα Παπαδοπούλου ζητεί την αναγνώριση απολυτηρίου της από τη Γερμανία.

55) Η Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Μουσείο Πολιτιστικό Κέντρο Αγίου Κωνσταντίνου ζητεί επιχορήγηση, για την αποπεράτωση κτηρίου.

56) Η Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Μουσείο Πολιτιστικό Κέντρο Αγίου Κωνσταντίνου ζητεί οικονομική ενίσχυση, για την αγορά Τμήματος της Vila Barozzi.

57) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ασκληπιείου Νομού Αργολίδας ζητεί την ίδρυση πολυδύναμου Αστυνομικού Τμήματος, στο Λυγουριό.

58) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε έγγραφο με το οποίο ζητείται η ανάληψη άμεσων δράσεων, για τη συντήρηση των ετοιμόρροπων τμημάτων του

Βυζαντινού Φρουρίου Τεμένους, στο Νομό Ηρακλείου Κρήτης.

59) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Στελεχών Πρόληψης «ΑΡΗΞΙΣ» ζητεί χρηματοδότηση για την κάλυψη λειτουργικών του αναγκών.

60) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Στελεχών Πρόληψης ζητεί τη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης.

61) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βρεφονηπιαγωγών Τ.Ε.Ι. διαμαρτύρεται για την επικείμενη αλλαγή χρηματοδότησης των Παιδικών Σταθμών που λειτουργούν στην αρμοδιότητα των Ο.Τ.Α..

62) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ελευθέριος Ξενίδης ζητεί να επιστραφεί το δίπλωμα οδήγησης στο γιό του Ισαάκ Ξενίδη.

63) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Καρυπίδης, συνταξιούχος Τ.Ε.Β.Ε. ζητεί την οριστικοποίηση της καταβολής της αναπηρικής του σύνταξης από το Τ.Ε.Β.Ε..

64) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Παρασκευή Πλεπέ, Α.Μ.Ε.Α., με ποσοστό αναπηρίας 80% ζητεί να της χορηγηθεί αναπηρικό επίδομα.

65) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Κυριακή Αλμπάνογλου ζητεί το διορισμό της ως εκπαιδευτικός, ως μητέρα παιδιού με αναπηρία 70%.

66) Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνσπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Ηρακλείου αναφέρεται στο ενεργειακό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Κρήτη και ζητεί τη λήψη μέτρων επίλυσής του.

67) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ν.Εύβοιας «Η ΔΗΜΗΤΡΑ» ζητεί την ανάκληση του Π.Δ. 51/13-3-06, που αφορά στη σύνθεση των Επιτροπών χορήγησης βεβαιώσεων παραγωγικών αδειών Λαϊκών Αγορών, σε αγρότες.

68) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ και Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία μέλη του Συλλόγου Προσωπικού Ε.Υ.Δ.Α.Π. ζητούν να καταβληθούν εγκεκριμένα ποσά στην οικογένεια του εργαζόμενου στην Ε.Υ.Δ.Α.Π. και θύματος εργατικού ατυχήματος, Παρασκευά Ζαχαριάδη.

69) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ηλείας ζητεί την άμεση και πλήρη καταγραφή των ζημιών από τον παγετό, στις καλλιέργειες του Νομού Ηλείας.

70) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Φθιώτιδας ζητεί τη χρηματοδότηση μελέτης για την υλοποίηση ολοκληρωμένου προγράμματος ανάπτυξης του Νομού Φθιώτιδας.

71) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αταλάντης Φθιώτιδας ζητεί την ίδρυση γραφείου Ο.Α.Ε.Δ. στην Αταλάντη.

72) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία ο Δήμος Θεσσαλιώτιδος Φθιώτιδας ζητεί την άμεση σύσταση και λειτουργία του φορέα διαχείρισης του ταμειωτήρα Σμοκόβου.

73) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Αττικής «Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ» ζητεί τον καθαρισμό από ρυπογόνες ουσίες του ρέματος Χαλανδρίου Αττικής.

74) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Ομοσπονδίες και Αγροτικοί Σύλλογοι Νομού Θεσσαλονίκης ζητούν την αύξηση της επιτροφής φόρου του αγροτικού πετρελαίου, κατά 15% ανά καλιέργεια.

75) Ο Βουλευτής Σάμου κ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Σάμου ζητεί την επανεξέταση και αλλαγή του γενικού πλαισίου χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης του Νομού Σάμου.

76) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σώμα Επιλέκτων Μεταφραστών - Διερμηνέων ζητεί τη νομοθετική αναγνώριση και κατοχύρωση του επαγγέλματος των μεταφραστών - διερμηνέων.

77) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σώμα Επιλέκτων Μεταφραστών - Διερμηνέων ζητεί τη νομοθετική αναγνώριση και κατοχύρωση του επαγγέλματος των μεταφραστών - διερμηνέων.

78) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Τ.Ο.Ε.Β. Μάτι - Τυρνάβου Λάρισας ζητεί έκτακτη χρηματοδότηση για την αποκατάσταση ζημιών του δικτύου του.

79) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Στελεχών Πρόληψης ζητεί τη διασφάλιση της εργασίας των μελών του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 4158/10-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β 13-28/29-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ι. Σκουλάς, με θέμα «Χωρίς μηχανισμούς ελέγχου η αγορά», σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Από το 1992 και μετά, δυνάμει της Α.Δ. 16/92, οι τιμές πώλησης στο σύνολο σχεδόν των τροφίμων και ποτών διαμορφώνονται ελεύθερα, με βάση την προσφορά, ζήτηση και τους κανόνες του υγιούς ανταγωνισμού, σε όλα τα στάδια εμπορίας τους (βιομηχανία, βιοτεχνία, εισαγωγέας, χονδρέμπορος, λιανοπωλητής), με μόνη εξαίρεση τα οπωρολαχανικά συμπεριλαμβανομένης και της τομάτας και τις παιδικές τροφές. των οποίων οι τιμές τελούν ακόμα υπό το καθεστώς των ελεγχόμενων ειδών.

Η απελευθέρωση των τιμών ήταν απόρροια της επιτακτικής ανάγκης εναρμόνισης της οικονομίας της ελληνικής αγοράς προς τις αντίστοιχες οικονομίες των άλλων Κρατών-Μελών της Ε.Ε., αφ' ενός μεν γιατί κάτι τέτοιο επιτάσσει η συνθήκη ένταξης της χώρας μας στην Ε.Ε. και αφετέρου γιατί με την απελευθέρωση αυτή διασφαλίστηκε η οικονομική επιβίωση των ελληνικών επιχειρήσεων απέναντι στις ανταγωνιστικές συνθήκες στην Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια Αγορά, που είναι αισθητές αλλά και για να δοθούν κίνητρα στις επιχειρήσεις αυτές να δραστηριοποιηθούν και ανταγωνιστικά μεταξύ τους, προς όφελος των ιδίων και του καταναλωτικού κοινού.

Συνεπεία πλέον της απελευθερωμένης αγοράς οι εκάστοτε κρατούσες συνθήκες, πολλές φορές στα πλαίσια του υγιούς ανταγωνισμού, εκ των πραγμάτων επηρεάζουν τις τιμές (π.χ. με

χαμηλή προσφορά -υψηλή ζήτηση -άνοδος τιμών, με υψηλή προσφορά -χαμηλή ζήτηση -μείωση τιμών).

Από την άλλη πλευρά όμως, φρόνιμο είναι, όπως οι διαλαμβανόμενες επί των τιμολογίων τιμές αγοραπωλησίας της τομάτας που εξ' αντικειμένου ελέγχεται απεικονίζουν την πραγματικότητα, διαφορετικά κάθε περίπτωση απεικόνισης πλασματικών τιμών στα τιμολόγια αυτά, εφόσον καταδειχθεί, συνιστά ποινικό αδίκημα, τιμωρούμενο από το άρθρο 30 (παράγραφος 7) του Αγορανομικού Κώδικα, με φυλάκιση ή χρηματική ποινή ή και με τις δύο αυτές ποινές, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι τέτοιες μορφής αθέμιτες πρακτικές (πλασματικότητα τιμών) βαίνουν σε βάρος των παραγωγών και του τελικού καταναλωτή και των συμφερόντων της εθνικής οικονομίας.

Το γεγονός ότι οι τιμές διαμορφώνονται ελεύθερα, δε σημαίνει ότι δεν υφίσταται μηχανισμός ελέγχου αυτών, αφού σε ισχύ ευρίσκεται το ισχυρό νομικό πλαίσιο του Ν. 703/77 «Περί προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που εφαρμόζεται από την αρμόδια Επιτροπή Ανταγωνισμού, νόμος που θεσπίζει κανόνες περί τη λειτουργία της αγοράς μέσα από υγιείς συνθήκες ανταγωνισμού και επιβάλλει κυρώσεις σε επιχειρήσεις, που για ίδιο και μόνο οικονομικό όφελος, εφαρμόζουν συμπεριφορές και πρακτικές που διαστρεβλώνουν τον ανταγωνισμό (κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, εναρμονισμένες πρακτικές τιμών, ολιγοπωλιακές ή μονοπωλιακές καταστάσεις κ.λπ.).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, ο ανταγωνισμός υπαγορεύει στον καταναλωτή την ανάγκη όπως, για την προστασία του και διασφάλιση των οικονομικών του συμφερόντων, ερευνά την αγορά, για επιλογή των προϊόντων της αρεσκείας του και στις συμφέρουσες γι' αυτόν τιμές.

Από πλευράς αρμοδιότητας της Δ/σης Τιμών, Τροφίμων και Ποτών της Γ.Γ. Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης ισχύουν μηχανισμοί, μέσω των οποίων παρακολουθείται η διαμόρφωση και εξέλιξη των τιμών τροφίμων και ποτών στην εγχώρια αγορά, όπως:

α) Η Α.Δ. 5/05, με την οποία επιβάλλεται η υποχρέωση σε βιομηχανίες, βιοτεχνίες και εισαγωγείς μεγάλης οικονομικής επιφάνειας (υψηλός κύκλος εργασιών) όπως, επί εκδηλούμενης πρόθεσής τους να μεταβάλλουν τις τιμές των τροφίμων και ποτών (που απαριθμούνται σε 57 προϊόντα), ενημερώνουν απευθείας την υπηρεσία 10 ημέρες τουλάχιστον, πριν τη μεταβολή αυτή, υποβάλλοντας προς τούτο τον τιμοκατάλογο με τις νέες τιμές. Σε συνέχεια αυτής της διάταξης και σε μια προσπάθεια καλύτερης καταγραφής των τάσεων της αγοράς, ζητήθηκε από την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης από τις αλυσίδες των Super Market να καταθέτουν επιπλέον λίστες με τις τιμές από 450 βασικά προϊόντα.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία και με παράλληλη εξέταση των τιμών παραγωγού και των αντίστοιχων διεθνών τιμών επιδιώκεται η διερεύνηση αναίτιων ανατιμήσεων.

β) Η σε τακτά χρονικά διαστήματα διενέργεια τιμοληψίας σε βασικά είδη διατροφής από επιλεγμένες πηγές πληροφόρησης (Σούπερ Μάρκετ) της Πρωτεύουσας.

γ) Ο καθημερινός αγορανομικός και τιμοληπτικός έλεγχος στις τιμές οπωρολαχανικών που διαμορφώνονται στις Λαϊκές Αγορές της Πρωτεύουσας.

δ) Η λειτουργία του θεσμού «ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΙΜΩΝ», όπου καταγράφονται οι τιμές πώλησης οπωρολαχανικών που διαμορφώνονται στις Κεντρικές Αγορές Χονδρεμπορίου και στις Λιανικές (Σούπερ-Μάρκετ, Οπωροπωλεία και Λαϊκές Αγορές).

Όλα τα στοιχεία τιμών που συλλέγονται από τους παραπάνω μηχανισμούς καταγράφονται παρακολουθούνται και αξιολογούνται έτσι ώστε να υπάρχει κάθε φορά μια σαφής εικόνα στις τάσεις της αγοράς από πλευράς τιμών. Στο πλαίσιο των δράσεών μας για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και την καλύτερη ενημέρωση, τόσο των εμπόρων, αλλά και των καταναλωτών, δημοσιοποιούμε - στην αντίστοιχη ιστοσελίδα - τις τιμές χονδρικής οπωρολαχανικών και κρεάτων στις Κεντρικές Αγορές Αθηνών (Ρέντη) και Θεσσαλονίκης. Έτσι ο κάθε λιανοπωλητής γνωρίζει τι τιμές θα βρει στη Κεντρική Αγορά σε καθημερινή βάση. (Βλ. ιστοσελίδες www.okaa.gr, στο πεδίο: Δελτία Τύπου-

Δελτία Τιμών και www.kath.gr, πεδίο: Δελτία Τιμών). Η γραμμή καταναλωτή 1520 λειτουργεί διατηρώντας την ανωνυμία της κάθε καταγγελίας, αν αυτό επιθυμεί ο κάθε καταγγέλλων πολίτης, διευρύνει την κάθε υπόθεση και δημοσιοποιεί τις ποινές.

Επίσης, σημειώνουμε ότι ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Γιώργος Βλάχος με την από 13/12/07 επιστολή του ζήτησε από εταιρίες τροφίμων, μετά την αναγγελία νέων τιμών στα προϊόντα τους και επειδή αυτές υπερβαίνουν τις αυξήσεις του δείκτη καταναλωτή, να ενημερώσουν τις υπηρεσίες του Υπουργείου Ανάπτυξης με τα αναλυτικά κοστολόγια από τα οποία προκύπτουν οι αυξήσεις. Επιπλέον ζήτησε όπως γνωστοποιήσουν αν οι αναγγελθείσες ανατιμήσεις αφορούν νέα παραγωγή ή εισαγωγή ή αποθέματα προσδιορίζοντας και το χρονικό διάστημα που αφορούν.

Ο αγορανομικός έλεγχος ως προς την κανονικότητα ή μη των τιμών, υπό τη στενή του έννοια, διενεργείται μόνο στις τιμές των οπωρολαχανικών συμπεριλαμβανομένης και της τομάτας και παιδικών τροφών, επειδή τα είδη αυτά, όπως προαναφέρεται, υπάγονται στην κατηγορία «των ελεγχόμενων ειδών».

Σε όλα τα υπόλοιπα είδη τροφίμων και ποτών η κανονικότητα των τιμών συνδέεται ευθέως με το Ν. 703/77 αρμοδιότητας της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Δεν υπάρχει βέβαια αμφιβολία ότι οι αυξήσεις διεθνώς των τιμών πετρελαίου, έχουν επιπτώσεις στις οικονομίες των χωρών και κατ' επέκταση και στην χώρα μας. Αυτονόητο λοιπόν είναι ότι οι αυξήσεις αυτές επιδρούν και στην εσωτερική αγορά μέσω αυξητικού επηρεασμού τιμών και ως εκ τούτου ο παράγοντας «πετρέλαιο» ως στοιχείο επίδρασης στο κόστος των τροφίμων και ποτών δε μπορεί να παραγνωρισθεί.

Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι πολύ υψηλές τιμές διαμόρφωσης των δημητριακών, αφ' ενός μεν λόγω της παρατεταμένης ξηρασίας στην χώρα μας και αφ' ετέρου λόγω της υψηλής ζήτησης που παρατηρήθηκε στην Κίνα και Ινδία για τα προϊόντα αυτά, είχαν σαν συνέπεια ν' αυξηθούν σημαντικά οι διεθνείς τιμές του είδους, αίτια που επέδρασαν αυξητικά στις τιμές των παραγώγων προϊόντων των δημητριακών (άλευρα, άρτος, ζυμαρικά κ.λπ.).

Οι αυξήσεις των εισαγωγικών τιμών των κτηνοτροφικών προϊόντων (όπως γάλα, τυροκομικά, κρέατα κλπ.) που συμπαράσυνουν αυξητικά και τις τιμές των αντίστοιχων εγχωρίων προϊόντων, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι στις αξίες αυτές επέδρασαν και επελθούσες ανατιμήσεις των ζωοτροφών.

Σε επίπεδο εργοστασιακών τιμών στα παραπάνω προϊόντα δεν πρέπει να διαφεύγει το γεγονός ότι οι τιμές αυτές επηρεάζονται και από άλλους κοστολογικούς παράγοντες που δε μπορούν να παραγνωρισθούν, όπως:

Η τελική τιμή εργοστασίου, αναμφισβήτητα εμπεριέχει στοιχεία κόστους που εξ' αντικειμένου δεν μπορούν να παραγνωρισθούν, όπως π.χ.:

-Τιμή κτήσης πρώτης ύλης, μεταφορά στο εργοστάσιο, έξοδα παραγωγής, έξοδα διάθεσης, γενικά έξοδα, καθαρά κέρδη, προμήθεια αντιπροσώπων, κέρδη χονδρεμπόρων, κέρδη λιανοπωλητών, Φ.Π.Α. κ.λπ.).

Επίσης ο έλεγχος για την εφαρμογή των διατάξεων του Αγορανομικού Κώδικα και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού ισχυουσών Αγορανομικών Διατάξεων εντάσσεται μέσα στα ημερήσια καθήκοντα των Αρχών που ασκούν αγορανομικούς ελέγχους και όπου διαπιστώνονται παραβάσεις από τους υπόχρεους εφαρμογής των διατάξεων αυτών, κινούνται οι διαδικασίες εφαρμογής των νομίμων κατά των παραβατών. Επιπρόσθετα, σας πληροφορούμε ότι, με την έκδοση του Ν.3377/19-08-05 «Θέματα Υπουργείου Ανάπτυξης», ενισχύεται η κείμενη Νομοθεσία.

Τα αναφερόμενα στην ερώτηση «περί έλλειψης μηχανισμών ελέγχου» καθίστανται παντελώς αβάσιμα, αρκεί να εκτιμηθεί ότι επί καθημερινής βάσης διενεργούνται προγραμματισμένοι έλεγχοι στην αγορά, τόσο από αγορανομικούς ελεγκτές - υπαλλήλους της αρμόδιας διεύθυνσης, όσο και από υπαλλήλους που συγκροτούν τα ΚΕΛΑΥΕ και ακόμη ότι, όπου πολλές φορές απαιτείται οι έλεγχοι αυτοί πραγματοποιούνται και ημέρες αργιών (π.χ. Σάββατο) και νυκτερινές ώρες και οι υπάλληλοί μας, όπου είναι ανάγκη, μεταβαίνουν για κοστολογική έρευνα

και εκτός έδρας.

Επισημαίνουμε επίσης, ότι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Ανάπτυξης σε κοινή δράση με τις κατά τόπους Δημοτικές Αστυνομίες και την ΕΛ.ΑΣ. έχουν προβεί σε πολλούς ελέγχους στο παραεμπόριο που αναπτύσσεται πλησίον των Λαϊκών Αγορών από παράνομους υπαίθριους πωλητές και κατά των παραβατών επιβάλλονται οι νόμιμες κυρώσεις (χρηματικό πρόστιμο για έλλειψη άδειας εμπορίας και κατασχέσεις εμπορευμάτων).

Συνεπεία των ανωτέρω αυτονόητο είναι ότι όπου διαπιστώνεται παραβάσεις ασκούνται τα νόμιμα κατά των παραβατών, κατά περίπτωση, είτε μηνυτήριες αναφορές στον Εισαγγελέα για επιβολή ποινικών κυρώσεων, είτε με παραπομπή όπου χρειάζεται των παραβάσεων στις Νομαρχιακές Επιτροπές Εμπορίου κατά τον Ν. 1401/83, για επιβολή από τους Νομάρχες χρηματικής ποινής είτε με πράξεις βεβαίωσης παράβασης για καταλογισμό χρηματικών ποινών, που βεβαιώνονται αμέσως μετά τον έλεγχο.

Επίσης σας γνωρίζουμε ότι παρόμοιοι έλεγχοι, διενεργούνται και από τις υπηρεσίες Εμπορίου Ν.Α. της χώρας και από τα ΚΕΜΥΕ που έχουν συγκροτηθεί στις περιφέρειες.

Ο Υφυπουργός ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ»

2. Στην με αριθμό 1259/30-10-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 56/22-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, και κατά το μέρος που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρακαλώ να ενημερώσετε τον αξιότιμο κύριο συνάδελφο ότι, από το με αριθ. πρωτ. 2236/6-11-07 έγγραφο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Βόλου προκύπτει ότι την 25η Οκτωβρίου 2007 και ώρα 16:00 στο 7ο χιλιόμετρο ΠΕΟ Βόλου-Λαρίσης εντοπίστηκε από περιπολούντες αστυνομικούς της Υ.Α. Βόλου Δ.Χ. φορτηγό αυτοκίνητο στο οποίο επέβαιναν 63 πρόσφυγες (εκ των οποίων 5 ανήλικοι) που στερούνταν ταξιδιωτικών εγγράφων. Συνελήφθη ο οδηγός του αυτοκινήτου και οι 63 πρόσφυγες. Την 26η Οκτωβρίου η Εισαγγελία γνωστοποίησε στην Αστυνομική Διεύθυνση Μαγνησίας την αποχή από την ποινική δίωξη για τους πρόσφυγες, έπειτα και από σχετική έγκριση του Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας κατ' άρθρο 83 παρ. 2 ν. 3386/05. Ο οδηγός του αυτοκινήτου, Κ. Κιούσης, οδηγήθηκε στον Εισαγγελέα Υπηρεσίας, ασκήθηκε σε βάρος του δίωξη για παράβαση του άρθρου 88 παρ. 1 ν. 3386/05 κατά συναυτουργία, οδηγήθηκε στον Ανακριτή και εν συνεχεία προφυλακίστηκε με ένταλμα προσωρινής κράτησης του ιδίου ως άνω Ανακριτή. Οι συγκατηγορούμενοί του για το ίδιο ως άνω αδίκημα διέφυγαν της σύλληψης. Από την Αστυνομική Διεύθυνση Μαγνησίας εφαρμόστηκε σε βάρος των 63 αλλοδαπών η διοικητική διαδικασία απέλασης επιδίδοντας στον καθένα αμέσως με αποδεικτικό κοινοποίησης το πληροφοριακό δελτίο για τους υπό απέλαση κρατούμενους στην αγγλική γλώσσα που κατανοούσαν και τους εξηγήθηκαν επακριβώς και εξαρχής τα δικαιώματά τους συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας χορήγησης ασύλου και του λόγου κράτησής τους.

Αρχικά κρατήθηκαν στο Εκθεσιακό Κέντρο του Δήμου Βόλου που λειτουργεί και ως προσωρινό κέντρο διαμονής προσφύγων και στη συνέχεια προωθήθηκαν στα Τμήματα Δίωξης Λαθρομετανάστευσης Ελασσόνας, Τρικάλων και Καρδίτσας, όπου και κρατούνται μέχρι σήμερα.

Σε βάρος των ενηλίκων αλλοδαπών εκδόθηκαν αποφάσεις προσωρινής κράτησης και αποφάσεις απέλασής τους. Σε βάρος των 5 ανηλίκων εκδόθηκαν αποφάσεις απέλασης χωρίς κράτηση και προωθήθηκαν για φιλοξενία στον ξενώνα της ΜΚΟ «ΑΡΣΗ» στη Μακρινίτσα Μαγνησίας, απ' όπου αναχώρησαν με δική τους πρωτοβουλία προς άγνωστη κατεύθυνση.

Ουδείς από τους 63 πρόσφυγες απελάθηκε μέχρι σήμερα και υποβάλλονται καθημερινά από αυτούς αιτήματα χορήγησης ασύλου, τα οποία εξετάζονται με την ταχύρρυθμη διαδικασία.

Ο Υπουργός
ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ»

3. Στην με αριθμό 1449/1-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 65/21-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, παρακαλώ να ενημερώσετε τον κύριο Βουλευτή για τα εξής:

Οι ελλείψεις σε προσωπικό του κλάδου ΔΕ Εξωτερικής Φύλαξης είναι πράγματι σημαντικές σε πολλά Καταστήματα Κράτησης της χώρας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης συστήθηκε το 1999 με το Νόμο 2721, χωρίς να στελεχωθεί με τον απαραίτητο αριθμό υπαλλήλων. Η έλλειψη αυτή κατέστη εμφανέστερη μετά την έναρξη λειτουργίας της νέας φυλακής στο Μαλανδρίνο Φωκίδας το 2001 και του Κέντρου Απεξάρτησης Κρατουμένων στον Ελαιώνα Θεβών το 2002.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης από τον Μάρτιο του 2004 έως και σήμερα έχει μεριμνήσει για την αύξηση του προσωπικού της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης. Ήδη έχουν προσληφθεί 199 νέοι εξωτερικοί φρουροί μετά από σχετικό διαγωνισμό, ο οποίος ολοκληρώθηκε τον περασμένο Φεβρουάριο. Από τον διαγωνισμό αυτό, 9 εξωτερικοί φρουροί τοποθετήθηκαν στο Κατάστημα Κράτησης Αλικαρνασσού.

Επιπλέον, με την προκήρυξη υπ' αριθμ. αριθ. 62515/07, προκηρύχθηκαν προς πλήρωση 167 θέσεις προσωπικού του συγκεκριμένου κλάδου, από τις οποίες 12 θέσεις έχουν κατανεμηθεί στο Κατάστημα Κράτησης Αλικαρνασσού. Ο διαγωνισμός έχει ήδη ολοκληρωθεί και εντός της ερχόμενης εβδομάδος οι επιλεγέντες υποψήφιοι θα καταταγούν σε Σχολή δίμηνης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, από την οποία και αναμένεται να διορισθούν στις αρχές του Φεβρουαρίου του 2008.

Ακόμη, για την περαιτέρω ενίσχυση των Καταστημάτων Κράτησης σε προσωπικό, το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει ήδη εξασφαλίσει την έγκριση από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών για την πλήρωση με διαγωνισμούς πρόσληψης 300 νέων θέσεων σωφρονιστικών υπαλλήλων και εξωτερικών φρουρών για το 2008. Επισημαίνεται ότι από τις θέσεις που θα κατανεμηθούν στον κλάδο των εξωτερικών φρουρών, κάποιες θα αντιστοιχούν και στο Κατάστημα Κράτησης Αλικαρνασσού.

Ωστόσο, για την εξασφάλιση ακόμη μεγαλύτερου αριθμού θέσεων σωφρονιστικών υπαλλήλων και εξωτερικών φρουρών, οι οποίοι θα στελεχώσουν τα Καταστήματα Κράτησης της χώρας, το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει ζητήσει από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών (αρ. 94162/30-7-07 επιστολή του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης) την έγκριση πιστώσεων για την πλήρωση 713 θέσεων, πλέον των ήδη εγκεκριμένων 300, για το 2008.

Από τα προαναφερθέντα καθίσταται σαφές ότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την ενίσχυση των Καταστημάτων Κράτησης της χώρας σε Εξωτερικούς Φρουρούς.

Ο Υπουργός
ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ»

4. Στην με αριθμό 3660/21-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ντίνου Βρεττού δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/948/11-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντησή:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό πρωτ. 3660/21-12-07, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ντίνος Βρεττός, με θέμα «Ασχήμες συνθήκες διαβίωσης των ΑμεΑ στη χώρα μας», σας πληροφορούμε τα εξής:

Με το νέο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» (2005-2009), ύψους 3,5 δις ευρώ, χρηματοδοτούνται δράσεις ανάπτυξης και βελτίωσης των υποδομών οργάνωσης και λειτουργίας των Ο.Τ.Α., των τεχνικών τους υποδομών καθώς και των κοινωνικών και πολιτιστικών τους υποδομών. Βασικός στόχος του προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ» είναι η αρμονική, ισόρροπη και βιώσιμη ανάπτυξη των Ο.Τ.Α. α' βαθμού, σύμφωνα με τις φυσικές, οικονομικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητές τους.

Ειδικότερα όσον αφορά τον τομέα των υποδομών, το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει τις κάτωθι επιλέξιμες ενέργειες, για την υποστήριξη των ΑμεΑ με τις οποίες οι Δήμοι μπορούν να

προτείνουν ανάλογα έργα και κυρίως:

Στο πλαίσιο του Υποπρογράμματος 1: «Οργάνωση και ανάπτυξη των υπηρεσιών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης στο μέτρο 1.3: «Έργα οργάνωσης και ανάπτυξης των υπηρεσιών των ΟΤΑ», είναι επιλέξιμες οι ενέργειες βελτίωσης του τρόπου πληροφόρησης και εξυπηρέτησης των ΑμεΑ με τη χρήση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών.

Στο πλαίσιο του Υποπρογράμματος 3: «Κοινωνικές και πολιτιστικές υποδομές και δραστηριότητες» στο μέτρο 3.2: «Υποδομές και έργα διοικητικής υποστήριξης», περιλαμβάνει και την εκτέλεση έργων διευκόλυνσης και εξυπηρέτησης των ΑμεΑ (π.χ. εκτέλεση έργων για την εξασφάλιση της προσβασιμότητας των κτιρίων που στεγάζονται οι υπηρεσίες των Ο.Τ.Α., σε άτομα με ειδικές ανάγκες), το μέτρο 3.3: «Υγεία - Πρόνοια - Αντιμετώπιση κοινωνικού αποκλεισμού» περιλαμβάνει την κατασκευή έργων και ανάπτυξη δραστηριοτήτων στους τομείς της υγείας και πρόνοιας, όπως κέντρα ενημέρωσης, πληροφόρησης κ.λ.π. ευπαθών κοινωνικών ομάδων καθώς και την επισκευή και επέκταση της υπάρχουσας κτιριακής υποδομής, με προτεραιότητα στην βελτίωση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρίες. Τέλος στο μέτρο 3.6 «Εκπαίδευση κατάρτιση», είναι επιλέξιμα έργα βελτίωσης της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρίες στα υφιστάμενα σχολικά κτίρια.

Ειδικότερα στο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ», το οποίο εκτείνεται στην πενταετία 2005-2009, έχουν ενταχθεί μέχρι σήμερα 8 έργα σε 7 Ο.Τ.Α. -συνολικού προϋπολογισμού 2.121.271 €, τα οποία αφορούν σε υποστήριξη ατόμων με ειδικές ανάγκες (ΑμεΑ).

Η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της και ως προς την κατεύθυνση της λήψης μέτρων για την εξασφάλιση της προσβασιμότητας των ΑμεΑ και γενικότερα για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών αυτών κατά τις συναλλαγές τους με τη Δημόσια Διοίκηση, προέβη στη σύσταση Τμήματος Προσβασιμότητας ΑμεΑ στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (Π.Δ. 13/2005, Φ.Ε.Κ. 11/Α/20-1-2005).

Οι αρμοδιότητες του Τμήματος Προσβασιμότητας ΑμεΑ/ΓΓΔΔ & ΗΔ, όπως αυτές καταγράφονται στο ανωτέρω Π.Δ. αφορούν μεταξύ άλλων στην προώθηση και παρακολούθηση της υλοποίησης ενεργειών των δημοσίων υπηρεσιών, των ΟΤΑ α' και β' βαθμού και των ΝΠΔΔ για την άμεση συμμόρφωση προς την υποχρέωση που έχουν να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα εξασφάλισης προσβασιμότητας και λοιπών διευκολύνσεων για τα άτομα με αναπηρίες στους χώρους λειτουργίας τους.

Ως εκ τούτου, το Τμήμα Προσβασιμότητας ΑμεΑ με μία σειρά εγκυκλίων (υπ' αριθμ. ΔΙΑΔΠ/Π.ΑμεΑ/Φ.3/2/22340/7-11-2005, ΔΙΑΔΠ/Π.ΑμεΑ/Φ.3/5/5690/16-3-2006 και ΔΙΑΔΠ/Π.ΑμεΑ/Φ.4/2/5944/6-3-2007) ζήτησε από τις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες να υποβάλλουν σε ετήσια βάση πρόγραμμα προώθησης της προσβασιμότητας, καθώς και χρονοδιάγραμμα εφαρμογής του, επισημαίνοντας ότι, για την υλοποίηση του τελευταίου θα επιληφθούν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του κράτους (π.χ. Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.).

Ειδικότερα, με την τελευταία εγκύκλιο ετίθετο ως καταληκτική ημερομηνία ενημέρωσης της υπηρεσίας μας για τις πραγματοποιηθείσες από τους οικείους φορείς ενέργειες προσβασιμότητας η 31-3-2007 και επαναλαμβανότο ότι η εφαρμογή των ενεργειών αυτών υπόκειται στον έλεγχο αρμοδίων ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους (Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.). Για το σκοπό αυτό η υπηρεσία μας μετά το πέρας της 31-3-2007 με το έγγραφό της αριθμ. ΔΙΑΔΠ/Π.ΑμεΑ/Φ.4-/14/16999/29-6-2007 ανέθεσε στο Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. τη διενέργεια ελέγχου για τη διαπίστωση της εφαρμογής από τους φορείς του δημόσιου τομέα των σχετικών διατάξεων και των οδηγιών του ΥΠ.ΕΣ. αρχής γενομένης από υπηρεσίες του Ν. Λάρισας. Ο νομός αυτός επελέγη με κριτήρια ότι:

- είναι ένας από τους μεγαλύτερους νομούς της Ελλάδας,
- έχει σημαντικό αριθμό ατόμων με αναπηρία
- παρουσιάζει σημαντική συνδικαλιστική δραστηριότητα για τα ΑμεΑ και
- είναι η περιοχή όπου έχει εφαρμοσθεί πιλοτικά η κάρτα αναπηρίας.

Η έκθεση του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. αναμένεται να υποβληθεί στην υπηρεσία μας το αμέσως προσεχές διάστημα. Πρόκειται για τον πρώτο έλεγχο ο οποίος πραγματοποιείται και πρόθεσή μας είναι να επεκταθεί και σε υπηρεσίες άλλων περιοχών. Οι διαπιστώσεις και προτάσεις του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. θα μελετηθούν από την υπηρεσία μας ενδελεχώς προκειμένου να προβούμε στη λήψη κατάλληλων μέτρων για την εξασφάλιση της προσβασιμότητας των κτιρίων των φορέων του δημόσιου τομέα στα ΑμεΑ.

Παράλληλα, προς την κατεύθυνση της προσβασιμότητας και της κοινωνικής ένταξης των ΑμεΑ, με πρόσφατα έγγραφα μας ζητήσαμε από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών (Δ/ση Διαχείρισης Δημόσιας Περιουσίας) και την Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου να μας δώσουν στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των ιδιοκτητών και ενοικιαζόμενων κτιρίων που στεγάζουν δημόσιες υπηρεσίες και αν αυτά είναι προσβάσιμα προκειμένου μετά από σχετική μελέτη να προβούμε στη λήψη κατάλληλων μέτρων βάσει αξιόπιστων στοιχείων.

Κατά τα λοιπά, αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνερωτώμενο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ

5. Στην με αριθμό 4274/11-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β226/5-2-08 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό πρωτ. 4274/11-01-08 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Κ. Αϊβαλιώτης θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

1. Από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπ.Μ.Ε χορηγούνται άδειες τακτικών λεωφορειακών γραμμών Ελλάδας - Αλβανίας σε αλβανικές μεταφορικές επιχειρήσεις εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται στην Συμφωνία Οδικών Μεταφορών Ελλάδας - Αλβανίας (ν.2649/Α' 246/3.11.98) και στα Πρωτόκολλα Διεθνών Οδικών Μεταφορών μεταξύ των δύο χωρών. Επισημαίνεται, ότι η χορήγηση των αδειών σε αλβανικές μεταφορικές επιχειρήσεις γίνεται κατόπιν αιτημάτων του Υπουργείου Μεταφορών της Αλβανίας, το οποίο και είναι υπεύθυνο να ελέγξει κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις αξιοπιστίας και ασφάλειας των μεταφορέων της.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 86 του ΚΟΚ, που κυρώθηκε με το ν. 2696/99 (57Α'), οι Αστυνομικές Αρχές και οι εξουσιοδοτημένες από τους αρμόδιους Υπουργούς ή Νομάρχες Υπηρεσίες, μπορούν να διατάσουν τον έκτακτο τεχνικό έλεγχο των οχημάτων για τα οποία δημιουργούνται αμφιβολίες για την ασφαλή κυκλοφορία τους.

3. Σύμφωνα με την αριθμ. Φ19/98407/3346/16-11-93 εγκύκλιο του Υφυπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, αρμόδιες για την εφαρμογή του άρθρου 86 του ΚΟΚ είναι και οι τελωνειακές αρχές εισόδου - εξόδου της χώρας, που μπορούν να παραπέμπουν για έκτακτο τεχνικό έλεγχο στο πλησιέστερο ΚΤΕΟ οποιοδήποτε οδικό όχημα για το οποίο δημιουργούνται αμφιβολίες για την ασφαλή κυκλοφορία του.

Κατ' εφαρμογή της εγκυκλίου αυτής, το τελωνείο Κακαβιάς παραπέμπει αλβανικά οχήματα, συμπεριλαμβανομένων και λεωφορείων, για έκτακτο τεχνικό έλεγχο στο ΚΤΕΟ Κακαβιάς, που λειτουργεί από το 2002. Επισημαίνεται ότι όταν διαπιστώνονται επικίνδυνες ελλείψεις, και μέχρι την αποκατάστασή τους, αφαιρούνται τα στοιχεία κυκλοφορίας του οχήματος.

Τέλος, τα Μικτά Κλιμάκια Ελέγχου (Μ.Κ.Ε.), τα οποία συγκροτούνται από τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της χώρας βάσει των διατάξεων του ν. 3446/06 (49Α'), διεξάγουν ελέγχους της νομιμότητας και ασφάλειας της κυκλοφορίας και των εκπομπών καυσαερίων, καθώς και της νομιμότητας διενέργειας μεταφοράς, στα ελληνικά και αλλοδαπά λεωφορεία που κυκλοφορούν στη χώρα. Επίσης, τα Μ.Κ.Ε. διεξάγουν οδικούς τεχνικούς ελέγχους στα λεωφορεία που κυκλοφορούν στη χώρα και επιβάλλουν πρόστιμο και αφαίρεση της άδειας και των πινακίδων κυκλοφορίας στις περιπτώσεις εκείνες που διαπιστώνεται ότι δεν πληρούνται οι προβλεπόμενες τεχνικές απαιτήσεις ελέγ-

χου, βάσει της αριθμ. Φ2/55009/4626/00/02 (1028Β') κ.υ.α. με την οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό μας δίκαιο η οδηγία 2000/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Ο Υπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

6. Στην με αριθμό 4257/11-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7256/5-2-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φώτης Κουβέλης, σχετικά με την αξιοποίηση του κτήματος Πουλή στο Δήμο Περιστερίου, σας γνωρίζουμε, ύστερα από ενημέρωση που είχαμε από τον ανωτέρω Δήμο, τα ακόλουθα: Το κτήμα Πουλή αποτελεί αδόμητη έκταση, στα Ο.Τ. 423 και 426 στην περιοχή Μπουρνάζι, η οποία ανήκει σε ιδιώτες.

Στα πλαίσια της επιχείρησης για την πολεοδομική ανασυγκρότηση της περιοχής, το Δημοτικό Συμβούλιο Περιστερίου με την υπ' αριθμ. 634/1989 απόφασή του, ενέκρινε τον χαρακτηρισμό τμήματος του Ο.Τ. 423 και του Ο.Τ. 426 σε χώρο για την κατασκευή αθλητικών εγκαταστάσεων. Στην συνέχεια, με το αριθμ. 415/27-4-1993 Φ.Ε.Κ., εγκρίθηκε ο χαρακτηρισμός του τμήματος του Ο.Τ. 426 ως χώρου αθλητικών εγκαταστάσεων.

Τα ανωτέρω τμήματα των Ο.Τ. ανήκουν στον ίδιο ιδιοκτήτη, ο οποίος πρόσφατα κατέθεσε στο Δήμο προτάσεις για την εξεύρεση λύσης, προκειμένου να προχωρήσει στην αξιοποίηση του μη χαρακτηρισμένου χώρου.

Πρόθεση του Δήμου είναι να μην υπάρξει κανένας αποχαρκτηρισμός των ήδη δεσμευμένων χώρων και με την εξασφάλιση των απαιτούμενων πιστώσεων και επιχορηγήσεων, να προχωρήσει στην συντέλεση των απαλλοτριώσεων και του σκοπού δεσμευσής τους, προκειμένου να επτευχθεί η επωφελέστερη αξιοποίησή τους και να αναβαθμισθεί ο Δήμος τόσο από πλευράς ποιότητας ζωής όσο και από πλευράς αισθητικής τοπίου.

Μέχρι σήμερα ο Δήμος Περιστερίου έχει δεσμεύσει περίπου 150 στρέμματα έτσι ώστε να έχει τη δυνατότητα συντέλεσης μιας ουσιαστικής πολεοδομικής αναβάθμισης.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 18 Μαρτίου 2008.

Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 3188/164/12-12-2007 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Ζγουρίδη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με το μέλλον των συνεταιριστικών εργοστασίων της Ξάνθης.

2. Η με αριθμό 6087/12-2-2008 ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βαρβάρας (Βέρας) Νικολαΐδου προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη λειτουργία της Επαγγελματικής Σχολής Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (ΑμεΑ) του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) στο Δήμο Γαλατσίου Αττικής.

3. Η με αριθμό 3902/8-1-2008 ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την απώλεια χρημάτων από ιδιώτες στο Χρηματιστήριο και τον καταλογισμό ευθυνών.

Β. ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 5500/290/1-2-2008 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Βαρβαρίγου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων μεί-

ωσης του κόστους των λιπασμάτων.

Οι συνάδελφοι Βουλευτές κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας και κ. Άννα Διαμαντοπούλου ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 713/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Παπαδημητρίου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τη συμμετοχή της Ελλάδας στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου στο Πεκίνο κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η Ελλάδα έχει κληθεί να συμμετάσχει ως τιμώμενη μάλιστα χώρα στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου του Πεκίνου που θα πραγματοποιηθεί μετά τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων το Σεπτέμβριο του 2008. Η καλή και έγκαιρη ετοιμασία της συμμετοχής μας θα συμβάλει στην προβολή του Ελληνικού Πολιτισμού σε μία μεγάλη χώρα με την οποία μας συνδέουν μακροχρόνιοι δεσμοί φιλίας και συνεργασίας.

Το Ε.ΚΕ.ΒΙ. σας υπέβαλε ολοκληρωμένη πρόταση με προϋπολογισμό 1.300.000 ευρώ στην οποία περιλαμβάνεται μεταξύ των άλλων η μετάφραση είκοσι πέντε σημαντικών έργων της Ελληνικής Γραμματείας στην κινεζική γλώσσα. Για να καταστεί δυνατή η μετάφραση, η επιμέλεια και η έκδοσή τους θα έπρεπε προ πολλού να είχε διατεθεί η πίστωση από το Υπουργείο, δεδομένου ότι σε ανάλογες περιπτώσεις ουδέποτε οι εκδότες αναλαμβάνουν το απαιτούμενο κόστος.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός αν προτίθεται να εγκρίνει τη διάθεση της σχετικής πίστωσης χωρίς άλλη καθυστέρηση, γιατί διαφορετικά κινδυνεύει να ματαιωθεί ή να περιοριστεί δραστικά η συμμετοχή της χώρας μας σε ένα πολιτιστικό γεγονός με οικουμενική εμβέλεια».

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Παπαδημητρίου θα απαντήσει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Λιάπης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Αγαπητέ κύριε συνάδελφε, πράγματι οι εκδηλώσεις του Πολιτιστικού Έτους της Ελλάδας στην Κίνα αποτελούν μια πολύ σημαντική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Μια πρωτοβουλία αποτελέσμα της στρατηγικής μας για το άνοιγμα του Ελληνικού Πολιτισμού στο εξωτερικό.

Με όχημα τον πολιτισμό πετυχαίνουμε την προβολή της χώρας μας, της δυναμικής αλλά και της προοπτικής που δημιουργείται. Πετυχαίνουμε αυτόν τον στόχο με ιδιαίτερα πολλαπλασιαστικά οφέλη, στην ταχύτερα μάλιστα αναπτυσσόμενη χώρα παγκοσμίως, την Κίνα. Πρέπει να επισημάνω ότι είναι μια προσπάθεια που φέρνει αποτέλεσμα. Οι εκδηλώσεις μας γνωρίζουν ιδιαίτερη αποδοχή από το κοινό και μεγάλη επιτυχία.

Με χαροποιεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι μου υποβάλλετε αυτή την ερώτηση διότι με το ενδιαφέρον σας και εσείς προσωπικά αναγνωρίζετε την μεγάλη αξία που έχει το Πολιτιστικό Έτος της Ελλάδας στην Κίνα.

Επίσης, θέλω να τονίσω ότι πρόκειται για ένα πολύπλοκο εγχείρημα με σημαντικές ασφαλώς δυσκολίες. Ας μην ξεχνάμε ότι πρόκειται για μια διοργάνωση που υλοποιείται πολύ μακριά με ό,τι ζητήματα αυτό συνεπάγεται. Και ίσως είναι η πλέον πολύπλοκη, αλλά και αντίστοιχα σημαντική, η συμμετοχή της Ελλάδος σ' αυτό που εσείς με την ερώτησή σας καταθέτετε, δηλαδή, τη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου όπου η Ελλάδα είναι η τιμώμενη χώρα. Ένα επίτευγμα για το οποίο ήδη έχει απαιτηθεί σημαντική ενέργεια από την πολιτιστική μας διπλωματία με πολλά ταξίδια και με διμερείς επαφές, καθώς ανοίγουμε πια έναν απ' ευθείας δίαυλο επικοινωνίας της ελληνικής συγγραφικής δημιουργίας με το μεγαλύτερο αναγνωστικό κοινό του κόσμου.

Ενδεικτικά να σας αναφέρω ότι στην Κίνα αγοράζουν τα δικαιώματα για τουλάχιστον δέκα χιλιάδες τίτλους ετησίως. Και φυσικά ο Ελληνικός Πολιτισμός βρίσκεται αυτή την Ολυμπιακή χρονιά στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της κινεζικής κοινής γνώμης. Ως εκ τούτου έχουμε δημιουργήσει το ιδανικό περιβάλλον για την προβολή του ελληνικού βιβλίου.

Σε ό,τι αφορά τώρα στην χρηματοδότηση η απάντηση είναι πολύ απλή. Θα διατεθούν όλοι οι απαραίτητοι πόροι γι' αυτή την διοργάνωση με νοικοκυρεμένες δαπάνες προκειμένου να πετύχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα με το πιο λελογισμένο κόστος. Είναι σε εξέλιξη πυρετώδεις προετοιμασίες για να εκπροσωπηθεί η χώρα μας επάξια. Ήδη έχει σχεδιαστεί το περίπτερο και προγραμματίζονται οι παράλληλες δραστηριότητες με την ποιότητα που χαρακτηρίζει πάντα την προσπάθειά μας ειδικά στο χώρο του βιβλίου. Όπως ξέρετε έγινε και πρόσφατα με την πρώτη Έκθεση Παιδικού και Εφηβικού Βιβλίου στην Αθήνα.

Γι' αυτό, κύριε συνάδελφε, δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας. Η εξωστρέφεια του Ελληνικού Πολιτισμού αποτελεί για μας κεντρικό μέρος της πολιτικής μας. Και το Πολιτιστικό Έτος της Κίνας αποτελεί μια απ' αυτές τις ισχυρότερες αποδείξεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Παπαδημητρίου, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, τα λόγια σας ηχούν παρήγορα. Πρέπει να σας πω όμως ότι η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Συμφωνούμε στην εκτίμηση ότι πρόκειται για ένα μείζον πολιτιστικό γεγονός, το οποίο προορίζεται να δημιουργήσει ένα πολιτισμικό απόθεμα στη μεγαλύτερη και ίσως σημαντικότερη προοπτική, χώρα της οικουμένης όπου ο Ελληνικός Πολιτισμός παρά τις ρίζες που διαθέτει παραδοσιακά δεν έχει την συνολική εκπροσώπηση και παρουσία που του αναλογεί.

Κύριε Υπουργέ, σας εκφράζουμε πραγματικά το ελικρινές ενδιαφέρον μας, την αγωνία μας και την ανησυχία μας, διότι οι διαβεβαιώσεις σας δεν ξέρω αν επαρκούν για ένα δύσκολο εγχείρημα...

Επιτρέψτε μου. Εγώ σας άκουσα με πολλή συμπάθεια και πολλή κατανόηση.

Ειδικά για την Έκθεση Βιβλίου απαιτείται η μετάφραση –ακούστε– στην κινεζική είκοσι πέντε αντιπροσωπευτικών έργων της Ελληνικής Γραμματείας. Η μετάφραση απαιτεί κόπο, απαιτεί επιλογή εκείνου ο οποίος είναι σε θέση να την πραγματοποιήσει, απαιτεί εκδοτική επιμέλεια στη συνέχεια και έκδοση, έτσι ώστε το Σεπτέμβριο τα βιβλία αυτά να είναι δυνατόν να εκτεθούν.

Με τους ρυθμούς που ακολουθούμε, πολύ φοβούμαι ότι είναι δύσκολο να ανταποκριθούμε. Ακούστε με, κύριε Υπουργέ, διότι δεν έχετε ακόμη υπογράψει τη σύμβαση με το Ε.ΚΕ.ΒΙ., τουλάχιστον κατά τη δική μου πληροφόρηση. Το Ε.ΚΕ.ΒΙ., μη έχοντας το «πράσινο φως» από την Κυβέρνηση με τη διάθεση των αναγκαίων πόρων, δεν έχει με τη σειρά του υπογράψει τις συμβάσεις στους οποίους θα αναλάβουν τη μετάφραση των βιβλίων, πολύ περισσότερο με όσους θα αναλάβουν την εκδοτική επιμέλεια και την έκδοση των τόμων αυτών.

Επομένως, επιτρέψτε μου να σημειώσω ότι υπάρχει πράγματι, πρόβλημα. Αναλάβετε το Υπουργείο σε μια δύσκολη περίοδο. Έχουμε πλήρη κατανόηση γι' αυτό, όπως κι εσείς για τον κίνδυνο να μην ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του φίλου κινεζικού λαού, να δημιουργήσουμε μια εκδήλωση αξία του Ελληνικού Πολιτισμού.

Θα ήθελα επίσης να σημειώσω, κύριε Πρόεδρε, ότι η εκδήλωση στην οποία αναφέρθηκα είναι μία εκ των πολλών. Ό,τι σημείωσα για την Έκθεση Βιβλίου ισχύει και για τις άλλες εκδηλώσεις οι οποίες είναι προγραμματισμένες. Θα περιοριστώ σε κάποια παραδείγματα, όπως τις θεατρικές εκδηλώσεις, όπου ισχύουν ακριβώς τα ίδια. Έχετε επιλέξει τους υπεύθυνους, έχετε επιλέξει τις ομάδες, δεν έχετε όμως υπογράψει συμβάσεις. Και χωρίς σύμβαση, κανείς δημιουργός που σέβεται τον εαυτό του δεν αναλαμβάνει να αρχίσει μια τόσο σοβαρή και υπεύθυνη δουλειά.

Κύριε Υπουργέ, θα σας παρακαλούσα προσωπικά να αναλάβετε την ευθύνη για την προώθηση του δύσκολου αυτού εγχειρήματος, το οποίο διασπείρεται μεταξύ του Υπουργείου, των «Ολυμπιακών Ακινήτων» και μιας εταιρείας την οποία έχει προσλάβει η εταιρεία «Ολυμπιακά Ακίνητα». Έτσι διαχέεται η ευθύνη και φοβούμαι ότι θα δημιουργηθούν εμπλοκές που δεν θα

επιτρέψουν εγκαίρως να ανταποκριθούμε στην πρόκληση.

Και μια τελευταία παράκληση: αν υπάρχει πρόβλημα πόρων, όπως άκουσα –από τη δική σας τοποθέτηση φαίνεται ότι δεν υπάρχει και εύχομαι να συμβαίνει αυτό που λέτε- θα σας παρακαλούσα θερμά να αποταθείτε στον Πρωθυπουργό. Για ένα τέτοιο εγχείρημα δεν επιτρέπεται, κύριε Πρόεδρε, να υπάρχει πρόβλημα πόρων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Χαίρομαι, ειλικρινά για την ερώτησή σας, κύριε Παπαδημητρίου.

Δεν υπάρχει λόγος να ανησυχείτε. Ήδη βρισκόμαστε στη μέση του Πολιτιστικού Έτους της Ελλάδας στην Κίνα. Έχουν γίνει πολλές εκδηλώσεις, πετυχημένες όλες. Οι προγραμματισμένες για το μέλλον, το άλλο εξάμηνο, και αυτές προχωράνε. Γνωρίζετε, βεβαίως, τους ρυθμούς της δημόσιας γραφειοκρατίας. Και πραγματικά σε όλα αυτά είμαι προσωπικά υπεύθυνος εγώ. Κάθε μέρα δίνουμε μάχη, αλλά την κερδίζουμε.

Θέλω, λοιπόν, να διασκεδάσω τις ανησυχίες σας. Θα κάνουμε το καθήκον μας. Θα γίνει αυτή η έκθεση, με τις δυσκολίες που υπάρχουν λόγω της απόστασης και ήδη με το ΕΚΕΒΙ βρισκόμαστε σε μια καλή συνεργασία, για να επιλύσουμε τα τρέχοντα διαδραστικά θέματα. Το βιβλίο για μας είναι προτεραιότητα, το αναγνωρίζουμε όλοι, θα γίνει μια πετυχημένη έκθεση το Σεπτέμβριο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Εύχομαι, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Θα σας καλέσω να πάμε μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση της τρίτης με αριθμό 724/11-3-2008 επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Μπανιά προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τη διάσωση του Κάστρου της Άρτας κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου Μπανιά έχει ως εξής:

«Το Κάστρο της Άρτας, ένα από τα επιβλητικότερα φρούρια της Ελλάδας, με ιστορία που αρχίζει τον 5ο αιώνα π.Χ., συνεχίζει στο Βυζάντιο, το Δεσποτάτο της Ηπείρου και την Οθωμανική Αυτοκρατορία, κινδυνεύει να καταρρεύσει. Άλλοτε κέντρο συνάντησης των κατοίκων της Άρτας, σε καταπράσινο περιβάλλον και με ξενοδοχείο «Ξενία», είναι σήμερα εγκαταλειμμένο και σχεδόν μη επισκέψιμο, ενώ το κτήριο του ξενοδοχείου ρημάζει. Η προγραμματική σύμβαση του Δήμου Αρταίων με το Υπουργείο Πολιτισμού παραμένει ανενεργή.

Τους φόβους των κατοίκων της Άρτας ότι η εγκατάλειψη του ιστορικού μνημείου μαζί με τα άλλα βυζαντινά και μεταβυζαντινά μνημεία της περιοχής είναι πολιτική επιλογή του Υπουργείου Πολιτισμού ενισχύει το γεγονός ότι δεν ανανεώνονται οι συμβάσεις των τελευταίων δεκαπέντε συμβασιούχων που εργάζονται στην αρμόδια 18η Εφορία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων των Νομών Άρτας και Πρέβεζας.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Τι προτίθεται να κάνει προκειμένου να αναδειχθεί πάλι το Κάστρο της Άρτας, να εφαρμοστεί η προγραμματική σύμβαση με τον Δήμο Αρταίων, καθώς και να ανακαινιστεί, να αποδοθεί σε δημόσια χρήση και να αξιοποιηθεί το κτήριο του πρώην «Ξενία»;

2. Προτίθεται να ανανεώσει τις συμβάσεις των εργαζόμενων στη 18η Εφορία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Μπανιά θα απαντήσει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Μιχάλης Λιάπης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Μπανιά, η ερώτησή σας περί του Κάστρου της Άρτας μου θυμίζει το γεφύρι της Άρτας. Γιατί έχετε δίκιο, αυτή είναι η αλήθεια. Η προγραμματική σύμβαση με το Δήμο Άρτας έχει παραμείνει όλα αυτά τα χρόνια ανενεργή. Αυτή είναι η πραγματικότητα, που δεν μπορούμε να μην την πούμε.

Υπεγράφη το Φεβρουάριο του 2004. Ήταν μία υπερβολικά

φιλόδοξη σύμβαση, όπως πολλές από αυτές που έχουν υπογραφεί στο παρελθόν, με ένα σκεπτικό που είναι εύκολα κατανοητό, εάν δει κάποιος τις ημερομηνίες, χωρίς όμως κανένα σχεδιασμό και εκτός των πραγματικών οικονομικών δεδομένων, μία σύμβαση που προέβλεπε –άκουσον, άκουσον- 20.000.000 ευρώ ετησίως για δέκα χρόνια, χωρίς να υπάρχει καμμία ωρίμανση για τα απαιτούμενα έργα, αλλά ούτε και για τις απαιτούμενες τοπικές υποδομές διαχείρισης. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι προγραμματικές συμβάσεις δεν σημαίνουν ότι ανοίγει ένας λογαριασμός από το Υπουργείο Πολιτισμού, για να γίνονται οι όποιες δαπάνες. Δεν είναι «λευκή» επιταγή. Υπάρχουν συγκεκριμένες προδιαγραφές και προϋποθέσεις και, δυστυχώς, σήμερα, δεν πληρείται καμμία από αυτές τις προδιαγραφές. Ακούγονται φωνές διαμαρτυρίας, αλλά δεν ακούγονται ουσιαστικές προτάσεις. Δεν υπάρχει καν ο φορέας υλοποίησης του έργου. Το ειδικό γραφείο από το δήμο, όπως υποχρεούταν από τη σύμβαση, δεν έχει συσταθεί ακόμα.

Η δε χρηματοδότηση προβλέπεται να είναι από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και τον τακτικό προϋπολογισμό, από τον ίδιο το Δήμο Αρταίων, από διεθνείς οργανισμούς, από κοινοτικά ταμεία. Ο δήμος, μάλιστα, προεβλέπετο να καταθέτει ετησίως προϋπολογισμό στην επιστημονική επιτροπή, η οποία όμως έχει συνεδριάσει μόνο μία φορά, όπως τα στοιχεία των υπηρεσιών μου αναφέρουν.

Συνεπώς, κύριε Μπανιά έχουν ακουστεί πολλές φωνές μέχρι τώρα, πολλές διαμαρτυρίες, αλλά δεν είμαι καθόλου σίγουρος για το κατά πόσο έχουν γίνει παραγωγικές, υπεύθυνες και ρεαλιστικές προτάσεις, προτάσεις εστιασμένες που μπορούν να υλοποιηθούν.

Πρέπει, επίσης, να πω ότι συνολικά αντιμετωπίζουμε ένα μεγάλο πρόβλημα με τις προγραμματικές συμβάσεις, συμβάσεις που σχεδόν όλες αντιμετωπίζουν σε όλη την επικράτεια τα ίδια προβλήματα. Κανένας ρεαλιστικός σχεδιασμός με βάση το δεδομένο προϋπολογισμό του Υπουργείου Πολιτισμού –όλοι τον ξέρουμε- χωρίς καμμία συστηματική λογική, ειρμό, συνέπεια, ούτε καν συνέχεια.

Γι' αυτό το λόγο, κύριε Μπανιά, έχει συσταθεί στο Υπουργείο Πολιτισμού μία επιτροπή, η οποία αξιολογεί τους όρους, αλλά και τη λειτουργία του συνολικού προγράμματος. Να αποτιμήσει, δηλαδή, τα πραγματικά δεδομένα και τις οικονομικές ανάγκες στο πλαίσιο μίας χρηστής και ρεαλιστικής διαχείρισης. Στόχος είναι να διατυπώσει μία νέα, πλήρη, αξιόπιστη, συνολική και αποτελεσματική πρόταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Προτού δώσω το λόγο στον ερωτώντα κ. Μπανιά, θέλω να επισημάνω ότι η συζήτηση γι' αυτήν την επίκαιρη ερώτηση γίνεται παρόντος ενός επί σειρά ετών Βουλευτού της Άρτας, του συναδέλφου μας κ. Παπαδημητρίου. Καλώς ήλθατε.

Το λόγο έχει ο κ. Μπανιάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Κύριε Υπουργέ, με την απάντησή σας ειλικρινά μας απογοητεύετε. Περιμέναμε μία πιο τολμηρή και τουλάχιστον μία συγκεκριμένη απάντηση, εάν από την πλευρά σας, την πλευρά του Υπουργείου, υπάρχει πολιτική βούληση, για να ενεργοποιηθεί αυτή η προγραμματική σύμβαση που, εδώ και τέσσερα χρόνια, εκκρεμεί μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και του Δήμου Αρταίων.

Επισκεφθήκαμε πρόσφατα την Άρτα και συζητήσαμε με το Δήμαρχο της Άρτας και με τον Νομάρχη της Άρτας. Μας είπαν ότι από την πλευρά τους γίνονται όλες οι ενέργειες που απαιτούνται, για να ενεργοποιηθεί αυτή η προγραμματική σύμβαση. Μας είπαν, επίσης, ότι χρειάζονται τα πρώτα χρήματα, δηλαδή μόνο 300.000 ευρώ, αυτό το πενιχρό ποσό, για να μπορέσει να ξεκινήσει η όλη υπόθεση και ότι έχουν έρθει σε επαφή με τις διευθύνσεις και τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου σας, αλλά δεν παίρνουν τις απαντήσεις που πρέπει, ώστε και αυτοί από την πλευρά τους να κάνουν τις δικές τους ενέργειες. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι ουσιαστικά ξανά το ζήτημα παραπέμπεται στις καλές νύχτες.

Και ερωτούμε ξανά, κύριε Υπουργέ. Πρώτον, πόσα χρόνια

ακόμη θα χρειαστούν, για να μπορέσει πραγματικά να υπάρξει ενεργοποίηση αυτής της σύμβασης; Τουλάχιστον, από την πλευρά σας, περιμένουμε και σήμερα μια συγκεκριμένη απόφαση. Είστε διατεθειμένοι να εκπληρώσετε τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το Υπουργείο Πολιτισμού, τις συμβατικές υποχρεώσεις; Και εμείς θα ξαναπιέσουμε και ο λαός της Άρτας θα ξαναπιέσει και το Δήμο και την Νομαρχία, για να κάνουν από την πλευρά τους αυτά που πρέπει.

Οι δυνατότες φωνές των κατοίκων της Άρτας, κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει να οδηγηθούν στο να χρειαστούμε πάλι να βάλουμε στα θεμέλια αυτού του έργου –και υπάρχουν θεμέλια γι' αυτό το έργο- τη γυναίκα του πρωτομάστορα, όπως ισχυριστήκατε για το γεφύρι της Άρτας. Υπάρχει σήμερα ένα πολύ μεγάλο, πολύ δυνατό, πολύ μαζικό, πολύ τολμηρό κίνημα πολιτών.

Και θέλουμε να σας ρωτήσουμε επίσης, κύριε Υπουργέ. Τι θα χρειαστεί να γίνει, εκτός από τον εισαγγελέα, ο οποίος έχει ήδη παρέμβει στη συγκεκριμένη περίπτωση, που οι πολίτες προσπαθούν από μόνοι τους να σώσουν ότι μπορεί να σωθεί από αυτή την συνεχιζόμενη καταστροφή ενός τόσο σημαντικού ιστορικού μνημείου; Θα χρειαστεί να παρέμβουν και τα Μ.Α.Τ.; Είναι ένα στολίδι πραγματικά στο Δήμο της Άρτας και σας παρακαλώ πολύ, κύριε Υπουργέ, όταν την ξαναεπισκεφθείτε να το δείτε και μόνος σας. Είναι κρίμα, είναι ντροπή, αν θέλετε, είναι έγκλημα, για 300.000 ευρώ να μην ξεκινάμε τουλάχιστον την ενεργοποίηση αυτής της προσπάθειας. Θα πρέπει, λοιπόν, εκτός από τον εισαγγελέα, στην επόμενη φάση να βάλουμε και τα ΜΑΤ; Γιατί σας λέω. Το κίνημα είναι μαζικό, είναι δυνατό, είναι τολμηρό, είναι αποφασισμένο. Οι πολίτες δεν πρόκειται να περιμένουν να καταστρέφεται συνεχώς αυτός ο περίφημος, πολύ ωραίος τόπος, ένας τόπος που οι γονείς τους και οι ίδιοι ως παιδιά τον έζησαν εντελώς διαφορετικά.

Θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, να απαντήσετε –γιατί, αν δεν κάνω λάθος, δεν δώσατε απάντηση- και στη δεύτερη ερώτηση, εάν πρόκειται δηλαδή να ξαναπάρτε τους συμβασιούχους των οποίων η σύμβαση έχει λήξει, κάτι που δεν πρέπει να γίνει απλώς με μια παράταση, αλλά με μια ανανέωση αυτής της σύμβασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο, για να δευτερολογήσετε.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Όσον αφορά την πολιτική βούληση –γιατί θέσατε ένα ρητορικό ερώτημα αναφορικά με το πρόσωπό μου- η απάντηση είναι δεδομένη. Ασφαλώς, υπάρχει πολιτική βούληση όχι μόνο για την Άρτα αλλά και για όλη την Ελλάδα να στηρίζουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά. Το ερώτημα, κύριε Μπανιά, είναι αν ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Πολιτισμού επαρκεί. Δει δη χρήμάτων. Είναι ένα ρεαλιστικό θέμα, το οποίο αντιμετωπίζουμε σε όλη την επικράτεια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Δώστε τις 300.000...

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Γι' αυτό κιόλας σας λέω και το τονίζω ότι έχω συστήσει μια επιτροπή στο Υπουργείο Πολιτισμού, για να επαναπροσδιορίσουμε τις ανάγκες και τις δυνατότητες για όλες τις προγραμματικές συμβάσεις της επικράτειας.

Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος της ερώτησής σας σχετικά με τις προσλήψεις στη 18η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, πρέπει να σας πω ότι η Εφορεία μου έχει ζητήσει επίσημα διοικητικά εννέα θέσεις. Αυτός είναι ο αριθμός και θα ικανοποιηθεί. Συνολικά, οι συμβάσεις του εποχικού προσωπικού θα υλοποιηθούν τις επόμενες ημέρες, άμεσα, σε συνάρτηση και με τις εποχικές ανάγκες αλλά και με τα αιτήματα, όπως σας είπα, των υπηρεσιών.

Επίσης, για την Άρτα το 2007 –για να έχετε και μια συνολική εικόνα- έχουν δοθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού από τον τακτικό προϋπολογισμό περίπου 1.300.000 ευρώ για έργα ανακατασκευών, συντήρησης και ανάδειξης διαφόρων αρχαιολογικών χώρων, ενώ υπάρχει και ένα ποσό περίπου 62.000 ευρώ που έχει δοθεί πρόσφατα από τον ειδικό λογαριασμό.

Τέλος, θέλω να αναφέρω ότι ειδικά για το Κάστρο της Άρτας έχει συνταχθεί μελέτη, ώστε να είναι δυνατόν να ενταχθεί στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Αυτή είναι μια ρεαλιστική πολιτι-

κή. Γιατί σας είπα και προηγουμένως ότι εγώ θέλω εδώ να εκφράσω δημόσια την πολιτική μου βούληση, θέλω να στηρίξω το κάστρο το οποίο έχω επισκεφθεί και το οποίο πραγματικά είναι ένα διαμάντι. Εάν αποταθώ να βρω χρήματα στον ειδικό λογαριασμό ή στον τακτικό προϋπολογισμό, θα ήθελα να ομολογήσω δημόσια ότι είναι σχεδόν αδύνατο. Να το εντάξω, όμως, στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι ρεαλιστική η άποψη και εκεί μπορούμε πραγματικά να βρούμε λύση.

Εκεί μέσα σ' αυτήν την πολιτική θα ληφθεί η απόφαση για το αντίστοιχο μεγάλο έργο που αφορά το «Ξενία». Αυτό πραγματικά είναι σε μια περίοπτη θέση στο Κάστρο. Είναι ένα κτήριο του 1958, έργο του ομότιμου καθηγητή Διονύση Ζήβα, το οποίο όπως μου λένε οι υπηρεσίες παρουσιάζει μεγάλα στατικά προβλήματα και πρέπει να γίνουν ριζικές αλλαγές. Όλα αυτά, προσανατολιζόμαστε να τα εντάξω για μια πλήρη αναμόρφωση του χώρου και συντήρηση αυτού του αρχαιολογικού μνημείου, στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τέταρτη είναι η με αριθμό 722/11-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαϊτή Αποστολάτου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με το Αρχαιολογικό Μουσείο Πειραιά κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Αποστολάτου έχει ως εξής:

«Με αφορμή την πολύκροτη επιστροφή των ελληνικής νοοτροπίας μαριμάρινων αγαλμάτων, στην πόλη που, διοικητικά και μόνο, ανήκουν, μετά την ενδεκάχρονη φιλοξενία τους από το Αρχαιολογικό Μουσείο Πειραιώς, και δεδομένων των ερωτήσεων που έχουμε ήδη καταθέσει αναφορικά με την απουσία προσταθειών εκσυγχρονισμού των ελληνικών μουσείων και την ενδεχόμενη μετεγκατάσταση του Μουσείου Πειραιώς στο ιστορικό κτήριο που ως τώρα στεγαζόταν η Τράπεζα της Ελλάδος στον Πειραιά, αξίζει να σημειωθεί ότι, βάσει των δημοσιευμάτων του Τύπου αναφορικά με αυτή την επιστροφή, οι δημοσιογράφοι και το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού κόσμου αγνοούσαν την ύπαρξη του μεγαλειώδους αυτού ιστορικού και πολιτισμικού χώρου που φιλοξενεί πραγματικά αρχαία αριστουργήματα όπως τα ορειχάλκινα αγάλματα του Απόλλωνα, της Αρτέμιδος και της Αθηνάς, το Ιερό της Κυβέλης, ο κολοσσιαίος Λέων του Μοσχάτου και αναρίθμητα άλλα ελληνικά ποιήματα που εκπροσωπούν και ανακλούν το μεγαλείο του κλασικού Ελληνικού Πολιτισμού. Η εν λόγω ομολογία άγνοιας αποδεικνύει και επιβεβαιώνει την διαρκή, αναίσχυνη υποβάθμιση του Μουσείου από το αρμόδιο Υπουργείο και κατ' επέκταση από την ίδια την Κυβέρνηση, που επέδειξαν την αδιαφορία τους ακόμη και με την ακροθιγιά και μόνο αναφορά τους στο Μουσείο κατά την τελετή της επιστροφής των αγαλμάτων στην Αλβανία, η οποία όσο και έντιμη κι αν υπήρξε, πραγματοποιήθηκε με εξόχως ανθελληνικό τρόπο και χωρίς ιδιαίτερη μνεία στην ελληνικότητα των δύο αυτών αγαλμάτων.

Συνεπώς, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Πώς κρίνει το γεγονός ότι ο ελληνικός κόσμος αντιλήφθηκε την ύπαρξη του Αρχαιολογικού Μουσείου Πειραιώς με αφορμή την επιστροφή δύο αγαλμάτων στην Αλβανία και για ποιο λόγο επιδεικνύεται τόσα χρόνια τέτοια αδιαφορία προς αυτό το άντρο του Ελληνικού Πολιτισμού, η οποία υποβαθμίζει κάθε προσπάθεια περαιτέρω αξιοποίησης και ανάδειξής του;

2. Τι μέτρα προτίθεται να λάβει ώστε το Αρχαιολογικό Μουσείο Πειραιώς να αποκτήσει τη θέση που του αρμόζει και του αξίζει στην ελληνική πολιτισμική πραγματικότητα και στη συνείδηση των Ελλήνων και ώστε να απολάβει του απαραίτητου εκσυγχρονισμού που χρήζει, γεγονός που αφορά, φυσικά, όλα τα μουσεία της χώρας;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Αποστολάτου θα απαντήσει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Λιάπης.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Σήμερα απαντώ «εργολαβικά», έχω πέντε ερωτήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε και τον Πειραιά κύριε Υπουργέ. Πρέπει να προσέξετε.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Αγαπητέ κύριε Αποστολάτε, επιτρέψτε μου να πω εξ αρχής ότι στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, θεωρώ δεν χωρούν

χαρακτηρισμοί και υπερβολικές φρασεολογίες. Αρκεί η ουσία, η αλήθεια και η πραγματικότητα να λέγεται εδώ μέσα. Και η πραγματικότητα είναι ότι το σημερινό Αρχαιολογικό Μουσείο στον Πειραιά είναι ήδη ανοικτό για το κοινό. Έχει ανοίξει τις πόρτες του.

Επιτρέψτε μου όμως και για τους αγαπητούς συναδέλφους εδώ να θυμίσω λίγο το χρονικό. Το Μουσείο θεμελιώθηκε το 1966 ως επέκταση του παλαιού μουσείου. Άνοιξε τις πύλες του στο κοινό το 1981. Το είδος των εκθεμάτων που προέρχονται κυρίως από την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά και από την Αττική παραλία και τα χρονικά όρια που καλύπτουν από την Μυκηναϊκή έως και τη Ρωμαϊκή εποχή είναι πράγματι, αντιπροσωπευτικά της σύνθεσης του πληθυσμού, της ιστορίας του Πειραιά και της ιδιομορφίας του ευρύτερου χώρου.

Οι συλλογές του Μουσείου αποτελούνται κυρίως από αυτά τα ευρήματα των ανασκαφών, ενώ έχουν εμπλουτιστεί και με τις δωρεές ιδιωτικών συλλογών, όπως της συλλογής Μελετοπούλου - Νομίδου και πρόσφατα της συλλογής Γερουλάνου. Το 1998 πραγματοποιήθηκε επανέκθεση των συλλογών του Μουσείου. Σημειώνεται ότι στον αύλειο χώρο του Μουσείου, όπου διατηρείται το Αρχαίο Θέατρο της Ζέας έχει δημιουργηθεί προσφάτως υπαίθρια έκθεση γλυπτών, κάτω από στέγαστρο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το Μουσείο διέκοψε τη λειτουργία του, το Νοέμβριο του 2004, προκειμένου να πραγματοποιηθούν οικοδομικές εργασίες ανακαίνισης του κτηρίου αλλά και ταυτόχρονης εγκατάστασης κλιματισμού.

Αυτές οι εργασίες, κύριε Αποστολάτο, έχουν ήδη ολοκληρωθεί και ήδη το Μουσείο, όπως σας είπα και προηγουμένως, έχει ανοίξει τις πύλες του στο κοινό. Μάλιστα, τον τελευταίο μήνα έχουν υπάρξει δημοσιεύματα σε σημαντικές εφημερίδες της χώρας μας που αναφέρονται στα εκθέματα του Μουσείου με ιδιαίτερα κολακευτικά λόγια. Σκεπτόμαστε δε εντός των προσεχών ημερών, μέσα στο μήνα πάντως, για να προβάλλουμε αυτήν την επανελειτουργία του Μουσείου και να δώσουμε τη δυνατότητα στο ευρύτερο κοινό να γνωρίσει αυτό που λέτε κι εσείς στην ερώτησή σας ότι το Μουσείο άνοιξε, προγραμματίζουμε με το Δήμο Πειραιά να κάνουμε και μια σχετική εκδήλωση μέσα στο προαύλιο εκθέτοντας αυτές τις αρχαιότητες που βρίσκονται εκεί για να ευαισθητοποιήσουμε και την ευρύτερη κοινή γνώμη του Πειραιά. Αυτή είναι η πραγματικότητα και το Μουσείο ήδη λειτουργεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Αποστολάτος.

ΒΑΪΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι υπερβολικά πράγματα δεν υπάρχουν πολλά. Ότι είστε ένας ευγενής άνθρωπος είναι γνωστό. Αν υπάρχει κάτι που το εκλαμβάνετε ως υπερβολικό, είναι ίσως η ευαισθησία που έχω στα θέματα που αφορούν την πόλη μου. Γεννήθηκα, μεγάλωσα και υπηρετώ αυτήν την πόλη.

Στα θέματα του πολιτισμού, αυτά που μας είπατε είναι πολύ σημαντικά. Ήταν μια πολύ καλή στιγμή για να μάθει ο κόσμος ότι υπάρχει Μουσείο στον Πειραιά. Έχω να σας δείξω μια σοβαρή εφημερίδα, όπως είναι το «ΕΘΝΟΣ» και συγκεκριμένα δημοσιογράφο που λέει ότι δεν ήξερε ότι υπήρχε αρχαιολογικό μουσείο στον Πειραιά την ημέρα που η εφημερίδα του είχε τίτλο: «Η επιστροφή των Αλβανικών Ελγινείων στην πατρίδα τους».

Εδώ ομολογώ και μη μου το χρεώσετε ως υπερβολικό ότι έγινα εξάλλος πρώτων για τον χαρακτηρισμό αυτών των αγαλμάτων του Απόλλωνα Ερμή ή της Αφροδίτης Νίκης από το Βουθρωτό και πραγματικά είμαι υπέρ του δικαίου, του σωστού ως προς την επιστροφή των αγαλμάτων αυτών. Αυτή η επίκαιρη ερώτηση είχε γίνει πριν τρεις εβδομάδες. Ακυρώθηκε για απολύτως δικαιολογημένους λόγους και είναι πραγματικά επίκαιρη σήμερα με το συνέδριο που γίνεται σήμερα υπό την αιγίδα του Υπουργείου σας και της ΟΥΝΕΣΚΟ με Έλληνα Πρόεδρο και με θέμα την προστασία πολιτισμικών αγαθών. Όπως, επίσης είναι πάρα πολύ επίκαιρο το γεγονός ότι είναι σήμερα εδώ και ο Πρόεδρος της Βουλής της Βουλγαρίας και υπάρχει και άλλο θέμα όπως ξέρετε για διαπραγμάτευση επιστροφής βυζαντινών τινών. Δεν θα υπεισέλθω στο θέμα.

Μιλώ για τον Πειραιά, γιατί εκτός από αυτά που σας είπαν για την ευρύτερη περιοχή, από τις σπουδές μου στην Αρχαιολογία και επειδή έχω εντυφίσει, θα σας πω μόνο ότι επί Ρωμαϊκής Εποχής ο Σύλλας, που σύλησε την Ελλάδα, από το λιμάνι του Πειραιά έπαιρνε ότι υπέροχο υπήρχε στην Αθήνα. Έτσι βρέθηκαν αυτά τα μοναδικά αριστουργήματα που μόνο επί της υπουργίας της κ. Μερκούρη έγινε αυτό που λέμε «ντόρος» γι' αυτόν τον μοναδικό Απόλλωνα του δού αιώνα τον ορειχάλκινο.

Έχω δει Ιάπωνες, πριν γίνουν της μόδας οι Κινέζοι, σήμερα να έρχονται από το Τόκιο για να δουν αυτό το άγαλμα και να διαλογίζονται.

Το θέμα είναι ότι είναι σωστά όλα όσα είπατε. Το Μουσείο αυτό έπαθε ζημιά από το σεισμό που αποκαταστάθηκε. Έχει μέσα αντίγραφα από μετώπες του Παρθενώνα, που υπήρχε ένα είδος βιοτεχνίας στην Αρχαία Αθήνα για να φεύγουν στη Ρώμη. Υπάρχει μαυσωλείο σε μικρογραφία όπως αυτό της Αλικαρνασού, απίστευτα σημαντικά πράγματα, οι δύο Αρτέμιδες που έχω πει να πάει τουλάχιστον η μία, αντίγραφο στο Ιερό, στον πρώην Βασιλικό Όμιλο, να μάθει ο κόσμος τι ήμασταν, τι είμαστε, τι είναι και γι' αυτό ακριβώς σας είπα όλα τούτα.

Κλείνω, υποστηρίζοντας ότι το κτήριο της Τράπεζας της Ελλάδος, το κτήριο του Ν.Α.Τ. κάτω, πραγματικά προσφέρεται για τούτες τις αρχαιότητες, για τον Ελληνικό Πολιτισμό, για τον Πειραιά.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω να προσθέσω τίποτα άλλο. Συμφωνώ μ' αυτά που είπε ο κ. Αποστολάτος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα ακολουθήσει η πρώτη με αριθμό 706/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Καρτάλη προς τους Υπουργούς Πολιτισμού και Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με την αξιοποίηση του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών (Ο.Α.Κ.Α.) κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η ανακατασκευή του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών συνοδεύτηκε από την επιβλητική αρχιτεκτονική παρέμβαση του Ισπανού αρχιτέκτονα Σ. Καλατράβα. Η παρέμβαση αυτή δεν εξαντλείται στην οροφή του Ολυμπιακού Σταδίου και του Ολυμπιακού Ποδηλατοδρομίου, αλλά αφορά και στον περιβάλλοντα χώρο του Ο.Α.Κ.Α. που διαμορφώθηκε αρχιτεκτονικά μέσα από σημαντικές παρεμβάσεις όπως η Αγορά, ο Τοίχος των Εθνών κ.α. Θα ανέμενε κανείς ότι ο χώρος αυτός θα αποτελούσε πόλο έλξης επισκεπτών –από την Ελλάδα και το εξωτερικό– και θα είχε ενσωματωθεί στις τουριστικές διαδρομές των επισκεπτών στην Αθήνα. Αντί αυτών ο χώρος παραμένει ερμητικά κλειδωμένος και μόνο όταν υπάρχει ποδοσφαιρικός αγώνας στο Ολυμπιακό Στάδιο γίνεται χρήση του ως διαδρομή μεταξύ των πυλών εισόδου και του Σταδίου. Έτσι όμως απεμπολείται η δυναμική ενός μεζονος νέου χώρου της Αθήνας, με σημαντική αρχιτεκτονική κληρονομιά, αλλά και με εξίσου σημαντική ολυμπιακή κληρονομιά και απήχηση.

Σε άλλες ολυμπιακές πόλεις οι αντίστοιχοι χώροι είναι απολύτως επισκέψιμοι, συχνά δε φιλοξενούν πολιτιστικά γεγονότα λειτουργώντας ουσιαστικά ως αστικές πλατείες. Το Υπουργείο Πολιτισμού, δυστυχώς, έθεσε ως προτεραιότητα (2005) τη φιλοξενία εμπορικών εκθέσεων στον εν λόγω χώρο, γεγονός που αποδεικνύει την ελλιπή κατανόηση που έχει ως προς την αξία ενός νέου αρχιτεκτονικού αποθέματος που διαθέτει η πρωτεύουσα.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Έχει εξετάσει τη διεθνή εμπειρία από αντίστοιχα ολυμπιακά στάδια και ποια είναι τα σχέδια του Υπουργείου Πολιτισμού για την αξιοποίησή του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών ως προς τον περιβάλλοντα χώρο του;

2. Έχει εξετάσει, σε συνεργασία με το Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης, ένα σχέδιο τουριστικής προβολής του Ο.Α.Κ.Α.,

μέσα από το άνοιγμά του στους επισκέπτες από άλλα μέρη της Ελλάδος και από το εξωτερικό;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Καρτάλη θα απαντήσει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Λιάπης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών «ΣΠΥΡΟΣ ΛΟΥΗΣ» θεωρείται διεθνώς ως ένα αριστούργημα από πλευράς αισθητικής, κατασκευαστικής και τεχνολογίας.

Είναι παράλληλα ένα πολύπλευρο ενεργό κύτταρο. Με άλλα λόγια δέχεται καθημερινά, κύριε Καρτάλη, οργανωμένες επισκέψεις από σχολεία, πανεπιστήμια εσωτερικού και εξωτερικού, οργανισμούς, πρεσβείες, τουριστικά γραφεία, απλούς επισκέπτες.

Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι αφενός είναι προσβάσιμο για όλο το κόσμο και αφετέρου αποτελεί πόλο έλξης σε χιλιάδες επισκέπτες και μετά την επιτυχή διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων. Ενδεικτικά, θέλω να σας αναφέρω ότι περισσότερα από χίλια εκατόν πενήντα σχολεία και πανεπιστήμια από την Ελλάδα και το εξωτερικό επισκέφθηκαν και ξεναγήθηκαν στον Ο.Α.Κ.Α. από το 2005 μέχρι σήμερα.

Στην χρονική περίοδο από τους Ολυμπιακούς Αγώνες μέχρι σήμερα πραγματοποιήθηκαν εκατοντάδες εκδηλώσεις στις εγκαταστάσεις, αλλά και στον περιβάλλοντα χώρο του Ο.Α.Κ.Α. Θέλω να τονίσω ότι δεν πρόκειται, όπως λέτε, για αμιγώς αθλητικές εκδηλώσεις, αλλά υπάρχουν πάμπολλες πολιτιστικές, όπως συναυλίες που γίνονται εκεί και πολλές εκδηλώσεις κοινωνικού χαρακτήρα.

Ανατέθηκε μάλιστα, στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο να συντάξει μια μελέτη αποτύπωσης, αλλά και ανάλυσης των μεσοπρόθεσμων στόχων του, με βάση πρώτον, την υπάρχουσα κατάσταση, δεύτερον, τις προβλεπόμενες εξελίξεις και τρίτον τη διεθνή πρακτική, όπως αυτή εφαρμόζεται στις Ολυμπιακές πόλεις της Βαρκελώνης, του Μονάχου και του Σίδνεϊ.

Τα συγκριτικά μάλιστα στοιχεία δείχνουν ότι στο Ο.Α.Κ.Α. έχουν γίνει περισσότερες εκδηλώσεις από οποιονδήποτε άλλο ολυμπιακό αθλητικό συγκρότημα. Αυτά επιβεβαιώνουν τα συγκριτικά στατιστικά στοιχεία μας. Από τους Ολυμπιακούς Αγώνες και μετά περισσότερα από πέντε εκατομμύρια πολίτες περνούν ετησίως από το Ο.Α.Κ.Α.. Έχουν γίνει συνολικά χίλιες πεντακόσιες εκδηλώσεις. Να θυμίσω ότι μόνο σε ένα χρόνο έγινε ο τελικός του «Final Four» και του «Champions League».

Και συνεχίζουμε με μεγάλες διοργανώσεις. Θα αναφέρω ενδεικτικά μόνο τους αγώνες που θα γίνουν το 2011 για τα Special Olympics.

Γι' αυτό, κύριε Καρτάλη, θέλω να σας πω ότι η αλήθεια είναι πως υπάρχει μία μεγάλη κινητικότητα, γεγονός που αποδεικνύει τη σωστή και με μεγάλη υπευθυνότητα λειτουργία του Ο.Α.Κ.Α., με σεβασμό πάντα στο χαρακτήρα και την αισθητική αυτού του περίφημου Ολυμπιακού συγκροτήματος, στο πλαίσιο της δεδομένης μας πολιτικής για τη μεταολυμπιακή αξιοποίηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Καρτάλης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ακούγοντάς σας έχω την εντύπωση ότι ζούμε σε διαφορετικές χώρες εσείς και εγώ. Αναρωτιέμαι πού είναι οι πέντε εκατομμύρια άνθρωποι, οι οποίοι πήγαν στο Ολυμπιακό Στάδιο και στον περιβάλλοντα χώρο τα τελευταία τέσσερα χρόνια, εκτός εάν εννοείτε αυτούς που περνούν από την οδό Κύμης και από την Σπύρου Λούη. Δεν υπάρχει αυτό το μέγεθος και απορώ που οι υπηρεσίες σας, σας δίνουν αυτά τα στοιχεία. Ποιες είναι οι χίλιες πεντακόσιες εκδηλώσεις; Μόνο και μόνο τους ποδοσφαιρικούς αγώνες να προσθέσουμε που έγιναν στο Ολυμπιακό στάδιο, δεν βγαίνουν 1.500 εκδηλώσεις. Δεν είναι αληθής η αποτύπωση η οποία εδόθη από το Υπουργείο Πολιτισμού. Λυπάμαι που το λέω δεν είναι αυτή η εικόνα.

Το Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών και ο περιβάλλον χώρος, αντί για ένα σημαντικό Ολυμπιακό Ακίνητο, έχει αποτελέσει ένα «Ολυμπιακό μαυσωλείο», όπως είναι και όλα τα Ολυ-

μπιακά έργα, τα οποία δόθηκαν στη χώρα μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Τα περισσότερα είναι κλειστά και όσα είναι ανοικτά έχουν παραχωρηθεί σε συγκεκριμένα ατομικά, επιχειρηματικά συμφέροντα. Σίγουρα, πάντως κύριε Υπουργέ, δεν έχει δοθεί στην κοινωνία. Είναι προφανές τώρα ότι οι υπηρεσίες σας απαντήσανε για το κεντρικό στάδιο. Η ερώτηση δεν έχει αυτό το χαρακτήρα. Έχει το χαρακτήρα του περιβάλλοντος χώρου. Έχει δημιουργηθεί μία αστική πλατεία, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τις ανάγκες της πόλης, όπως κάνουν οι άλλες διοργανώτριες πόλεις στο παρελθόν, σε άλλες χώρες.

Οι τουριστικοί πράκτορες που διαμαρτύρονται, προφανώς έχουν κάποιο λόγο που διαμαρτύρονται, κύριε Υπουργέ. Δεν θα διαμαρτύρονταν εάν είχαν πρόσβαση στο Ολυμπιακό Στάδιο. Τη στιγμή, λοιπόν, που υπάρχει ένα απόθεμα, αυτό παραμένει κλειδωμένο. Ξέρετε ποια είναι η εικόνα; Τα τουριστικά λεωφορεία πηγαίνουν έξω από τα κάγκελα και παίρνουν φωτογραφίες οι τουρίστες. Εάν εσείς θεωρείτε ότι αυτή είναι εικόνα εκμετάλλευσης ή αξιοποίησης, αν θέλετε, του Ολυμπιακού Σταδίου και του περιβάλλοντος χώρου που φιλοξενεί μία αρχιτεκτονική κληρονομιά της πόλης, είναι προφανές ότι έχουμε τελείως διαφορετική προσέγγιση.

Πέρα από αυτό νομίζω ότι πρέπει να δείτε, κύριε Υπουργέ, στο Υπουργείο σας, τη συνολική τύχη των Ολυμπιακών Ακινήτων. Τι έγινε το κλειστό στα Λιόσια, που επρόκειτο να γίνει Ακαδημία των Τεχνών; Τι έχει συμβεί στο Ολυμπιακό Κέντρο Ιστιοπλοΐας, στον Άγιο Κοσμά; Η προτεραιότητα που δώσατε, ως Υπουργείο Πολιτισμού εννοώ, ήταν να κατασκευαστεί εκεί ένα κτίριο πενήντα χιλιάδες τετραγωνικών. Για λόγους σύγκρισης και μόνο, για να καταλαβαίνομαστε, είναι όσο είναι το Χίλτον. Προτιμήσατε, λοιπόν, στο παράκτιο μέτωπο της Αθήνας, αυτό που ελευθερώθηκε με τόσο κόπο, να κτιστεί ένα κτήριο πενήντα χιλιάδων τετραγωνικών.

Νομίζω ότι έχετε απαξιώσει τα Ολυμπιακά έργα. Θυμίζω ότι έχουν περάσει τέσσερα χρόνια. Εσείς επισκέπτεστε συχνά το Πεκίνο και βλέπετε πώς εντάσσονται στον ιστό της πόλης, ό,τι κατασκευάζεται από τώρα για τους αγώνες του Πεκίνου. Και θα παρακαλούσα πραγματικά, τα στοιχεία τα οποία οι υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού μας καταθέτουν, να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Οι πέντε εκατομμύρια επισκέπτες δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να αποτελούν στοιχείο της πραγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Καρτάλη.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Διαφωνούμε, κύριε Καρτάλη. Τα πραγματικά περιστατικά είναι άλλα τα δικά σας, άλλα τα δικά μου. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι εγώ ζω δίπλα στο Ολυμπιακό Στάδιο και αθλούμαι στο Ολυμπιακό Στάδιο. Σφύζει από ζωή και το καλοκαίρι είναι γεμάτο από συναυλίες. Εάν έχετε αμφιβολία περί αυτού, να κάνουμε μία βόλτα κάποια στιγμή, να το δούμε.

Εγώ όμως, θα κρατήσω, επειδή θεωρώ την καλοπιστία σας δεδομένη, το θετικό σημείο της ερώτησής σας. Πράγματι, ασφαλώς χρειάζεται εντονότερη τουριστική αξιοποίηση. Αυτή είναι και η δική μας επιδίωξη. Και για να ενισχύσω το δικό σας επιχείρημα, διότι είναι αληθές, είναι ενδεικτικό ότι δεν υπάρχει σήμερα κανένας τουριστικός οδηγός που να αναφέρεται στην Αθήνα και να μην έχει φωτογραφία του Ο.Α.Κ.Α.. Θέλουμε να τα πολλαπλασιάσουμε, να δείξουμε πραγματικά αυτήν την εικόνα του Ο.Α.Κ.Α. σε περισσότερους τουριστικούς οδηγούς. Είναι μία πολιτική.

Θα πρέπει, επίσης, να σας πω ότι σχεδιάζουμε μία πιο ολοκληρωμένη προβολή, σε συνδυασμό μάλιστα με τη γνωστή υπόθεση σε εσάς, του Μουσείου Ολυμπιακών Αγώνων, προκειμένου και τα δύο να αποτελέσουν έναν ισχυρό πόλο τουριστικού ενδιαφέροντος. Και γνωρίζετε ότι το Μουσείο βρίσκεται σε εξέλιξη.

Επίσης πρέπει να σας πω ότι προωθείται η αξιοποίηση όλων αυτών των χώρων για περισσότερη, μεγαλύτερη εμπορική χρήση, στο πλαίσιο πάντα που ορίζει ο νόμος.

Παράλληλα, με τα πρώτα συμπεράσματα από το Οικονομικό

Πανεπιστήμιο, με αυτή τη σχετική μελέτη που σας είπα, έχουν ξεκινήσει να δημιουργούνται καινούριες δραστηριότητες στο Ο.Α.Κ.Α. και θεωρούμε ότι όλες αυτές οι δραστηριότητες θα κορυφωθούν στην επόμενη διετία, λαμβάνοντας πάντα υπ' όψιν και τις ιδιαιτερότητες του χώρου αφού, όπως είπαμε, είναι ένα ζωντανό κύτταρο αθλητισμού με πολλές διαφορετικές καθημερινές εκδηλώσεις.

Θέλω επίσης, ενδεικτικά να σας πω ότι καθημερινά περισσότεροι από τέσσερις χιλιάδες άνθρωποι γυμνάζονται στις εγκαταστάσεις, σε συνθήκες υψηλής ποιότητας τόσο από πλευράς υγιεινής όσο και από πλευράς ασφάλειας. Και αυτή είναι μια αλήθεια. Μην αμφισβητείτε αυτό το νούμερο.

Με την ευκαιρία επίσης της ερώτησής σας μου δίνεται η δυνατότητα να επισημάνω ότι το Υπουργείο Πολιτισμού προωθεί νέες επενδυτικές πρωτοβουλίες για τα Ολυμπιακά Ακίνητα, όπως κι εσείς μνημονεύσατε. Είναι εθνικό στοίχημα. Δεν είναι εύκολη υπόθεση. Το προχωράμε, όμως, με συνέπεια και συνέχεια και θέτουμε τις προϋποθέσεις για την αξιοποίηση αυτής της Ολυμπιακής, μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Πετυχαίνουμε εξοικονόμηση δημοσιονομικών πόρων μέσα από την κάλυψη προϋπολογισμένων αναγκών ορισμένων Υπουργείων και ικανοποιούμε ανάγκες υψηλού κοινωνικού αποτελέσματος στο πλαίσιο μιας φιλοσοφίας κοινωνικής αλληλεγγύης.

Αποσκοπούμε επίσης στη δημιουργία αναπτυξιακών ευκαιριών με παράλληλη οικονομική και επιχειρηματική δραστηριότητα, προκειμένου να μειωθεί το κόστος συντήρησης και λειτουργίας των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων και να επιστραφούν οικονομικά και πολιτιστικά ωφέληματα στους φορολογούμενους πολίτες και ασφαλώς να αναπτυχθούν, βιώσιμα, ευρύτερες περιοχές όπου βρίσκονται αυτά τα Ολυμπιακά Ακίνητα.

Αυτά ήθελα να σας πω. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Γενικό Λύκειο Κρεμαστής Ρόδου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και επεξηγούμε στους μαθητές ότι παρακολούθησαν κοινοβουλευτικό έλεγχο τον οποίο ασκεί η Αντιπολίτευση για θέματα που αφορούν την αρμοδιότητα του Υπουργείου Πολιτισμού.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με την Τρίτη με αριθμό 725/11-3-2008 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού του Συνσπασμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κυρίας Άννας Φιλίνη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την προστασία και ανάδειξη των «ΞΕΝΙΑ» και τον χαρακτηρισμό τους ως διατηρητέα κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η κατεδάφιση των «ΞΕΝΙΑ» Ηρακλείου και Ιωαννίνων αποδεικνύει την απαξίωση του Υπουργείου Πολιτισμού ως προς τη σύγχρονη αρχιτεκτονική μας κληρονομιά! Τα ξενοδοχεία «ΞΕΝΙΑ» στην περίοδο 1957-1967, με Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Μελετών του Ε.Ο.Τ το σπουδαίο αρχιτέκτονα Άρη Κωνσταντινίδη, αποτέλεσαν εξαιρετικά δείγματα αρχιτεκτονικής που μοντέρνουν κινήματος στην Ελλάδα, καθώς και τη σημαντικότερη παραγωγή δημοσίων κτιρίων στη μεταπολεμική περίοδο, με ιδιοφυή ένταξη στο τοπίο, ανάδειξη της σχέσης εσωτερικών και εξωτερικών χώρων, μοναδική ομορφιά και σαφήνεια στη μορφή τους.

Και όμως ελάχιστα από τα σαράντα τρία «ΞΕΝΙΑ» σήμερα λειτουργούν. Τα περισσότερα απειλούνται με κατεδάφιση ή γίνεται προσπάθεια εκ μέρους της Εταιρείας Τουριστικών Ακινήτων (Ε.Τ.Α. Α.Ε.) να παραχωρηθούν σε ιδιώτες, με συνέπεια να αλλοιωθεί, χωρίς να έχει προηγηθεί μελέτη και έλεγχος, η φυσιογνωμία τους και να εκποιηθεί μεγάλης αξίας δημόσια περιουσία.

Υποστηρίζοντας την άποψη του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων πιστεύουμε ότι: «τα «ΞΕΝΙΑ» αφού συντηρηθούν με βάση τα

αρχικά σχέδια και οργανωθούν κατάλληλα, μπορούν να αποτελέσουν ένα ολοκληρωμένο δίκτυο τουριστικής υποδομής υψηλής αρχιτεκτονικής αξίας».

Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Θα χαρακτηρίσετε ως διατηρητέα, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο τους, τα «ΞΕΝΙΑ» της χώρας, προκειμένου να διασωθεί η αρχιτεκτονική τους φυσιογνωμία και το πνεύμα μια ολόκληρης εποχής;

2. Με ποιες ενέργειες σκοπεύετε να αξιολογήσετε και να αναδείξετε την αρχιτεκτονική κληρονομιά των κτηριακών υποδομών του Ε.Ο.Τ.;

Στην επίκαιρη ερώτηση της κ. Φιλίνη θα απαντήσει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Λιάπης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Αγαπητή κυρία Φιλίνη, θα ήθελα κατ' αρχάς να σας ενημερώσω ότι βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία καταγραφής και αξιολόγησης των ανά την Ελλάδα «ΞΕΝΙΑ» από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού. Στόχος είναι να εξεταστεί η δυνατότητα χαρακτηρισμού ή μη ως μνημείων όσων εξ αυτών πληρούν τις αυξημένες προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος. Και πρέπει να σας θυμίσω ότι ο χαρακτηρισμός αυτός γίνεται κατόπιν γνωμοδότησης του Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων, που αποτελείται από γνωστούς επιστήμονες όλων των τομέων. Άρα, είναι μια αξιόπιστη γνωμοδότηση.

Ήδη έχουν προωθηθεί για εξέταση πέντε περιπτώσεις οι οποίες και θα εξεταστούν μάλιστα στη συνεδρίαση της προσεχούς Πέμπτης. Αναφέρομαι στα «ΞΕΝΙΑ» στη Βυτίνα του Νομού Αρκαδίας, στο Παλιούρι Χαλκιδικής, στην Καλαμπάκα, στον Πλαταμώνα του Νομού Πιερίας και τέλος στην Ηγουμενίτσα.

Πέραν τούτου, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι η αξιοποίηση των «ΞΕΝΙΑ» είναι εξαιρετικά περίπλοκη, αφού τα περισσότερα εξ αυτών χρήζουν εκτεταμένων επεμβάσεων προκειμένου να εκσυγχρονιστούν και να καταστούν λειτουργικά, προκειμένου να αποκτήσουν υποδομές που θα τους επιτρέψουν να ανταποκριθούν στο ανταγωνιστικό περιβάλλον των πολλών τουριστικών μονάδων που υπάρχουν σήμερα ανά την επικράτεια. Και οι επεμβάσεις αυτές είναι απαραίτητες, αφού τα περισσότερα παρουσιάζουν σημαντικά προβλήματα, στατικά περισσότερα προβλήματα, που οφείλονται είτε στη φυσιολογική γήρανση των υλικών κατασκευής είτε στην πλημμελή τους συντήρηση τις τελευταίες δεκαετίες. Γι' αυτό πρέπει να πούμε εξ αρχής ότι η αποκατάστασή τους είναι μια εξαιρετικά πολύπλοκη και λεπτή διαδικασία, δεδομένου ότι έχουν κατασκευαστεί με τον παλιό οικοδομικό κανονισμό. Για το λόγο αυτό, εξετάζεται το κατά πόσον είναι δυνατό να χαρακτηριστεί το κέλυφος των κτισμάτων για να μπορέσουν να γίνουν οι απαιτούμενες εσωτερικές διαδικασίες εκσυγχρονισμού, να δημιουργηθούν μεγαλύτεροι χώροι και έτσι με ασφάλεια και σύμφωνα με τα σύγχρονα δεδομένα και τις ανάγκες των πελατών να επαναλειτουργήσουν.

Τέλος, θέλω να αναφέρω ότι ασφαλώς και λαμβάνονται υπ' όψιν οι αποφάσεις του Σ.Α.Δ.Α.Σ. του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων. Έχουν αξιοποιηθεί από το Υπουργείο μας στη διαμόρφωση των σχετικών εισηγήσεων για τον χαρακτηρισμό ή μη των «ΞΕΝΙΑ» προς το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων. Πάντοτε λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψιν τις αποφάσεις και τις επιστημονικές τεκμηριωμένες απόψεις του Συλλόγου των Αρχιτεκτόνων.

Συνεπώς, όχι απλώς δεν υπάρχει αδιαφορία αλλά αντιθέτως, θα έλεγα, προχωράμε μεθοδικά για να εξασφαλίσουμε ότι όσα από τα «ΞΕΝΙΑ» είναι σημαντικής αρχιτεκτονικής αξίας θα παραμείνουν αναλλοίωτα αλλά και θα συντηρηθούν κατάλληλα.

Ένα τελευταίο. Κυρία Φιλίνη, γνωρίζετε, το είπα και στον κ. Μπανιά προηγουμένως, τις δυσκολίες των δημοσίων οικονομικών και είναι σαφές ότι πρέπει να γίνονται ορισμένες πολιτικές επιλογές -δεν μπορούμε να τα κάνουμε όλα με μιας- επιλογές ορθολογικές, υπεύθυνες και ρεαλιστικές. Το Υπουργείο Πολιτισμού έχει προβεί σε όλες εκείνες τις απαιτούμενες ενέργειες προκειμένου να καταγραφούν και να αξιολογηθούν τα κτήρια των «ΞΕΝΙΑ», για να μπορέσει να γίνει η καλύτερη δυνατή αξιοποίησή τους, με σεβασμό στην αρχιτεκτονική σκέψη και στην

ιστορία τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει η ερωτώσα συνάδελφος, κ. Φιλίνη.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κατ' αρχήν, κύριε Υπουργέ, χαιρόμαι γι' αυτό που είπατε ότι επιτέλους πρόκειται το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων να συνέλθει για να αποφασίσει για τα πέντε από τα σαράντα τρία. Όμως, πρέπει να πω το εξής, κύριε Υπουργέ. Το αίτημα να εξεταστούν τα σαράντα τρία «ΞΕΝΙΑ», προκειμένου να διατηρηθούν έχει διατυπωθεί ήδη από το 2003 από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Ελλήνων Αρχιτεκτόνων.

Στη συνέχεια, είχαμε, δυστυχώς, πολύ άσχημες εξελίξεις, όπως είναι το παράδειγμα του «ΞΕΝΙΑ» των Ιωαννίνων, ένα «ΞΕΝΙΑ» στο κέντρο της πόλης, φτιαγμένο από τον αρχιτέκτονα Βώκο. Περιπτώσεις να πω ότι, όταν εξεταζόταν η περίπτωση του «ΞΕΝΙΑ» Ιωαννίνων, ξέρω ότι ρωτούσαν εκεί ορισμένοι αρμόδιοι τοπικοί φορείς: «Μα, ποιος είναι αυτός ο Βώκος;», δηλαδή, πράγματα τα οποία είναι ανεπίτρεπτα, εάν δεν φροντίσει το ίδιο το Υπουργείο Πολιτισμού να ενημερώσει, να εκπαιδεύσει, προκειμένου και οι τοπικές αρχές να ξέρουν περί τίνος πρόκειται.

Αυτό το «ΞΕΝΙΑ» γκρεμίστηκε και στη θέση του, στη θέση αυτού του ξενοδοχείου που ήταν ένας χώρος πολιτισμού, όπου συγκεντρωνόταν όλη η πόλη, τώρα υπάρχει ένα τεράστιο ξενοδοχείο, ένα μεγαθήριο του οποίου αμφισβητείται και η αρχιτεκτονική αξία από πάρα πολλούς ντόπιους, αλλά και επισκέπτες της πόλης.

Έχουν καταρρεύσει και άλλα «ΞΕΝΙΑ». Είπατε και εσείς ο ίδιος ότι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα για τη συντήρηση των «ΞΕΝΙΑ» που έχουν εγκαταλειφθεί την τελευταία δεκαετία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μα, σε μια χώρα όπως την Ελλάδα έχουμε να συντηρήσουμε αρχαιότητες και νομίζω ότι κάνουμε πολλές προσπάθειες για να συντηρήσουμε αξιόλογα κτήρια που έχουν χιλιετηρίδες από πίσω τους.

Λοιπόν, νομίζω ότι οι δεκαετίες, προκειμένου να διατηρηθεί η πολιτιστική κληρονομιά της χώρας μας, δεν είναι πολλές. Όμως, εδώ πρόκειται και για την πολιτιστική κληρονομιά της Ευρώπης, πρόκειται για κτήρια τα οποία εντάσσονται μέσα στο ελληνικό τοπίο, αλλά εντάσσονται και στην ιστορία του μοντέρνου κινήματος. Γι' αυτό, αξιόλογοι καθηγητές από τα Πολυτεχνεία όλης της Ευρώπης και όλου του κόσμου εκτιμούν τα κτήρια αυτά και προσπαθούν να τα σώσουν. Η Βαυαρική Ακαδημία έχει στείλει από το 2004 μια σχετική επιστολή και σας παρακαλεί να τα φροντίσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κυρία Φιλίνη. Έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο. Τελειώστε.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Θέλω να πω κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, ότι εδώ ζητούμε να δείτε το σύνολο των «ΞΕΝΙΑ», γιατί πρόκειται για μία εξαιρετική περίπτωση δημοσίων κτηρίων, τα οποία κατασκευάστηκαν με ένα πνεύμα κάτω από την επιτήρηση, από την καθοδήγηση του Άρη Κωνσταντινίδη, αυτού του σπουδαίου Έλληνα αρχιτέκτονα, ο οποίος λέει πως είναι σημαντική και η ένταξη στο χώρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Νομίζω ότι οφείλει το Υπουργείο Πολιτισμού να κοιτάξει το σύνολο αυτών και όχι να εξετάζει με ένα πολύ στενό πνεύμα κατά πόσο ορισμένα συμφέρουν ή δεν συμφέρουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, τελειώσατε.

Ευχαριστούμε, κυρία Φιλίνη.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να δευτερολογήσετε;

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Μια κουβέντα μόνο θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε.

Θα συμφωνούσα στα περισσότερα με την κ. Φιλίνη. Άρα, δεν έχω να προσθέσω τίποτα, απλώς να σας διαβεβαιώσω ότι θα διερευνήσουμε το θέμα σε βάθος και θα κοιτάξουμε όλα τα «ΞΕΝΙΑ». Όχι μόνο ξεκίνησαν αυτά τα πέντε ήδη, αλλά θα δούμε και τα υπόλοιπα σαράντα «ΞΕΝΙΑ» σε όλη την επικράτεια. Αυτό

σας το διαβεβαιώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Το «ΞΕΝΙΑ» στην Άνδρο καταρρέει. Το «ΞΕΝΙΑ» στην Άρτα καταρρέει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρία Φιλίνη, πάτε και για δευτερολογία! Κυρία Φιλίνη, για όνομα του Θεού!

Τελειώσαμε με τις ερωτήσεις που απευθύνονται στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Επανερχόμαστε στις επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου και θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 726/11-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυριδώνος Χαλβατζή προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις καταστροφές από τις χιονοπτώσεις στο Νομό Χανίων και την αποζημίωση των πληγέντων αγροτοκτηνοτρόφων κ.λπ..

Αναλυτικά, η επίκαιρη ερώτηση του συναδέλφου μας, του κ. Σπύρου Χαλβατζή, έχει ως εξής:

«Η τελευταία κακοκαιρία με έντονες χιονοπτώσεις στο Νομό Χανίων επέφερε νέο κτύπημα στους αγροτοκτηνοτρόφους του νομού. Η επιβίωση των μικρών και μεσαίων αγροτοκτηνοτρόφων του νομού, που ήδη έχει γίνει δύσκολη από την αντιαγροτική πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση στο πλαίσιο της νέας ΚΑΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβαρύνεται περισσότερο από τις τελευταίες καταστροφές που υπέστησαν από την κακοκαιρία.

Καταστροφές υπέστησαν οι περιοχές των Δήμων Κανδάνου, Πελακάνου, Αν. Σελίνου, Μουσούρων. Οι καταστροφές αφορούν και τον καρπό (ελιές), μιας και στις συγκεκριμένες περιοχές η ελαιοκομική περίοδος βρίσκεται σε εξέλιξη, αλλά και σημαντικό μέρος του φυτικού κεφαλαίου, υποδομών (δίκτυα κ.λπ.) καθώς και ζωικού κεφαλαίου.

Η όλη κατάσταση απαιτεί να παρθούν άμεσα μέτρα ενίσχυσης και στήριξης των αγροτοκτηνοτρόφων των περιοχών αυτών. Και για να γίνει αυτό, χρειάζεται να αλλάξει ο αντιαγροτικός Κανονισμός του Ε.Λ.Γ.Α. που με δικολαβικές διατάξεις δεν αποζημιώνει τη φυτική παραγωγή (ελαιόκαρπο) και το ζωικό κεφάλαιο, ενώ οι αποζημιώσεις που δίνουν τα Π.Σ.Ε.Α. (Προγράμματα Σχεδιασμού Εκτάκτων Αναγκών) στο φυτικό κεφάλαιο αποτελούν ψίχουλα σε σχέση με το ύψος των ζημιών και δίνονται μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Τι μέτρα θα πάρει για να αποζημιωθούν άμεσα οι πληγέντες αγροτοκτηνοτρόφοι στο ύψος των πραγματικών ζημιών που προκλήθηκαν στην αγροτική παραγωγή, στο φυτικό και ζωικό κεφάλαιο και στις υποδομές.

Τι ενέργειες θα κάνει για την αλλαγή του κανονισμού του Ε.Λ.Γ.Α., έτσι ώστε να αποζημιώνει ο Οργανισμός το σύνολο των καταστροφών και να απαλλαχθούν οι αγρότες από χρονοβόρες διαδικασίες που στις περισσότερες περιπτώσεις τους στερούν και από κάθε στήριξη»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Χαλβατζή, θα απαντήσει ο Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κιλτίδης.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε, σεβόμαστε το ενδιαφέρον του καθενός για τους ανθρώπους της υπαίθρου, είτε πρόκειται για γεωργούς, είτε για κτηνοτρόφους, αλλά φοβόμαστε πάρα πολύ ότι αδικείτε την πρόθεση του καθενός μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και προπάντων όσον αφορά την υπηρεσία του Έλληνα πολίτη, όταν ομιλούμε και ομιλείτε για αντιαγροτική πολιτική και μάλιστα με αναγωγή στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θέλω να θυμίσω πολύ απλά ότι η συντριπτική πλειονότητα των Ελλήνων πολιτών, εκπροσωπούμενη από τα κόμμά της, έχει χαράξει αυτήν την πορεία και η Κυβέρνηση η οποία επελέγη από τον ελληνικό λαό υπηρετεί τους Έλληνες πολίτες της υπαίθρου, σύμφωνα με αυτήν την επιταγή.

Νομίζω ότι έγιναν τα καθιερωμένα και στην περίπτωση της θεομηνίας αυτής που προέκυψε στο Νομό Χανίων και πολύ απλά θέλω να σας θυμίσω, αγαπητέ συνάδελφε, ότι ο κανονι-

σμός του ΕΛ.Γ.Α. στην πατρίδα μας, στη χώρα μας, προβλέπει συγκεκριμένα αποζημίωση εντός τριμήνου από τη λήξη συγκομιδής του κάθε προϊόντος, σε ό,τι αφορά τη φυτική παραγωγή και μάλιστα σε ποσοστό 75%. Είναι δεδομένο δε, όντας η πολιτική και η υπηρετήση του πολίτη συγκριτικό πολιτικό μέγεθος, ότι το 75% ως αποζημίωση φυτικής παραγωγής, είναι από τα υψηλότερα που υπάρχουν διεθνώς.

Όσον αφορά δε το ζωικό κεφάλαιο και κατεξοχήν απώλειες αιγοπροβάτων στη συγκεκριμένη περιοχή, η αποζημίωση ανέρχεται στο 80% -και αυτό είναι ένα από τα υψηλότερα- και μάλιστα εντός διμήνου από την ημερομηνία που καταγράφεται η ζημία.

Τι έγινε στην προκειμένη περίπτωση στο Νομό Χανίων; Ήδη προσέτρεξαν οι υπηρεσίες του ΕΛ.Γ.Α.. Δύο χιλιάδες δηλώσεις αγροτών αφορούν τη φυτική παραγωγή και έχουν να κάνουν με εσπεριδοειδή, με αβοκάντο και κηπευτικά. Όπως ήταν φυσικό για τους γνωρίζοντες, ήταν λογικό να προστρέξουμε και να προσμετρήσουμε τις ζημιές στα οπωροκηπευτικά, ιδιαίτερα δε στα κηπευτικά, όπου ο χρόνος παραγωγής είναι σύντομος.

Με ικανοποίηση σας ενημερώνω ότι ήδη η καταγραφή των ζημιών στα κηπευτικά έχει ολοκληρωθεί. Έχουν υποβληθεί δε διακόσιες ενενήντα τρεις δηλώσεις για αποζημίωση ζωικού κεφαλαίου από συμπολίτες μας που επλήγησαν στο Νομό Χανίων. Ήδη οι καταγραφές γίνονται, σχεδόν έχουν ολοκληρωθεί και γνωρίζετε καλύτερα από μένα ότι η συγκεκριμένη θεομηνία έχει συμβεί στις 18 και 19 Φεβρουαρίου. Δηλαδή μιλάμε για ένα σύντομο χρονικό διάστημα, όπου οι υπηρεσίες του ΕΛ.Γ.Α. προσέτρεξαν και συνέδραμαν τους πολίτες και είμαστε έτοιμοι κατά τον κανονισμό του ΕΛ.Γ.Α. να τους υπηρετήσουμε και ό,τι άλλο προβλέπεται από τα Π.Σ.Ε.Α. που και εσείς τα επικαλείστε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Χαλβατζής έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ανέφερε ο κύριος Υπουργός ότι προωθείται αυτή η πολιτική. Το κακό ποιο είναι για τους αγροτοκτηνοτρόφους; Δεν είναι μόνο ότι πληττονται βάνασα από την αντιαγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της νέας Κ.Α.Π., αλλά επλήγησαν και από τις καιρικές συνθήκες, από το χιονιά.

Αυτές οι χιονοπτώσεις -πήγαμε εκεί τις μέρες της καταστροφής- ήταν πολύ μεγάλες και οι επιπτώσεις πάρα πολύ σοβαρές. Καταστράφηκαν αιωνόβια δέντρα. Δεν είναι μόνο ότι πάγωσαν τα δέντρα και πάγωσε ο καρπός, αλλά έσπασαν πάρα πολλές χιλιάδες δέντρα. Είδαμε με τα ίδια μας τα μάτια στην περιοδεία αυτήν την καταστροφή. Φέτος θα υπάρχει λιγότερο λάδι σε όλη την επαρχία. Υπάρχουν σοβαροί κίνδυνοι παραπέρα ερμημοποίησης της υπαίθρου εξαιτίας και αυτών των καταστροφών.

Οι νέοι αγρότες φαίνεται ότι δεν έχουν προοπτική. Ψόφησαν πάρα πολλά νεογέννητα αρνιά. Πολλά πρόβατα δεν είχαν γάλα για πολύ καιρό. Πρέπει να πούμε ότι την ίδια στιγμή που επλήγησαν σε μεγάλη έκταση αυτά τα νοικοκυριά έχουμε αύξηση των ζωοτροφών κατά 150% και αύξηση στις τιμές των λιπασμάτων κατά 90%.

Υπάρχει μία ιδιομορφία, κύριε Υπουργέ, στην Κρήτη. Εκεί η ελαιοκομική περίοδος δεν λήγει στις 10 του Φλεβάρη, αλλά φθάνει -το γνωρίζετε πολύ καλά- μέχρι και το Μάη. Το ουσιαστικό πρόβλημα είναι η αλλαγή του κανονισμού του ΕΛ.Γ.Α..

Πρέπει να σημειώσουμε ότι εδώ και πάνω από δέκα χρόνια η τιμή του λαδιού παραμένει ίδια. Και επειδή είπατε ότι πήγαν όλοι και έκαμαν τους ελέγχους, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι και στο Μαραθώνα, που είναι εδώ δίπλα μας, δεν είχαν καταγραφεί μέχρι το περασμένο Σάββατο, που ήμασταν εκεί περιοδεία, όλες οι καταστροφές που υπέστησαν διάφορα θερμοκήπια από εκείνο τον παγετό. Γι' αυτό λέμε ότι χρειάζονται άμεσα μέτρα καταγραφής των ζημιών και αποζημιώσεων.

Οι αποζημιώσεις, κύριε Υπουργέ, δεν δίνονται στο διάστημα που λέτε. Δίνονται πολύ αργότερα. Μπορεί τυπικά κάποιες να δίνονται νωρίς, αλλά στις περισσότερες των περιπτώσεων περνάει πάρα πολύς καιρός. Γι' αυτό νομίζουμε ότι πρέπει να επιπυευστούν όλες οι διαδικασίες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Αγαπητέ συνάδελφε, είναι δικαίωμά σας κάποιοι χαρακτηρισμοί. Αναλαμβάνετε εσείς την ευθύνη. Εγώ με σεβασμό θα απαντήσω γι' αυτό το οποίο ερωτάται και η Κυβέρνηση και το Υπουργείο μας.

Πολύ απλά θέλω να σας θυμίσω ότι ήμασταν υπερήφανη, ως παράταξη και ως Κυβέρνηση, για το μέγεθος των αποζημιώσεων που έχουμε συμπεριλάβει στον κανονισμό του ΕΛ.Γ.Α.. Πιστεύω ότι ουδέποτε σε αυτόν τον τόπο, σε αυτήν την πατρίδα προσέτρεξε κυβέρνηση να δώσει τόσα πολλά σε τόσο λίγο χρονικό διάστημα. Έχουμε καταστήσει τον ΕΛΓΑ στην κυριολεξία οργανισμό κοινωνικής αλληλεγγύης των ανθρώπων της υπαίθρου και μάλιστα στο νέο νομοσχέδιο περί κτηνοτροφίας έχετε πολύ καλά ότι διευρύνουμε τις ασθένειες και το πλαίσιο στήριξης των κτηνοτρόφων.

Σε ό,τι αφορά το συγκεκριμένο γεγονός, σεβόμενοι αυτό το οποίο και εσείς καταγράψατε, ότι δηλαδή λήγει στις 10 Φεβρουαρίου η περίοδος συγκομιδής της ελιάς ανά την επικράτεια, εμείς σεβαστήκαμε την ιδιαιτερότητα της συγκεκριμένης περιοχής και με απόφαση του Προέδρου, κατ' εξαίρεση, στις 17 του μηνός πήραμε απόφαση να δώσουμε παράταση.

Ξέρετε πολύ καλά ότι από τις 17 Μαρτίου έως τις 28 Μαρτίου δώσαμε προθεσμία υποβολής των αιτήσεων για τις ζημιές γύρω από την ελαιοπαραγωγή. Γνωρίζουμε τις ιδιαιτερότητες. Γνωρίζουμε -αν το θέλετε- και αυτό που είπατε και για την ελιά με την ποικιλία «τσουνάτη» και ό,τι σημαίνει αυτό για την περιοχή. Επομένως εμείς αυτήν την ιδιαιτερότητα την αναγνωρίσαμε. Προστρέξαμε και θεσμοθετήσαμε αυτήν τη διαδικασία να τους στήριζουμε.

Τώρα, εις ό,τι αφορά τα Π.Σ.Ε.Α., που και εσείς ο ίδιος αναφέρατε ότι είναι ένα πρόγραμμα σχεδιασμού εκτάκτων αναγκών, η Ευρωπαϊκή Ένωση -την ευχαριστούμε γι' αυτό- προβλέπει συγκεκριμένες διαδικασίες συμπληρωματικής αποζημίωσης, που αγγίζουν το 80%, 70%, 60% και φθάνει στο 50% όσον αφορά το αντιστάθμισμα.

Όλες, λοιπόν, οι παράμετροι έχουν εξεταστεί και να είστε σίγουροι ότι όπως πράξαμε και καταστήσαμε τον ΕΛ.Γ.Α. οργανισμό κοινωνικής αλληλεγγύης, έτσι θα πράξουμε και για το Νομό Χανίων για τη συγκεκριμένη θεομηνία.

Να είναι βέβαιοι οι πολίτες των Χανίων, της υπαίθρου, ότι θα ανταποκριθούμε, όπως προβλέπει ο Κανονισμός του ΕΛ.Γ.Α. αλλά και ο Κανονισμός των Π.Σ.Ε.Α..

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επίκαιρες ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Θα συζητηθεί η τέταρτη η με αριθμό 723/11-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστερίου Ροντούλη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αναθεώρηση του Κανονισμού Λειτουργίας των δημοσίων Ι.Ε.Κ. κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Ροντούλη σε περίληψη έχει ως εξής:

«Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1. περίπτωση α της υπ' αριθμόν Ε/12450/1994 απόφασης του Δ.Σ. του Ο.Ε.Ε.Κ. επαρκής χαρακτηρίζεται εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις η φοίτηση σε κάθε μάθημα, στο οποίο ο καταρτιζόμενος σημειώσει αριθμό απουσιών μικρότερο ή ίσο του 20% του συνόλου των προβλεπόμενων ωρών διδασκαλίας του μαθήματος κατά τη διάρκεια του εξαμήνου. Σε κάθε άλλη περίπτωση η φοίτηση χαρακτηρίζεται ανεπαρκής και ο καταρτιζόμενος υποχρεούται να παρακολουθήσει εκ νέου τα μαθήματα αυτά χωρίς δικαίωμα εγγραφής του στο επόμενο εξάμηνο.

Εμφανώς η παραπάνω απόφαση του Δ.Σ. του Ο.Ε.Ε.Κ. είναι «σκληρή», άδικη και στερεί από δεκάδες σπουδαστές το δικαίωμα για μία αξιοπρεπή εργασία. Επιπροσθέτως πρέπει να συνεκτιμηθεί το γεγονός ότι οι περισσότεροι καταρτιζόμενοι είναι

οικογενειάρχες και εργαζόμενοι βιοπαλαιστές με πληθώρα υποχρεώσεων και ως εκ τούτου θα έπρεπε να τυγχάνουν μιας πιο ελαστικής και ανθρώπινης αντιμετώπισης.

Συνεπώς ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Πρέπει να δίδεται στους καταρτιζόμενους το δικαίωμα της κανονικής εγγραφής στο επόμενο εξάμηνο ακόμη και αν η φοίτησή τους σε ορισμένο αριθμό μαθημάτων έχει κριθεί ανεπαρκής λόγω απουσιών;

2. Πρέπει να δίδεται στους καταρτιζόμενους η δυνατότητα να παρακολουθήσουν εκ νέου τα συγκεκριμένα μαθήματα στο Ι.Ε.Κ. φοίτησής τους, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να μεταβούν σε άλλη πόλη της Ελλάδας, όπως ατυχώς συμβαίνει σήμερα;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Ροντούλη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Ταλιαδούρος.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΥΓΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω το εξής, ότι τα Ι.Ε.Κ. αποτελούν τον κύριο φορέα παροχής επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Τα δημόσια Ι.Ε.Κ. της πατρίδας μας αναβαθμίζονται συνεχώς αποκτώντας επικαιροποιημένες ειδικότητες και συμμετέχοντας σε ευρωπαϊκά προγράμματα κινητικότητας. Πολλοί σπουδαστές των Ι.Ε.Κ. για κάποιο χρονικό διάστημα βρίσκονται στο εξωτερικό σπουδάζοντας εκεί και παρακολουθώντας προγράμματα.

Ως προς το πρώτο ερώτημα θα ήθελα να πω ότι σκοπός της επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι να εφοδιαστούν οι καταρτιζόμενοι με τις απαραίτητες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες, που θα τους δώσουν την ικανότητα να απορροφηθούν επιτυχώς στο ανταγωνιστικό περιβάλλον της αγοράς εργασίας. Επομένως η παρεχόμενη κατάρτιση πρέπει να είναι άρτια και ουσιαστική, ώστε τα διπλώματα που παρέχονται να μην είναι απλά χαρτιά αλλά να παρέχουν αντίκρισμα στην αγορά εργασίας.

Επιπλέον θα ήθελα να πω ότι τα περισσότερα μαθήματα των Ι.Ε.Κ. είναι εργαστηριακά, πραγματοποιούνται σε πραγματικούς χώρους εργασίας, διαδικασία που δεν μπορεί να αντικατασταθεί με κατ' οίκον μελέτη ή εξ αποστάσεως κατάρτιση. Υπάρχουν και μαθήματα προαπαιτούμενα, όπου είναι αναγκαία η γνώση τους για να πας στο επόμενο μάθημα. Συνεπώς το προβλεπόμενο όριο του 20% των απουσιών και σε εξαιρετικές περιπτώσεις του 5% είναι το ανώτατο επιτρεπτό για να ολοκληρωθεί επιτυχώς η επαγγελματική κατάρτιση που παρέχουν τα Ι.Ε.Κ.. Περαιτέρω αύξηση του ποσοστού αυτού θα ακύρωνε τη διαδικασία και το σκοπό της επαγγελματικής κατάρτισης με άμεσο αποτέλεσμα την υποβάθμιση των Ι.Ε.Κ. και των πτυχίων που αυτά χορηγούνται και με ζημία των πτυχιούχων των Ι.Ε.Κ..

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο ερώτημα θα ήθελα να πω ότι ο καταρτιζόμενος υποχρεούται να επαναλάβει την κατάρτιση στα μαθήματα του εξαμήνου στα οποία υστέρησε. Εάν στο Ι.Ε.Κ. υπάρχουν τμήματα που λειτουργούν, τα παρακολουθεί στο ίδιο το Ι.Ε.Κ., εάν υπάρχει δηλαδή αντίστοιχο τμήμα και στο επόμενο εξάμηνο ή στο επόμενο έτος. Διότι λόγω της ευελιξίας των ισοτιπύων τα τμήματα δημιουργούνται ανάλογα με τον αριθμό των αιτούντων. Εάν δεν επαρκούν οι καταρτιζόμενοι, ώστε να ιδρυθεί τμήμα, τότε παρέχεται η δυνατότητα για εξυπηρέτηση εκείνων οι οποίοι δεν πέρασαν κάποιο μάθημα, στη μεν περιοχή των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης να γίνει η επανάληψη των συγκεκριμένων μαθημάτων σε άλλο Ι.Ε.Κ..

Στα περιφερειακά παρέχεται η δυνατότητα να δημιουργηθεί για μία φορά ειδικό ταχύρρυθμο τμήμα στο ίδιο Ι.Ε.Κ. φοίτησης. Συνεπώς και στο δεύτερο ερώτημα παρέχονται οι δυνατότητες που διασφαλίζουν το κύρος των πτυχίων που χορηγούν τα Ι.Ε.Κ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο ερωτών Βουλευτής κ. Ροντούλης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, ειλικρινά πρέπει να σας πω ότι στην επίκαιρη ερώτησή μου δεν υπάρχει καμία αντιπολιτευτική διάθεση και βεβαίως δεν θα μπορούσε να υπάρξει γιατί έχουμε έναν κανονισμό που έγινε το 1994.

Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι υπάρχουν μείζονα άλλα

προβλήματα στα Ι.Ε.Κ. όπως είναι τα θέματα της επάρκειας του προσωπικού, της υλικοτεχνικής υποδομής, των βιβλίων. Προτίμηση όμως να θίξω αυτό το εξειδικευμένο θέμα των απουσιών ευελπιστώντας ότι θα υπάρξει μία λύση στο πρόβλημα που απασχολεί εκατοντάδες μαθητές και τις οικογένειές τους, δυστυχώς όμως δεν είδα τη διάθεση αυτή.

Θα σας πω πού εστιάζεται το πρόβλημα: Σε περίπτωση, λοιπόν, που κάποιος μαθητής κάνει απουσίες πάνω από το 20% των προβλεπόμενων ωρών διδασκαλίας, ο σπουδαστής αυτός δεν μπορεί να προσέλθει στις εξετάσεις, δεν μπορεί να μετακινηθεί στο επόμενο εξάμηνο και θα πρέπει να παρακολουθήσει εκ νέου το πρόγραμμα. Βεβαίως το να το παρακολουθήσει εκ νέου είναι σωστό.

Το ερώτημα όμως και το πρόβλημα προκύπτει εάν δεν υπάρχει τμήμα στο οποίο θα συνεχίζει το πρόγραμμα. Εκεί εστιάζεται το όλο ζήτημα. Τότε ποια πρακτική ακολουθείται; Είπατε ότι υπάρχει για μία φορά η δυνατότητα οι μαθητές να επαναλάβουν στο ίδιο Ι.Ε.Κ. τα μαθήματα. Σας πληροφορώ ότι η πρακτική είναι άλλη. Οι διευθυντές των Ι.Ε.Κ. δηλώνουν στους μαθητές ότι θα πρέπει να μεταβούν σε μία άλλη πόλη της Ελλάδας, ακόμα και σε νησιωτική περιοχή, προκειμένου να βρουν αντίστοιχο τμήμα και έστω ότι βρήκαν το αντίστοιχο τμήμα. Ξέρετε ότι θα πρέπει να περιμένουν το τμήμα αυτό να φτάσει και στο αντίστοιχο εξάμηνο.

Άρα, λοιπόν, πιστεύω, κύριε Υφυπουργέ, ότι εκεί εστιάζεται το πρόβλημα. Το πρόβλημα δεν είναι εάν θα πρέπει να παρακολουθήσουν το τμήμα εκ νέου. Βεβαίως να το παρακολουθήσουν, αφού έκαναν κάποιες απουσίες. Το θέμα είναι η μετακίνησή τους. Θεωρώ ότι έχουμε να κάνουμε με μαθητές βιοπαλαιστές που αν είχαν το απαιτούμενο ποσό χρημάτων, θα πήγαιναν σε κάποιο ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Ας μη συνηγορήσουμε τα χρήματα που κάποιοι γονείς πληρώνουν ανά εξάμηνο.

Σε τελική ανάλυση, κύριε Υφυπουργέ, πιστεύω ότι θα δείξετε προσωπική ευαισθησία και θα εκσυγχρονίσετε έναν κανονισμό λειτουργίας που αποτελεί πραγματική τροχοπέδη για ανθρώπους που θέλουν να εξασφαλίσουν ένα επαγγελματικό μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΣΥΓΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως είχα την ευκαιρία να πω και στην πρωτολογία μου, ο σκοπός των ρυθμίσεων του ανώτατου αριθμού των απουσιών είναι να διασφαλίσει την πλήρη και ουσιαστική επαγγελματική κατάρτιση των νέων της πατρίδας μας. Απουσίες που υπερβαίνουν το 20% ή το 25% των μαθημάτων σημαίνουν ότι ο καταρτιζόμενος δεν είχε την επαρκή κατάρτιση.

Από και πέρα ο κανονισμός λειτουργίας των Ι.Ε.Κ. προβλέπει τη δυνατότητα δημιουργίας ειδικού ταχύρρυθμου τμήματος στο ίδιο το Ι.Ε.Κ.. Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι δεν απαιτείται η αλλαγή του κανονισμού.

Είμαστε διατεθειμένοι, όπως η επιστημαίνετε, να ενημερώσουμε τους διευθυντές των Ι.Ε.Κ. και να τους πούμε να κάνουν χρήση αυτής της διατάξεως όπου μπορούν. Δεν υπάρχει λόγος αλλαγής του κανονισμού, αλλά εφαρμογής του έστω και σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εκεί που είναι εφικτό και δυνατό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 727/11-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαράλαμπους προς τους Υπουργούς Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την εξόφληση των δεδουλευμένων των εργαζομένων σε ξενοδοχεία της Κέρκυρας κ.λπ..

Συγκεκριμένα η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η πολιτική των κυβερνήσεων της Ν.Δ. και του Π.Α.Σ.Ο.Κ. έχουν δώσει «γην και ύδωρ» στο μεγάλο κεφάλαιο και ενθαρρύνουν την ασιδωσία της εργοδοσίας σε βάρος των εργαζομένων. Η θεοποίηση της επιχειρηματικότητας οπλίζει με θράσος τους εργοδότες οι οποίοι, ξεπερνώντας κάθε όριο, παραβιά-

ζουν ακόμη και τη γραμμή νομιμότητας που έχει χαραχθεί στα πλαίσια του απάνθρωπου καπιταλιστικού συστήματος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πάγια τακτική ξενοδόχων της Κέρκυρας να χρεωστούν δεδουλευμένα στους εργαζομένους για πολλούς μήνες. Έτσι, για άλλη μια χρονιά, τα ξενοδοχεία «ΑΚΤΗ ΜΕΣΟΓΓΗΣ», «ΜΠΕΛΒΕΝΤΕΡΕ», «ΤΖΕΛΙΝΑ», «ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ», «ΑΛΚΥΩΝΙΣ», «ΕΡΜΟΝΕΣ ΓΚΟΛΦ», «ΙΟΝΙΑΝ ΠΡΙΝΣΕΣ» χρεωστούν τα δεδουλευμένα Σεπτέμβρη, Οκτώβρη, αποδοχές άδειας και επιδόματα άδειας. Τα δύο πρώτα ξενοδοχεία χρεωστούν και τον Αύγουστο ενώ τα επόμενα τρία οφείλουν επιπλέον και το δώρο των Χριστουγέννων. Την ίδια ώρα ο όμιλος ξενοδοχείων Ιωάννη Ζερβού, που διαθέτει δεκαοκτώ ξενοδοχεία σε Κέρκυρα και αλλού, χρωστάει στους εργαζομένους μισθούς Σεπτέμβρη-Οκτώβρη, αποδοχές άδειας και επίδομα άδειας, ενώ τα μεγάλα χρέη, που φαίνεται να έχει προς διάφορους, δημιουργούν εύλογα την εικόνα χρεοκοπίας, κάτι που προκαλεί τεράστιες ανησυχίες στους εργαζομένους, τόσο για τα δεδουλευμένα τους όσο και για το εργασιακό τους μέλλον.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί τι μέτρα πρόκειται να πάρουν για:

1. Να εξοφληθούν άμεσα οι εργαζόμενοι αλλά και να διασφαλιστούν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων στον όμιλο Ζερβού.

2. Να αποτραπεί στο μέλλον το φαινόμενο της καθυστέρησης καταβολής των δεδουλευμένων των εργαζομένων στα ξενοδοχεία της Κέρκυρας.»

Στην επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή κ. Χαράλαμπος, θα απαντήσει η Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, κ. Καραντζάκου.

Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε συνάδελφε, σας γνωρίζω ότι το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας σε περιπτώσεις όπως αυτές που αναφέρετε στην ερώτησή σας αντιδρά άμεσα προκειμένου να διευθετηθεί με αποτελεσματικό τρόπο τις εργατικές διαφορές θέτοντας σε προτεραιότητα τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Η άμεση αντίδραση και ανταπόκριση του Σ.Ε.Π.Ε. εξασφαλίζουν τόσο με την συχνή παρουσία των επιθεωρητών εργασίας στους χώρους δουλειάς οι οποίοι με υπεύθυνο τρόπο ελέγχουν την τήρηση της εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας όσο και με την επιβολή κυρώσεων όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο.

Οι έλεγχοι αφορούν τους όρους εργασίας -χρονικά όρια, αμοιβή- την νομιμότητα της απασχόλησης, την έρευνα της ασφαλιστικής κάλυψης των εργαζομένων, την ασφάλεια και υγεία των εργαζομένων. Κεντρικός μας στόχος είναι η διασφάλιση της ποιότητας στην εργασία η οποία κατ' επέκταση οδηγεί στην ικανοποίηση των εργαζομένων, στην αύξηση της παραγωγικότητας και τελικά της ανταγωνιστικότητας.

Εν προκειμένω το Τμήμα Συντονισμού της Διεύθυνσης Κοινωνικής Επιθεώρησης Ιονίων Νήσων και το Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης Κέρκυρας για το έτος 2007 ανέπτυξε έντονη δραστηριότητα και αυτό είναι εμφανές από τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας. Συγκεκριμένα, πραγματοποιήθηκαν συνολικά στις επιχειρήσεις του νομού εβδομήντα τρεις έλεγχοι και επανέλεγχοι. Για τις διαπιστωθείσες παραβάσεις των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας στους παραβάτες εργοδότες επιβλήθηκαν τριάντα πρόστιμα ύψους 130.600 ευρώ, ενώ υποβλήθηκαν και μηνυτήριες αναφορές. Επίσης το Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης έχει επιληφθεί σε πενήντα περιπτώσεις επίλυσης εργατικών διαφορών και σε τρεις συσκέψεις του ν. 1876/1990.

Συνολικά οι καταγγελίες τόσο του Εργατικού Κέντρου Κέρκυρας και του Συνδέσμου Ξενοδοχοϋπάλληλων Κέρκυρας όσο και μεμονωμένων εργαζομένων ανήλθαν για το έτος 2007 πέραν των εκατό. Ειδικότερα για τα ξενοδοχεία του ομίλου Ζερβού το Τμήμα Επιθεώρησης Κέρκυρας έχει προβεί στις ακόλουθες ενέργειες: έχει αποστείλει το υπ' αριθμόν 1453/24-10-07 έγγραφο με το οποίο ζητήθηκε η άμεση καταβολή των οφειλόμενων συμπεριλαμβανομένων της άδειας και του επιδόματος. Έχει διενεργήσει συμφιλιωτική διαδικασία -23/11/2007- κατά την οποία ο όμιλος ξενοδοχείων Ζερβού απάντησε με έγγραφο

στο οποίο δεσμεύεται να καταβάλει τα οφειλόμενα μέχρι 15/12/2007. Έχει επιβάλει πρόστιμα ύψους 5000 σε κάθε μία από τις επιχειρήσεις «Ξενοδοχείο Βόρειας Κέρκυρας χωριό AQUALAND A.E.», «ΑΛΜΥΡΟΣ VILLAGE A.E.», «CORFU SEA GARDENS A.E.» και «ACCESS IGARI VILLAGE». Επίσης πρόστιμο 2000 ευρώ στην επιχείρηση «ΓΥΑΛΙΣΚΑΡΙ ΑΕΤΕ». Έχει διενεργήσει επανέλεγχο με αριθμό πρωτοκόλλου 07/31-01-2008 με τον οποίο ζητήθηκε η προσκόμιση αποδείξεων πληρωμής για τους μήνες Σεπτέμβριο του 2007, Οκτώβριο του 2007, αποδοχών άδειας και επιδόματος άδειας του 2007 καθώς και του επιδόματος εορτών Χριστουγέννων του 2007 απ' όλα τα ξενοδοχεία του ομίλου.

Επ' αυτού δεν έχουν απαντήσει μέχρι σήμερα. Έτσι η Κοινωνική Επιθεώρηση Κέρκυρας υπέβαλε μηνυτήριες αναφορές για τα λοιπά έξι ξενοδοχεία του ομίλου Ζερβού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ.)

Όσον αφορά τα υπόλοιπα ξενοδοχεία στα οποία αναφέρεστε, έχουν υποβληθεί σε αυτά πέντε μηνυτήριες αναφορές για καθυστέρηση καταβολής δεδουλευμένων. Η υπόθεση δεν σταματά εδώ. Παρακολουθούμε τις εξελίξεις στην επιχείρηση και θα εξαντλήσουμε κάθε νόμιμη ενέργεια, έτσι ώστε να αποδοθούν στους εργαζόμενους αυτά που δικαιούνται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Χαράλαμπος έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, πριν λίγους μήνες η Υπουργός Τουρισμού της προηγούμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας περιχαρής δήλωνε ότι από την τουριστική βιομηχανία η χώρα μας κερδίζει το μήνα 1.000.000.000 ευρώ. Και άφηνε με αυτό τον τρόπο τεχνηέντως να φανεί ότι αυτό το 1.000.000.000 ευρώ το καρπούνται όλοι, και οι ξενοδοχοϋπάλληλοι και οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες του τουρισμού. Οφείλω να σας πω ότι αυτό το πράγμα δεν συμβαίνει.

Και βέβαια δεν μου απαντήσατε αν είναι πραγματικά τα στοιχεία τα οποία σας δίνουμε, μέσα από τα οποία σας λέμε ότι στους πολύ κακά πληρωμένους ξενοδοχοϋπάλληλους στην ουσία χρωστούν οι ξενοδοχοί τεράστια ποσά: μήνες απλήρωτοι, επίδομα άδειας, ακόμα και δώρο Χριστουγέννων. Και βέβαια, αυτό δεν είναι το μόνο. Ξέρετε ότι βιώνουν την εγκατάλειψη, βιώνουν συνθήκες γαλέρας και πάντα επικρέμεται από πάνω τους το φάσμα της ανεργίας.

Η Συνθήκη Μπόλγκενσταν και τα παρακλάδια της έφερε ουσιαστικά με τη σέσουλα φθηνή εργατική δύναμη από άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμφανίζεται δήθεν ότι έχουν μαθητευόμενους από τις ανατολικές, πρώην χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού και δουλεύουν σαν μαθητευόμενοι, παίρνοντας μισθό 290 ευρώ και την ίδια στιγμή βέβαια οι ξενοδοχοϋπάλληλοι της Κέρκυρας βιώνουν την ανεργία.

Με τον ίδιο τρόπο, οι μικρομεσαίοι του τουρισμού στην Κέρκυρα, στο νομό δηλαδή που εσείς η ίδια αποκαλείτε ναυαρχίδα του τουρισμού, με μαθηματική ακρίβεια οδηγούνται στην πτώχευση μετά την εφαρμογή του συστήματος all-inclusive γενικευμένα πια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει το τεράστιο θέμα ότι πια έχει γίνει «έθιμο» στην αρχή της τουριστικής σεζόν και πριν ουσιαστικά ανοίξουν τα ξενοδοχεία, οι ξενοδοχοί να καλούν τους εργαζόμενους, με υπόσχεση ότι θα τους προσλάβουν, να δουλεύουν δεκαπέντε, είκοσι μέρες, ίσως και ένα μήνα, χωρίς ασφάλεια και δωρεάν, για να προπαρασκευάσουν το ξενοδοχείο να δεχτεί τουρίστες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Φέτος ιδιαίτερα, κυρία Υφυπουργέ, δύο ξενοδοχεία, το «HERMONES BEACH» και το «PANTOBAS», μπαίνοντας μάλιστα και στον αναπτυξιακό νόμο και παίρνοντας τεράστιες επιχορηγήσεις για να ανακαινιστούν, ουσιαστικά πέταξαν πάνω από εκατό ξενοδοχοϋπάλληλους στο δρόμο. Επίσης και τρίτο

ξενοδοχείο, το «ΗΛΙΟΣ», με την αφορμή ότι άλλαξε διεύθυνση, δεν αναγνωρίζει ότι έχει υποχρέωση να προσλάβει τους εκατόν είκοσι και πάνω εργαζόμενους.

Για όλα αυτά, κυρία Υφυπουργέ, ουσιαστικά το Σ.Ε.Π.Ε. δεν κάνει τίποτα, όχι ίσως γιατί δεν θέλει, αλλά γιατί με ελάχιστον αριθμό επιθεωρητών εργασίας –τρεις, το πολύ πέντε- είναι αδύνατο να αντεπεξέλθει. Έγινε βέβαια και κάτι, διότι αφού τρεις φορές αναβάλατε την επίκαιρη ερώτηση και αφού δημοσιεύτηκε στον Τύπο και αφού έγινε θόρυβος κάποια απ' αυτά τα ξενοδοχεία που σας αναφέρω ουσιαστικά προχώρησαν και πλήρωσαν μέρος των οφειλών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστούμε πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Είναι απαράδεκτο να χρωστούν οι ξενοδόχοι, αυτοί που καρπούνται τον πλούτο, στους ξενοδοχοϋπάλληλους, οι οποίοι ουσιαστικά δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίνει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει η Υφυπουργός κ. Καλαντζάκου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε συνάδελφε, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας είναι στην πρώτη γραμμή για την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας. Δεν υπάρχει καταγγελία που να έχει υποβληθεί στο Σ.Ε.Π.Ε. και αυτό να μην έχει προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την επίλυση του προβλήματος.

Αυτό κάναμε και στην περίπτωση των ξενοδοχείων της Κέρκυρας και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε. Γνωρίζετε πολύ

καλά ότι και το Σ.Ε.Π.Ε. και το Υπουργείο μας και εγώ προσωπικά είμαστε στη διάθεση των εργαζόμενων για την πραγματοποίηση τριμερούς συμφιλιωτικής διαδικασίας, εκεί όπου απαιτείται. Είναι, βέβαια, γεγονός ότι υπάρχουν καθυστερήσεις στην εκδίκαση των προσφυγών που υποβάλλονται από τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κατά των πράξεων επιβολής προστίμων, όπως και των μηνυτήριων αναφορών. Όμως, αυτές οι διαδικασίες ανήκουν στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργείται εσφαλμένα η εντύπωση ότι δεν γίνονται ενέργειες για την επίλυση των εργασιακών προβλημάτων. Θα ήθελα να δηλώσω, με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, ότι σε κάθε περίπτωση στόχος μας είναι η επίλυση των προβλημάτων και η επίτευξη της εργασιακής ειρήνης και αυτό επιδιώκουμε και στην περίπτωση της Κέρκυρας.

Αξίζει να επισημανθεί ότι τα τελευταία χρόνια το Σ.Ε.Π.Ε. βελτίωσε την ποιοτική και ποσοτική λειτουργία του και πέτυχε τους στόχους που είχε θέσει στον ετήσιο προγραμματισμό δράσης του. Οι περιφερειακές υπηρεσίες του Σ.Ε.Π.Ε. πραγματοποιούν -και θα συνεχίσουν να πραγματοποιούν- ελέγχους στις επιχειρήσεις σε όλη την επικράτεια και φυσικά σε κάθε περίπτωση που θα διαπιστώνουν παραβάσεις των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας, θα επιβάλλουν τα νόμιμα, δρώντας πάντοτε κατασταλτικά στην εμφάνιση αντίστοιχων φαινομένων στο μέλλον.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων στη συνεδρίαση της 13ης Μαρτίου 2008 αποφάσισε κατά πλειοψηφία τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε πέντε συνεδριάσεις. Δύο μέρες επί της αρχής και δύο μέρες επί των άρθρων.

Κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου το Κ.Κ.Ε., όπως μας γνωρίζει ο Κοινοβουλευτικός του Εκπρόσωπος κ. Χαλβατζής, ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο στη σημερινή συζήτηση τον κ. Σπύρο Χαλβατζή. Επίσης, κατά τη σημερινή συνεδρίαση ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. κ. Χαλβατζής ορίζει ως ειδικό αγορητή το συνάδελφο Βουλευτή κ. Μαυρίκο.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος ορίζει στο συζητούμενο νομοσχέδιο ειδικό αγορητή το συνάδελφο Βουλευτή κ. Λαφαζάνη.

Επίσης, με έγγραφό του ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αϊβαλιώτης ορίζει ως ειδικό αγορητή το συνάδελφο Βουλευτή κ. Ροντούλη και Κοινο-

βουλευτικό Εκπρόσωπο το συνάδελφο Βουλευτή κ. Βαϊτση Αποστολάτο.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, μετά από τη συζήτηση και την ψήφιση του σχεδίου νόμου στην αρμόδια επιτροπή, θα ήθελα να κάνω, πριν τη συζήτηση, κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις και ιδίως διευκρινίσεις -θα έλεγα δε υπερβολικών διευκρινίσεων- έτσι ώστε να μην υπάρξει καμμία σκιά ή αμφιβολία για ορισμένες διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρία Υπουργέ, να το καταθέσετε στα Πρακτικά, για να μοιραστεί και να τις λάβουν γνώση οι συνάδελφοι Βουλευτές.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δηλαδή, να μην κάνω αναφορά και να τις καταθέσω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ναι.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σύμφωνα, κύριε Πρόεδρε. Τις καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Φάνη Πετραλία Πάλλη καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρία Υπουργέ, εάν χρειαστεί να κάνετε διευκρινίσεις, θα τις κάνετε στη συνέχεια.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Καλώς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ να φωτιστεί σε ανάλογο αριθμό, για να πάρουν όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές.

Κύριε Παπουτσή, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ζητήσατε το λόγο.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως σας είχαμε γνωρίσει κατά τη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Προέδρων θέλουμε να διαμαρτυρηθούμε για την απόφασή σας, κύριε Πρόεδρε, την απόφαση της Πλειοψηφίας, προκειμένου να συνεδριάσει σήμερα η Βουλή, μέρα κοινοβουλευτικού ελέγχου, για να συζητήσουμε το νομοσχέδιο για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Υπενθυμίζω ότι μόνο οι συνάδελφοι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουμε καταθέσει είκοσι δύο επίκαιρες επερωτήσεις, οι οποίες εκκρεμούν προς συζήτηση στη Βουλή και όπως γνωρίζετε και γνωρίζουμε όλοι, οι μέρες συζήτησης των επικαιρών επερωτήσεων είναι η Δευτέρα και η Παρασκευή.

Ως εκ τούτου, η απόφασή σας έχει κάποια σκοπιμότητα –και λυπάμαι που το λέω αυτό– μία σκοπιμότητα η οποία είναι προφανής μετά από την κοινωνική αναταραχή και την ένταση την οποία έχει προκαλέσει απλά και μόνο η ανακοίνωση των σχεδίων της Κυβέρνησης. Καθ' όλη τη διάρκεια της προηγούμενης εβδομάδος και κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, όπου έγινε πλήρης και αναλυτική παρουσίαση των θέσων μας –και όχι μόνο των δικών μας, αλλά και των άλλων συναδέλφων των άλλων κομμάτων– την ίδια στιγμή οι εργαζόμενοι ήταν στους δρόμους της Αθήνας και στις άλλες πόλεις, διαμαρτυρόμενοι για τις ρυθμίσεις της λεγόμενης «ασφαλιστικής μεταρρύθμισης».

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απευθυνθώ προς εσάς, στη δημοκρατική σας ευαισθησία, και ενώπιον του Σώματος να ζητήσω για μία ακόμα φορά και επισήμως από την Κυβέρνηση να αποσύρει αυτό το νομοσχέδιο, να το αποσύρει από τη συζήτηση στη Βουλή. Αποτελεί προσβολή για το Κοινοβούλιο το γεγονός ότι ένα νομοσχέδιο τόσο υψηλής πολιτικής και κοινωνικής σημασίας, τεχνικό από πάσης απόψεως, χωρίς κοινωνικό διάλογο, χωρίς την έκθεση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εισάγεται για συζήτηση στο Σώμα, στην πραγματικότητα επιδιώκοντας να υποκλαπεί η ψήφος των Ελλήνων Βουλευτών για ένα θέμα, το οποίο αφορά εκατομμύρια Έλληνες και Ελληνίδες...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...και σε τελευταία ανάλυση βάζει βόμβα στα θεμέλια του ασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα.

Κύριε Πρόεδρε, η θέση του κόμματός μας είναι γνωστή. Έτσι και αλλιώς αυτό το νομοσχέδιο, όσον αφορά την εφαρμογή του, έχει ένα συγκεκριμένο ορίζοντα, τις επόμενες εθνικές εκλογές. Για εμάς, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την επόμενη προοδευτική πλειοψηφία του ελληνικού Κοινοβουλίου...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...αυτό το νομοσχέδιο θα ανατραπεί εν τη γενέσει του. Από τις πρώτες πράξεις του νέου νομοθετικού έργου θα είναι η κατάργηση αυτού του νομοσχεδίου και η διαμόρφωση μίας νέας προοδευτικής μεταρρύθμισης. Μέχρι τότε, όμως, για τη θεσμική λειτουργία του Κοινοβουλίου μας, για το σεβασμό της Βουλής, ζητώ και πάλι να αποσυρθεί το νομοσχέδιο και η Κυβέρνηση να προσέλθει σε οργανωμένο κοινωνικό διάλογο, σύμφωνα με τους κανόνες και τις διαδικασίες, οι οποίες διαμορφώνονται σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τους κοινωνικούς εταίρους, με τους εργαζόμενους που τους αφορά.

Διαφορετικά, από το Βήμα αυτό θέλω, κύριε Πρόεδρε, να μου επιτρέψετε, κατά παρέκκλιση των πάγιων διατάξεων και κανονισμών, να καλέσουμε όλους τους εργαζόμενους σε επαγρύπνηση, να καλέσουμε όλους τους Έλληνες να αντιδράσουν

σε αυτήν τη βόμβα στα θεμέλια του κοινωνικού κράτους και επιπλέον να δηλώσουμε ότι εμείς θα είμαστε μαζί με τους εργαζόμενους παντού, σε όλους τους δρόμους, σε όλους τους αγώνες που θα ακολουθήσουν αυτές τις ημέρες.

Επιπλέον, απευθύνω μία παράκληση προς την Κυβέρνηση και τον κύριο Πρωθυπουργό. Νομίζω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του, να σταματήσει να κρύπτεται πίσω από ακραίες πρωτοβουλίες...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι διαδικαστικό αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παπουτσή, θα έχετε όλο το χρόνο στο πολιτικό μέρος να τοποθετηθείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω με μία φράση, η οποία αφορά τον Πρωθυπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Λαμπρά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι εσείς, κύριε Πρόεδρε, θα επιτρέψετε να ακουστεί το μήνυμα προς τον Πρωθυπουργό.

Επαναλαμβάνω: Νομίζω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός πρέπει να αναλάβει την ευθύνη του, όπως και η Κυβέρνηση και να σταματήσει να κρύπτεται πίσω από τις ακραίες πράξεις της δικαστικής εξουσίας...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Είναι διαδικασία τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: ...και κυρίως του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο οποίος φθάνει μέχρι το σημείο να απειλεί ακόμα και απλούς συμμετέχοντες στους απεργιακούς αγώνες με αυτές τις τοποθετήσεις, κάτι το οποίο είναι απαράδεκτο για τον κοινοβουλευτικό μας βίο και κυρίως για τον πολιτικό μας πολιτισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε συνάδελφε, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε του ΠΑΣΟΚ, δεν περίμενα και ως Πρόεδρος του Σώματος αλλά και με γνώση όλων σε αυτήν την Αίθουσα ότι θα κάνατε αυτήν την ατυχή τοποθέτηση, ότι το Προεδρείο επέλεξε ημέρα κοινοβουλευτικού ελέγχου, για να βάλει ημέρα νομοθετικής εργασίας.

Πρώτον, κατά τον Κανονισμό, αυτή η δυνατότητα βρίσκεται και στα χέρια της νομοθετούσας Κυβέρνησης αλλά και στα χέρια του Προεδρείου. Και τούτο διότι τέσσερις ημέρες νομοθετικής εργασίας από τον Οκτώβριο μήνα και μετά διετεθήσαν για κοινοβουλευτικό έλεγχο. Και εξήγησα στη Διάσκεψη των Προέδρων ποιες είναι αυτές οι συγκεκριμένες συνεδριάσεις, των οποίων έρχεται και κάνει χρήση η Κυβέρνηση μόνο μία φορά.

Επειδή, όμως, θέσατε το θέμα και για παραβίαση του Κανονισμού, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι στην Η' Περίοδο της Βουλής έξι συνεδριάσεις κοινοβουλευτικού ελέγχου έγιναν σε ημέρες νομοθετικού έργου. Δύο συνεδριάσεις νομοθετικού έργου έγιναν σε ημέρες κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Στην Θ' Περίοδο δεκατρείς συνεδριάσεις νομοθετικού έργου έγιναν σε ημέρες κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Δεκαεπτά συνεδριάσεις κοινοβουλευτικού ελέγχου έγιναν σε ημέρες νομοθετικού έργου.

Στην Ι' Περίοδο δώδεκα συνεδριάσεις νομοθετικού έργου έγιναν σε ημέρες κοινοβουλευτικού ελέγχου. Είκοσι έξι συνεδριάσεις κοινοβουλευτικού ελέγχου έγιναν σε ημέρες νομοθετικού έργου.

Απ' αυτά τι προκύπτει; Ότι όταν οι ανάγκες, είτε του κοινοβουλευτικού ελέγχου είτε του νομοθετικού έργου, προσφέρονται γι' αυτό το πράγμα, οι σχετικές διατάξεις του Κανονισμού επιτρέπουν να γίνεται αυτή η διαδικασία.

Η σημερινή Κυβέρνηση ζήτησε από το Προεδρείο μόνο μία, από τις τέσσερις ημέρες τις οποίες δικαιούτο, να γίνει χρήση λόγω της σημασίας αυτού του νομοθετήματος.

Αυτά σας παρακαλώ και για την τάξη και για τα Πρακτικά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μια φράση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Δεν υπάρχει αντίλογος γι' αυτό το θέμα, κύριε Παπουτσή.

Το λόγο τώρα έχει η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Φάνη Πετραλία-Πάλλη προκειμένου να απαντή-

σει εκ μέρους της Κυβερνήσεως επί του τεθέντος θέματος.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο διάλογος έγινε. Έγινε το Νοέμβριο, όταν οι κοινωνικοί εταίροι σε τρεις συνεδριάσεις της Βουλής συζήτησαν επ' αυτών των θεμάτων. Στη συνέχεια έκανα διάλογο και με τους κοινωνικούς εταίρους. Από τις 15 Δεκεμβρίου και μετά. Όπως επίσης συναντήθηκα με όλους τους φορείς και συγκεκριμένα πάνω από ενενήντα. Άρα, λοιπόν, έχει γίνει ο κοινωνικός διάλογος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Και, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εμείς δεν σας εκχωρούμε τον τίτλο των υπερασπιστών των εργαζομένων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί τι κάνατε τόσα χρόνια όταν αφήσατε αυτήν την ωρολογιακή βόμβα πάνω στην οποία κάθονται οι Έλληνες συνταξιούχοι και ασφαλισμένοι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε νωπή την εντολή του ελληνικού λαού. Ο ελληνικός λαός μας έδωσε μια εντολή, να συνεχίσουμε τις μεταρρυθμίσεις και τις τομές που χρειάζεται ο τόπος. Και εμείς, ως υπεύθυνη Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός, αυτήν τη στιγμή, κοιτάμε στα μάτια τον ελληνικό λαό και του λέμε ότι προχωρούμε, αναλαμβάνοντας το πολιτικό κόστος, αν υπάρχει. Γιατί όταν λες την αλήθεια στο λαό δεν έχεις πολιτικό κόστος. Προχωρούμε, λοιπόν, σ' αυτήν τη μεγάλη μεταρρύθμιση που έχει σκοπό, στόχο να θωρακίσει τα δικαιώματα των σημερινών ασφαλισμένων και συνταξιούχων και να τα εγγυηθεί στις νέες γενιές. Αυτό κάναμε, κύριε συνάδελφε. Γιατί, εύκολη λύση είναι αυτή την οποία ακολουθήσατε. Να μεταθέτετε δηλαδή τα προβλήματα στις επόμενες κυβερνήσεις. Εμείς δεν το δεχόμαστε αυτό. Εμείς αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας και προχωρούμε στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση με συνέπεια για το παρόν και προοπτική για το μέλλον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. κ. Κανταρτζής.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως είναι γνωστό στη Διάσκεψη των Προέδρων αντιταχθήκαμε στην προτεινόμενη διαδικασία. Ήμασταν αντίθετοι και στη χρησιμοποίηση ημέρας κοινοβουλευτικού ελέγχου για την επίτευξη της συζήτησης του αντιστασιατικού νόμου που προωθεί η Κυβέρνηση. Καταλαβαίνω τη σπουδή της Κυβέρνησης. Θέλει να επισπεύσει τη διαδικασία, ώστε να κλείσει μια ώρα νωρίτερα αυτήν την εκκρεμότητα, να προλάβει τις λαϊκές αντιδράσεις.

Η αντίθεσή μας όμως δεν είναι επί της διαδικασίας, αλλά επί της ουσίας. Γι' αυτό ακριβώς και έχουμε ζητήσει την απόσυρση αυτού του αντιστασιατικού νόμου, όπως επίσης και την κατάργηση των προηγούμενων αντιστασιατικών νόμων και της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας αλλά και της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έτσι ώστε οι εργαζόμενοι να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν από καλύτερες θέσεις αυτήν την αντεργατική επίθεση που κλιμακώνεται.

Θα θέλαμε όμως ταυτόχρονα να υπογραμμίσουμε για μια ακόμη φορά την ανάγκη να υπάρξει άνεση στη συζήτηση η οποία θα διεξαχθεί. Και γι' αυτόν το λόγο επαναλαμβάνω την πρόταση που κάναμε και στη Διάσκεψη των Προέδρων, η συζήτηση επί της αρχής να μην περιοριστεί στις δύο μέρες. Ας μείνει ανοιχτή, έτσι ώστε να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές οι οποίοι θέλουν να εγγραφούν στον κατάλογο των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Απορώ, κύριε Πρόεδρε, γιατί η πολιτική ένδεια, η πολιτική φτώχεια της ηγεσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σπρώχνει ικανούς κοινοβουλευτικούς άνδρες, όπως ο αξιότιμος συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε μια, επιτρέψτε μου να πω, κενή ρητορική, η οποία οδηγεί σε αυτοσχεδισμούς και παράγει για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. νέα πολιτικά αδιέξοδα.

Επί είκοσι χρόνια έβλεπαν τα χρέη στα ταμεία να σωρεύονται. Μας κατέλειπαν 9,2 δισεκατομμύρια ευρώ ως συνολικά χρέη του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Επί είκοσι χρόνια έβλεπαν το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης να προσκρούει σε αδιέξοδα και εκώφευαν. Και τώρα κόπτονται για τη γενιά των 700 ευρώ, αγνοώντας προσηματικά ότι εάν η Κυβέρνηση δεν προχωρήσει τη μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό, αυτή η γενιά σε είκοσι χρόνια δεν θα πάρει συντάξεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εάν θέλουμε, λοιπόν, το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα στην Ελλάδα να διατηρήσει το δημόσιο χαρακτήρα του, η κοινωνική ασφάλιση να διατηρήσει το χαρακτήρα της αναδιανομής, να λειτουργεί σαν κοινωνικό αμορτισέρ υπέρ των αδυνάτων, να δημιουργεί κοινωνικό μέρισμα υπέρ των μη προνομιούχων, πρέπει να προχωρήσουμε στη μεταρρύθμιση. Όλα τα υπόλοιπα είναι ή λόγια της αντίδρασης ή λόγια του αέρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Βουλή δεν νομοθετεί ερήμην της κοινωνίας και η κοινωνία αγανακτεί με αυτά που ακούει. Να ακούει, δηλαδή, από αυτούς που έχουν οδηγήσει το σύστημα στα προβλήματα που έχει, να εμφανίζονται σήμερα ως σωτήρες του συστήματος. Να ακούει την κυρία Υπουργό να μιλάει για διάλογο, όταν αυτά τα οποία λέει το νομοσχέδιο πουθενά και ποτέ δεν αναφέρθηκαν.

Πότε είπατε, κυρία Υπουργέ, ότι θα κόψετε τις επικουρικές συντάξεις; Πότε είπατε ότι θα ανεβάσετε τα όρια συνταξιοδότησης; Πότε είπατε ότι θα καταργήσετε ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα; Τι απέγιναν τα τέσσερα «δεν» του Πρωθυπουργού;

Εδώ, λοιπόν, έχουμε μία πρόκληση, κύριε Πρόεδρε, η οποία επιτείνεται και από τη διαδικασία. Η πρόκληση αφορά την ουσία, η διαδικασία απλώς υπογραμμίζει το άγχος και την αγωνία της Κυβέρνησης, η οποία βλέπει να καταρρέει η αξιοπιστία της.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς, κύριε Δραγασάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εμείς ζητούμε και από εσάς ως Προεδρείο και από τους Βουλευτές να ακούσουμε τη φωνή του λαού. Ο λαός θα είναι έξω από τη Βουλή και κανείς Βουλευτής δεν μπορεί να ψηφίσει αγνοώντας τη βούλησή του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Για ένα λεπτό, μόνο, κύριε Παπουτσή. Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Με απόλυτη συνέπεια όσων δηλώσαμε στη Διάσκεψη των Προέδρων, εξέφρασα τη διαμαρτυρία μας για την απόφαση προκειμένου να αφαιρεθεί τη σημερινή μέρα από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Αναφερθήκατε σε πολλές περιπτώσεις στις οποίες πράγματι ακολουθήθηκε αντίστοιχη διαδικασία στο παρελθόν. Καμμία εξ αυτών όμως, δεν αφορούσε ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει προκαλέσει σάλο στην κοινωνία και τόσο μεγάλη κοινωνική αντίδραση, όπως αυτό.

Δεύτερον, επικαλέστηκα διάφορα επιχειρήματα για την απόσυρση αυτού του νομοσχεδίου. Ένα εξ αυτών ήταν η ανυπαρξία κοινωνικού διαλόγου. Η εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, η κ. Πετραλιά, Υπουργός αρμοδία επί του θέματος, ψευδώς διαβεβαίωσε το Σώμα ότι υπήρξε κοινωνικός διάλογος.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Ψευδώς, κύριε Πρόεδρε; Οι εκφράσεις αυτές να αποφεύγονται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Εάν είχατε την ευγενή καλοσύνη να ανατρέξετε στα Πρακτικά της επιτροπής, όπου όλοι οι κοινωνικοί εταίροι οι οποίοι προσήλθαν χωρίς καμμία απολύτως εξαίρεση, διαβεβαίωσαν όλους τους συνάδελφους ότι δεν λειτουργήσει ποτέ ο κοινωνικός διάλογος. Επιπλέον, υπάρχει μία συγκεκριμένη αντίληψη, σύμφωνα με τα σύγχρονα δεδομένα περί

διοργάνωσης κοινωνικού διαλόγου σε ολόκληρη την Ευρώπη. Θέλω να πω στην κυρία Υπουργό ότι δεν αποτελεί διάλογο ο μη διάλογος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα έχετε όλο το χρόνο, κύριε Παπουτσή, να τα πείτε αυτά στην αγόρευσή σας.

Ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως έγινε σαφές ότι ο Κανονισμός τηρήθηκε και στο γράμμα και στο πνεύμα του.

Κατόπιν τούτου, σας γνωρίζω ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Γ' Γυμνάσιο Καβάλας.

Τους καλωσορίζουμε στη Βουλή των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Αποστολάτο, έχετε το λόγο μόνο για ένα λεπτό παρακαλώ.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα απλώς να πω το δικό μας το έρμα που καθοδηγεί τις λέξεις, τις πράξεις και τις σκέψεις μας και μας κάνει να αγωνιζόμαστε για τον κόσμο που μας τίμησε. Θέλω να πω ότι και εγώ άκουσα καθ' όλη τη διάρκεια της κουβέντας που έγινε μέσα στην ειδική αυτή επιτροπή ότι δεν υπήρξε ακριβώς διάλογος. Έγινε ο ελάχιστος τυπικός διάλογος που μπορούσε να γίνει και εμείς ζητήσαμε άπλετο χρόνο, για να γίνει αυτό.

Και έστω στο παρά πέντε σήμερα θέλω να τονίσω την ανάγκη που έχουμε πει ως κόμμα, ότι θα πρέπει να γίνουν διορθώσεις, για να γίνει η μεταρρύθμιση που χρειάζεται. Μέχρι τώρα έχουμε δει ότι αυτό λέγεται σχέδιο νόμου αντιμεταρρύθμισης, γιατί δεν κρίνουμε ότι φροντίζει για τους λίγους φτωχούς αλλά για τους λίγους έχοντες και κατέχοντες που πρέπει να πληρώσουν γι' αυτούς που δεν έχουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση του νομοσχεδίου και καλώ τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, το συνάδελφο κ. Κωνσταντίνο Μαρκόπουλο, να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα να παρακαλέσω το Προεδρείο, λόγω της σημαντικότητας και του μεγέθους του νομοσχεδίου αλλά και του ενδιαφέροντος που υπάρχει στην κοινή γνώμη, να υπάρξει σχετική ανοχή στο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αγαπητέ συνάδελφε, θα οργανώσετε την ομιλία σας ακριβώς στα δεκαπέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, είναι εύλογο το αίτημα του συναδέλφου. Είναι πολύ μεγάλο το νομοσχέδιο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, από την έκταση του ενδιαφέροντος των συναδέλφων Βουλευτών είναι φανερό ότι εάν δεν τηρήσουμε τους χρόνους –και οι χρόνοι από τον Κανονισμό είναι ορισμένοι– δεν θα μπορέσουν συνάδελφοι να τοποθετηθούν με την επιβαλλόμενη άνεση. Παρακαλώ, θα τηρηθούν οι χρόνοι επακριβώς.

Ορίστε κύριε Μαρκόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σημαντική η συγκυρία και ευτυχής η στιγμή για το γεγονός ότι εκτός από εμάς σε αυτήν την Αίθουσα, νέα παιδιά από ένα σχολείο που παρακολουθούν τις εργασίες του Κοινοβουλίου θα παρακολουθήσουν μια συζήτηση που έχει να κάνει με το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριοι συνά-

δελφοι, καθίστε στις θέσεις σας και επιτρέψτε στον ομιλητή να τοποθετηθεί με άνεση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι ευτυχής η συγκυρία για το γεγονός ότι νέα παιδιά παρακολουθούν τη σημερινή συνεδρίαση, γιατί αυτή η βαθιά τομή που έχω την τιμή να εισηγούμαι, η βαθιά μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, έχει να κάνει μάλλον καλύτερα και περισσότερο για τις επόμενες γενιές, παρά για εμάς τους ίδιους που συζητάμε. Και είναι βαθιά τομή, γιατί αγγίζει όλες εκείνες τις πυοροοούσες εστίες του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας. Είναι βαθιά τομή, γιατί δίνει λύσεις μακροχρόνιες, λύσεις περιγραφόμενες μέσα, λύσεις οι οποίες ξεκινούν από έναν βαθύ διάλογο που έχει ξεκινήσει εδώ και πολλά χρόνια στην κοινωνία.

Και δεν θα έπρεπε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κάνει αυτήν την παρέμβαση του για το χρόνο ομιλίας, γιατί ο κοινοβουλευτικός έλεγχος μπορεί να περιμένει. Το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας όμως έχει χτυπήσει κόκκινο. Είχε χτυπήσει κόκκινο από τότε που είχατε ανακαλύψει εσείς –και δικαίως– την αναγκαιότητα ενοποίησης των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά δεν τολμήσατε να την κάνετε. Δεν τολμήσατε να αγγίξετε τον πυρήνα ενός συστήματος ασφαλιστικού, που είναι η σημαντικότερη κοινωνική παροχή του περασμένου αιώνα και του αιώνα που περνάμε.

Αυτό το νομοθετικό πόνημα δεν είναι σαν τα άλλα. Δεν παραπέμπει σε δεκάδες προεδρικά διατάγματα. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει άνετο χρόνο λειτουργίας της ενοποίησης των ασφαλιστικών ταμείων, έχει συμμετοχή των εργαζομένων στις αποφάσεις και κυρίως δεν επηρεάζει τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, αλλά δίνει ακόμη περισσότερο χρόνο προσαρμογής στους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία έλαβε εντολή και το 2004 και το 2007 να προχωρήσει σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις ευρωπαϊκού επιπέδου. Αν ο στόχος μας ήταν μια πολιτική με κεντρικό δόγμα το «δος ημίν σήμερα αλλά δεν ξέρουμε αύριο και μεθαύριο», τότε δεν θα υπήρχε λόγος να είμαστε σήμερα κυβέρνηση αυτού του τόπου.

Και προχωρώντας στην ανάλυση του νομοσχεδίου αναγκαστικά και εκ των πραγμάτων, θα κάνω συγκρίσεις διαφορετικών εποχών και διαφορετικών πολιτικών σκηνοκινών, γιατί είναι σημαντικό για τη διάρθρωση και την οργάνωση της κουβέντας μας να ξέρουμε τι έκανε κάποιος και τι δεν έκανε στο διάβα του πολιτικού σκηνοκινού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κακά τα ψέματα. Αν δεν υπήρχε ο νόμος Σιούφα για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση με τη γενναία αύξηση των εισφορών, τον οποίο είχατε υποσχεθεί να καταργήσετε αλλά τον χρησιμοποιήσατε και διοικήσατε με πλουσιοπάροχες εισφορές σε ένα ασφαλιστικό σύστημα, σήμερα το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας δεν θα υπήρχε. Άρα, δεν δικαιούται η Αξιωματική Αντιπολίτευση να διαμαρτύρεται γιατί διαχειρίστηκε ένα πλούσιο ασφαλιστικό σύστημα από το οποίο οι πολίτες ζητούσαν την οργάνωσή του, τη μείωση του λειτουργικού του κόστους, τη συμβατή μηχανοργάνωση και την ουσιαστική δράση.

Πέρασαν Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα, Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, οι αρχές του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και το 2004 παραλάβαμε ασφαλιστικά ταμεία χωρίς μηχανοργάνωση. Μηχανοργάνωση είχαν μόνο είκοσι υποκαταστήματα του Ι.Κ.Α. από τα τετρακόσια. Παραλάβαμε ασφαλιστικά ταμεία με χαρτιά, ασφαλιστικά ταμεία χωρίς ισολογισμούς, χωρίς προϋπολογισμούς, ασφαλιστικά ταμεία που δεν ήξεραν πόσους είχαν να πληρώνουν εισφορές και πόσους συνταξιούχους είχαν. Αυτό όμως δεν εμπόδισε τις προηγούμενες κυβερνήσεις να ρίξουν κάμποσα δισεκατομμύρια στο χρηματιστήριο με δύο στόχους: Την τεχνητή αύξηση του δείκτη του χρηματιστηρίου για την εξασφάλιση πόρων για τις μεγάλες εταιρείες για την κατασκευή των έργων των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και για τις επόμενες εκλογές του 2000.

Εντάξει, αυτό έγινε. Χάθηκαν χρήματα, χάθηκαν οι οικονομίες των πολιτών. Και το 2002 τι έγινε; Ευσχήμως συνειδητοποίησε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι το ασφαλιστικό σύστημα κατέρρευσε και έφερε το ν. 3029 χωρίς οικονομική και κοινωνική επιτροπή, χωρίς έλεγχο του Ελεγκτικού

Συνεδρίου με μόνο μία έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που έλεγε ότι οκτώ από τις έντεκα παραμέτρους είναι απροσδιόριστης δαπάνης. Αυτός ήταν ο θεοποιημένος νόμος 3029 που θέσπισε και το 1%. Τι ήταν το 1% για το Ι.Κ.Α.; Ήταν η τιτλοποίηση των χρεών του ασφαλιστικού συστήματος. Βαπτίσαμε το ψάρι κρέας και νομίσαμε ότι λύσαμε το πρόβλημα. Στην πραγματικότητα όμως συνεχίζαμε να βυθίζουμε το σύστημα. Διαβάζω από τη συνεδρίαση της 18ης Ιουνίου 2002. Πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Σημίτης: «Πιστεύουμε ότι πρέπει να δημιουργηθεί ένα ταμείο κύριας ασφάλισης και μικρός αριθμός επικουρικών ταμείων. Πιστεύω ότι η κρατική επιχορήγηση με το 1% του Α.Ε.Π. για το Ι.Κ.Α. θα συμβάλει στη στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης. Όσο πιο παραγωγικοί είμαστε, τόσο περισσότερα κεφάλαια θα διατίθενται στο ασφαλιστικό σύστημα».

Πιστέψτε με, έμαξα όλους τους κοινωνικούς προϋπολογισμούς του κράτους, όλους τους προϋπολογισμούς του Ι.Κ.Α. Δεν βρήκα την αναγωγή στο ασφαλιστικό σύστημα του 4,3% αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και της απογείωσης της παραγωγικότητας της χώρας. Έγινε ή δεν έγινε η θεμελίωση της μαύρης εργασίας της εισφοροδιαφυγής και της φοροδιαφυγής; Έγινε. Και παραλάβαμε το 2004 4.200.000.000 χρέη του ασφαλιστικού συστήματος. Δώσαμε 3.000.000.000 στο Ι.Κ.Α., 400.000.000 στον Ο.Α.Ε.Ε., 400.000.000 στον Ο.Γ.Α.. Πήραμε το Λ.Α.Φ.Κ.Α. που κρατούσατε από τους χαμηλοσυνταξιούχους παράνομα μετά το 1997 για να το ξαναδώσουμε πίσω σ' αυτούς που τα χρήματα ανήκαν πραγματικά.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Μέχρι το 1997 ήταν νόμιμο. Σεις το κάνατε παράνομο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κάνουμε σύγκριση. Εσείς το κάνατε, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σας παρακαλώ, κύριε Νασιώκα, μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Χαίρομαι που παραδέχεστε ότι μετά το 1997 παρανόμως κρατούσατε τα χρήματα.

Ανοχύρωτα ασφαλιστικά ταμεία, αστήρικτη κοινωνική ασφάλιση στο κράτος. Πριν φθάσουμε σ' αυτήν τη μεταρρύθμιση προηγήθηκαν τρία νομοθέτηματα. Ένα νομοθέτημα που έχει σαν θέμα την ανάκτηση της ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων που ήταν σκοτεινή στο διαδίκτυο.

Έγινε η ίδρυση της «Η.Δ.Ι.Κ.Α. Α.Ε.», για να προχωρήσει με γοργές διαδικασίες η μηχανοργάνωση του συστήματος και η κατοχύρωση των επενδυτών μάντζερ για τα ταμεία. Ποια ταμεία; Όχι βεβαίως τα εκατόν πενήντα πέντε, γιατί δεν κυβερνάται ένα σύστημα με εκατόν πενήντα πέντε ασφαλιστικά ταμεία αλλά τα ενοποιημένα ταμεία. Ξέρετε για ποια ενοποίηση μιλάμε. Γι' αυτήν που εσείς θέλατε, αλλά δεν τολμήσατε, γιατί ο ισχυρός βραχίονας του συνδικαλιστικού σας οργάνου δεν σας το επέτρεψε.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας υπάρχει μια πλάνη. Πολλοί πιστεύουν ότι οι συντάξεις των συνταξιούχων προκύπτουν από τις εισφορές που έχουν δώσει τα προηγούμενα χρόνια. Είναι λάθος. Οι συντάξεις των συνταξιούχων προκύπτουν από τις κρατήσεις των σημερινών εργαζομένων. Γι' αυτό το σύστημα δεν είναι ούτε ανταποδοτικό ούτε κεφαλαιοποιητικό. Είναι ευθέως δημόσιο και αναδιανεμητικό.

Τι πρέπει να κάνουμε, λοιπόν, όταν αυξάνεται ο αριθμός των συνταξιούχων και μειώνεται ο αριθμός των εργαζομένων, όταν ο λόγος αλλάζει, όταν το ασφαλιστικό σύστημα στενεύει οικονομικά; Πρέπει να αυξήσουμε τις εισφορές; Δεν υπάρχει κανένα άρθρο στο παρόν νομοσχέδιο που να αυξάνει τις εισφορές. Πρέπει να μειώσουμε τις συντάξεις; Δεν υπάρχει κανένα άρθρο στο νομοσχέδιο που μειώνει τις συντάξεις. Δεν υπάρχει κανένα άρθρο στο νομοσχέδιο που αυξάνει τα γενικά όρια ηλικίας. Οι προεκλογικές μας δεσμεύσεις σ' αυτήν τη μεγάλη τομή, τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, παραμένουν στο έπακρο.

Ποια είναι, όμως, η φιλοσοφία τελικά αυτού του νέου, του πρωτοπόρου, αυτού που συζητήθηκε για πρώτη φορά σ' αυτήν την Αίθουσα το 1959, γιατί από τότε χρονολογείται συζήτηση στο Κοινοβούλιο για ενοποίηση των ταμείων, αλλά γίνεται

σαράντα εννέα χρόνια μετά; Είναι η οργανωτική, η διοικητική μεταρρύθμιση των εκατόν πενήντα πέντε ταμείων σε δεκατρία ταμεία. Μια ενοποίηση που έχει σαν στόχο την ένωση των διοικητικών και οργανωτικών δομών, την ένωση των διευθύνσεων των επιθεωρήσεων, αλλά σε καμμία περίπτωση την ανάμιξη των λογαριασμών και των αποθεματικών.

Αυτοί, λοιπόν, οι δεκατρείς φορείς είναι πέντε φορείς κύριας ασφάλισης, το Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ., μισθωτοί, τα περισσότερα ταμεία ελλειμματικά -προβλέπεται από τον 3029, το δικό σας νόμο και δεν τολμήσατε να το κάνετε- προσθέτουμε σε αυτά το προσωπικό της Τράπεζας της Ελλάδος και το ασφαλιστικό της Δ.Ε.Η. με απόλυτη αυτοτέλεια, χωρίς να παραχαραχθεί ούτε μια λέξη από τα συμφωνηθέντα του 1999, με όλους τους κοινωνικούς πόρους και όλη την κρατική χρηματοδότησή τους, χωρίς να χάσουν οι εργαζόμενοι ούτε 1 ευρώ από αυτά που έπρεπε να πάρουν, αλλά στο βωμό της οργανωτικής και διοικητικής ενοποίησης οι εξαιρέσεις νοθεύουν τον κανόνα και αυτός ο τόπος έχει ανάγκη από κανόνες. Γιατί με εκατόν πενήντα πέντε ασφαλιστικά ταμεία ούτε εσείς μπορούσατε ποτέ ούτε εμείς θα κατορθώσουμε να κυβερνήσουμε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, ελεύθεροι επαγγελματίες με επικουρικά στο ίδιο ταμείο, ενιαίο ταμείο ανεξάρτητων απασχολούμενων, αυτοαπασχολούμενοι επαγγελματίες, γιατροί, δικηγόροι, νομικοί, ενιαίο ταμείο ασφάλισης προσωπικού των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και ο ΟΓΑ. Αυτά τα κύρια ταμεία έχουν δεκατριαμελές διοικητικό συμβούλιο, το οποίο κυβερνάει το σύνολο των ταμείων, αλλά και από κάτω ένα προς ένα το ταμείο, είτε έχουν χωριστή διεύθυνση είτε έχουν διοικούσα επιτροπή, της οποίας η πλειοψηφία των μελών αποτελείται από εργαζόμενους και συνταξιούχους.

Άρα η μεταρρύθμισή μας έχει δύο χαρακτηριστικά: Είναι διοικητικής ενοποίησης, δίνει λόγο στα μέλη, στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους και η σύζευξη αυτών των δύο θα δώσει το δημοκρατικό αποτέλεσμα που θα έπρεπε πολλά χρόνια τώρα να είχαμε σ' αυτόν τον τόπο.

Θέλω, επίσης, να πω ότι οι πρόεδροι των ταμείων θα προκύψουν μέσα από ιδιαίτερη διαδικασία προκήρυξης αυξημένων προσόντων. Η επιλογή προκύπτει από επιτροπή από τον πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και επίτιμα μέλη και βεβαίως θα περάσει από τη Βουλή με το άρθρο 49Α.

Δεν νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ποτέ στο παρελθόν είχε προβλεφθεί για τα κύρια ταμεία του τύπου αυτού, για εκατοντάδες χιλιάδες εκατομμύρια εργαζόμενους τόσος σφικτός έλεγχος της διοίκησής τους.

Επικουρικά Ταμεία. Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών με ελλειμματικά ταμεία, επικουρικά ελλειμματικά ταμεία, ταμεία στα οποία συμμετείχαν μέχρι τώρα μόνο εργαζόμενοι και εργοδότες, που δεν συμμετείχε το κράτος, αλλά που όμως έχουν φύγει από τη σιδηροτροχιά. Κι όμως αυτά τα αναλαμβάνει το κράτος, διότι εγγυάται και για την επικουρική ασφάλιση.

Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα, Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινωνικής Ωφέλειας, με κύριο φορέα το Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ. και υψηλές παροχές, χωρίς οικονομικά προβλήματα. Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων, Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας, Ε.Τ.Α.Τ., το ενδιάμεσο ταμείο ασφάλισης των τραπεζοϋπαλλήλων και δύο προνοιακά ταμεία, ένα του ιδιωτικού τομέα και ένα του δημόσιου τομέα.

Ο στόχος της ενοποίησης δεν είναι η ανάμιξη των περιουσιών, δεν είναι η αλληλοκάλυψη των προβλημάτων, είναι η μείωση του συνολικού κόστους, είναι η διοικητική ενοποίηση, είναι η ελεγκτική ενοποίηση.

Δεύτερος πυλώνας και κεφάλαιο του νομοσχεδίου για τη μεταρρύθμιση: Εφαρμόζουμε το δόγμα που λέει ότι κάποιος δεν μπορεί να δουλεύει λιγότερο και να συνταξιοδοτείται περισσότερο. Είναι κοινωνικά άδικο για τους υπόλοιπους. Είναι κοινωνικά άδικο για τις επόμενες γενιές. Είναι κοινωνικά άδικο γιατί στερεί πόρους από άλλους λογαριασμούς κοινωνικής πολιτικής, παιδεία, περιβάλλον, υγεία.

Είναι κοινωνικά άδικο, γιατί ο πρόωρα συνταξιοδοτημένος αναγκαστικά είναι χαμηλοσυνταξιούχος, άρα εκ των πραγμάτων είναι επιρρεπής στη μαύρη εργασία. Είναι κοινωνικά άδικο γιατί η αδικαιολόγητα πρόωρη συνταξιοδότηση συντηρεί το πελατειακό κράτος. Είναι κοινωνικά άδικο γιατί καλλιεργεί την ανισότητα στην κοινωνία και προκαλεί.

Αυτό, λοιπόν, το δόγμα θα το υπηρετήσουμε κόντρα στις δυνάμεις της αδράνειας, παρά τις κραυγές των ολίγων, που ανέξοδα παραπλανούν για να κρατήσουν τις βολικές τους θέσεις και τις υψηλές απολαβές, που οι άλλοι πληρώνουμε από τη φορολογία μας, ενώ δεν θα έπρεπε, αυτοί που εκβιάζουν κατεβάζοντας τους ρελέδες της Δ.Ε.Η., εκβιάζοντας με το κοινωνικό αγαθό της ενέργειας.

Είναι οι ίδιοι ακριβώς που εμποδίζουν τη δική σας κυβέρνηση, την κυβέρνηση Σημίτη να προχωρήσει τις ενοποιήσεις....

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι οι ίδιοι ακριβώς που σήμερα τροφοδοτούνται από έναν ασύμμετρο πολιτικό...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, κύριε Μαρκόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...και εξαιρετικά αντικοινωνικές εντυπώσεις.

Στο τρίτο κομμάτι του ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε με μία φράση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στο τρίτο κομμάτι του σχεδίου νόμου, κύριε Πρόεδρε, θεσμοθετούμε και ικανοποιούμε ένα χρόνο αίτημα των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, που είναι ο κουμπαράς του ασφαλιστικού συστήματος, αυτό που κι εσείς προτείνετε, που επαίρεστε γιατί το προτείνετε και γιατί το καταψήφισατε, τον κουμπαρά που αποτελείται από κοινωνικούς πόρους, από το 4% του Φ.Π.Α., από το 10% των αποκρατικοποιήσεων και από το 10% του κοινωνικού πόρου, που θα ανοίξει το 2018 και που εκτιμάται ότι θα έχει 9.000.000.000.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι οι κυβερνήσεις σήμερα δεν κρίνονται από το βαθμό του λαϊκισμού τους. Πέρασε επίσης και η εποχή των ιδεολογικών φανατισμών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Μαρκόπουλε, μία φράση μόνο και ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μία φράση μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Αντισταθμίστε ότι πρέπει να προσπαθήσουμε ώστε να αντιληφθούν οι συνάδελφοι το μέγεθος της μεταρρύθμισης που επιχειρείται.

Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση θα ωφελήσει κυρίως τους αδυνάτους. Γίνεται γι' αυτούς. Ξεκινάει και τελειώνει σ' αυτούς. Η βιωσιμότητα των ταμείων αναφέρεται στους αδυνάτους, γιατί δεν μπορεί να υπάρχει κοινωνική ειρήνη, ανάπτυξη και ευημερία σ' ένα κράτος χωρίς εξορθολογισμένο σύστημα υγείας και σύστημα ασφάλισης.

Αυτή την εντολή έχουμε. Αυτή την εντολή υλοποιούμε. Αυτή την εντολή θα φέρουμε εις πέρας, όσο δύσκολο κι αν σας φαίνεται, όσο ανήμπορες και αν θεωρείτε τις κοινωνικές τάξεις να συμφωνήσουν μαζί μας. Σε τελική ανάλυση αντιλαμβάνομαι ότι δεν μπορείτε να αποδεχτείτε ότι εμείς κάνουμε αυτό που εσείς δεν μπορούσατε να κάνετε τα προηγούμενα χρόνια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν εγγραφεί μέχρι στιγμής εκατόν σαράντα συνάδελφοι Βουλευτές. Αντισταθμίστε ότι θα πρέπει να είμαστε ακριβείς στο χρόνο στον οποίο ομιλούμε, διότι πρέπει να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

Δεύτερον, ζητώ την έγκριση του Σώματος τα δέκα λεπτά να γίνουν επτά λεπτά για τους συναδέλφους Βουλευτές και σήμερα η συνεδρίαση να κρατήσει μέχρι τις 3.30' το πρωί.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Μην ανησυχείτε, κύριοι συνάδελφοι. Αυτό που παθαίνουμε εμείς οι Βουλευτές...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μισό λεπτό, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μισό λεπτό, κυρία Χριστοφιλοπούλου. Ζήτησε το λόγο για ένα λεπτό ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να μου κρατήσετε το χρόνο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Η έννοια της παρέμβασης που κάναμε προηγουμένως ήταν ακριβώς αυτή. Το νομοσχέδιο αυτό είναι εξαιρετικά τεχνικό νομοσχέδιο και επιπλέον είναι υψίστης πολιτικής και κοινωνικής σημασίας. Χρειάζεται συζήτηση. Δεν συζητήσατε με την κοινωνία. Καλό είναι να υπάρξει συζήτηση μέσα στη Βουλή. Τα επτά λεπτά δεν επαρκούν, κύριε Πρόεδρε, για τους συναδέλφους Βουλευτές. Κατά τη γνώμη μας, πρέπει να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση. Τα δέκα λεπτά είναι αρκετά. Και από εκεί και πέρα, όσον αφορά την οργάνωση των συζητήσεων της Βουλής, πέρα από τον χρόνο που θα διατεθεί για τη συζήτηση επί της αρχής χρειαζόμαστε και άνετο χρόνο για τη συζήτηση επί των άρθρων. Εμείς είμαστε εδώ γι' αυτή τη δουλειά, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να φθάνουμε μέχρι το πρωί εξαντλώντας τους συναδέλφους και στερώντας τη δυνατότητα του να είναι δημόσια η συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Εξάντληση συναδέλφων δεν γίνεται. Αρκετές φορές έχουν γίνει συνεδριάσεις ακόμη και μέχρι πρωιάς. Το ενδιαφέρον είναι να είμαστε εδώ για να τοποθετηθούμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει για ένα λεπτό ο κ. Λαφαζάνης. Για ένα λεπτό μόνο, διότι είναι η εισηγήτρια επί του Βήματος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ δεν μπορεί να έχουμε διαδικασίες-εξπρές, «ψηφίστε, ψηφάστε, τελειώσατε». Αυτό το οποίο έγινε στην επιτροπή ήταν απαράδεκτο. Πήραμε την Πέμπτη το βράδυ το νομοσχέδιο κι έπρεπε την Τρίτη το μεσημέρι επί εκατόν πενήντα άρθρων, για μεγάλης πολιτικής σημασίας νομοσχέδιο να τοποθετηθούμε και εξαντληθήκαμε σε διαδικασίες οι οποίες δεν ήταν και οι πιο ουσιαστικές. Το λέω, κύριε Πρόεδρε, και σας παρακαλώ να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μια στιγμή. Ολοκληρώνω.

Δεν είναι δυνατόν να περιορίσετε το χρόνο των Βουλευτών από τα δέκα στα επτά λεπτά. Και δεύτερον, δεν είναι δυνατόν οι δημόσιες συζητήσεις, που πρέπει να είναι οι της Βουλής, να εξελιχθούν σε συζητήσεις μεταμεσονύκτιες μέχρι βαθιάς πρωίας. Αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να συμβούν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη. Σας άκουσα με προσοχή. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στερείτε τη δημοσιότητα και την ουσιαστικότητα της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Χαλβατζής για ένα λεπτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κι εσείς καταλαβαίνετε τη σημασία του νομοσχεδίου. Θεωρούμε ότι, πρώτον, δεν μπορεί να πάμε μέχρι τις 3.30 το πρωί, όχι γιατί δεν αντέχουμε, αλλά γιατί πρέπει να γίνει ουσιαστική συζήτηση.

Δεύτερον, δεν θα πρέπει να περιοριστεί ο χρόνος των Βουλευτών από τα δέκα στα επτά λεπτά. Άλλωστε αυτό το νομο-

σχέδιο, όπως είπε και η κυρία Υπουργός και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, τραβάει πολλά χρόνια. Ε, ας δώσουμε μερικές μέρες για τη συζήτηση!

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Αποστολάτος για ένα λεπτό.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι καταφανές ότι χρειάζεται χρόνος. Είχαμε πει ότι με το ρυθμό που τρέχει είναι -δεν ξέρω αν έχει καθίσει η Υπουργός δίπλα σε ετοιμοθάνατο- είναι σαν να περιμένουμε απλώς το τέλος, στην κυριολεξία. Και τώρα αρχίζουν τα δύσκολα. Ειλικρινά το λέω και καταδεικνύεται αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς.

Κυρία Χριστοφιλοπούλου, έχετε το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα επιτρέψετε και σ' εμένα ένα μικρό σχόλιο πριν αρχίσω.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Τι συνέβη;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Παρακαλώ, μην μου βιάτε χρόνο κύριε Πρόεδρε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Οι τρεις Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έθεσαν ένα θέμα, ότι διαφωνούν με την πρότασή σας. Δεν μας είπατε πού τελικώς καταλήγετε, ποια είναι η θέση του Προεδρείου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παπουτσή, με συγχωρείτε πάρα πολύ. Έθεσα το θέμα και το έθεσα με ιδιαίτερο σεβασμό και προσοχή έναντι όλων σας.

Σας άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή όλους σας...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Και εμείς το ίδιο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): ...και όταν τελειώσει η εισηγήτρια θα επανέλθω επί του θέματος.

Ορίστε, κυρία Χριστοφιλοπούλου, έχετε το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, διαμαρτύρομαι και εγώ, γιατί καταλαβαίνω ότι και θα εξοντωθούμε και με «γερμανικά» ωράρια θα δουλέψουμε. Όμως, αν σκεφθούμε τις ημέρες γερμανικής κατοχής που θα περάσουν οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...από τις πολιτικές αυτής της Κυβέρνησης και αυτού του νομοσχεδίου δεν είναι τίποτα η δική μας ταλαιπωρία. Πιστέψτε με, δεν είναι τίποτα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα βλάπτει σοβαρά την κοινωνική ασφάλιση και εξουθενώνει κυριολεκτικά πάνω από τους μισούς ασφαλισμένους της χώρας και έπεται συνέχεια, όπως μας έχει πει η Κυβέρνηση, γιατί έπεται και το νομοσχέδιο για τους δημοσίου υπαλλήλους. Μην ξεχάσουμε να εξοντώσουμε και αυτούς!

Κυρία Υπουργέ, μιλήσατε για θωράκιση των εργαζομένων. Εδώ μιλάμε για το πλήρες ξεχαρβάλωμα. Σας άκουσα, καταθέτοντας τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του νομοσχεδίου, να ζητάτε να μην υπάρξει σκιά. Νύχτωσε, κυρία Υπουργέ, για τους εργαζόμενους. Νύχτα βαθιά είναι γιατί το νομοσχέδιο αυτό περιλαμβάνει, κύριοι συνάδελφοι, εκτεταμένες μειώσεις συντάξεων, αυξήσεις ορίων ηλικίας για πάρα πολλούς ασφαλισμένους, που βλέπουν να ανατρέπεται βίαια ο προγραμματισμός της ζωής τους, ο προγραμματισμός που έχουν κάνει εδώ και χρόνια!

Και βέβαια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν πρόκειται ούτε για ρετιρέ ούτε για συντεχνίες. Και για να τελειώσουμε με αυτό το παιχνιδάκι και την προπαγάνδα σας, σας ερωτώ: Είναι προνομιούχος, αλήθεια, ο εργαζόμενος στα βαρέα και ανθυγιεινά που ασφαρίζεται στο Ι.Κ.Α. και που ξαφνικά του λέτε ότι θα χρειαστεί δύο χρόνια επιπλέον για να βγει στα пенήντα εφτά του χρόνια στη σύνταξη; Είναι, επίσης, προνομιούχος ο αντίστοιχος απλός εργαζόμενος, χωρίς βαρέα και ανθυγιεινά, που ασφαρίζεται στο Ι.Κ.Α., που έχει την ίδια μοίρα συν δύο χρόνια στην πλάτη αν είναι ασφαλισμένος προ

του 1993; Και πείτε μου ειλικρινά, η εργαζόμενη μητέρα ανήλικων παιδιών -σαράντα με σαράντα οχτώ ετών είναι προνομιούχος αλήθεια, όταν γνωρίζετε πολύ καλά, όπως το γνωρίζω και εγώ στο πετσί μου αυτό ως εργαζόμενη μητέρα χρόνια τώρα, ότι οι γυναίκες δουλεύουν δύο δουλειές, μία στο γραφείο ή στο εργοστάσιο ή στο χωράφι, η αγρότισσα και μία στο σπίτι, όταν αυτές οι γυναίκες που σήμερα περίμεναν ότι θα βγουν πέντε χρόνια νωρίτερα απ' ό,τι εσείς τους καταδικάζετε, στη σύνταξη, μαθαίνουν ξαφνικά ότι αυτό το ελάχιστο προνόμιο, η ελάχιστη θετική διάκριση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που προέβλεπε το νομοθετικό μας πλαίσιο τους αφαιρείται ξαφνικά, τους αφαιρείται βίαια;

Και βεβαίως -το επισημάναμε και στην επιτροπή- οι κάποιες οριακές θεσμικές ρυθμίσεις για την αύξηση κατά έξι μήνες του πλασματικού χρόνου ασφάλισης, ή αντίστοιχα οι έξι μήνες άδειας μητρότητας με τον κατώτατο, όμως, μισθό που επιβαρύνει πολύ τα ζευγάρια, επ' ουδενί αντισταθμίζουν αυτό το «τεσκούρι». Και γιατί δεν το αντισταθμίζουν; Δεν το αντισταθμίζουν προφανώς, διότι αφορούν άλλες κατηγορίες μητέρων, γυναικών, αυτές που τώρα γεννούν παιδιά για τις οποίες χρειάζονται άλλες τομές, πραγματικές τομές, όπως βρεφονηπιακοί σταθμοί, επιδότηση για κάθε παιδί που γεννιέται. Αυτές που προτείνουμε εμείς.

Και σας ρωτώ, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Είναι προνομιούχος ο εργαζόμενος ο οποίος είναι γύρω στα εξήντα, λίγο πάνω, λίγο κάτω και ξαφνικά του επιβάλλετε μεγάλη ποινή απώλειας έως 30% της σύνταξης αν αναγκαστεί αυτός ο άνθρωπος να βγει απολυμένος στη σύνταξη νωρίτερα; Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί επιστρέψετε, αλήθεια, στο καθεστώς του 1990-1993; Θα σας απαντήσω, γιατί ξέρουμε καλά γιατί το κάνετε. Άρα, οι πολίτες, έχοντας ήδη υποστεί την ακρίβεια, την άδικη και φορομνηχτική πολιτική με την αύξηση των έμμεσων φόρων τέσσερα χρόνια τώρα, φορτωμένοι δάνεια και υποχρεώσεις, μαθαίνουν τώρα ότι τα κοινωνικά τους δικαιώματα, τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα περικόπτονται. Αυτοί είναι οι προνομιούχοι!

Όπως αποκαλύπτεται από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, το νομοσχέδιο αυτό έχει ένα στόχο και ο στόχος είναι μέσω της αύξησης των ετών εργασίας, μέσω της περικοπής των συντάξεων να μειωθούν οι κρατικές δαπάνες για την ασφάλεια και βεβαίως, να περιοριστούν τα δημοσιονομικά ελλείμματα της χώρας.

Τι εξοικονομείται, όμως, στ' αλήθεια απ' όλη αυτήν την κοινωνική αναστάτωση; Τετρακόσια είκοσι με 450.000.000 ευρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτά εξοικονομούνται κάθε χρόνο για το ασφαλιστικό σύστημα. Και σας ρωτώ: Δεν υπήρχε άλλος τρόπος; Βεβαίως και υπήρχε, αλλά δεν είναι στις επιλογές σας.

Εγώ δεν θα αναφερθώ στην έκθεση του Ινστιτούτου της Γ.Σ.Ε.Ε.. Θα αναφερθώ στην αναλογιστική μελέτη του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, την οποία εσείς παραγγείλατε και η οποία σας λέει ότι, αν εφαρμόσετε -και εφαρμόζατε- από το 2004 την κείμενη νομοθεσία, το ασφαλιστικό μας σύστημα -το Ι.Κ.Α., εν προκειμένω, ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός φορέας- δεν θα είχε πρόβλημα για πολλά χρόνια, έως το 2030.

Όμως, ας τη χαμηλώσουμε τη μπάρα, γιατί έτσι και αλλιώς είστε Κυβέρνηση χαμηλών προσδοκιών. Και αν δεν κάνετε αυτό και μπορούσατε τουλάχιστον κατά 7% -προσέξτε, κατά 7% και μόνο- να μειώσετε το δείκτη της εισφοροδιαφυγής δεν θα χρειάζονταν αυτές οι δραστικές περικοπές που κάνετε στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Όμως, άλλες ήταν οι επιλογές σας. Πρόκειται για εσκεμμένη, σχεδιασμένη εδώ και χρόνια επιλογή.

Θέλω να πάμε τέσσερα χρόνια πίσω και να δούμε το έργο «Καραμανλής εναντίον Καραμανλή», Καραμανλής 2004 εναντίον Καραμανλή 2008. Ένα μήνα πριν από τις εκλογές του 2004, διαρρέει ξαφνικά η αλήθεια. Ποια είναι η αλήθεια; Το οικονομικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, που, μεταξύ των άλλων, προαναγγέλλει την ολική επαναφορά της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης της περιόδου 1990-1993.

Σάλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Χαμός στα πρωτοσέλιδα. Βεβαίως, ταχύτατα αναδιπλώθηκαν τότε ο ένας Βουλευτής

της Νέας Δημοκρατίας μετά τον άλλο. Και επιτρέψτε μου να σας πω τι έλεγε ο κύριος Πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Καραμανλής, στις 5 Φεβρουαρίου 2004: «Δεν αυξάνονται τα όρια ηλικίας. Το πρόγραμμά μας προβλέπει τη σύγκλιση των συντάξεων με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα στα επόμενα χρόνια. Αυτό σημαίνει βελτίωση των συντάξεων. Προστατεύονται οι επικουρικές συντάξεις προς όφελος των ασφαλισμένων. Ενισχύονται οι ευεργετικές συνταξιοδοτικές διατάξεις για τις μητέρες».

Αυτό έλεγε ο κ. Καραμανλής, ο οποίος επανέλαβε ωραιότατα τα τρία «δεν» και πριν τις προηγούμενες εκλογές και τώρα. Μόνο που το νομοσχέδιο αυτό εξαφάνισε ήδη τα δύο «δεν». Ο βασιλιάς είναι πια γυμνός και η αξιοπιστία της Κυβέρνησης ένα θλιβερότατο κουρέλι. Όχι μόνο επαναφέρετε το καθεστώς Μητσοτάκη, αλλά πάτε και ακόμα σκληρότερα. Πάτε ακόμα σκληρότερα, διότι καταργείτε μία πάγια αρχή του ασφαλιστικού μας συστήματος που θέσπιζε το να μπορεί κανείς να βγει στη σύνταξη ανεξάρτητα από το πόσο χρονών είναι, με ασφαλιστικό χρόνο. Ο ν. 3029/2002 όρισε αυτόν τον ασφαλιστικό χρόνο στα τριάντα επτά χρόνια εργασίας. Το δικό σας νομοσχέδιο έρχεται να τσεκουρώσει και αυτήν τη βασική συνταξιοδοτική αρχή που ισχύει από το 1990. Τι λέει, λοιπόν; Ότι χρειάζεται και όριο ηλικίας. Λέτε λοιπόν σήμερα σε έναν άνθρωπο που δουλεύει από μικρό παιδί -και πιθανόν είναι εργατοτεχνίτης ή πήγε σε νυκτερινό σχολείο- να βελτιώσει τις προσδοκίες της ζωής του, ότι δεν θα βγει στη σύνταξη στα 37 έτη εργασίας αλλά ότι θα πρέπει να περιμένει δουλεύοντας σαράντα έως και σαράντα τρία χρόνια για να βγει στη σύνταξη.

Αυτή είναι η κοινωνική σας πολιτική. Αυτή, κυρία Υπουργέ, είναι η θωράκιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, την οποία διατυμπανίζετε με τις κορώνες που βγάλατε σήμερα. Όμως, θα θυμηθώ και θα παραφράσω μία παροιμία του λαού που λέει: «Όπου ακούς πολλές κορώνες, βάσταγε μικρό καλάθι».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πάω γρήγορα να δούμε τι μεσολάβησε στα τέσσερα χρόνια από την κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου που έγινε τις προάλλες. Θα πάμε λίγο πριν. Και θα πάμε από το 2004 μέχρι το 2008. Πέντε καίρια κτυπήματα στην καρδιά του ασφαλιστικού συστήματος, για να δείτε ότι, παρά τα παχιά σας λόγια και παρά την πρακτική ότι «για όλα φταίει το Π.Α.Σ.Ο.Κ.», φταίτε εσείς για το κακάντημα, την υπονόμευση, την απαξίωση του ασφαλιστικού συστήματος τέσσερα χρόνια τώρα, υπονόμευση που ήλθε με πέντε τρόπους.

Πρώτος τρόπος. Εκτίναξη της εισφοροδιαφυγής. Την παραλάβατε στο 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο και ανήλθε στα 6.000.000.000 ευρώ, λόγω επανειλημμένων ρυθμίσεων χρεών στις επιχειρήσεις. Κάθε Υπουργός ερχόταν και μας έλεγε εδώ, από το Βήμα της Βουλής, «η δική μου ρύθμιση είναι η τελευταία». Και ερχόταν ο άλλος να φέρει μια καλύτερη για τους επιχειρηματίες. Το υβρίδιο του μπαταξή επιχειρηματία, που εξετράφη τόσα χρόνια τώρα, εκτίναξε κυριολεκτικά την εισφοροδιαφυγή.

Δεύτερο χτύπημα. Το κράτος κακοπληρωτής. Παραλάβατε ένα Ι.Κ.Α. πλεονασματικό ό,τι και να λέτε. Και ήταν πλεονασματικό το Ι.Κ.Α. κατά 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή τη στιγμή το Ι.Κ.Α. έχει έλλειμμα 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα συνολικά χρέη των Ταμείων ήταν 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ και τα εκτινάξατε στα 8.000.000.000 ευρώ. Αυτό είναι το νοικοκύρεμα, αυτός είναι ο εξορθολογισμός, αυτή είναι η πολιτική σας. Και μετά σας φταίει το Π.Α.Σ.Ο.Κ.!

Τρίτο χτύπημα. Αλόγιστη εκτίναξη της ιατροφαρμακευτικής δαπάνης. Μια χρόνια παθογένεια του συστήματός μας εκτινάσσεται. Γιατί άραγε; Μήπως γιατί καταργήσατε τη λίστα φαρμάκων; Μήπως γιατί αυξήσατε και αλλάξατε τον τρόπο του προσδιορισμού της τιμής του φαρμάκου; Μήπως, γιατί εσείς θεσμοθετήσατε την επιστροφή του 4% στην τιμή του φαρμάκου και μετά ξεχάσατε να τη ζητήσετε από τις φαρμακευτικές εταιρείες;

Τέταρτο χτύπημα. Μια ατελείωτη σειρά σκανδάλων. Μιλήσατε για το Χρηματοστήριο. Το Χρηματοστήριο δεν άγγιξε τα ταμεία. Αλλού κοιτάτε. Ήδη σας έχουμε προκαλέσει με τον Πρόεδρό μας να φέρετε ό,τι έχετε. Εσείς τα κρύβετε. Τα

ταμεία, όμως, τα παραλάβαμε εμείς με 3.000.000.000 ευρώ αποθεματικά το 1993. Ξέρετε από το 1993 τι σας παραδώσαμε το 2004; Σας παραδώσαμε 24.000.000.000 ευρώ. Αφήστε, λοιπόν, τα αστεία. Πέρασαν κουμπάροι, πέρασαν Αγάπιοι, πέρασαν Ευγένιοι, υποδιοικητές του Ι.Κ.Α. παύονταν από την τηλεόραση, οι βαλίτσες με τις μίζες από τα δομημένα ομόλογα και το καλά στημένο παιχνίδι ακόμη αναζητούνται.

Και σας ερωτώ: Τι κάνατε τόσα χρόνια για τις ενοποιήσεις ταμείων που προβλέπονταν από το ν. 3029; Απολύτως τίποτα. Εντάξατε δύο ταμεία στο Ι.Κ.Α. με σοβαρή επιβάρυνση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Επιτρέψτε μου για μισό λεπτό να ανακοινώσω στο Σώμα την είσοδο του Προέδρου της Εθνοσυνέλευσης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, του κ. Γκεόργκι Πιρίνσκι...

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

... και της συνοδείας της κοινοβουλευτικής αντιπροσωπείας, την οποία θα ανακοινώσω στη συνέχεια.

Κύριε Πρόεδρε του κοινοβουλίου της Βουλγαρίας, σας καλωσορίζουμε στη Βουλή των Ελλήνων, εκ μέρους όλων των Βουλευτών και όλων των πτερύγων της Βουλής.

Καλώς ήρθατε.

Ο κύριος Πιρίνσκι βρίσκεται σε επίσημη επίσκεψη στην Ελλάδα και στη Βουλή των Ελλήνων.

Παρακαλώ, κύρια Χριστοφιλοπούλου, συνεχίστε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Πέμπτο χτύπημα, κύριοι συνάδελφοι. Πέρα από την κακοδιοίκηση, την κακοδιαχείριση, τα ομόλογα και τα δύο πορίσματα Ζορμπά που ακόμα αναζητούνται, υπάρχουν και τα τρία Α που χαρακτηρίζουν την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στο ασφαλιστικό. Και με αυτά θα κλείσω τον κύκλο των πέντε χτυπημάτων. Είναι η ανευθυνότητα, η ανασφάλεια και η αναξιπιστία. Και η μεν ανασφάλεια αφορά τους πολίτες, η αναξιπιστία και η ανευθυνότητα αφορούν την Κυβέρνηση.

Επί τρία χρόνια τώρα γίνεται δήθεν διάλογος, γίνεται ένας φαύλος κύκλος διαλόγου. Η Κυβέρνηση ξαφνικά ανακαλύπτει, δια του Υπουργού Οικονομίας, ότι έχει αναλογιστικό πρόβλημα το σύστημα.

Προσέξτε. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή παραμένει ανενεργή. Δεν υπάρχει τόσο καιρό. Την καταργήσατε. Μιλάτε, όμως, για αναλογιστικά ελλείμματα και αρχίζετε διαλόγους, χωρίς να καταθέσετε καμμία πρόταση.

Ψεύδεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όταν μας λέτε ότι κάναμε διάλογο για το νομοσχέδιο. Όχι μόνο δεν συζητήσαμε το νομοσχέδιο, «στο δήθεν διάλογο» αλλά ούτε καν τα κριτήρια για την ένταξη ταμείων ούτε καν τις βασικές συνταξιοδοτικές αρχές συζητήσαμε, τις οποίες εκθεμελιώνετε τώρα. Κανένας διάλογος. Μόνο κάποιιο λαγού, πότε ο κ. Γκαργκάνας, πότε οι γενικοί γραμματείς να μας λένε «SOS, το σύστημα βυθίζεται».

Πανικός στον κόσμο. Υπήρξαν 40% περισσότερες πρόωρες έξοδοι από το συνταξιοδοτικό σύστημα μέσα στο 2007. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της δικής σας πολιτικής.

Και έρχομαι τώρα –για να κλείσω– στο μεγάλο θέμα των ενοποιήσεων. Άλλη μια δήθεν τομή και μεταρρύθμιση. Είναι κρίμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι πραγματικά κρίμα που ένα θέμα, στο οποίο πράγματι όλα τα κόμματα της Βουλής στη θεωρία συμφωνούμε, έρχεται όπως έρχεται, χωρίς καμμία αναλογιστική μελέτη, αλλά και χωρίς καμμία μελέτη αναδιοργάνωσης.

Αλήθεια, κυρία Υπουργέ, ξέρετε εσείς μια επιχείρηση, η οποία όχι να ενοποιείται με μία άλλη, αλλά απλώς να κάνει μια αναδιοργάνωση, μια αλλαγή στην παραγωγή της και να την κάνει χωρίς σχέδιο, χωρίς διάλογο με τους μετόχους, χωρίς να συζητήσει το πλάνο με τους εργαζόμενους; Εσείς πώς τσουβαλιάζετε ταμεία χωρίς κριτήρια; Άλλα ταμεία με άλλα κριτήρια. Αλλού τσουβαλιάζουμε τα ελλειμματικά της επικουρικής και τα πλεονασματικά. Αλλού τσουβαλιάζουμε πρόνοια, επικουρικά και κύρια σύνταξη μαζί. Όπως-όπως! Ό,τι τύχει! Πραγματικά βία, αυταρχικά, χωρίς να ρωτηθεί κανένας.

Υπάρχουν περιπτώσεις όπου παραβιάζονται καταστατικά όπως αυτό της Τραπέζης της Ελλάδος. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου παραβιάζεται κατάφωρα το Σύνταγμα, γιατί υπάρχουν

ταμεία που είναι προϊόντα συλλογικών συμβάσεων και δεν μπορείτε να θίξετε την αυτονομία τους. Δεν σας ενδιαφέρει τίποτα!

Δύο πράγματα σας ενδιαφέρουν: Το πρώτο είναι πώς θα βάλετε χέρι στα αποθεματικά των ταμείων –γιατί αυτό θέλετε– και το δεύτερο είναι πώς θα αρπάξετε το 10% των κοινωνικών πόρων.

Και γιατί θέλετε αυτό το 10%; Για να κακοποιήσετε μια πρόταση του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, που δεν είναι άλλη από το Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών, στο οποίο θεσμοθετείτε ποσοστό του Φ.Π.Α. –ακούσατε, ακούσατε!– για να θιγούν ποιοι; Αυτοί που τον πληρώνουν, δηλαδή τα μεσαία και τα χαμηλά εισοδήματα, αυτούς που θίγει το νομοσχέδιο. Και επιπλέον θεσμοθετείτε και το 10% των κοινωνικών πόρων αντί για πόρους που προκύπτουν από αναδιανομή του πλούτου. Δηλαδή με ξένα κόλλυβα γίνεται η ιστορία με τις κορώνες περί δήθεν οφέλους των μελλοντικών γενεών.

Επιπλέον, ας σημειωθεί ότι αυτή η μεγάλη δήθεν μεταρρύθμιση της ενοποίησης αφορά μόνο το 10% των ασφαλισμένων. Και σας ερωτώ: Είμαστε αλήθεια, μια χώρα ανευθύνων; Ανεύθυνοι οι βενζινοπώλες; Ανεύθυνοι οι ξενοδόχοι; Ανεύθυνοι οι δεητζήδες; Ανεύθυνοι οι εργαζόμενοι στους Ο.Τ.Α.; Ανεύθυνοι οι τραπεζικοί υπάλληλοι; Θα μπορούσα να συνεχίσω έτσι για πάρα πολύ.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, οι εργαζόμενοι στις τσιμεντοβιομηχανίες, οι μηχανικοί, οι δικηγόροι και πολλοί άλλοι γιατί αντιδρούν; Είναι ανεύθυνοι; Μήπως είστε εσείς ανεύθυνοι και ανίκανοι να κάνετε διαβούλευση; Μήπως φέρατε ξαφνικά, με το «έτσι θέλω», αυταρχικά ένα νομοσχέδιο το οποίο παραβιάζει τα πάντα; Έτσι είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση ζητεί την απόσυρση αυτού του νομοσχεδίου. Καταψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο. Αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στην ιστορία ως η καρμανιόλα των κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και των ασφαλισμένων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, κυρία Χριστοφοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεσμευόμαστε, κυρίες Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, για την εφαρμογή του δικού μας προγράμματος από την επομένη μέρα των εκλογών.

Δεσμευόμαστε για την εφαρμογή ενός προγράμματος ασφαλιστικής μεταρρύθμισης που εξασφαλίζει όχι μόνο τη βιωσιμότητα αλλά και την κοινωνική επάρκεια του συστήματος, μιας μεταρρύθμισης που επιφέρει σοβαρές δομικές αλλαγές, οι οποίες θα αμβλύνουν τις κοινωνικές ανισότητες, αλλά και θα ενισχύουν τον ανταποδοτικό χαρακτήρα του δημόσιου αναδιανεμητικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Μέχρι τότε θα δώσουμε αγώνα και μέσα στη Βουλή και έξω από τη Βουλή, για να μη γίνει πράξη αυτό το κοινωνικά ανάληγτο και απαράδεκτο νομοσχέδιο που μας φέρατε να συζητήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Πρόεδρο της Βουλγαρικής Εθνοσυνέλευσης κ. Πιρίνσκι κατά την επίσημη επίσκεψή του στην Ελλάδα και τώρα στην Εθνική Αντιπροσωπεία συνοδεύουν:

Ο κ. Γκεόργκι Γιουρούκοφ, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Φιλίας Βουλγαρίας-Ελλάδας, Μέλος της Επιτροπής Γεωργίας και Δασών, Μέλος της Επιτροπής Εσωτερικής Ασφάλειας και Δημόσιας Τάξης, Αντιπρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Συνασπισμού για τη Βουλγαρία».

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Τζορτζ Μποζίνοφ, Πρόεδρος της Επιτροπής Περιβάλλοντος και Υδάτων, Μέλος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και Μέλος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Συνασπισμού για τη Βουλγαρία».

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Στανμίρ Ίλσεφ, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Άμυνας, Μέλος της Επιτροπής Εσωτερικής Ασφάλειας και Δημόσιας Τάξης, Αντιπρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του «Εθνι-

κού Κινήματος Συμεών ΙΙ».

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τέλος, η κ. Άσια Μιχαήλοβα, Μέλος της Επιτροπής Εσωτερικής Ασφάλειας και Δημόσιας Τάξης, Μέλος της Επιτροπής Παιδείας και Επιστημών, Αντιπρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των «Ενωμένων Δημοκρατικών Δυνάμεων».

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Και πάλι καλώς ήρθατε στη Βουλή, κυρίες Πρόεδρε, κυρίες Πιρίνσκι και οι συνάδελφοι Βουλευτές του Βουλγαρικού Κοινοβουλίου.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων σαραντά έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Καβάλας.

Τους καλωσορίζουμε στη Βουλή των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Γεώργιος Μαυρίκος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Κύριοι Βουλευτές, θεωρούμε αναγκαίο να καταδικάσουμε και από αυτό το Βήμα την προσπάθεια της Κυβέρνησης να ποινικοποιήσει τους αγώνες, τον εντεινόμενο αυταρχισμό και την κρατική βία που εκφράζεται ενάντια στους απεργούς και στους εργαζόμενους, οι οποίοι αντιστέκονται στην αντιασφαλιστική ρύθμιση που έχει φέρει η Κυβέρνηση...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες Μαυρίκο, με συγχωρείτε για ένα λεπτό, θα σας κρατήσω το χρόνο.

Κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το θέμα της πρότασης που έκανα για τη μείωση του χρόνου, ο χρόνος θα παραμείνει στα δέκα λεπτά –και θα δούμε πόσο χρόνο– η συνεδρίαση όμως η σημερινή θα κρατήσει μέχρι τις 3.30' το πρωί.

Παρακαλώ, συνεχίστε, κύριε Μαυρίκο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Θέλουμε λοιπόν, ξεκινώντας να εκφράσουμε την καταδίκη μας στην πολιτική της Κυβέρνησης να ποινικοποιήσει τους αγώνες στον εντεινόμενο αυταρχισμό και στην κρατική βία που έχει σαν στόχο να κάμψει το αγωνιστικό φρόνημα των απεργών και των εργαζομένων που αντιστέκονται στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο που έχει φέρει η Κυβέρνηση για συζήτηση στη Βουλή.

Θεωρούμε, επίσης, την αντίληψη και τη διαδικασία του «άρον άρον σταύρωσον αυτόν» που επιχειρείται σήμερα εδώ, σαν αντιδημοκρατική διαδικασία που στην ουσία επιχειρεί να περιορίσει την οποιαδήποτε δυνατότητα των εργαζομένων να ενημερωθεί πάνω στα ζητήματα τα οποία συζητούνται και κρίνονται.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κύριοι Βουλευτές, η γενικευμένη αντιασφαλιστική επίθεση, η συνολική ανατροπή που επιχειρεί η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο αυτό δεν αποτελεί κεραυνό εν αιθρία.

Έχουμε υπογραμμίσει σταθερά και μονότονα ότι η επιχείρηση αυτή έχει κυοφορηθεί στα επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έρχεται να εναρμονιστεί απόλυτα με τις επιλογές του Μάαστριχτ και τη Συνθήκη της Λισαβόνας, έρχεται να διαμορφώσει και να απολυτοποιήσει επίσης την ευθυγράμμιση με την απαίτηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του Ο.Ο.Σ.Α..

Το νομοσχέδιο λοιπόν, που έχει κατατεθεί για συζήτηση στη Βουλή, κατά την άποψή μας, έρχεται για μία ακόμα φορά να επιβεβαιώσει το ρόλο και το χαρακτήρα της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έρχεται να αποκαλύψει τις ευθύνες όλων των πολιτικών δυνάμεων, οι οποίες με τον έναν ή τον άλλο τρόπο προσπαθούν κάθε φορά είτε να στηρίζουν άκριτα τις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε να μακιγιάρουν τις πολιτικές τους.

Για μας όλες οι άλλες πολιτικές δυνάμεις εκτός από το Κ.Κ.Ε. έχουν ευθύνη από τη στιγμή που είναι εναρμονισμένοι στη λογική του ευρωμονόδρομου και από τη λογική που επιχειρούν και στηρίζουν με κάθε ευκαιρία τις πολιτικές της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις στρατηγικές της στοχεύσεις όπως ήταν το

Μάαστριχτ, όπως είναι η Λισαβόνα.

Ακούσαμε και εδώ πριν από λίγο, όπως ακούσαμε και επί τρεις, τέσσερις ημέρες στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων πολλά επίθετα, πολλά και μεγάλα βαρύγδουπα, θα λέγαμε, κοσμητικά επίθετα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, προκειμένου να ρετουσάρετε το νομοσχέδιο και την επιχειρούμενη αντιασφαλιστική ρύθμιση. «Μακράς πνοής» το ονόμασαν, «βαθεία τομή» το ονόμασαν, «βαθεία μεταρρύθμιση». Για εμάς, δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ψεύτικα μεγάλα λόγια, που είναι παραπάνω από βέβαιο ότι όλα αυτά τα λόγια τα έχουν ξανακούσει κατ' επανάληψη η εργατική τάξη και οι σύμμαχοί της.

Την περίοδο 1990-1993, όταν διαμορφώνονταν οι περιβόητοι νόμοι της Νέας Δημοκρατίας, η κεντρική επιχειρηματολογία της κυβέρνησης ήταν ότι η ψήφιση εκείνων των νομοσχεδίων θα διαμόρφωνε μια προοπτική για τριάντα τουλάχιστον χρόνια στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης. Αργότερα, με τις προσπάθειες για ρύθμιση, είτε την εποχή του κ. Γιαννίτση είτε του κ. Ρέππα, πάλι τα ίδια επιχειρήματα ακούσαμε από την πλευρά της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι για τριάντα χρόνια θα αντιμετωπίζονταν τα ζητήματα. Τα ίδια ακούμε και τώρα. Είναι πέρα για πέρα υποκριτικές αντιλήψεις, που επιχειρούν στην πραγματικότητα να κρύψουν τι πράγματι κρίνεται και την ουσία των ζητημάτων που έρχονται στο κέντρο της αντιπαράθεσης.

Επιπλέον, ακούσαμε πριν από λίγο και την κυρία Υπουργό και τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να λένε: «Μα, αφού η Κυβέρνηση έχει νωπή εντολή, αφού η Κυβέρνηση έλαβε σαφή εντολή». Αλήθεια, προεκλογικά είπατε σ' αυτούς από τους οποίους ζητούσατε την ψήφο τους ότι θα τους αυξήσετε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, ότι θα τους μειώσετε τις συντάξεις τις επικουρικές; Είπατε σ' αυτούς, που ακόμη είναι ενταγμένοι στα βαρέα και ανθυγιεινά, ότι θα κτυπήσετε τα βαρέα και ανθυγιεινά και θα τους αυξήσετε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης; Είπατε σ' αυτούς, που ακόμα είναι εγκλωβισμένοι και στηρίζαν τη Νέα Δημοκρατία στις τελευταίες εκλογές, ότι θα τους διπλασιάσετε τις προϋποθέσεις, δυσκολεύοντάς τους τη στοιχειώδη ανάγκη για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη; Αυτά τους είπατε; Όχι. Τους είπατε τα τρία «δεν». Ότι «δεν» θα αυξήσετε τα όρια ηλικίας και τα αυξάνετε, ότι «δεν» θα αυξήσετε τις εισφορές και τις αυξάνετε, ότι «δεν» θα μειώσετε τις συντάξεις και τις μειώνετε. Να, γιατί και σ' αυτό το ζήτημα επιβεβαιώνεται η εκτίμηση του Κ.Κ.Ε. που υποστήριζε και προεκλογικά προς το εκλογικό σώμα ότι ούτε η Νέα Δημοκρατία, ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλάζουν και ότι πρέπει να αλλάξει ο ίδιος ο εργάτης, ο ίδιος ο υπάλληλος και να στρατευτεί με το Κ.Κ.Ε..

Η δημαγωγική τακτική της Νέας Δημοκρατίας και η επιχειρηματολογία της επικεντρώνεται στα εξής: Μας είπε η κυρία Υπουργός ότι αυξάνουν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών για λόγους ισοτιμίας, ότι αυξάνουν από πενήντα σε εκατό τα έτη για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, για να πατάξουν την εισφοροδιαφυγή, ότι μειώνουν τις επικουρικές συντάξεις για λόγους δικαιοσύνης. Και το άλλο μεγάλο όπλο, το δημογραφικό: ότι δήθεν, λόγω του δημογραφικού προβλήματος, πρέπει να ισοπεδωθούν τα πάντα. Και όλα αυτά, για να εξασφαλίσουν το μέλλον της νέας γενιάς. Τα ακούσαμε και πριν από λίγο εδώ για τη νεολαία, για το μέλλον, για τον ορίζοντα κ.λπ.. Τίποτα πιο μεγάλο ψέμα, πέρα από αυτήν την αναφορά και την επιχειρηματολογία. Σήμερα η νεολαία, με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, με την πολιτική νωρίτερα των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι απασχολήσιμη, δεν έχει δουλειά, θέλετε να την καταστήσετε αμόρφωτη, τη θέλετε χωρίς δικαιώματα, χωρίς ορίζοντα, χωρίς προοπτική, χωρίς να ελπίζει για το μέλλον, αλλά να ζει μέσα στην αβεβαιότητα και την ανασφάλεια, να δουλεύει για ένα κομμάτι ψωμί, να δουλεύει με τα προγράμματα «STAGES», να είναι ανασφάλιστη και κάθε φορά πριν από τις εκλογές, αλλά και συνολικότερα, να την έχετε με το περιστρεφόμενο στον κρόταφο.

Πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση επιχειρεί να εμφανίσει ότι με τις ρυθμίσεις και κυρίως τη διοικητική δομή και τις διοικητικές αλλαγές, αλλά και συνολικότερα τα ζητήματα των ορίων ηλικίας, τα θέματα που σχετίζονται με τις εισφορές, τα άλλα προβλήματα που έχουν να κάνουν με τα βαρέα και ανθυγιεινά -και

το αναφέρει σε πολλές περιπτώσεις στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους- διαμορφώνει συνθήκες να αντιμετωπίσει και οικονομικά προβλήματα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

Για μας το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης είναι πέρα για πέρα ιδεολογικό και πολιτικό. Μπορεί να έχει πλευρές οικονομικές, αλλά όμως οι πλευρές των μέχρι τώρα κυβερνήσεων και οι ρυθμίσεις τους έχουν αφετηρία ιδεολογική και πολιτική και κυρίως εάν το ζήτημα ήταν απολύτως και μόνο οικονομικό, θα ήταν παραπάνω από βέβαιο ότι με μεγάλη ευκολία θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί.

Σας λέμε μονάχα τρία παραδείγματα: Οι οφειλές του κράτους για την κοινωνική ασφάλιση είναι σήμερα 10.000.000.000 ευρώ, οι οφειλές της εργοδοσίας σήμερα είναι 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ, η ετήσια εισφοροδιαφυγή με τις δικές σας επιλογές και τις στατιστικές είναι 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν τα ζητήματα των αυξήσεων στους μισθούς, αν τα ζητήματα της νομιμοποίησης των οικονομικών μεταναστών, η απόδοση των λεηλατηθέντων και το χτύπημα της εισφοροδιαφυγής ήταν οικονομικά, θα μπορούσε να το αντιμετωπίσει το ζήτημα, αλλά δεν είναι τέτοιο. Γιατί την ώρα που επικαλείστε οικονομικά ζητήματα, εσείς οι ίδιοι είστε που πριν από δύο μήνες χάρισατε 1.200.000.000 ευρώ στην «ALPHA BANK», για να έλθετε να εφαρμόσετε με την πολιτική που πριν από λίγα χρόνια είχε εφαρμόσει για τον ίδιο εργοδότη η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χαρίζοντας τότε 600.000.000. ευρώ στον ίδιο εργοδότη.

Για μας, κύριοι Βουλευτές, για το ΚΚΕ, το νομοσχέδιο είναι μία λαηψή στα εργατικά δικαιώματα, είναι βαθιά αντεργατικό, είναι αντιλαϊκό, είναι ένα νομοσχέδιο που καρατομεί κατακτήσεις και δικαιώματα, γκρεμίζει ό,τι έχει απομείνει όρθιο. Το πλατύσκαλο πάνω στο οποίο πατά αυτό το νομοσχέδιο είναι οι νόμοι που είχαν διαμορφωθεί νωρίτερα από τις κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Βεβαίως, σήμερα με καινούργια και ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά και με νέα στοιχεία αντεργατικότητας και επιθετικότητας έρχεται να ικανοποιήσει συνολικά τους βιομήχανους και όχι κύκλους της μεγαλοεπιχειρηματικής τάξης, τους βιομήχανους και το κεφάλαιο, τις πολυεθνικές και τα μονοπώλια. Γι' αυτό το λόγο χτυπά τα βαρέα και ανθυγιεινά, χτυπά τις μητέρες, τη νέα γενιά με την απασχολησιμότητα και εισάγει γενικευμένα στοιχεία εμπορευματοποίησης και στα όρια ηλικίας, στο Ι.Κ.Α., στις Δ.Ε.Κ.Ο. από πενήντα οκτώ έτη στα εξήντα, στα βαρέα και ανθυγιεινά με την τριακονταπενταετία χωρίς όριο, με μία σειρά άλλες ρυθμίσεις, με την «εθελουσία» έξοδο στα εξήντα οκτώ, όπου σπρώχνονται όλοι οι εργαζόμενοι μέσα από τις εξευτελιστικές συντάξεις στο να οδηγούνται για να πάρουν το 3,3% αύξηση, να μένουν μέχρι τα εξήντα οκτώ χρόνια και την ίδια στιγμή η νέα γενιά να μην βρθεί δουλειά.

Χτυπά την μητρότητα με τον περιορισμό των δικαιωμάτων, έστω αυτών που είχαν απομείνει, μειώνει τις επικουρικές συντάξεις όταν διαμορφώνει το πλαφόν του 20% και στην πραγματικότητα μέσα από αυτό το χτύπημα των επικουρικών συντάξεων επιχειρείται η ενίσχυση της ιδιωτικοποιημένης επαγγελματικής ασφάλισης. Εξάλλου το λέει το ίδιο το νομοσχέδιο και η Κυβέρνηση, ότι στηρίζει και ακολουθεί την λογική των τριών πυλώνων, δηλαδή ο ένας πυλώνας είναι κύρια και επικουρική, ο δεύτερος είναι η επαγγελματική ασφάλιση και τρίτος είναι η ιδιωτική ασφάλιση, δηλαδή, το σκορ θα λέγαμε σχηματικά 2-1 υπέρ των ιδιωτών και των εμπόρων, παρότι κι έτσι όπως διαμορφώνονται σήμερα οι συνθήκες για την κύρια και επικουρική ασφάλιση, τα στοιχεία τα ιδιωτικοοικονομικά ενισχύονται και τείνουν να κυριαρχήσουν.

Λέει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ότι θα πρέπει σε συνθήκες ανεργίας, απασχολησιμότητας και οξυμένων προβλημάτων ένας εργαζόμενος από τα πενήντα που ήταν η στοιχειώδης προϋπόθεση προκειμένου να έχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη να πάει στα εκατό. Και πριν από λίγο κατέθεσε η κυρία Υπουργός τροπολογία που εξαιρεί τα μέλη των οικογενειών αυτών των εργαζομένων από τη δυνατότητα να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Το κάνει δηλαδή ακόμα πιο απάνθρωπο, ακόμα πιο αντεργατικό!

Στην πρόωρη συνταξιοδότηση, την οποία στην ουσία απαγορεύει, επιβάλλει ποινή 6% το έτος σε όποιον επιχειρήσει να συνταξιοδοτηθεί πρόωρα, ενώ για όποιον καθίσει έναν χρόνο παραπάνω, του δίνει το μισό, δηλαδή 3,3 προσαύξηση.

Αλήθεια, γιατί δουλεύουν οι συνταξιούχοι; Όλος ο κόσμος ξέρει ότι δουλεύουν γιατί οι συντάξεις είναι 450 ευρώ, γιατί οι αγρότες με 300 ευρώ σύνταξη δεν μπορούν να κάτσουν στο σπίτι τους. Είναι η πολιτική σας που τους οδηγεί στην υποχρέωση να δουλεύουν.

Επιχειρηματολογείτε ότι με την ενοποίηση των ταμείων θα αντιμετωπίσετε σοβαρά προβλήματα. Να σας πω μία ενοποίηση που πριν από δύο μήνες ψήφισε η Κυβέρνησή σας: Στο νομοσχέδιο του «Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε.», το Ταμείο των Κληρικών το ενσωματώσατε στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, μόνο τις υποχρεώσεις. Τις πολυκατοικίες που έχει στην πλατεία Συντάγματος και τις εκτάσεις που έχει στην παραλία του Αλίμου τις χαρίσατε στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών. Η τάση λοιπόν για ενοποιήσεις είναι ισοπέδωση προς τα κάτω. Η τάση για ενοποίηση είναι προκειμένου να γίνει ισοπέδωση και να αφαιρεθούν δικαιώματα και κατακτήσεις.

Επίσης το Ταμείο Αλληλεγγύης δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία προσπάθεια να ενοχοποιηθεί η κοινωνική ασφάλιση και ο δημόσιος χαρακτήρας της. Όταν υποστηρίζετε ότι το 4% του Φ.Π.Α. θα πηγαίνει εκεί, στην ουσία προαναγγέλλατε αύξηση του Φ.Π.Α. Όταν υποστηρίζετε ότι το 10% των εσόδων από το ξεπούλημα της κρατικής περιουσίας θα πηγαίνει εκεί, θέλετε να σπρώξετε τους εργαζόμενους να πουν «ξεπουλήστε προκειμένου να εισπραχθούν ποσά στο Ταμείο Αλληλεγγύης».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Ολοκληρώνοντας, θέλω να πω ότι θεωρούμε πως ο χαρακτήρας αυτού του νομοσχεδίου που είναι βαθιά αντεργατικός και βαθιά αντιλαϊκός καθορίζει τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις για την εργατική τάξη. Θεωρούμε ότι η αντίσταση, η ανυπακοή, η προσπάθεια για οργάνωση συντονισμένων ταξικών αγώνων, οι κινητοποιήσεις που έχουν εξαγγελθεί και διεξάγονται όλες αυτές τις μέρες -και την Τετάρτη, αλλά και στη συνέχεια- θα χρηστεύσουν αυτό το νομοσχέδιο. Ζητάμε την απόσυρσή του και καλούμε την εργατική τάξη να το καταδικάσει με τον πιο αποφασιστικό τρόπο και σε καμμία περίπτωση να μην επιτρέψει να μπουν σε εφαρμογή όλες αυτές οι ρυθμίσεις που θα πάνε χρόνια πίσω δικαιώματα και κατακτήσεις της εργατικής τάξης και των συμμάχων της.

ΠΡΩΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η κυρία Υπουργός λείπει, αλλά κι εγώ με μεγάλη λύπη μου θέλω να πω ότι το νομοσχέδιο που μας έφερε μπορεί να έχει έναν τίτλο που να του ταιριάζει: «Σκοτώνουν τα άλογα όταν γεράσουν». Βεβαίως ξέρω ότι έτσι υποβαθμίζω μία εξαιρετική ταινία, αλλά νομίζω ότι ο τίτλος είναι άκρως αντιπροσωπευτικός γι' αυτό το τερατούργημα που έχετε φέρει σ' αυτήν την Αίθουσα προκειμένου να το ψηφίσει η Βουλή.

Οδηγείτε στο περιθώριο τους συνταξιούχους και τις συντάξεις. Το ερώτημα που σας θέτω είναι το εξής: Μισείτε τη σύνταξη; Θέλετε να την περιθωριοποιήσετε; Θέλετε να εξαφανίσετε τελικά τη δυνατότητα των εργαζομένων να λαμβάνουν σύνταξη; Αυτό κάνουν επί της ουσίας και ανοίγετε το δρόμο σε μία τέτοια προοπτική μ' αυτό το νομοσχέδιο. Έχετε ένα νομοσχέδιο-φονιά των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας, ένα νομοσχέδιο το οποίο ανοίγει το δρόμο για τη διάλυση του κοινωνικού και αναδιανεμητικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος και την προσφυγή και την καταφυγή των εργαζομένων είτε στα επαγγελματικά ταμεία του νόμου του Π.Α.Σ.Ο.Κ. είτε -και κυρίως, θα έλεγα- στην ιδιωτική ασφάλιση. Αυτό το νομοσχέδιο είναι «χαράς ευαγγέλιο» για τις ασφαλιστικές εταιρείες. «Τρίβουν τα χέρια τους» κυριολεκτικά διότι ξέρουν ότι βάζετε «βούτυρο στο ψωμί τους» πλέον.

Άκουσα τον αξιότιμο εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λέει για κραυγές των ολίγων ενάντια σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Έλεος, κύριοι! Καλά, δεν ζείτε σε αυτή τη χώρα; Δεν έχετε καταλάβει τι γίνεται γύρω σας; Δεν έχετε αντιληφθεί ότι δεν υπάρχει σχεδόν κανένας στην ελληνική κοινωνία που να στηρίζει αυτή τη λαϊμητόμο την οποία φέρατε; Δεν ακούσατε την ακρόαση φορέων, από τους οποίους βεβαίως τους περισσότερους παραλείψατε να καλέσετε, για να ακουστούν στη Βουλή; Δεν τους ακούσατε;

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Αναφέρεστε στον εισηγητή της Πλειοψηφίας βέβαια, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, της Πλειοψηφίας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Γιατί είπατε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Α, με συγχωρείτε, με συγχωρείτε. Είναι προφανέστατο.

Δεν ακούσατε τους φορείς που καλέσατε; Και οι φορείς αυτοί δεν είναι μίας παρατάξεως, δεν είναι μονοκομματικοί. Είναι από όλες τις πλευρές του κομματικού μας συστήματος. Δεν ακούσατε τους εκπροσώπους της Δ.Α.Κ.Ε., που ήρθαν στην επιτροπή μας; Δεν ακούσατε τη γενική κατακραυγή; Είσατε απολύτως απομονωμένοι μέσα στην ελληνική κοινωνία.

Οι μόνοι που στηρίζουν αυτό το νομοσχέδιο είναι ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων. Και σας ερωτώ: Κυβέρνηση του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων είσατε; Αυτούς στηρίζετε και πάτε ενάντια σε όλη την υπόλοιπη κοινωνία;

Έχετε αναστατώσει όλη την Ελλάδα. Έχουν ξεκινήσει παντού και βρίσκονται σε κλιμάκωση μεγάλοι αγώνες. Και για να τους αντιμετωπίσετε, καταφεύγετε στους εισαγγελείς, στα δικαστήρια, στα Μ.Α.Τ., στα αυταρχικά μέτρα. Σαββατοκύριακο συνεδρίαζαν τα δικαστήρια, για να βγάλουν παράνομη και καταχρηστική την απεργία της Δ.Ε.Η.. Μέχρι και τους εργαζόμενους στο Υπουργείο Πολιτισμού τους παρέπεμψε ο αρμόδιος Υπουργός στα δικαστήρια, για να βγάλει παράνομη και καταχρηστική την απεργία τους.

Είναι δυνατόν να συνεχίζετε να κυβερνάτε έτσι; Με τα Μ.Α.Τ., με τους εισαγγελείς, με τα δικαστήρια; Αυτό είναι το μέλλον αυτής της χώρας; Πού οδηγείτε, στο εισαγγελικό, αυταρχικό, δικαστικό, αστυνομικό κράτος τη χώρα αυτή; Αυτό είναι το μέλλον της; Έτσι θα περνάτε τους νόμους σας και τα νομοσχεδιά σας; Έτσι θα αντιμετωπίζετε τους αγώνες των εργαζομένων; Με τη δυσφήμιση, την επίθεση, τα δικαστικά μέτρα; Μπορεί να κυβερνηθεί ποτέ αυτή η χώρα έτσι;

Είσατε μια Κυβέρνηση, που αν τυχόν περάσει αυτό το νομοσχέδιο, θα έχετε μετρημένες μέρες. Αυτό το νομοσχέδιο θα είναι το Βατερλό της Κυβέρνησης για το μέλλον και μάλιστα το άμεσο μέλλον. Όπως θα θυμάστε πολύ καλά, για την Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη το Βατερλό ήταν ο σχετικός νόμος που ψήφισε τότε, ο αποκαλούμενος και νόμος Σιούφα. Το Βατερλό για την Κυβέρνηση του κ. Σημίτη ήταν τα μέτρα του κ. Γιαννίτση και εν μέρει βεβαίως ο νόμος Ρέππα. Το δικό σας Βατερλό θα είναι αυτό το τερατούργημα, το οποίο έχετε φέρει να ψηφίσει η Βουλή με διαδικασίες μάλιστα εξαιρετικές, πρωτοφανείς διαδικασίες, που όπως είπα, θυμίζουν το «ψηφίστε-ψεκάστε-τελειώσατε».

Δεν θέλετε να έχετε τις κοινωνικές αντιδράσεις, δεν θέλετε να τις αντιμετωπίσετε κατά πρόσωπο. Όμως την Τετάρτη, στη μεγάλη πανελλαδική απεργία, θα έχουμε δεκάδες χιλιάδες, ίσως εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο έξω από τη Βουλή. Και θα προσπαθούμε εδώ να συζητάμε, με τα Μ.Α.Τ. να έχουν περικυκλώσει την Αίθουσα αυτή και να προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τη βοή και την κατακραυγή της κοινωνίας. Έτσι δεν προχωράει ο τόπος. Έτσι η Κυβέρνησή σας, όπως σας είπα, δεν έχει μέλλον.

Είχατε πει ότι δεν θα περικόψετε τις συντάξεις, δεν θα πειράζετε τις συντάξεις. Με το νομοσχέδιο αυτό κατακρεουργείτε τις συντάξεις. Κάνετε ακριβώς το αντίθετο. Το πρώτο και κύριο που κάνει το νομοσχέδιό σας είναι να μειώνει δραστικά την επικουρική σύνταξη, να βάζετε ανώτερο πλαφόν για την επικουρική σύνταξη στο 20%. Με ποιο δικαίωμα το κάνετε αυτό; Και η

επικουρική σύνταξη...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ- ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κατώτερο εννοείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το ανώτερο 20%. Το ανώτερο 20%. Για να πάμε παραπάνω από 20% χρειάζεται δική σας υπουργική απόφαση.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Αναλογιστική μελέτη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εσείς θα κάνετε τη μελέτη, εσείς θα έχετε την πρωτοβουλία και εσείς θα αποφασίσετε. Και ερωτώ: «Αποφασίζομεν και διατάσσομεν» έχει η χώρα; Μήπως το πολίτευμά μας έχει εκπαιδεί, έχει αλλοιωθεί και δεν το έχουμε καταλάβει; Αυτό κάνετε και επιχειρείτε με το νομοσχέδιο σας. Ξέρετε ότι η επικουρική σύνταξη είναι βασική στο συντάξιμο χρόνο. Βασικότατη. Βλέπετε ότι εδώ υγιή επικουρικά ταμεία, που δίνουν μεγαλύτερες επικουρικές συντάξεις, τις οποίες πάτε να κόψετε νομοθετικά και πραξικοπηματικά με το νομοσχέδιό σας.

Βεβαίως, μείωση των συντάξεων θα προέλθει και από τις ενοποιήσεις, τις οποίες κάνετε προοπτικά. Διότι αυτές οι ενοποιήσεις βουλιάζουν όλα τα ταμεία και καθιστούν προβληματικό το σύστημα προς τα κάτω, με συνέπεια σε επόμενη φάση, σε επόμενο στάδιο, να έρθετε και να βάλετε μαχαίρι στις συντάξεις. Αυτό που κάνετε στις επικουρικές συντάξεις με το 20% είναι ο πλότος, για να ακολουθήσουν μετά, σε αυτή τη λογική, και οι κύριες συντάξεις.

Έχουμε οδηγηθεί σε κατάρρευση όχι μόνο των μισθών, αλλά κυρίως, θα έλεγα, των συντάξεων. Οι συντάξεις σήμερα είναι κατά 70% κάτω από τα 600 ευρώ. Πού θα τις φθάσετε αυτές τις συντάξεις; Αυτές οι συντάξεις έχουν φθάσει στο σημείο ελεημοσύνης, φιλοδωρήματος, εξαιτίας βεβαίως της κατάρρευσης των μισθών, εξαιτίας των αντισφαλιστικών μέχρι σήμερα νόμων, αλλά και εξαιτίας της εισοδηματικής πολιτικής που εφαρμόζετε για τους συνταξιούχους, η οποία εισοδηματική πολιτική είναι πάλι «αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Είναι η εισοδηματική πολιτική του δημοσίου και έρχεστε με το νομοσχέδιο να γενικεύσετε αυτή την εισοδηματική πολιτική του δημοσίου για όλες τις συντάξεις.

Δεν ακολουθούν οι συντάξεις τις συλλογικές συμβάσεις του κάθε κλάδου. Ενώ είναι, υποτίθεται, ελεύθερες όλες οι τιμές για τα προϊόντα, το μόνο είδος που είναι σε διατήρηση σε αυτή τη χώρα είναι η σύνταξη. Οδηγείτε, έτσι, τις συντάξεις στο μη παρέκει, δηλαδή σε συντάξεις-φιλοδωρήματα.

Ισχύει αυτό που σας είπα, ότι η σύνταξη είναι υπό διωγμό, ότι η σύνταξη πρέπει να τελειώσει, ότι η σύνταξη προοπτικά δεν μπορεί να έχει μέλλον. Ένα φιλοδώρημα -η εθνική σύνταξη, την οποία ευαγγελίζεστε- θα είναι το μέλλον των συνταξιούχων. Από εκεί και πέρα, επαγγελματικά ταμεία και ιδιωτική ασφάλιση στη ληστεία των ασφαλιστικών εταιρειών.

Μας λέτε ότι έχει προβλήματα το ασφαλιστικό σύστημα και κινδυνολογείτε ασύστολα για την προοπτική και το μέλλον του. Σας λέω: Εάν το πιστεύετε αυτό, είναι δυνατόν με το νομοσχέδιό σας να έρχεστε και να χαρίζετε δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες και στις μεγάλες εισηγμένες επιχειρήσεις; Το κάνετε με προηγούμενα νομοσχέδια και για την «ALPHA BANK» και για την Εμπορική Τράπεζα και για την Αγροτική Τράπεζα. Έρχεστε μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο να επαναλάβετε το ίδιο εγχείρημα και για την Εθνική Τράπεζα και για την Τράπεζα της Ελλάδας. Γιατί, ενώ και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία είχαν αποδεχθεί ότι το Ταμείο της Τράπεζας της Ελλάδας θα είναι εκτός των ενοποιήσεων -και το είχατε νομοθετήσει αυτό- το εισάγετε και βάζετε την Τράπεζα της Ελλάδος, ενώ κάλυπτε τα ελλείμματά του προοπτικά και τα αναλογιστικά του ελλείμματα, σήμερα να τα φορτώνεται το Ι.Κ.Α. και να βουλιάζει έναντι πινακίου φακής που θα δώσει η Τράπεζα της Ελλάδας; Γιατί χαρίζετε στην Εθνική Τράπεζα; Αναξιοπαθούσα είναι η Εθνική Τράπεζα; Δεν βλέπετε τα κέρδη της;

Γιατί χαρίζετε στον Ο.Τ.Ε.; Υπήρχε η δέσμευση το 4% να δοθεί στο Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε. μετά από την επαίσχυντη αυτή εθελούσια έξοδο, η οποία έγινε. Το 4% των μετοχών στο Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε.. Δεν το δώσατε στο Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε., το οποίο πάτε στο Ι.Κ.Α.. Βου-

λιάζετε το Ι.Κ.Α., αλλά τις μετοχές του Ο.Τ.Ε. Ξέρετε, σε συμπαιγνία με την «MARFIN INVESTMENT GROUP», τώρα να τις παραχωρείτε και να τις παραδίδετε και στα κερδοσκοπικά παιχνίδια της «MARFIN», όπως και την πώληση στην «DEUTSCHE TELECOM».

Πωλείτε την Ελλάδα, αυτή τη χώρα, όπως σφαγιάζετε τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Πωλείτε τους στρατηγικούς τομείς, τα λιμάνια, την ενέργεια, τις τηλεπικοινωνίες. Αυτό είναι μέλλον μπανανίας, δεν είναι μέλλον κυρίαρχης χώρας, η οποία θέλει να σταθεί στα πόδια της εν μέσω διεθνούς καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, η οποία έχει αγγίξει τη χώρα μας και κινδυνεύει στο επόμενο διάστημα να μας οδηγήσει σε οικονομική ύφεση.

Καταργείτε κάθε μορφής πρόωρη συνταξιοδότηση είτε θεσμοθετημένα είτε με αντικίνητρο, μειώνοντας δραστικά τις συντάξεις, εφόσον καταφύγει ο άλλος στην πρόωρη συνταξιοδότηση.

Ντροπή σας που το κάνετε αυτό και ντροπή σας όταν το κάνετε για μητέρες με ανήλικα παιδιά. Μία μητέρα με ανήλικα παιδιά δεν καταφεύγει στην πρόωρη συνταξιοδότηση γιατί έτσι της αρέσει. Δεν δουλεύει για πλάκα. Καταφεύγει στην πρόωρη συνταξιοδότηση -και η σύνταξη αυτή είναι άκρως μειωμένη, είναι σύνταξη πείνας και πενίας- μόνο και μόνο όταν έχει ανάγκη. Αντί να προστατεύσετε αυτήν την μητέρα με το ανήλικο παιδί, αντί να προστατεύσετε αυτήν την οικογένεια, έρχεστε εδώ να τη στείλετε στον Καϊάδα και λέτε «έγκλημα καθοσίωσε» ως η πρόωρη συνταξιοδότηση για γυναίκα με ανήλικα παιδιά». Και όσοι τολμήσουν στο μέλλον να πάνε σε πρόωρη συνταξιοδότηση, ούτε καν μπορούν να το διανοηθούν όταν μειώνετε τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις κατά 6% το χρόνο.

Είπατε ότι κάνετε ενοποιήσεις. Σας έχουμε πει ότι κανένας δεν είναι αντίθετος σε αυτήν την Αίθουσα, από όσο έχω αντιληφθεί, στις ενοποιήσεις των ασφαλιστικών ταμείων. Αλλά ποιες ενοποιήσεις; Ενοποιήσεις με διάλογο, με συναίνεση, με αναλογιστικές μελέτες και κάλυψη των ελλειμμάτων. Ενοποιήσεις για την αναβάθμιση των συνταξιοδοτικών ασφαλιστικών δικαιωμάτων και όχι για τον πάτο. Δυστυχώς, εσείς δεν κάνετε τέτοιου είδους ενοποιήσεις. Κάνετε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις της περιουσίας των ταμείων. Κάνετε πραξικοπήματα. Κάνετε βίαιες, αναγκαστικές νομοθετικές παρεμβάσεις για να σπρώξετε τον κόσμο και τα ταμεία στην ενοποίηση. Και ποιον ρωτήσατε; Με ποιον κάνετε διάλογο γι' αυτές τις ενοποιήσεις; Ποιος συμφώνησε μαζί σας; Συμφώνησε η ΓΕΝ.Ο.Π.-Δ.Ε.Η. που θέλετε να της πάρете την περιουσία και να μειώσετε τις συντάξεις; Συμφώνησε η Τράπεζα της Ελλάδας; Για παράδειγμα το λέω. Συμφώνησε η Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.; Κάνετε κανέναν διάλογο μαζί τους ή απλώς ανακοινώσατε αποφάσεις προελημμένες για κατακρεουργήση δικαιωμάτων και συντάξεων; Συμφώνησαν οι μηχανικοί, οι γιατροί και οι δικηγόροι; Συμφώνησε το Ταμείο Ναυτικών Πρακτόρων σε αυτές τις πραξικοπηματικές λογικές; Συμφώνησε το προσωπικό των ασφαλιστικών εταιρειών, που θα δει τώρα να μειώνεται η σύνταξή του, εφόσον η επικουρική λειτουργούσε ως αντικατάσταση και της κύριας; Συμφώνησε το Ταμείο Εργατών Μετάλλου, που μου έστειλε σήμερα την αντίθεσή του για το ταμείο που ενοποιείται και με τον τρόπο που ενοποιείται;

Σε ποιους απευθύνατε με αυτές τις ενοποιήσεις; Αυτές οι ενοποιήσεις έχουν μόνο ένα στόχο: Να φάνε τα λεφτά των ταμείων, να καταστήσουν προβληματικό όλο το σύστημα, να διαλύσουν δικαιώματα, ακόμα και δικαιώματα υγειονομικής περίθαλψης που με το «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» θα τα κατευθύνει πλέον ο εκάστοτε Υπουργός μέσω του νομοσχεδίου σας. Και εν πάση περιπτώσει, μέσα από αυτές τις ενοποιήσεις θα δημιουργήσετε ένα τεράστιο διοικητικό χάος, θα καταστήσετε αυτές τις ενοποιήσεις ανεφάρμοστες στην πράξη και θα είναι πιο κοστοβόρο το σύστημα από αυτό που υποτίθεται ότι θέλετε να αντιμετωπίσετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρίες Πρόεδρε. Δώστε μου και εμένα δύο λεπτά, όπως στους προηγούμενους ομιλητές.

Έχετε ένα άρθρο στο νομοσχέδιό σας που σκοτώνει κυριο-

λεκτικά, όταν ζητάτε τα πενήντα ένσημα για την υγειονομική περίθαλψη να γίνουν εκατό και εκατόν είκοσι για τις παροχές υγείας. Μας είπατε στην επιτροπή ότι μπορεί να υπάρχουν προβλήματα με αυτό το άρθρο από κάποιους επιτήδεις που προσπαθούν να το καταστρατηγήσουν. Δεν αποκλείεται. Αλλά, πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι; Δεν καταλαβαίνετε ότι αυτά τα πενήντα ένσημα μπορεί να τα χρειάζονται άνεργοι, να τα χρειάζεται κόσμος που δεν μπορεί να βρει δουλειά, οι οποίοι είναι μακροχρόνια άνεργοι οι οποίοι δεν έχουν υγειονομική περίθαλψη και έχουν ανάγκη αυτής της περίθαλψης, έχουν ανάγκη από το φάρμακο;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ –ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Άνεργοι...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως.

Τι να σας πω; Να σας περιγράψω την κατάσταση στην Κοκκινιά; Ρωτήστε τους φαρμακοποιούς τι γίνεται. Πληρώνουν οι συνταξιούχοι τα φάρμακα και βλέπετε, είναι το σακουλάκι έτοιμο και του λέει «δεν έχω να πληρώσω, κράτα το μερικές ημέρες να έρθω να πάρω τα φάρμακα». Και θα οδηγήσετε τώρα, με τα πενήντα και τα εκατό ένσημα σε αυτές τις βάρβαρες και απάνθρωπες λογικές στον 21ο αιώνα, όταν η υγειονομική περίθαλψη έπρεπε να είναι δωρεάν, με ανοιχτά τα νοσοκομεία για όλους που βρίσκονται στη χώρα μας, για όλους τους κατοίκους της χώρας μας, γιατί μιλάμε για το μεγάλο αγαθό της υγείας;

Δεν προλαβαίνω να αναφερθώ στο λεγόμενο Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών. Δεν είναι δυνατόν να θέλετε να βρείτε πόρους με τέτοια μέσα. Δεν είναι δυνατόν από την εκποίηση που θα κάνετε, για παράδειγμα, του Ο.Τ.Ε. τώρα, που βρήκατε τον περίφημο στρατηγικό επενδυτή, να μας λέτε «αφήστε μας να πουλήσουμε την Ελλάδα, αλλά θα πάρουν και το 10% τα ταμεία». Δεν δεχόμαστε προϊόντα εγκλήματος. Δεν δεχόμαστε για τα ταμεία προϊόντα εκποίησης της χώρας. Δεν δεχόμαστε να αφαιρείτε τους πόρους. Σήμερα ξεκινάτε με 10%, αύριο θα φθάσει 20%, 40%, 50%, ο κάθε Υπουργός θα τα αυξάνει σαν ασανσέρ, προκειμένου να πάρете τους πόρους των υγιών ταμείων, για να μειώσετε το δημοσιονομικό έλλειμμα, που πάτε να ισοσκελίσετε τους προϋπολογισμούς σας αυθαίρετα το 2010.

Δεν δεχόμαστε το 4% του Φ.Π.Α. γιατί ξέρουμε ότι απ' αυτό θα επέλθει σίγουρα η νέα αύξηση του Φ.Π.Α.. Θα είναι δύο μονάδες, τρεις μονάδες; Αυτά είναι τα μέτρα της Μέρκελ στη Γερμανία τα οποία προκάλεσαν σάλο εκεί και πάτε να τα αντιγράψετε με τον πιο κακό τρόπο και να τα μεταφέρετε στην Ελλάδα.

Λέω –και κλείνω– ότι πρέπει να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο. Αυτό το νομοσχέδιο δεν πρόκειται να περάσει. Και αν το ψηφίσει –που είναι ζήτημα βεβαίως– μια περιστασιακή πλειοψηφία στη Βουλή από μια Κυβέρνηση μειοψηφίας που γίνεται όλο και μεγαλύτερη μειοψηφία, είναι καταδικασμένο στη συνείδηση του ελληνικού λαού. Θα το καταδικάσουν όπως σας είπα την Τετάρτη οι εργαζόμενοι που θα πολιορκήσουν αυτό το κτίριο. Δεν πρόκειται –έστω και αν το ψηφίσετε με οριακή πλειοψηφία– να εφαρμοστεί στην πράξη. Οι αγώνες θα συνεχιστούν και θα το ακυρώσουν. Δεν πάει άλλο, κάθε κυβέρνηση που έρχεται να επιτίθεται στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό σύστημα. Υπάρχει άλλος δρόμος για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Ο δρόμος της πάταξης της εισφοροδιαφυγής, πάταξης της μαύρης εργασίας, μείωσης της ανεργίας, σταμάτημα της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων που διαλύουν και το ασφαλιστικό σύστημα. Υπάρχουν πόροι που μπορούν να βρεθούν, πόροι οι οποίοι όμως θα προέλθουν απ' αυτούς που συσσωρεύουν πλούτο και κεφάλαιο σ' αυτή τη χώρα και όχι από τους οικονομικά και κοινωνικά αδύνατους. Είσατε καταδικασμένοι, είσατε μια Κυβέρνηση μειοψηφίας. Αν περάσετε αυτό το νομοσχέδιο, θα είναι το Βατερλό σας και οι μέρες σας μετρημένες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, για να ελαφρύνω κάπως την ατμόσφαιρα, θα σας πω ότι κάνατε δύο επικοινωνια-

κά λάθη. Πρώτο επικοινωνιακό σφάλμα. Καταθέσατε το νομοσχέδιο στην επιτροπή την Τρίτη. Ξέρετε ότι υπάρχει μια προκατάληψη στο πολιτικό σκηνικό της χώρας, τίποτα σοβαρό να μη γίνεται την Τρίτη λόγω της αποφράδας Τρίτης!

Δεύτερο επικοινωνιακό σφάλμα. Το καταθέσατε και μάλιστα το παρουσιάσατε με τυμπανοκρουσίες, όταν είχε αρχίσει η περίοδος της νηστείας! Και βεβαίως αυτό το κάνατε για να σηματοδοτήσετε στον ελληνικό λαό ότι αρχίζει μια περίοδος ισχνών αγελάδων και νηστείας και για τους εργαζόμενους και για τους ασφαλισμένους.

Άρα, λοιπόν, αν θέλετε να κάνουμε μια πρόβλεψη, δεν θα μακροημερεύσει το νομοσχέδιό σας.

Τέσσερις λέξεις αρκούν για να χαρακτηρίσουν το νομοσχέδιο. Η πρώτη είναι ατολμία. Θα σας πω γιατί φανήκατε ατολμοί. Διότι σε διαφορετική περίπτωση θα έπρεπε να προσέξετε ιδιαίτερα δυο πράγματα. Πρώτον, την εισροή πόρων στο σύστημα. Αυτό είναι το μείζον. Πώς θα εισρεύσουν πόροι στο σύστημα. Και πόροι στο σύστημα εισρέουν όταν θα καταπολεμήσουμε την αδήλωτη μαύρη εργασία, όταν θα χτυπήσουμε την εισφοροδιαφυγή ή όπως είπε ο συνάδελφος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. την ανεργία διότι πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες Έλληνες είναι άνεργοι, πράγμα που σημαίνει ότι τα ταμεία χάνουν 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως. Αυτό το πράγμα δεν το θέξατε καν στο νομοσχέδιο. Δηλαδή το κεφάλαιο, την εισροή πόρων που θα αυξήσει τη βιωσιμότητα του συστήματος δεν τη θέξατε καν.

Δεν θα μπορούσα επίσης να σας χαρακτηρίσω ατολμούς, εάν είχατε ασχοληθεί με το κυρίαρχο πρόβλημα, πρόβλημα βάσης του ασφαλιστικού μας συστήματος, που βεβαίως γνωρίζετε καλύτερα από τον καθένα, ότι είναι το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας.

Σε δική σας μελέτη κατά το παρελθόν τονίζατε ότι, για να είναι ένα ταμείο υγιές, θα πρέπει η αναλογία να είναι 1 προς 4, δηλαδή τέσσερις εργαζόμενοι προς έναν ασφαλισμένο. Η κατάσταση σήμερα έχει γίνει δραματική. Να αναφέρω μόνο στο δημόσιο η αναλογία είναι 1 προς 1, για να μη σας πω ότι σήμερα που μιλάμε και αυτό το δεδομένο που σας δίνω έχει αλλοιωθεί αρνητικά.

Κάνατε κάτι για το δημογραφικό; Όχι. Δεν υπάρχει καμία απολύτως πρόβλεψη γι' αυτό το μείζον θέμα πάνω στο οποίο στηρίζεται ή -για να είμαι ακριβής- θα στηριζόταν μία υγιής μεταρρυθμιστική προσπάθεια.

Αυτό και μόνο το στοιχείο μας φέρνει στο δεύτερο χαρακτηρισμό που μπορεί να αποδώσει κάποιος για το νομοσχέδιό σας. Είναι ένα νομοσχέδιο ασυνέπειας. Και βεβαίως, κινείστε στη γενική κυβερνητική γραμμή της ασυνέπειας, διότι ο πρώτος διδάξας ήταν ο Πρωθυπουργός. Τρία «δεν» τα οποία μετεβλήθησαν κατά ασυνεπή τρόπο ως εξής:

Πρώτη ασυνέπεια. Δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας. «Όχι», λέει ο Πρωθυπουργός, «δεν είπα αυτό. Είπα ότι δεν θα αυξηθούν τα γενικά όρια ηλικίας».

Δεύτερη ασυνέπεια: Δεν θα μειωθούν οι συντάξεις. Μα, και μόνο η περιστολή των επικουρικών αποδεικνύει το αναληθές του λόγου. Καταρρέει και το δεύτερο «δεν».

Τρίτο «δεν». Δεν θα αυξήσω τις εισφορές. Μα κοιτάξετε να δείτε. Όταν πληρώνω τις ίδιες εισφορές, αλλά παίρνω λιγότερες ανταποδοτικές παροχές, τότε τι σημαίνει αυτό; Ότι καταρρέει και το τρίτο «δεν». Ούτε αυτό ισχύει. Άρα, λοιπόν, θα έλεγα ότι υπάρχει μία ασυνέπεια που δεν μπορείτε να την κρύψετε.

Από σας, όμως, θα περίμενα άλλα, κυρία Υπουργέ. Και το θέτω επί προσωπικού το θέμα, διότι εγώ ο αφελής και ευκολόπιστος νεοέλληνας, επειδή ήθελα να ασχοληθώ με το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας, από το 1998 έχω αγοράσει το βιβλίο σας «Η άτεκνη χώρα». Δικό σας βιβλίο είναι, το οποίο, αν θυμάμαι καλά κυκλοφόρησε το 1997 και εγώ το αγόρασα το 1998. Και έχω σταχυολογήσει ορισμένα πράγματα...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Και εμμένω σε αυτά που λέει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα μου απαντήσετε στη συνέχεια. Έχω σταχυολογήσει ορισμένα πράγματα από το δικό σας βιβλίο και απορώ πώς η Φάνη Πάλλη-Πετραλία κατεβάζει αυτό το νομοσχέδιο. Να το κατέβαζε κάποιος άλλος, θα μπορούσα

να το δεχθώ. Εσάς μετά από αυτό το πόνημα, το ιδιαίτερος σημαντικό –γιατί για μένα αυτό το βιβλίο είναι ένα βιβλίο-τομή στο θέμα της δημογραφικής πολιτικής- πώς σας βάζουν κάποιους σε αυτήν τη δυσάρεστη θέση να κατεβάσετε αυτό το νομοσχέδιο;

Σταχυολογώ συγκεκριμένα πράγματα τα οποία έχουν σχέση και με τις ρυθμίσεις και τα οποία έχω σημειώσει, για να μην σας αδικήσω.

Σελίδα 51 του δικού σας βιβλίου. Λέτε εσείς εκεί πέρα ότι η λύση δεν μπορεί να είναι η συγχώνευση των ταμείων. Ακόμα και αν γίνει συγχώνευση, εάν δεν υπάρξει λύση στο δημογραφικό, δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Και εσείς τι κάνετε; Κάνετε μία συγχώνευση του ποδαριού. Τα εκατόν τριάντα τρία ταμεία, κατά τον τρόπο που το πράττετε, γίνονται δεκατρία, με πλείστα όσα προβλήματα να παραμένουν στο δημογραφικό.

Δεύτερον, σελίδα 87. Κάνετε λόγο για επιδόματα που θα πρέπει να δοθούν όχι στο τρίτο ή στο τέταρτο παιδί, αλλά ήδη από το δεύτερο παιδί. Και σας ερωτώ. Στο νομοσχέδιό σας υπάρχει έσως ψήγμα επιδοματικής πολιτικής; Μηδέν. Είστε σε θέση ευθύνης. Γιατί δεν υλοποιείτε αυτά που τότε γράφατε; Προφανώς, γιατί τότε ήσασταν στην αντιπολίτευση βέβαια και ασκούσατε μόνο μία στείρα κριτική. Μόνο που κάποιος συμπολίτης μας σας πίστεψαν και γι' αυτό στη συνέχεια έδωσαν την ψήφο τους. Τι θα πείτε τώρα στους ανθρώπους αυτούς;

Σελίδα 79.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα σας απαντήσω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Βεβαίως, θα απαντήσετε, γιατί είναι δικό σας το βιβλίο. Εγώ θα ζητήσω να μου το υπογράψετε κιόλας, για να έχω ένα βιβλίο ασυνέπειας στη βιβλιοθήκη μου. Βεβαίως, θα μου απαντήσετε.

Σελίδα 79. Λέτε ότι η σύνταξη της πολύτεκνης μητέρας θα πρέπει να διευρυνθεί. Ωραιότατα!

Σας ερωτώ λοιπόν: Το πρόσφατο νομοσχέδιο που έγινε νόμος για τα πολυτεκνικά επιδόματα από τους τριτέκνους λείπει στο επίμαχο άρθρο που θα σας διαβάσω τώρα: «Η σύνταξη που δίδεται στην πολύτεκνη μητέρα μετά την παύση των πολυτεκνικών επιδομάτων δεν θα δίνεται στην τρίτεκνη μητέρα». Και εσείς γιατί δεν το αλλάξετε αυτό το πράγμα στο δικό σας νόμο; Δηλαδή, να πείτε ότι και η τρίτεκνη μητέρα γιατί το δικαιούται κατά νόμο τη στιγμή που λαμβάνει πολυτεκνικά επιδόματα όταν αυτά παύσουν, να παίρνει ισόβια σύνταξη πολύτεκνης μητέρας. Δεν το κάνετε στο νομοσχέδιο, όπως οφείλατε εσείς προσωπικά να το κάνετε.

Να σας πω και κάτι άλλο. Δεν το κάνατε αυτό. Να σας δώσω και μία άλλη εναλλακτική λύση, μια άλλη θέση. Έχουμε μια πολύτεκνη μητέρα –αφήστε τους τριτέκνους, τους έχετε εμπαιξει δεν εννοώ προσωπικά, ως Κυβέρνηση εννοώ, για να μην παρεξηγούμαστε- η οποία πεθαίνει ενώ έπαιρνε ισόβια τιμητική σύνταξη. Υπάρχουν αποφάσεις δικαστηρίων, του Συμβουλίου της Επικρατείας που λένε ότι αυτό το επίδομα, η ισόβια τιμητική σύνταξη θα πρέπει πλέον να δίδεται στον πατέρα. Πηγαίνουν οι έρμιοι οι πολύτεκνοι στον Ο.Γ.Α., καταθέτουν τις αιτήσεις αλλά ο Ο.Γ.Α. λέει, δεν μπορούμε να δώσουμε αυτή τη σύνταξη διότι χρήζει νομοθετικής ρύθμισης. Δηλαδή, ο Ο.Γ.Α. από εσάς περιμένει. Γιατί δεν το κάνετε; Ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν για να αμβλύνετε τις αρνητικές εντυπώσεις που ούτως ή άλλως προκαλούνται από το πόνημά σας.

Στη σελίδα 89 προτείνετε, τότε ούσα στην αντιπολίτευση, ότι η γονική άδεια θα πρέπει να είναι δύο ετών με αποδοχές. Ξέρετε ποια είναι η πρότασή σας στο νομοσχέδιο; Εξάμηνη άδεια μητρότητας όχι με ολοκληρωμένες αποδοχές, δηλαδή, αυτές που λαμβάνει η μητέρα κατά το χρόνο που βγαίνει στην άδεια, αλλά με το κατώτατο μισθό του ανειδίκευτου εργάτη που είναι 657 ευρώ. Δηλαδή, άλλα λέμε τότε και άλλα κάνετε στη συνέχεια. Υποβαθμίζετε και την αρχική πρόταση που είχατε κάνει. Και βεβαίως όλο αυτό το πόνημα σας έχει ένα στόχο: Την ενίσχυση της πολύτεκνης οικογένειας. Σας ερωτώ, λοιπόν. Ρώτησα και στην επιτροπή αλλά απάντηση δεν έλαβα. Αν δούμε τις διατάξεις περί πλασματικού χρόνου γιατί λέτε ότι δίδεται πλασματικός χρόνος πέντε έτη –θετικό από τεσσεράμισι που ήταν

μόνο μέχρι το τρίτο παιδί; Δηλαδή, ένα έτος για το πρώτο, δύο έτη για το δεύτερο και άλλα δύο έτη για το τρίτο. Γιατί δεν συνεχίζετε; Γιατί τιμωρείτε την πολύτεκνη μάνα; Είναι σαν να λέτε στην μητέρα, μην κάνεις τέταρτο παιδί, μην κάνεις πέμπτο παιδί. Αυτό είναι τεράστιο ολισθήμα. Αυτήν τη στιγμή καταδικάζετε όχι τις μητέρες γενικά –αυτό θα το δούμε παρακάτω σε σχέση με την αύξηση των ορίων ηλικίας- αλλά την πολύτεκνη μητέρα. Και ενώ θέλετε να περάσετε ως Κυβέρνηση το μήνυμα ότι τέλος πάντων πρέπει να δούμε σοβαρά το δημογραφικό η ίδια έρχεστε και αποδομείτε αυτή τη θέση κάνοντας ευθεία επίθεση στην πολύτεκνη μάνα. Αυτό πρέπει να το δείτε.

Όμως, για τον πλασματικό χρόνο λέτε και κάτι άλλο το οποίο είναι τραγικό. Λέτε, «πλην Ο.Γ.Α.». Δηλαδή, όλες οι μανάδες δικαιούνται πλασματικό χρόνο και μόνο η αγρότισσα δεν δικαιούται. Και αυτό το ράπισμα το στέλνετε ανερυθρίαστα στον αγροτικό κόσμο της χώρας με αυτό το περιβόητο «πλην Ο.Γ.Α.» που ηχεί στα αυτιά του αγροτικού κόσμου της χώρας ως ένα ράπισμα. Διότι, πως θα δικαιολογείτε σε μία μάνα η οποία μοχθεί στο χωράφι κάτω από τον ήλιο με ακραίες καιρικές συνθήκες; Έχετε δουλέψει ποτέ στο χωράφι για να δείτε τι σημαίνει; Έχετε ασχοληθεί ποτέ με την κτηνοτροφία για να δείτε τι σημαίνει; Και ανερυθρίαστα σηκώνεστε και λέτε «πλην Ο.Γ.Α.».

Και θα περιμέναμε –σας το έθεσα στην επιτροπή- η πρώτη τροποποίηση που θα ερχόταν να ήταν αυτή. Δεν το κάνατε αυτό. Θα απολογηθείτε στους αγρότες που σας ακούνε και θα σας δικάσουν στις επόμενες εκλογές διότι αρκετά τους κοροϊδέψατε.

Θα μου επιτρέψετε επίσης να χρησιμοποιήσω έναν άλλο όρο: Ανικανότητα. Και θα σας πω γιατί. Το μεγάλο «μαχαίρι» θα μπει στις επικουρικές συντάξεις, μειώσεις που θα αγγίξουν το 70% περίπου. Στο Ι.Κ.Α. δε να σας πω κατά μέσο όρο θα φτάσει το 35%.

Το πρώτο ερώτημα, που κάθε καλοπροαίρετος κριτής μπορεί να θέσει, είναι το εξής: Για ποιον λόγο «βάζετε χέρι» στις επικουρικές, τη στιγμή που δεν συμμετέχει ο κρατικός προϋπολογισμός; Συμμετέχουν οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι. Γιατί «βάζετε χέρι» στις επικουρικές;

Είναι το πρώτο ερώτημα. Σας το θέτουν και δικόι σας Βουλευτές, για να μην τους αδικήσω. Ξέρετε τι τους απαντάτε; «Είναι ο μόνος ασφαλής τρόπος για να μπορέσουμε να ελέγξουμε την εισφοροδιαφυγή και τη μαύρη εργασία». Δηλαδή με άλλα λόγια, ξέρετε τι λέτε; Ότι είστε ανίκανοι ως κράτος να εφαρμόσετε εκείνους τους ελεγκτικούς μηχανισμούς που θα καταπολεμήσουν αποτελεσματικά την αδήλωτη εργασία και την εισφοροδιαφυγή. Παραδεχτείτε το, αλλά, εάν το παραδεχτείτε αυτό, φύγετε από την κυβέρνηση, να έρθει κάποιος άλλος που μπορεί!

Τέλος, θα χρησιμοποιήσω τον όρο ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς πήρατε φόρα και επιτίθεστε «επί δικαίων και αδίκων» και λέτε για τους ειδικούς αγορητές των Κομμάτων ότι «πήραν φόρα»; Πρέπει να ντρέπεστε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Διαβάστε καλά το νομοσχέδιο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Πρέπει να ντρέπεστε! Να απολογηθείτε στα χωριά σας και στα καφενεία. Θα τα δούμε την επόμενη φορά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Ροντούλης ολοκληρώνει. Μη διακόπτετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν με πειράζει, κύριε Πρόεδρε. Ας φωνάζουν.

Το ερώτημα είναι το εξής, κυρία Υπουργέ: Γίνεται όλη αυτή η φασαρία. Μπορείτε να μας πείτε, όλη αυτή η μεταρρύθμιση τι όφελος θα έχει και πόσο θα επιμηκύνει τη βιωσιμότητα του συστήματος;

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ξέρετε τι λέει; Ότι το 2018 έως το 2022, που είναι το έτος οικονομικής κορύφωσης του συστήματος, διότι τότε θα πάψουν να υφίστανται οι μεταβατικές...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά θα ήθελα ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Ροντούλη, θα έχετε την ανοχή των δύο λεπτών, όπως είχαν και οι προηγούμενοι ομιλητές.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους λοιπόν, έρχεται και δίνει τα στοιχεία. Λέει ότι την περίοδο αυτή, δηλαδή από το 2018-2022 που θα πάσουν να υφίστανται οι μεταβατικές διατάξεις, ετησίως θα υπάρχει ένα κέρδος στα ταμεία της τάξης των 433.000.000 ευρώ. Από αυτά δε, θα πρέπει να αφαιρέσετε τα 65.000.000 ευρώ που θα δίνονται για την εξάμηνη άδεια μητρότητας. Άρα, περιορίζεται γύρω στα 370.000.000 ευρώ το όλο όφελος. Ο σματάς γι' αυτό γίνεται. Το Γενικό Λογιστήριο το λέει αυτό, δεν το λέω εγώ.

Είπατε δε, σε ραδιοφωνική σας συνέντευξη στο «ΣΚΑΪ» ότι από την ενοποίηση των ασφαλιστικών φορέων θα κερδίσουμε 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ και μάλιστα τη διετία 2009-2010. Και εγώ τότε σας ερωτώ, πάλι καλοπροαίρετα: Τώρα το βρήκατε αυτό; Δηλαδή, χάναμε κάθε χρόνο 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ και μετά από τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης, τώρα κατάλαβε η Νέα Δημοκρατία ότι υπάρχει τέτοια τεράστια εκροή πόρων;

Και πείτε μου, πώς θα το κάνετε αυτό; Με τη συμπύκνωση των διοικητικών συμβουλίων; Πόσο όφελος θα έχει αυτή η μείωση των διοικητικών συμβουλίων; Θα φτάσουμε το 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ; Σας το λέω αυτό διότι το αναλογιστικό έλλειμμα για τα ταμεία είναι 150.000.000.000 ευρώ και το ξέρετε.

Πώς θα μειώσετε λοιπόν τη σπατάλη και θα φτάσετε να μειώσετε 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ; Πώς θα το κάνετε αυτό; Να μας πείτε, για να το δεχτούμε κι εμείς. Να μας πείτε συγκεκριμένα μέτρα. Τι θα μειώσετε; Τα κτήρια, τα διοικητικά συμβούλια, τι; Και πόσο το κάθε μέτρο θα αποφέρει για να φτάσουμε στο 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, που εσείς λέτε;

Βεβαίως, το ζήτημα που τίθεται είναι το εξής: Αναφέρεστε στον περιβόητο κουμπαρά, τον εθνικό κουμπαρά, Ταμείο Αλληλεγγύης, κ.λπ., με 10% από τους κοινωνικούς πόρους, 10% από τις αποκρατικοποιήσεις, πράγμα που σημαίνει ότι δεν κάνετε και τίποτε.

Δηλαδή, από την περιουσία του Ελληνικού Δημοσίου που εκποιείτε, ελεείτε τους φτωχούς και τους δίνετε κι ένα 10%, χρησιμοποιώντας το μέτρο ως «φύλλο συκής» για να προχωρήσετε στην ιδιωτικοποίηση στρατηγικών τομέων της οικονομίας δημιουργώντας, φυσικά, μονοπώλια. Διότι περί αυτού πρόκειται.

Όμως θα χρηματοδοτηθεί ο «κουμπαράς» αυτός και με ένα 4% από το Φ.Π.Α. Δηλαδή, ξέρετε τι μας λέτε; Ότι θα αυξήσετε το Φ.Π.Α.. Ωραία. Πείτε το, αλλά τότε να μας πει και ο κ. Αλογοσκούφης, γιατί ωρύνονται ότι δεν θα αυξηθεί ο Φ.Π.Α. Πείτε το, για να το ξέρουμε κι εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Ροντούλη, θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τελειώνω σε τρία δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο είναι καθαρά εισπρακτικό. Θα τολμούσα, δε, να πω ότι είναι και «γενιτσαρικό». Διότι όπως οι Γενίτσαροι σκότωναν τα γυναίκοπαϊδα, το ίδιο κάνετε κι εσείς.

Εγώ όμως αφού ζητήσω να μου κάνετε την τιμή και να υπογράψετε το πόνημά σας αυτό, του '97, θα σας κάνω δώρο ένα βιβλίο του κ. Σωτηρίου με τίτλο «Δημογραφικό και Λαθρομεταναστευση», ο οποίος αντλεί πολλά πράγματα από σας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα δύο προαναφερθέντα βιβλία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών.

Πρώτος έχει το λόγο ο κ. Ιωάννης Μανώλης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω

να ξεκινήσω απ' αυτό που άκουσα και σήμερα στη Βουλή από τον Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το άκουσα και από τον Πρόεδρό του, ότι θα καταργήσει αυτόν τον νόμο. Δεν ξέρω αν το πιστεύετε κι εσείς οι ίδιοι ή αν έχετε σκεφθεί ότι έχετε πολλές φορές υποσχεθεί να καταργήσετε νόμους, που δεν καταργήσατε ποτέ, ή να καταργήσετε το Λ.Α.Φ.Κ.Α. ή άλλα πολλά. Νομίζω ότι δεν σας πιστεύει κανείς και γενικά δεν πιστεύει ο κόσμος κόμματα όταν βγαίνουν και λένε: «Εμείς θα καταργήσουμε το νόμο». Δεν έχει καταργηθεί ποτέ κανένας νόμος, εκτός από το Λ.Α.Φ.Κ.Α. που κατήργησε η Νέα Δημοκρατία. Εκτός, αν υποσχεθείτε ότι θα καταργήσετε κι ένα μέρος του «νόμου Ρέππα». Γιατί πράγματι υπάρχουν μειώσεις στις κύριες συντάξεις, όχι απ' αυτό το νόμο που θα ψηφίσουμε, αλλά από το «νόμο Ρέππα», με δύο τρόπους: Από το 80% στο 70% της σύνταξης και από τον τελευταίο μισθό πάει στην πενταετία ο τρόπος υπολογισμού. Αν πείτε και αυτό, να το συζητήσουμε.

Δεν άκουσα καμιά καλή κουβέντα για δύο-τρία ζητήματα που θεωρώ ότι είναι πολύ θετικά για το νομοσχέδιο. Για τον περιβόητο «κουμπαρά» ακούω πολλή κριτική και ακούω κριτική από κάποιους που λένε να μην παίρνουμε το 10% των κοινωνικών πόρων. Ξέρετε τι σημαίνει «κοινωνικός πόρος»; Ποιος τον πληρώνει; Τον πληρώνουν όλοι οι πολίτες, αυτοί που παίρνουν ακόμη κι εξακόσια, εφτακόσια ευρώ σύνταξη και ζητούν έναν τρόπο να γυρίσει ένα 10% στους ίδιους. Και λέτε «όχι». Δηλαδή δεν είναι δίκαιο αυτό; Κι ακούω πολλούς και δημοσιογράφους και μηχανικούς να λένε: «Τα λεφτά μας». Ποια λεφτά τους; Κανείς δεν παίρνει από τις εισφορές του. Άκουσα προηγουμένως και τον εισηγητή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να το λέει. Δηλαδή, αν δεν πάρει ένα μέρος από τον κοινωνικό πόρο, αν δεν πάρει από τις αποκρατικοποιήσεις, αν δεν πάρει ένα μέρος από το Φ.Π.Α. από πού θα πάρει; Από νέους φόρους; Γιατί όλοι λέμε ότι πρέπει να αυξηθεί η κρατική συμμετοχή. Με ποιον τρόπο; Μπορείτε να το πείτε;

Επίσης, δεν άκουσα τίποτα για τα τρεισήμισι χιλιάδες ένσημα για να πάρει κάποιος σύνταξη για τα επόμενα δύο χρόνια, που είναι σημαντικό, ή και για κάποιες ρυθμίσεις για τις γυναίκες. Όμως, δεν θέλω να μείνω σ' αυτά, κυρία Υπουργέ. Θέλω να σταθώ σε κάποιες παρατηρήσεις που πρέπει να κάνω και να ζητήσω κάποιες αλλαγές.

Έρχομαι στο θέμα των επικουρικών συντάξεων. Οι επικουρικές πράγματι μειώνονται. Εκεί έχουμε μείωση σύνταξης. Στην κύρια σύνταξη δεν έχουμε. Και να μην λέμε πράγματα, όταν δεν ξέρουμε. Κυρία Υπουργέ- και κάνω έκκληση σε όλα τα κόμματα- είναι λάθος του κράτους να μπει στις επικουρικές συντάξεις. Γιατί μπαίνοντας το κράτος στις επικουρικές συντάξεις - και είναι βέβαιο ότι θα υπάρχουν ελλείμματα στο μέλλον- είναι σαν να αποδέχεται σήμερα, σαν να υπάρχει συμφωνία, παραδοχή ότι πέραν της κύριας σύνταξης που είναι υποχρεωμένο να καλύπτει, θα πρέπει να καλύπτει και την επικουρική σύνταξη. Και αυτό είναι λάθος. Και μην νομίζετε ότι δεν θα υπάρχουν ελλείμματα. Τεράστια θα υπάρχουν σε λίγο και στις επικουρικές συντάξεις. Αλλά, τέλος πάντων, αν θέλετε να μπειτε σ' αυτήν τη λογική, μπορείτε να πείτε αυτό που λέτε, δηλαδή «το 20% με εγγύηση του κράτους, όπως γίνεται στην κύρια σύνταξη, και από εκεί και πέρα όποιο Ταμείο έχει περισσότερα χρήματα, ας δώσει».

Εγώ, όμως, θεωρώ ότι είναι λάθος να επέμβει το κράτος στην επικουρική σύνταξη. Θα το πληρώσει τα επόμενα χρόνια, να μου το θυμηθείτε, ενώ θα μπορούσε να αφήσει ελεύθερα τα ταμεία, ώστε αν έχουν δίνουν πολλά, αν δεν έχουν, δίνουν λίγα. Αυτή είναι η λογική που πρέπει να ισχύσει.

Δεύτερη παρατήρηση. Κυρία Υπουργέ, θέλω να επιμείνω σ' αυτό. Λέμε ότι το σύστημα έχει πρόβλημα, γιατί δίνει περισσότερα χρόνια σύνταξη από ό,τι παίρνει εισφορές. Αν ένας σήμερα πληρώνει στο σύστημα και συνεισφέρει και παίρνει λιγότερα, είναι αυτός που εργάζεται τριάντα επτά ολόκληρα χρόνια. Και πρέπει να σας πω ότι αυτό το τριάντα επτά χρόνια, χωρίς όριο ηλικίας, έπαιρνε αυτό ακριβώς υπ' όψιν, ότι κύριοι, τριάντα επτά χρόνια δουλέψατε πολύ, πληρώσατε πολλά, είναι μόνο για ένα ταμείο και οφείλετε να πάρετε σύνταξη. Αυτός που μπήκε στα δεκαεπτά και στα δεκαέξι, μπήκε γιατί είχε ανάγκη να δου-

λέψει. Άλλος μπαίνει στα τριάντα και φεύγει στα εξήντα πέντε. Αυτός που μπήκε στα δεκαεπτά πρέπει να δουλέψει σαράντα δύο –σαράντα τρία χρόνια. Είναι λάθος. Ζητώ, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, να το ξαναδείτε και να καταργήσετε αυτή τη ρύθμιση.

Και πρέπει να σας πω και κάτι άλλο. Στον κοινωνικό διάλογο που έγινε στον τρίτο κύκλο ο κ. Μαγγίνας –δεν ξέρω αν είναι εδώ, αλλά το ζήτησε και αυτός- παρόντος και του κ. Αλογοσκούφη είχαν πει και είναι γραμμένο στα Πρακτικά ότι τα τριάντα επτά χρόνια θα ισχύσουν και μάλιστα σκεφτόμαστε να τα επεκτείνουμε και στη διαδοχική ασφάλιση και να πιάνονται και τα πλασματικά χρόνια. Αφού το είπαμε, λοιπόν, ως Κυβέρνηση οφείλουμε και να το κάνουμε. Εδώ πάμε να καταργήσουμε και αυτό που υπήρχε. Και σας προκαλώ να ζητήσετε να δείτε τα Πρακτικά, ώστε να υπάρχει μία συνέπεια. Στο κάτω κάτω, το κόστος είναι ελάχιστο, αλλά είναι η φιλοσοφία. Η φιλοσοφία είναι ότι πρέπει να τιμωρήσουμε αυτόν που εργάζεται πολλά χρόνια και διαφωνώ!

Τρίτον. Υπάρχει μία ρύθμιση για τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, αντίφαση στο προηγούμενο. Στα τριάντα πέντε χρόνια υπηρεσίας και πενήντα οκτώ χρόνων οι Δ.Ε.Κ.Ο. διώχνουν τον κόσμο υποχρεωτικά. Θέλει να μείνει κάποιος; Το βάζετε μέσα βεβαίως, γιατί το ζήτησαν πολλοί, αλλά το βάζετε με την προϋπόθεση να συμφωνήσει ο εργοδότης. Μην περιμένετε ούτε ο κ. Αράπογλου ούτε ο κ. Βουρλούμης ούτε κανένας να συμφωνήσει και ξέρετε γιατί. Τους διώχνουν από τη μια μεριά και από την άλλη μεριά παίρνουν κάποιους που θέλουν ή κάποιους απ' έξω.

Τέταρτον. Σε κάποιες ρυθμίσεις πρέπει να υπάρχει μεγαλύτερη μεταβατικότητα. Κάποιες τις αρχίζετε από το 2012 και κάποιες ξεκινούν άμεσα. Πρέπει να δείτε λίγο την μεταβατικότητα.

Πέμπτο. Έχω γίνει κακός με πολλούς από εσάς τους συναδέλφους, εδώ, για τη βουλευτική σύνταξη. Τώρα βέβαια το υποστηρίζουν όλο και περισσότεροι. Είναι θετικό το ότι υπάρχει μία ρύθμιση. Εγώ δεν τη θεωρώ δίκαιη, γιατί υπάρχει η αδικία για άλλους, αλλά πρέπει να σας πω ότι πέρα από τους Βουλευτές υπάρχουν προνομιακές ρυθμίσεις που έγιναν εδώ όχι με τη δική μου ψήφο –με τη ψήφο και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- για γενικούς διευθυντές σε μία μέρα να παίρνουν υψηλή σύνταξη -1200 ευρώ παραπάνω- για γενικούς γραμματείς σε τρία χρόνια...

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Δεν το ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Το ψηφίσατε όλοι, γιατί αφορούσε δικούς σας.

Λέω, λοιπόν, ότι και αυτό πρέπει να καταργηθεί. Ξεκινάμε από τα του οίκου μας, κάνουμε εξυγίανση στο χώρο μας, κάνουμε θυσίες, εμείς, για να μπορούμε να ζητήσουμε θυσίες από τους άλλους!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αφήστε με σας παρακαλώ, γιατί δεν έχω χρόνο!

Έκτο. Το θέμα της αγροτικής σύνταξης. Είπατε ότι θα το δείτε στο νομοσχέδιο για το δημόσιο. Δείτε το με καλό μάτι, κυρία Υπουργέ. Εξήντα πέντε χρόνια είναι μόνο για τη γυναίκα αγρότισσα, σε σχέση με τα πενήντα πέντε, τα οποία φαίνονται πολλά για πλήρη σύνταξη, όταν θεμελιώνει στα πενήντα μία άλλη γυναίκα. Και να σας πω και κάτι άλλο; Υπάρχουν και υπερβολές στο σύστημα. Υπάρχουν γυναίκες στον Ο.Τ.Ε. από τον οποίο εγώ προέρχομαι, που πήραν σύνταξη στα τριάντα τρία τους χρόνια. Μην τρελαθούμε δηλαδή!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Λέγατε ότι δεν θα το ψηφίσετε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Θα απαντήσω αμέσως, τι θα κάνω, γιατί αυτό είναι φασισμός!

Λέω, λοιπόν, για την εισφοροδιαφυγή.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Είστε «ρετιρέ» στον Ο.Τ.Ε.;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Σας παρακαλώ. Ακούστε με.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Πείτε μας; Είστε «ρετιρέ» στον Ο.Τ.Ε.;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μου κρατήσετε το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Είστε «ρετιρέ», κύριε Μανώλη,

στον Ο.Τ.Ε.;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Κουσελά, σας παρακαλώ.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Μανώλης φθάνει στο τέλος της ομιλίας του. Θα σας παρακαλέσω, όμως, κύριε Μανώλη και εσάς, για να μην προκαλούνται αυτές οι αντιδράσεις...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Τι είπα, κύριε Πρόεδρε; Επειδή είπα ότι οι γυναίκες έπαιρναν τριάντα ετών σύνταξη στον Ο.Τ.Ε.; Αν θέλετε να πω και όνομα, να το πω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είπατε για παράδειγμα νωρίτερα ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψήφισε κάποια διάταξη με την οποία τώρα διαφωνείτε. Είμαι σίγουρος ότι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Ναι. Πήγαμε σε ονομαστική ψηφοφορία και δεν πάτησαν ποτέ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): ...ή οποιουδήποτε άλλου κόμματος ποιες διατάξεις καταψηφίζουν και ποιες υπερψηφίζουν. Γι' αυτό λέω μην προκαλείτε και εσείς διακοπές...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, έχει καταγραφεί στα Πρακτικά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): ...τώρα που έχουμε ξεκινήσει με ένα ρυθμό τη ροή αυτής της συζήτησης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, το θέμα της εισφοροδιαφυγής; Καταλαβαίνω ότι υπάρχει μία λογική –την έχω ακούσει και από πρώην Υπουργούς, την άκουσα και από τον σημερινό Υπουργό- που λέει ότι αν χτυπήσουμε πολύ σκληρά την εισφοροδιαφυγή δημιουργούμε πρόβλημα σε μικρές επιχειρήσεις που μπορεί να κλείσουν και να αυξήσουμε την ανεργία. Είναι ένα...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ -ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Την ακούσατε από μένα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Όχι από εσάς. Από Υπουργούς Οικονομικών κατά καιρούς. Και από προηγούμενους και από σημερινούς.

Λέω, λοιπόν, το εξής. Είναι ένα λογικό επιχείρημα. Όμως, εδώ δημιουργείται αθέμιτος ανταγωνισμός. Εδώ πρέπει να χτυπήσουμε την εισφοροδιαφυγή, έστω και αν υπάρχει ο κίνδυνος –προσέξτε- να κλείσουν κάποιες μικρές επιχειρήσεις και να βγουν κάποιες άλλες. Ο ανταγωνισμός έτσι είναι. Αλλιώς, κάνουμε αθέμιτο ανταγωνισμό.

Και κλείνω, λέγοντας για το θέμα της ψηφοφορίας. Ακούστε με, στο παρελθόν δεν είχα ψηφίσει πάνω από επτά φορές και το γνωρίζετε.

Δεύτερον, είχα βάλει μία κόκκινη γραμμή σε δύο περιπτώσεις. Και είναι καταγεγραμμένες οι περιπτώσεις που θα πήγαινα σπίτι μου, γιατί δεν θα τολμούσα ποτέ να ρίξω μία Κυβέρνηση που έχει εκλεγεί από την ελληνικό λαό πριν από πέντε μήνες. Αυτές οι δύο ρυθμίσεις –οφείλω να πω και με τη συμβολή της κ. Πετραλιά- κυρίως η αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης από την πενταετία, δεν έγιναν.

Αυτό δεν σημαίνει, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ο Βουλευτής –και σκεφτείτε το- δεν έχει λόγο να έχει άποψη και να εκφράζει την άποψή του σε σημεία που μπορεί να διαφωνεί, σημεία τα οποία εγώ ανέφερα προηγουμένως και ζήτησα αλλαγές. Το να λέμε –και το ακούω από κάποιους δημοσιογράφους και από κάποιους συναδέλφους- ότι αν δεν ψηφίσεις, δεν πρέπει να μιλάς, αυτό δεν τιμά ούτε αυτούς που το λένε ούτε το ελληνικό Κοινοβούλιο. Ο Βουλευτής δεν είναι πρόβατο. Ξέρω και καταλαβαίνω ότι...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ακούστε με!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αφήστε τον κ. Μανώλη τώρα να ολοκληρώσει και να εξηγήσει τι θα κάνει ο άνθρωπος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Ξέρω και καταλαβαίνω ότι κανείς δεν μπορεί να ρίξει μία κυβέρνηση. Αν διαφωνούσα –και τελειώνω με αυτό- θα πήγαινα σπίτι μου, όπως είπα, στις δύο συγκεκριμένες περιπτώσεις. Στις άλλες περιπτώσεις έχω άποψη. Θα την εκφράζω ελεύθερα. Και όποιος Βουλευτής δεν θέλει να μιλάει, να μη μιλάει. Να είναι πρόβατο και να μη μιλάει. Δεν θα κάνει παρατήρηση σ' εμένα. Εγώ θα λέω την άποψή μου ελεύθερα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Έχετε εσείς την άποψή σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Απολογούμαι όχι σ' εσάς. Σ' εσάς δεν απολογούμαι. Απολογούμαι στον κόσμο όπου κυκλοφορώ κάθε μέρα και στον εργαζόμενο και στον συνάδελφό μου. Σε αυτούς απολογούμαι.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Και στα παράθυρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Λοιπόν, αν τολμάτε, να μιλήσετε και για τα του οίκου σας. Όχι μόλις είπα για τους Βουλευτές, πέσατε να με φάτε όλοι στους διαδρόμους της Βουλής.

Γεια σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η χώρα βρίσκεται αντιμέτωπη με μια πρωτοφανή κοινωνική πρόκληση. Αυτή, όμως, η πρόκληση δεν διατυπώνεται για λόγους πολιτικής και ιστορικής ευθύνης, όπως διατείνεται ο κ. Καραμανλής, αλλά για λόγους καθαρά μικροκομματικούς.

Είναι εμφανές ότι η Κυβέρνηση θέλει να αλλάξει την πολιτική ατζέντα και προκειμένου να το πετύχει αυτό, δέχεται ευχαρίστως το κόστος μιας κοινωνικής σύγκρουσης, μιας πολιτικής όξυνσης, γιατί το προτιμά αυτό από την παραπολιτική σήψη και από την παραλυτική αδράνειά της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΡΒΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Βέβαια, οι συνέπειες για την κοινωνία είναι τεράστιες, γιατί διαρρηγνύεται ο ίδιος ο κοινωνικός ιστός. Και αυτό συμβαίνει, γιατί, προκειμένου να πετύχει η Κυβέρνηση τον μικροπολιτικό της στόχο, καταθέτει ένα νομοσχέδιο γεμάτο με τυφλές ταξικές επιλογές. Περιττές. Περιττές δημοσιονομικά και αναλογιστικά. Η ίδια η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους είναι η πανηγυρική απόδειξη του τυφλού ταξικού χαρακτήρα αυτού του νομοσχεδίου, διότι όλο το δημοσιονομικό όφελος για την πιο ακραία ρύθμιση, που είναι αυτή που αφορά τις μητέρες, είναι 50.000.000 ευρώ από το έτος 2013.

Δεν ανοίγει τέτοια κοινωνικά μέτωπα και δεν αναλαμβάνει τέτοια πολιτική ευθύνη για τόσο μικρό οικονομικό αποτέλεσμα, παρά μόνο αν θέλεις να εξυπηρετήσεις, μία υστεροβουλία, η οποία νομίζω ότι είναι ορατή.

Το δε μεγάλο επίτευγμα του νομοσχεδίου, η ενοποίηση των ταμείων, σας διαβεβαίω ότι είναι μία τρύπα στο νερό. Πρόκειται για μία εικονική ενοποίηση που οδηγεί σε ένα διοικητικό, λειτουργικό και νομικό χάος. Δεν πρόκειται να γίνει καμμία πραγματική ενοποίηση, αλλά θα ανοίξει μία ατέλειωτη σειρά δικών, με στόχο όλες οι ομάδες ασφαλισμένων που συστεγάζονται αναγκαστικά στο ίδιο ταμείο, τώρα να λάβουν τις καλύτερες παροχές που παίρνει κάποια ομάδα του ενιαίου ταμείου.

Και σημειώστε το αυτό, κυρία Υπουργέ, για να δείτε τι περιμένει την πολιτική σας όχι μόνο στους δρόμους, όπου έχουμε την εύλογη και δίκαιη αντίδραση της κοινωνίας, αλλά και στις αίθουσες των δικαστηρίων.

Η δε μείωση των δικαιωμάτων που γίνεται με τόσο βάρβαρο τρόπο, είναι μια μείωση που βεβαίως προσκρούει σε συνταγματικούς φραγμούς, παραβιάζει την αρχή της ισότητας, παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, παραβιάζει κεκτημένα με την συνταγματική έννοια του όρου δικαιώματα και τον ίδιο τον αναλογικό και ανταποδοτικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος, παραβιάζει τις βασικές αρχές του κοινωνικού κράτους, την προστασία της μητρότητας, την προστασία της οικογένειας.

Αλλά, ας φύγω από το επιχείρημα αυτό, για να σας πω ότι η ίδια η μείωση των δικαιωμάτων ουσιαστικά ανατρέπει τη μόνη βάση, πάνω στην οποία μπορεί να οικοδομηθεί μία πραγματική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, που είναι η συναίνεση της κοινωνίας.

Για να το πετύχουμε βέβαια αυτό, κυρία Υπουργέ, πρέπει να θεμελιώσουμε μέτρα εμπιστοσύνης στην κοινωνία μας. Και επειδή η μόνιμη επώδυνος είναι «ποια είναι η πρότασή σας», η πρότασή μας είναι να πάψουμε να κινδυνολογούμε, να πάψουμε να ενθαρρύνουμε τη φυγή από την εργασία, την πρόωρη συνταξιοδότηση, να πάψουμε να απειλούμε την κοινωνία –να

πάψετε δηλαδή εσείς ως Κυβέρνηση και ως επίσημοι εκπρόσωποι της πολιτείας- να διαβεβαιώσουμε ότι δεν πρόκειται να θιγεί κανένα υφιστάμενο ασφαλιστικό δικαίωμα, γιατί δεν χρειάζεται δημοσιονομικά και αναλογιστικά να θιγεί υφιστάμενο ασφαλιστικό δικαίωμα.

Δεύτερον, να προχωρήσετε, αν έχετε το θάρρος, αφού αποσύρετε το νομοσχέδιο αυτό, σε μία ουσιαστική ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων. Ουσιαστική ενοποίηση σημαίνει ενιαίο μηχανογραφικό κέντρο, συνδεδεμένο με το ΚΕ.Π.Υ.Ο..

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ -ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεν έχετε διαβάσει το νομοσχέδιο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ουσιαστική ενοποίηση σημαίνει ενιαίο μηχανισμό είσπραξης των εσόδων, μέσω των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών και μέσω του ΚΕ.Π.Υ.Ο.. Ενιαίο σύστημα σημαίνει ενιαίο φορέα διαχείρισης των αποθεματικών, έτσι ώστε επιτέλους, το ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα να μπορέσει να αξιοποιήσει τα πλεονεκτήματα του χρηματοπιστωτικού και του τραπεζικού συστήματος, υπό την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου.

Όταν στις Ηνωμένες Πολιτείες, η ομοσπονδιακή τράπεζα ουσιαστικά εγγυάται όλα τα τραπεζικά ιδρύματα, είναι αστείο μέσα στο ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο να μην έχουν το θάρρος τα κράτη να εγγυηθούν τη διαχείριση των αποθεματικών και άρα, τις υψηλές αποδόσεις των αποθεματικών όλων των ασφαλιστικών ταμείων.

Έχουν αλλάξει οι αντιλήψεις, κυρία Υπουργέ. Τώρα πλέον παντού οι κυβερνητικές πολιτικές γυρίζουν σε άλλες αντιλήψεις, που έχουν ως επίκεντρο το κοινωνικό κράτος και την κοινωνική συνοχή. Ο Κέινς είναι πάντα παρών και είναι ο μόνος που δίνει λύση στα μεγάλα προβλήματα που έχουν όλες οι δυτικές κοινωνίες.

Και βεβαίως, μία άλλη αντίληψη για το ασφαλιστικό επιβάλλει να κατανοήσουμε πέντε θεμελιώδη ζητήματα. Πρώτον, το ασφαλιστικό δεν είναι πρόβλημα παροχών. Όσοι πιστεύουν στη χώρα μας –και δυστυχώς το πιστεύουν πολλοί, το πιστεύουν και διαμορφωτές της κοινής γνώμης- ότι το ασφαλιστικό νοσεί επειδή υπάρχουν αλόγιστες γενναιοδωρες παροχές, σφάλουν. Δεν τεκμηριώνεται αυτό. Το ασφαλιστικό πρόβλημα είναι πρόβλημα εσόδων και όχι πρόβλημα παροχών. Είναι πρόβλημα μειωμένης απασχόλησης, είναι πρόβλημα μοντέλου ανάπτυξης. Πρόβλημα παροχών δεν είναι. Είναι πρόβλημα εσόδων.

Δεύτερον, το ασφαλιστικό πρέπει να συνδεθεί με το φορολογικό πρόβλημα της χώρας. Αν δεν έχουμε μία οργανική διασύνδεση του ασφαλιστικού συστήματος με το φορολογικό σύστημα, με βάση τα δημογραφικά δεδομένα των ευρωπαϊκών κοινωνιών, δεν πρόκειται να γίνει τίποτα.

Υποκείμενο της ασφάλισης ήταν, σύμφωνα με τις αντιλήψεις που ίσχυαν μέχρι τη δεκαετία του 1970 και του 1980, ο εργαζόμενος. Τώρα, υποκείμενο της ασφάλισης είναι κατ' ανάγκη ο πολίτης.

Εάν δεν καταλάβουμε ότι έχει επέλθει αυτή η θεμελιώδης τομή, γιατί οι άνθρωποι μπαίνουν σε μεγάλη ηλικία στην αγορά εργασίας, γιατί δεν υπάρχει εργασιακή ασφάλεια, γιατί έχει αλλάξει ριζικά η λειτουργία της οικονομίας, τότε δεν πρόκειται να λυθεί ποτέ μακροπρόθεσμα το ασφαλιστικό ζήτημα. Μόνο η οργανική διασύνδεση φορολογικού και ασφαλιστικού ζητήματος δίνει προοπτική.

Τρίτον, εάν δεν έχουμε μία σαφή και καθαρή διαφοροποίηση στη μεταχείριση των επιχειρήσεων έντασης εργασίας που προσφέρουν απασχόληση σε σχέση με τις επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου που δεν προσφέρουν απασχόληση, τότε θα είμαστε άδικοι και αναποτελεσματικοί.

Τέταρτον, εάν ασχολούμαστε μόνο με τον κλάδο συντάξεων και δεν δούμε την ανάγκη ανασύλωσης του Εθνικού Συστήματος Υγείας και δημιουργίας επιτέλους ενός δημόσιου συστήματος Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, τότε κάνουμε ούτως ή άλλως μισή και ατελή δουλειά.

Πέμπτον, εάν δεν διαχωριστούν οι κατά κυριολεξία προνοιακές παροχές που αφορούν το κοινωνικό κράτος και πρέπει να επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό, τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας από τις κατά κυριολεξία συνταξιοδοτι-

κές παροχές, τότε πάντα θα επιβαρύνεται το συνταξιοδοτικό σύστημα, θα είναι πλαστή η εικόνα του, θα είναι λάθος όλες οι συγκρίσεις με τα ευρωπαϊκά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, γιατί το ελληνικό κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα αναλαμβάνει βάρη που σε όλα τα άλλα κράτη-μέλη του Ο.Ο.Σ.Α. επιβαρύνουν τους κρατικούς προϋπολογισμούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα ήταν και τελειώνω, κυρία Υπουργέ, μάταιο, σχεδόν μεταφυσικό να σας πείσουμε να αποσύρετε το νομοσχέδιο αυτό. Θα ήταν σαν να ανατρέπετε τον ίδιο τον ιδεολογικό, κοινωνικό και πολιτικό εαυτό της Κυβέρνησής σας. Δεν έχετε τέτοιο θάρρος και η Κυβέρνηση συλλογικά και ο Πρωθυπουργός ατομικά. Πρέπει, όμως, να έχετε πλήρη συνείδηση της ευθύνης σας. Προκαλείτε πολύ μεγάλη βλάβη στη συνοχή της κοινωνίας, κάνετε μία τρύπα στο νερό δημοσιονομικά και αναλογιστικά και ενώ πιστεύετε ότι θα πιστωθείτε τη δήθεν αποφασιστικότητά σας, ουσιαστικά παραιτείστε από το υπόλοιπο της κυβερνητικής σας θητείας, γιατί δεν θα έχετε ουσιαστική πολιτική νομομοποίηση να ασκήσετε τη διακυβέρνηση του τόπου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Μαρίνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλουμε να πούμε εξ αρχής στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ότι οι απεργοσπαστικοί μηχανισμοί που χρησιμοποιεί δεν μπορούν να σταματήσουν τους αγώνες των εργαζομένων. Η αντιλαϊκή πολιτική έχει την ευθύνη για τα σκουπίδια και τις διακοπές στην ηλεκτροδότηση και η τακτική του διαίρει και βασίλευε επιβάλλεται να αντιμετωπιστεί ακόμα πιο αποφασιστικά αυτές τις μέρες.

Θέλω να θυμίσω ότι στους ναυτεργάτες η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κήρυξαν δύο φορές πολιτική επιστράτευση. Χαρακτηρίστηκαν πολλές φορές οι απεργίες παράνομες και καταχρηστικές, αλλά οι αποφάσεις αυτές έμειναν πολλές φορές στα χαρτιά. Το αναφέρω σαν παράδειγμα, για να τονίσω ότι η δύναμη του συντονισμένου λαϊκού αγώνα και της αλληλεγγύης είναι μεγάλη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα το σύνολο των εργαζομένων απαιτεί την απόσυρση του αντιστασιατικού νομοσχεδίου της Κυβέρνησης. Και φυσικά, εάν ψηφιστεί, θα είναι υπό συνεχή λαϊκή αμφισβήτηση. Ο ίδιος ο χαρακτήρας της αντιλαϊκής επίθεσης επιβάλλει να συνεχιστεί ο αγώνας με αιχμή σε αυτή τη φάση την ανατροπή των νόμων «Σιούφα», «Ρέππα» και «Πετραλιά», την ανάπτυξη συντονισμένης ταξικής πάλης και αλλαγή των συσχετισμών δύναμης, με σκοπό την ανατροπή των δυνάμεων της πλουτοκρατίας. Αυτό έχει μπει στην ημερήσια διάταξη, γιατί η επιθετικότητα του κεφαλαίου και η κατάσταση που βιώνουν οι εργατικές λαϊκές οικογένειες έχει θέσει την αναγκαιότητα βαθιών αλλαγών, την αναγκαιότητα της λαϊκής εξουσίας και την οργάνωση της οικονομίας με κριτήριο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Αυτή η κατεύθυνση μπορεί να δώσει δύναμη στο εργατικό λαϊκό κίνημα, που σήμερα έχει μεγάλη πείρα από τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από τον επιθετικό αντιδραστικό χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ευρωμονόδρομου.

Η θέση που λέει ότι μπορεί να ενισχύεται το μεγάλο κεφάλαιο και να ζει ο λαός καλά, είναι απάτη. Είναι ένα από τα μέσα που χρησιμοποιούν οι διαχειριστές του συστήματος, για να παραπλανούν τους εργαζόμενους.

Η πραγματικότητα έχει επιβεβαιώσει τη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας που υποστηρίζει ότι η επίθεση στα κοινωνικά ασφαλιστικά δικαιώματα είναι συστατικό μέρος των συνολικών αντιδραστικών αλλαγών, που προωθεί το καπιταλιστικό σύστημα για να υπηρετηθούν οι δικές του ανάγκες, να ενταθεί η εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, να γίνει ο εργαζόμενος φθηνότερος, να υπηρετηθεί η ανταγωνιστικότητα

και η κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Αυτός είναι ο πραγματικός στόχος του νομοσχεδίου της Νέας Δημοκρατίας, που είναι βαθιά ταξικό, αντιλαϊκό και αντιμετωπίζει εχθρικά τα δικαιώματα του συνόλου των εργαζομένων.

Το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και οι νόμοι των προηγούμενων χρόνων επιβάλλεται να κριθούν με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες και τις αντικειμενικές δυνατότητες για την ικανοποίησή τους. Αυξάνεται ο πλούτος που παράγουν οι εργαζόμενοι. Αυξάνεται η παραγωγικότητα της εργασίας και συνεπώς, υπάρχουν πολλές νέες δυνατότητες, για να μειωθεί ο χρόνος εργασίας, να μειωθούν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, να αυξηθούν οι μισθοί και οι συντάξεις, να δοθούν δωρεάν αναβαθμισμένες υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας για όλους, χωρίς διακρίσεις και ανισότητες, χωρίς κανέναν όρο. Ούτε τα πενήντα ούτε τα εκατό ούτε ένα έτη, γιατί μιλάμε για το δικαίωμα στην υγεία!

Αυτό υποστηρίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας. Όμως, αντί γι' αυτό έχουμε ανεργία, υποαπασχόληση, αύξηση του χρόνου εργασίας και του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης, καθήλωση των μισθών και των συντάξεων για όλους, για την εργατική τάξη, για τη μικρομεσαία αγροτιά, για τους αυτοαπασχολούμενους στις πόλεις.

Έχουμε ακριβοπληρωμένες και υποβαθμισμένες υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας. Και αυτό γιατί; Γιατί ο πλούτος που παράγουν οι εργαζόμενοι και τα αποτελέσματα της παραγωγικότητας της εργασίας γεμίζουν τα θησαυροφυλάκια της πλουτοκρατίας που κατέχει τα μέσα παραγωγής.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπέβαλαν σχεδιασμένα την αύξηση των ορίων ηλικίας, για να εξασφαλίσουν φθηνή εργατική δύναμη για το μεγάλο κεφάλαιο, για να εξοικονομήσουν οικονομικούς πόρους μέσα από τον περιορισμό του αριθμού των συνταξιούχων και να συγκεντρώσουν πρόσθετους πόρους από τις εισφορές των εργαζομένων, μειώνοντας με πολλούς τρόπους τις εισφορές και τις υποχρεώσεις της μεγαλοεργοδοσίας και του αστικού κράτους.

Αυτό έγινε με τους νόμους «Σιούφα» και «Ρέππα», με την προσπάθεια γενίκευσης του ορίου ηλικίας στα εξήντα πέντε χρόνια, αναίχοντας το δρόμο για συνταξιοδότηση στα εξήντα επτά χρόνια, χτυπώντας ιδιαίτερα τα δικαιώματα των εργαζόμενων γυναικών και της νεολαίας.

Σε αυτό το δρόμο κινείται και αυτό το νομοσχέδιο, αυξάνοντας τα όρια ηλικίας και αυτών ακόμη που έχουν στις πλάτες τους τριάντα πέντε χρόνια ή και τριάντα επτά χρόνια δουλειάς, επιμένοντας σε αυτό που λένε «επέκταση του εργάσιμου βίου» στα εξήντα οκτώ χρόνια, με τον εκβιασμό των χαμηλών συντάξεων και των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα οι νέες και οι νέοι στη συγκέντρωση των συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων λόγω της ανεργίας και της μερικής απασχόλησης. Μιλάμε για σκληρή, ταξική πολιτική, που αντιμετωπίζει τις λαϊκές ανάγκες σαν οικονομικούς ζημιογόνους δείκτες.

Γι' αυτό παίζετε παιχνίδια με το δικαίωμα προστασίας της μητρότητας, γι' αυτό καταργείται στην πράξη η δυνατότητα πρόωρης συνταξιοδότησης μειώνοντας τις συντάξεις κατά 4,5% πριν και 6% από σήμερα, για κάθε χρόνο, όσον αφορά τους εργαζόμενους, που δεν αντέχουν ή δεν μπορούν για λόγους υγείας να φθάσουν μέχρι το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των, δηλαδή εξήντα πέντε χρόνων.

Από όπου και να πιάσεις αυτήν την πολιτική, λερώνεσαι. Οι ενοποιήσεις των ταμείων είναι ένα καλά μελετημένο σχέδιο, με στόχο να επικρατήσουν για όλους τους εργαζόμενους οι όροι συνταξιοδότησης, υγείας, του Ταμείου Πρόνοιας με τις χειρότερες παροχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα μου δώσετε ενάμιση λεπτό ακόμα. Μου το οφείλετε!

Με το μηχανισμό της ενοποίησης συνδέονται οι αντιδραστικές αλλαγές στην υγεία, με στόχο την οργανωμένη πώληση υπηρεσιών υγείας στους εργαζόμενους από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, αλλά και του εμπορευματοποιημένου δημόσιου

τομέα.

Η μείωση της επικουρικής σύνταξης και συνεπώς η μείωση της συνολικής σύνταξης δεν αφορά μόνο την εφαρμογή μίας περιοριστικής πολιτικής, αλλά αποσκοπεί στη συρρίκνωση της κύριας και επικουρικής ασφάλισης και την ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης, που είναι μία από τις πιο βάρβαρες μορφές εκμετάλλευσης των λαϊκών οικογενειών.

Η επίθεση για τον αποχαρκτηρισμό και την κατάργηση των βαρέων ανθυγιεινών επαγγελματιών ήδη άρχισε με την αύξηση των ορίων ηλικίας. Δεν μπορεί να σταθεί κανένα πρόσχημα. Το γεγονός ότι το 70% των συνταξιούχων αναγκάζεται να ζήσει με συντάξεις κάτω των 600 ευρώ το μήνα, στιγματίζει την αντιλαϊκή πολιτική του δικομματισμού, που εκτός των άλλων μετέτρεψε τα ταμεία σε μηχανισμό χρηματοδότησης των επιχειρήσεων με την εισφοροδιαφυγή, τη ληστεία των αποθεματικών, το χρηματιστηριακό και τραπεζικό τζόγο.

Η υπόθεση της κοινωνικής ασφάλισης δεν κλείνει με την ψηφοφορία. Το Κ.Κ.Ε. καλεί όλους τους εργαζόμενους να συμμετέχουν συνολικά στην αυριανή απεργία και στις απεργιακές συγκεντρώσεις του Π.Α.Μ.Ε. στην κατεύθυνση κλιμάκωσης του αγώνα για την κοινωνική ασφάλιση, τις συλλογικές συμβάσεις και τα άλλα προβλήματα των εργαζομένων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πριν δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή, να κάνω μία πρόταση του Προεδρείου.

Λόγω του ότι υπάρχει πολύ μεγάλος αριθμός συναδέλφων που έχουν εγγραφεί για να μιλήσουν, προτείνεται η αυριανή συνεδρίαση να ξεκινήσει στις 17.00' και χωρίς Κοινοβουλευτικό Έλεγχο.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Ο κ. Ιωάννης Μπανιάς Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, επιλέξατε τη σύγκρουση με όλη την κοινωνία, με όλους τους κλάδους των εργαζομένων, με όλους τους συνδικαλιστικούς φορείς, με όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης που εκπροσωπούν την πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού. Χρησιμοποιείτε με προκλητικό τρόπο την οριακή σας κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αυτό το δώρο που σας έκανε ο εκλογικός νόμος. Δεν είναι τυχαία η επιλογή σας. Δεν είστε μαζοχιστές. Συνειδητά ανοίξατε αυτόν τον πόλεμο με τον κόσμο της εργασίας, αυτόν τον πόλεμο με την κοινωνία. Η επιλογή σας απορρέει από τη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία και στρατηγική σας, που προϋποθέτει και οδηγεί στην απόρριψη του δημόσιου τομέα, στην απαξίωση και στη βαθμιαία κατάργησή του και στην παράδοση των πάντων στην ιδιωτική πρωτοβουλία, στο κεφάλαιο.

Το κέρδος είναι ο Θεός σας και τον προσκυνάτε συνειδητά. Παραδίνετε συνειδητά νευραλγικούς τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής του τόπου στο κεφάλαιο: Την ενέργεια, τις επικοινωνίες, τις συγκοινωνίες, τα λιμάνια, την παιδεία, την υγεία.

Προετοιμάζετε μεθοδικά το ξεπούλημα της Ολυμπιακής -γι' αυτό και επιτρέπετε και την απαξίωσή της- και τώρα ανοίγετε το δρόμο για να παραδοθεί και η ασφάλιση στον ιδιωτικό τομέα. Είναι συνειδητές οι επιλογές σας, αντιστοιχούν στο ιδεολογικό σας πιστεύω, αλλά είσατε ταυτόχρονα και αιχμάλωτοι των δεσμεύσεων σας απέναντι στο οικονομικό κατεστημένο και τα ελληνικά και διεθνή κέντρα εξουσίας: Το Σ.Ε.Β., τις τράπεζες, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που συστημικά εργάζονται για την παγκοσμιοποίηση του νεοφιλελευθερισμού, για να επιβάλουν με τους πολιτικούς εκπροσώπους τους σε κάθε χώρα τις νεοφιλελεύθερες επιλογές. Βρίσκεστε σε πλήρη αντίθεση με το λαϊκό αίσθημα.

Για όλους αυτούς τους λόγους, επιλέγετε και τον τρόπο που θέλετε να ψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο από το Κοινοβούλιο: με συνοπτικές και ασφυκτικές διαδικασίες, στα όρια του πραξικοπήματος, αν αναλογιστεί κάποιος τη σημασία αυτού του

νομοσχεδίου, γιατί θέλετε να δημιουργήσετε τετελεσμένα με τους γρηγορότερους δυνατούς ρυθμούς, γιατί φοβάστε μη σας παρασύρει το ποτάμι του μαζικού κινήματος που φουσκώνει καθημερινά. Ό,τι και αν κάνετε, όμως, δεν θα το αποφύγετε. Θα νιώσετε αύριο και μεθαύριο την οργισμένη φωνή του λαού, που θα βροντοφωνάξουν μπροστά στη Βουλή «πάρτε πίσω αυτό το έκτρωμα, αποσύρετε έστω και αυτήν την τελευταία ώρα το νομοσχέδιο». Εμείς ενώνουμε μαζί τους τη φωνή μας.

Σε ό,τι αφορά το περιεχόμενο και το χαρακτήρα των αλλαγών:

Πρώτον, τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού διαψεύστηκαν πανηγυρικά. Ο Πρωθυπουργός αποδεικνύεται για μία φορά ακόμη αναξιόπιστος, σε σχέση με τις προεκλογικές διακηρύξεις και δεσμεύσεις του. Πόσο καιρό, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός θα ανέχεται τη δημαγωγία και το ψέμα;

Δεύτερον, για πρώτη φορά εισάγεται επίσημα η ιδιωτική ασφάλιση ως πυλώνας του ασφαλιστικού συστήματος, σε απόλυτη αντίθεση με το χαρακτήρα «δημόσιος - αναδιανεμητικός - υποχρεωτικός», που ψευδώνυμα και υποκριτικά αναφέρεται αυτός ο χαρακτήρας ως τέτοιος και στο δικό σας νομοσχέδιο.

Τρίτον, διευκολύνει την είσοδο κερδοσκοπικών επιχειρήσεων στην κοινωνική ασφάλιση, διευκολύνει και υπηρετεί και το δραστικό περιορισμό των επικουρικών συντάξεων.

Τέταρτον, το λεγόμενο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Γενεών, που καθιερώνει το νομοσχέδιό σας, θα χρηματοδοτηθεί με πόρους που επιβαρύνουν τον ελληνικό λαό, με αύξηση του Φ.Π.Α., όπως εξάλλου είχαμε προβλέψει πρόσφατα, και με πόρους αμφίβολης απόδοσης, όπως είναι οι αποκρατικοποιήσεις. «Με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια» η Κυβέρνηση: και νέα βάρη στο λαό και «νομιμοποίηση» της πολιτικής της για αποκρατικοποιήσεις, με το επιχείρημα: την αντιμετώπιση του ασφαλιστικού συστήματος, που σκόπιμα η Κυβέρνηση κινδυνολογεί ότι καταρρέει. Πρόκειται για χοντρό κόλπο, προκειμένου η Κυβέρνηση να αγοράσει λαϊκή συναίνεση, επιβαρύνοντας το λαό και δικαιολογώντας το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αν πραγματικά θέλετε να χρηματοδοτήσετε ένα Ταμείο Αλληλεγγύης, φορολογήστε τα υψηλά εισοδήματα, φορολογήστε τις μεγάλες περιουσίες, φορολογήστε τα κέρδη των ανώνυμων εταιρειών. Όμως, εσείς επιμένετε στην πολιτική σας: όλα τα βάρη στα κατώτερα εισοδήματα, όλα τα βάρη στο λαό.

Πέμπτον, με την αύξηση των απαιτούμενων ενσήμων για την ασφάλιση υγείας εξαιρείτε από την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη τους ανθρώπους που βρίσκουν ευκαιριακά δουλειά και κάνουν λίγα μεροκάματα, δηλαδή τους φτωχότερους των φτωχών. Αν, όμως, ειλικρινά θέλετε να μειώσετε την επιβάρυνση των κοινωνικών ασφαλίσεων από το κόστος των κλάδων υγείας, απαλλάξτε το τελείως από αυτό το βάρος, φτιάξτε ένα Ε.Σ.Υ. που να αξίζει το όνομά του. Καθιερώστε τη δωρεάν παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για όλους που ζουν στην Ελλάδα: Έλληνες πολίτες, αλλοδαπούς, μετανάστες.

Πάψτε να κατηγοριοποιείτε τους ανθρώπους. Πάψτε να μεταχειρίζεστε κάποιους ανθρώπους ως «παιδιά ενός κατώτερου Θεού».

Τέλος, με τις τροπολογίες που φέρνετε την τελευταία ώρα, προσπαθείτε να «ζαχαρώσετε το χάπι» για να το καταπιούν ευκολότερα οι εργαζόμενοι ορισμένων κλάδων και να έχουν όθινον -νομίζετε ή περιμένετε ή αυταπατάσθε- ηπιότερες αντιδράσεις. Όμως και εδώ ματαιοπονείτε. Αιτιολογείτε αυτές τις αλλαγές με τα επιχειρήματα που αφορούν το δημογραφικό και το πλήθος των ταμείων, όμως έχουν αποδειχθεί έωλα και αυτά τα δύο επιχειρήματα.

Θα ήθελα να πω ορισμένα πράγματα και για το Ταμείο των Μηχανικών. Το Ταμείο των Μηχανικών είναι ένα υγιές ταμείο με μεγάλη περιουσία, που χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τους μηχανικούς όλα αυτά τα χρόνια, χωρίς τους λεγόμενους κοινωνικούς πόρους, δηλαδή χωρίς να επιβαρύνει καθόλου τον ελληνικό λαό. Μεγάλο μέρος των μηχανικών εργάζεται και πληρώνει εισφορές για περισσότερα από σαράντα χρόνια. Δεν συντρέχει λοιπόν απολύτως κανένας λόγος καμμίας ειδικής ρύθμισης.

Είναι λοιπόν φανερό ότι επιχειρείται η συγχώνευση προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση στα αποθεματικά και στην περιουσία του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., γι' αυτό, εξ' άλλου μεταθέτετε τον έλεγχο από τους εκπροσώπους των μηχανικών σε διορισμένους από τον Υπουργό. Είναι παράνομη και αντισυνταγματική η συγχώνευση, αλλά είναι παράνομος και αντισυνταγματικός και ο τρόπος ελέγχου του Ταμείου των Μηχανικών που επιχειρείτε να περάσετε, παρά την καθολική αντίδραση των μηχανικών και των φορέων τους. Το βεβαιώνουν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο οι πιο έγκριτοι νομικοί και συνταγματολόγοι.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, τελικά κανέναν και τίποτε δεν είσατε διατεθειμένοι να ακούσετε. Είναι τόσο ισχυρά τα συμφέροντα που υπηρετείτε και οι δεσμεύσεις που έχετε αναλάβει, που είναι βέβαιο ότι είστε αποφασισμένοι να το πάτε μέχρι τέλους.

Αυτό το νομοσχέδιο κατά τη δική μας γνώμη δεν χωράει βελτιώσεις. Εμείς απαιτούμε να το αποσύρετε, όμως δεν έχουμε αυταπάτες. Πιστεύουμε ότι τελικά ο λαός θα το καταργήσει στην πράξη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Μπανιά.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι ιδιαίτερη ευθύνη που συμμετέχω σήμερα στη συζήτηση ενός τόσο σημαντικού νομοσχεδίου που θα κληθώ να ψηφίσω στο τέλος της εβδομάδας. Το Ασφαλιστικό είναι ένα θέμα που μας αφορά όλους, μικρούς και μεγάλους, άντρες και γυναίκες, ελεύθερους επαγγελματίες, ιδιωτικούς και δημόσιους υπαλλήλους. Αφορά όχι μόνο τους σημερινούς ασφαλισμένους αλλά και τους αυριανούς εργαζόμενους, τα παιδιά μας και τις μελλοντικές γενιές.

Η κοινωνική ασφάλιση είναι ένα θέμα εθνικό. Η αναγκαιότητα διαμόρφωσης ενός υγιούς και μακροπρόθεσμα βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος είναι εθνικό ζήτημα, κύριοι συνάδελφοι. Ο χαρακτηρισμός αυτός έχει αποδοθεί στο θέμα του ασφαλιστικού όχι μόνο από τη Συμπολίτευση, αλλά και από πολλούς από εσάς, συναδέλφισσες και συναδέλφους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης και ως τέτοιο, ως εθνικό ζήτημα οφείλουμε να το δούμε και να το αντιμετωπίσουμε. Είναι υποχρέωση όλων μας σ' αυτήν την Αίθουσα να δούμε το πρόβλημα σε όλες του τις διαστάσεις. Είναι υποχρέωση όλων μας και ευθύνη να χαράξουμε μία μακροπρόθεσμη στρατηγική προς όφελος του συνόλου της κοινωνίας, προς όφελος της χώρας μας. Ο κόσμος που μας παρακολουθεί περιμένει και αξιώνει απ' όλους μας μία υπεύθυνη στάση. Οι πολίτες θέλουν να δίνουν λύση στα προβλήματά τους και αυτό είναι καυτό πρόβλημα. Το ξέρουν καλά οι Υπουργοί που ξεκίνησαν να το αντιμετωπίσουν, αλλά το άφησαν στη μέση, φοβούμενοι το πολιτικό κόστος.

Δεν ενδιαφέρουν τους πολίτες της χώρας μας οι κομματικές αντιπαραθέσεις. Τους ενδιαφέρει να απαντάμε ουσιαστικά στις αγωνίες τους, τους ενδιαφέρει να διασφαλίσουμε βιώσιμες και δίκαιες λύσεις στο πρόβλημά τους και να εξασφαλίσουμε το μέλλον των παιδιών τους, το μέλλον των παιδιών μας και της κοινωνίας ολόκληρης. Η καλλιέργεια κλίματος πόλωσης και οι άγονες αντιπαραθέσεις δεν εξυπηρετούν κανέναν και πολύ περισσότερο δεν εξυπηρετούν τη διαμόρφωση ενός κοινού και δίκαιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι συμφωνούμε ότι το ασφαλιστικό σύστημα έχει φτάσει στα όριά του. Όλοι γνωρίζουμε τα πραγματικά στοιχεία της υπογεννητικότητας και της γήρανσης του πληθυσμού. Όλοι γνωρίζουμε ότι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, αν παραμείνει ως έχει, δεν αντέχει στο χρόνο. Υπάρχει γενική ομοφωνία ως προς αυτό και θα μου επιτρέψετε να σταθώ πολύ σύντομα στα κυριότερα προβλήματα.

Η αναλογία ασφαλισμένων-συνταξιούχων έχει επιδεινωθεί δραματικά λόγω του δημογραφικού προβλήματος. Σήμερα αντιστοιχούν λιγότεροι από δύο ασφαλισμένοι σε έναν συνταξι-

ούχο. Η σχέση είναι 1,75 προς έναν, ενώ ένα υγιές σύστημα στηρίζεται σε αναλογία τέσσερις προς έναν. Το γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι; Η κατάσταση αναμένεται να χειροτερέψει. Σύμφωνα με τη EUROSTAT εκτιμάται ότι το 2050 τα άτομα ηλικίας άνω των εξήντα πέντε ετών θα αντιπροσωπεύουν το ένα τρίτο του πληθυσμού της Ελλάδας, ένα από τα υψηλότερα ποσοστά αναλογίας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Το πρόβλημα της εισφοροδιαφυγής είναι τεράστιο, με μεγάλες κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις, τόσο προς τους ανασφάλιστους εργαζόμενους, όσο και προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Η ύπαρξη μεγάλων ανισοτήτων στις συντάξεις για τα ίδια χρόνια ασφάλισης, προκαλούν. Η αλόγιστη χρήση της έννοιας της πρόωρης συνταξιοδότησης και της παροχής αναπηρικών συντάξεων έχουν στρεβλώσει το σύστημα και έχουν δημιουργήσει αδικίες σε βάρος της πλειοψηφίας.

Ο κατακερματισμός τους συστήματος και η ύπαρξη εκατόν πενήντα πέντε φορέων και κλάδων κύριας και επικουρικής ασφάλισης εποπτευόμενων από πέντε διαφορετικά Υπουργεία, έχουν οδηγήσει σε πολυδιάσπαση των υπηρεσιών, μεγάλο γραφειοκρατικό κόστος και σπατάλες, αντιφατική νομοθεσία, επικάλυψη αρμοδιοτήτων και ανισότητες για τους ασφαλισμένους.

Τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων έχουν διευρυνθεί επικίνδυνα. Η κρατική επιχορήγηση για το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ανέρχεται στο 12,6% του Α.Ε.Π.. Εάν δεν λάβουμε τώρα μέτρα, το 2050 οι δαπάνες αυτές θα υπερβαίνουν το 25% του Α.Ε.Π. Δεν νομίζω να διαφωνείτε σε αυτό, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Διαφωνούμε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Όλοι μας αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει αυτό για τη χρηματοδότηση και παροχή άλλων δημοσίων αγαθών, όπως η παιδεία, η υγεία, η προστασία του περιβάλλοντος.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, απ' αυτές τις κοινές διαπιστώσεις, στις οποίες συμφωνούμε ομόφωνα και ας εργαστούμε συλλογικά, για να βρούμε την καλύτερη δυνατή λύση, λύση που να μην περιορίζεται στο σήμερα, αλλά να στοχεύει στο αύριο των ασφαλισμένων, στο αύριο της νέας γενιάς.

Οι αλλαγές που δρομολογούνται με το παρόν νομοσχέδιο είναι ήπιες και κοινωνικά ευαίσθητες. Πρωταρχικός στόχος είναι η δημιουργία ενός σύγχρονου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που να το διαπνέουν ευρωπαϊκές προοπτικές και μακροχρόνια προοπτική, που στηρίζεται στις αρχές του δημοσίου, υποχρεωτικού, καθολικού, αναδιανεμητικού και κοινωνικά δίκαιου χαρακτήρα. Ένα σύστημα που οικοδομείται στην αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης, απ' ενός ανάμεσα στους σημερινούς ασφαλισμένους, με τη μείωση των ανισοτήτων και απ' ετέρου ανάμεσα στην παρούσα και στις μελλοντικές γενιές.

Οι βασικοί μεταρρυθμιστικοί άξονες του νομοσχεδίου αντιμετωπίζουν τα χρόνια προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος και υλοποιούν τις παραπάνω αρχές. Η ενοποίηση των ταμείων και η μείωσή τους από τα 133 σε 13 μας βρίσκει όλους σύμφωνους. Εξοικονομούνται σημαντικοί πόροι, περιορίζονται οι επικαλύψεις και η γραφειοκρατία, διασφαλίζεται η πλήρης διαφάνεια στον ορισμό των προέδρων όλων των ταμείων, γίνεται πιο ορθολογικό το σύστημα, εξυπηρετείται, στο τέλος-τέλος, καλύτερα ο πολίτης. Μαζί είναι ένα σύστημα άμεσα εφαρμόσιμο, που δεν παραπέμπει σε νέες κανονιστικές πράξεις και που παράλληλα σέβεται τις υπάρχουσες εργασιακές σχέσεις.

Οι ασφαλιστικές παρεμβάσεις στοχεύουν στον περιορισμό των στρεβλώσεων, έτσι ώστε σταδιακά να αμβλυνθούν οι ανισότητες και μακροπρόθεσμα να εφαρμοστεί ένα κοινωνικά δίκαιο σύστημα ασφάλισης. Τις λεπτομέρειες αυτών των ρυθμίσεων θα τις δούμε αναλυτικά στην κατ' άρθρο συζήτηση του νομοσχεδίου τις επόμενες ημέρες.

Θεσπίζεται ασφαλιστικό ταμείο αλληλεγγύης γενεών, με σκοπό να αξιοποιηθούν οι σημερινές εισφορές, ώστε οι σημερινοί νέοι να μπορούν να εξασφαλίσουν αντίστοιχες εισφορές για το μέλλον. Κανείς δεν διαφωνεί με την ίδρυση αυτού του ταμείου. Εμείς προτείνουμε και τις πηγές χρηματοδότησης: Μέρος των εσόδων του Φ.Π.Α., ποσοστό από τους κοινωνικούς πόρους

των ταμείων και ποσοστό από τα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων.

Η δημιουργία του αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφάλισης καθιερώνει υποχρεωτικό και μοναδικό αριθμό κοινωνικής ασφάλισης για κάθε ασφαλισμένο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ρύθμιση αυτή αφ' ενός δημιουργεί ένα σαφές πλαίσιο για την εργασία, περίθαλψη και συνταξιοδότηση του ασφαλισμένου, διευκολύνοντας τις συναλλαγές του με τις υπηρεσίες και αφ' ετέρου αντιμετωπίζει αποτελεσματικά το πρόβλημα της εισφοροδιαφυγής.

Στόχος μας είναι να διατηρήσουμε τον υποχρεωτικό, δημόσιο και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, να εξασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα και να αμβλύνουμε τις χρόνιες ανισότητες, στρεβλώσεις και παθολογίες. Γιατί οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι δεν θα καταρρεύσει μετά από μερικά χρόνια το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και δεν πρωτοτυπούμε ως προς αυτό, κύριοι συνάδελφοι. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες και κοινωνίες έχουν ξεκινήσει ή διανύουν μία πορεία επίλυσης του ασφαλιστικού τους συστήματος.

Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι αναγκαία. Το ζητούμενο, για εμάς, είναι να διασφαλίσουμε ένα βιώσιμο σύστημα, που να σέβεται τα δικαιώματα των πολλών και όχι τα προνόμια των λίγων. Γιατί αυτήν τη στιγμή τα προνόμια των λίγων χρηματοδοτούνται από τους πολλούς. Ενδεικτικά, θα αναφέρω ότι η κρατική επιχορήγηση, δηλαδή οι Έλληνες φορολογούμενοι δίνουν για το συμπλήρωμα της σύνταξης των ασφαλισμένων στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών 627 ευρώ ανά συνταξιούχο. Στο Ι.Κ.Α. δίνουν 3.666 ευρώ ανά συνταξιούχο, στον Ο.Τ.Ε. 9.346 ευρώ ανά συνταξιούχο και στη Δ.Ε.Η. 16.212 ευρώ ανά συνταξιούχο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιλογή μας είναι να διαμορφώσουμε ένα δίκαιο σύστημα για το σύνολο της κοινωνίας, δίχως να δειλιάσουμε μπροστά στο πολιτικό κόστος, με κριτήρια αναπτυξιακά και κριτήρια κοινωνικής δικαιοσύνης. Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή μας με αίσθημα ευθύνης τολμούν να κάνουν μεταρρυθμίσεις για το συμφέρον όλης της κοινωνίας. Ας ακολουθήσουμε όλοι μας, δίχως να σταματήσουμε στο άκουσμα της μουσικής από Ερινύες που διατηρούν το συντηρητισμό και τα κακώς εννοούμενα κεκτημένα ολιγαρχικών ομάδων και ας θέλουν να αυτοαποκαλούνται «εκσυγχρονιστές», «προοδευτικοί» ή όποιες άλλες φράσεις χρησιμοποιούν κατά καιρούς, που από μόνες τους δεν δίνουν απαντήσεις στα προβλήματα των πολιτών. Και το ξέρει καλά ο ασφαλισμένος, το ξέρει καλά ο Έλληνας πολίτης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οφείλουμε στους πολίτες που μας εμπιστεύθηκαν, το οφείλουμε στους σημερινούς ασφαλισμένους που συνεισφέρουν και δεν γνωρίζουν εάν θα πάρουν σύνταξη, το οφείλουμε στα παιδιά μας και στις μελλοντικές γενιές. Τέλος, το οφείλουμε στους εαυτούς μας και στη συνείδησή μας, γιατί είναι αυτή η αποστολή που πήραμε από τον ελληνικό λαό και καλούμαστε να επιτελέσουμε εδώ μέσα. Να δώσουμε λύση στα προβλήματα του τόπου σήμερα και να μη τα μεταθέτουμε στο αύριο.

Για όλους αυτούς τους λόγους ψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο και στηρίζω την Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Το τελευταίο Σαββατοκύριακο πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα μία συνάντηση είκοσι τριών κομμουνιστικών και εργατικών κομμάτων από είκοσι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ένα βασικό θέμα που συζητήσαμε, ήταν η πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ένας απολογισμός δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ένας απολογισμός ζωής και δικαιωμάτων των λαών.

Από τα βασικά θέματα που συζητήσαμε, ήταν τα συστήματα

κοινωνικής ασφάλισης και μάλιστα στο φως της Εαρινής Συνόδου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία ασχολήθηκε ιδιαίτερα μέχρι και με τα όρια συνταξιοδότησης, με τη λεγόμενη «ευελφάχεια», με τα θέματα που συζητάμε τώρα και ας μην κάνουμε ότι δεν ξέρουμε τι συζητήθηκε και τι αποφασίστηκε.

Και εδώ μπαίνει ένα ζήτημα. Από το 1992 και μετά –για να μην πιάω τώρα και στην προεργασία που έχει γίνει από τη δεκαετία του '70 και του '80- σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε ήταν μέλη είτε ήταν υπό ένταξη, παίρνοντας ακριβώς τα ίδια μέτρα. Τα ίδια μέτρα που πήρε η Νέα Δημοκρατία το 1990 με το «νόμο Σιούφα», τα ίδια μέτρα που πήρε το ΠΑ.ΣΟ.Κ με το «νόμο Ρέππα» και τα ίδια μέτρα με το σημερινό νόμο.

Βεβαίως, υπάρχουν διαφορές. Κάθε χώρα ξεκινούσε από ένα διαφορετικό επίπεδο. Υπάρχουν οι ιδιαιτερότητες. Όμως, η λογική των μέτρων είναι η ίδια, τα επιχειρήματα είναι τα ίδια. Ότι δηλαδή τα ασφαλιστικά συστήματα έχουν πια ξεπεραστεί, ότι πρέπει να εκσυγχρονιστούν, ότι υπάρχει το δημογραφικό, ότι εν πάση περιπτώσει δεν αντιστοιχεί στις σύγχρονες εξελίξεις και ανάγκες το σύστημα κοινωνικής ασφάλειας, ότι υπάρχουν ανισότητες κ.λπ..

Ξαναλέω ότι υπάρχουν ιδιαιτερότητες από χώρα σε χώρα, αλλά η λογική είναι η ίδια. Ας αφήσουμε, λοιπόν, ότι οι νόμοι που ψηφίστηκαν μέχρι τώρα στην Ελλάδα και αυτός που έρχεται και αυτοί που θα έρθουν, ότι απαντούν σε ελληνικές ιδιαιτερότητες, είτε στην κακοδαιμονία της Νέας Δημοκρατίας είτε στην κακοδαιμονία του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Βεβαίως, υπάρχουν και ελληνικές ιδιαιτερότητες. Δεν ξέρω, εάν σε άλλη χώρα της Ευρώπης υπάρχει τέτοια κατάχρηση και τέτοια κλοπή από την πλευρά του κράτους σε βάρος των αποθεματικών ή σε βάρος των οφειλόμενων καταβολών κάθε φορά που έπρεπε να πάρουν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, αυτά τα μέτρα παίρνονται σε όλη την Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο, ή –να το πω και αλλιώς- στο σύγχρονο αναπτυγμένο καπιταλιστικό κόσμο. Επομένως, αλλού είναι η αιτία.

Βεβαίως, όταν εξαπολύεται ένας πόλεμος, είτε ψυχρός είτε θερμός είτε ιδεολογικός είτε πολιτικός είτε οικονομικός, έχει κάποια προσχήματα, κάποια επιχειρήματα. Δεν υπάρχει πόλεμος που έχει εξαπολυθεί σε βάρος των λαών και δεν έχει κάποια προσχήματα. Εμείς δεν δεχόμαστε τίποτα απ' αυτά που λέει σήμερα η Κυβέρνηση, ούτε τα περί βιωσιμότητας, ούτε τα περί ελλειμμάτων, ούτε τίποτα. Γιατί; Γιατί ξεκινάμε από το ότι η κοινωνική ασφάλιση δεν είναι κόστος, δεν το εγγράφουμε στα έξοδα. Εξαρτάται πώς βάζεις τις διαφορές δαπάνες. Βέβαια εάν πεις ότι η κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, των εργατοϋπαλλήλων, των αυτοαπασχολούμενων, της αγροτιάς είναι δαπάνη, έξοδο, για εμάς δεν είναι έξοδο. Παράγει, προσφέρει. Δίχως τους εργαζόμενους δεν μπορεί να υπάρχει ό,τι υπάρχει σήμερα πάνω σε αυτόν τον Τόπο και επομένως, δεν είναι έξοδο. Από τη στιγμή που πάει στο κόστος, έχει τελειώσει. Αυτή είναι και η διαφορά μας και αυτή η διαφορά είναι ουσιαστική.

Ποντάρετε και πιστεύετε στο ότι ξεχάστηκε και ο νόμος Σιούφα. Ποιος τον θυμάται; Πέρασε ο νόμος Σιούφα και μετά, όταν ήρθε ο Γιαννίσης και ο Ρέππας, λέγανε «μη μας πάρτε τα κεκτημένα», ξεχνώντας –δεν ξεχνάνε οι εργαζόμενοι, φροντίζουν οι ηγεσίες να τα ξεχάσουν- ότι είχαν χάσει κάτι. Περνάει ο νόμος Ρέππα και λέτε «δεν ξεχάσαν οι εργαζόμενοι;». Έρχονται τώρα οι εργαζόμενοι και λένε οι ηγεσίες «κάτω τα χέρια από τα κεκτημένα». Ποια κεκτημένα;

Κοιτάξτε να δείτε, για εμάς αυτό το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που ήταν αποτέλεσμα και κατακτήσεων των εργαζομένων, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, άντε και μέχρι τη δεκαετία του '70, άντε και μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '80, έχει ήδη ανατραπεί. Δεν υπάρχει. Έχουμε ένα καινούργιο σύστημα που μόνο πόλεμος μπορεί να υπάρξει απέναντι σ' αυτό. Να σταματήσουν αυτά τα «κάτω τα χέρια από τα κεκτημένα». Πότε θα βγαίνει αθώα η Νέα Δημοκρατία και πότε θα βγαίνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Με αυτήν την έννοια, βεβαίως, εμείς δεν θεωρούμε υπερβολή να πούμε «αποσύρετε το νομοσχέδιο». Είναι και αυτό μία πολιτική τοποθέτηση. Δεν το κάνετε, γιατί πιστεύετε ότι είτε ο

εισαγγελέας, είτε ο εργοδότης -δεν είναι μόνο εισαγγελέας, ένα μεγάλο μέρος των εργαζομένων είναι κάτω από τον εκβιασμό του εργοδότη- θα τους πει: «Θα απεργήσετε την Τετάρτη; Θα χάσετε τη δουλειά». Αλλά και αυτοί που δουλεύουν στο Δημόσιο, γιατί υπάρχουν άνθρωποι στο Δημόσιο που δουλεύουν είκοσι χρόνια και παίρνουν 850 ευρώ το μήνα, λένε «ξέρετε, και 25 ευρώ την ημέρα να χάσω, είναι λογαριασμός για μένα».

Ποντάρετε, λοιπόν, σε αυτά, στα θύματα ενός τέτοιου εκβιασμού. Ξέρετε, εμείς είμαστε βέβαιοι ότι θα πετύχει η απεργία την Τετάρτη, αλλά στο άμεσο διάστημα μπορεί οι αντιδράσεις των εργαζομένων να μην είναι αντίστοιχες με την επίθεση που δέχονται. Σωρευτικά θα εκδηλωθούν οι αντιδράσεις στην πορεία.

Γι' αυτό εμείς λέμε: «Δεν το αποσύρετε; Μην το αποσύρετε». Αλλά εάν οι εργαζόμενοι έκαναν δέκα χρόνια για να καταλάβουν τι είναι ο νόμος «Ρέππα», τώρα, σε πολύ λιγότερο χρονικό διάστημα θα καταλάβουν τι είναι αυτός ο νόμος, γιατί θα φέρετε και άλλους. Θα φέρετε νόμο για τους δημόσιους υπαλλήλους, θα φέρετε νόμο που αφορά την εργατική νομοθεσία, θα φέρετε νόμο σχετικά με τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Είσαστε υποχρεωμένοι. Έτσι εντέλλονται οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να φέρνεται όλο και πιο συχνά καινούρια μέτρα. Πακέτα-πακέτα, αλλά θα φέρνεται.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς επιλέξαμε την εξής τακτική μέσα στη Βουλή, γιατί το κάθε Κόμμα έχει και τη δική του φαρέτρα στο Κοινοβούλιο. Οι πολλές φαρέτρες είναι έξω από το Κοινοβούλιο. Εμείς κατ' αρχάς ζητάμε ονομαστική ψηφοφορία στην επί της αρχής συζήτηση του νομοσχεδίου. Από εκεί και πέρα, δηλώνουμε ότι θα αποχωρήσουμε. Το ίδιο είχαμε κάνει και με την ψήφιση του νόμου «Ρέππα». Δεν είναι καλύτερος αυτός ο νόμος, για να καθίσουμε και να συζητάμε κατ' άρθρον. Ειλικρινά σας λέω, εάν πιστεύαμε ότι μπορεί να αλλάξουν κάποια άρθρα, θα μέναμε. Δεν είναι θέμα αρχής, μένεις ή φεύγεις, αυτός, όμως, είναι ο τρόπος που έχουμε να ενημερώσουμε και να διαφωτίσουμε τους εργαζομένους.

Και ένα ακόμη ειδικό θέμα, γιατί μπήκε από αυτό το Βήμα της Βουλής και επειδή το βάλαμε και εμείς στην επιτροπή που συζητήθηκε, σχετικά με τις βουλευτικές συντάξεις.

Εμείς προτείνουμε την κατάργηση της βουλευτικής σύνταξης και μάλιστα μπορούμε να δούμε και αναδρομική ισχύ. Η συνταξιοδότηση των Βουλευτών να γίνεται από τα αντίστοιχα ταμεία του κλάδου τους.

Δεν είναι δημαγωγική αυτή η τοποθέτηση. Θα ήταν δημαγωγική, αν το Κ.Κ.Ε. επέτρεπε στους Βουλευτές του να παίρνουν την αμοιβή και τη σύνταξη. Δεν είναι επομένως δημαγωγική, γιατί έχει εφαρμοστεί στους Βουλευτές του Κ.Κ.Ε., τουλάχιστον σ' αυτούς βεβαίως που και ως Βουλευτές παρέμειναν στο Κόμμα. Εξαρούνται αυτοί που εγκατέλειψαν το Κόμμα για τους γνωστούς λόγους. Επομένως, δεν είναι δημαγωγικό. Και να σας πω. Εκφράζει την αντίληψή μας, για το τι είναι πια αυτός ο Βουλευτής. Τι είναι δηλαδή ο Βουλευτής; Ένας καταμερισμός δουλειάς. Τουλάχιστον εμείς έχουμε διαφορετική αντίληψη για τους προέδρους, τους αντιπροέδρους, τους αρχηγούς, τους παραρχηγούς, τους βουλευτές κ.λπ.. Ένας καταμερισμός δουλειάς είναι.

Βεβαίως, το σύστημα δεν το βολεύει κάτι τέτοιο. Όχι ότι αυτό θα έλυσε το πρόβλημα των ασφαλιστικών ταμείων ή το συνταξιοδοτικό. Όχι. Ακόμα και αν και οι τριακόσιοι Βουλευτές δεν έπαιρναν ούτε ένα ευρώ, δεν λυνόταν το πρόβλημα του ελληνικού λαού. Αλλά σ' εμάς τουλάχιστον, είναι και μία ευκαιρία να πούμε πως εννοούμε το ρόλο του Βουλευτή. Και αν θέλετε, τις συνθήκες που εμείς προτείνουμε: Ο Βουλευτής πρέπει να δουλεύει, σε συνθήκες λαϊκής εξουσίας, πρέπει στον ελεύθερο χρόνο να ασχολείται με την κοινοβουλευτική δουλειά και πρέπει να ανακαλείται. Όχι κάθε τέσσερα χρόνια. Και επειδή μερικοί ειρωνεύονται, «α, δείτε στην Κούβα, πώς γίνεται»; Ανακαλείται ο Βουλευτής. Σιγά μην περιμένει ο άλλος τρία χρόνια. Ανακαλείται πάραυτα και εκλέγεται και ο αναπληρωτής του, αν δεν τα καταφέρει. Έχουμε άλλη αντίληψη για το βουλευτικό αξίωμα. Και με αυτήν την έννοια προτείνουμε μία τέτοια ρύθμιση.

Θα ήθελα να σταθώ στο εξής ζήτημα το οποίο το θεωρούμε πάρα πολύ σοβαρό: Όλα τα κόμματα μιλούν για το Κ.Κ.Ε., πολύ περισσότερο τα συγκροτήματα του Τύπου, οι ηγέτες των τηλεοπτικών εκπομπών και λένε: «α, το Κ.Κ.Ε. έχει μείνει στον 19ο και τον 20ο αιώνα».

Κατ' αρχάς να το ξεκαθαρίσω. Μπορεί σε μία πρώτη φάση να στενοχωριόμαστε λίγο. Τώρα έχει πάψει πια να μας απασχολεί αυτό το θέμα, με την εξής έννοια: Θα σας πω ότι και ο 19ος αιώνας έχει σημαντικά πράγματα να δείξει. Πώς καθιερώθηκε παραδείγματος χάριν το οκτάωρο; Με αίμα. Και μη νομίζετε, με αίμα θα καθιερωθεί και το επτάωρο και το εξάωρο. Δυστυχώς. Μακάρι να μπορεί να γίνει με κοινωνικούς διαλόγους. Θα τους προτιμούσαμε κι εμείς.

Και ο 20ός αιώνας έχει να επιδείξει σημαντικά πράγματα. Αυτές οι κατακτήσεις που άρχισαν να χάνονται στην δεκαετία του '90, δεν είναι προϊόν του 20ού αιώνα; Δεν κατάλαβα, γιατί πρέπει να ενοχοποιήσουμε τον 20ό αιώνα;

Όλα τα υπόλοιπα κόμματα έχετε απογειωθεί στον 21ό αιώνα! Κι εμείς είμαστε απογειωμένοι. Και να σας πω. Όταν ζητάμε παραδείγματος χάριν σύνταξη στα εξήντα στους άντρες και στα πενήντα πέντε για τις γυναίκες, γιατί δεν είναι αίτημα του 21ου αιώνα και είναι του 19ου αιώνα; Για να καταλάβω. Γιατί είναι ξεπερασμένο; Όταν λέμε εβδομάδα πέντε ημερών και επτάωρο, γιατί είναι ξεπερασμένο; Καθολικό και όχι όπως το έκανε ο Ζοσπέν και άλλοι. Γιατί είναι λοιπόν ξεπερασμένο; Όταν λέμε ούτε ένα ευρώ για κοινωνικές υπηρεσίες, γιατί είναι ξεπερασμένο; Η πρόνοια, η περιθαλψή να είναι δωρεάν, διότι, κύριοι, ζούμε μέσα σε μία ταξική, εκμεταλλευτική κοινωνία και τελικά ο εργαζόμενος με την καλύτερη αναδιανομή θα πάρει πολύ λιγότερα απ' ό,τι προσφέρει και πρέπει να του επιστραφεί, αφού πληρώνει, άμεσους, έμμεσους φόρους. Τα πάντα πληρώνει. Είναι και αυτό ξεπερασμένο; Είναι παλαιολιθικό;

Οι νέες τεχνολογίες, η επιστήμη, δημιουργούν νέα δεδομένα. Όλο το δεχόμαστε αυτό. Αλλά αυτά τα νέα δεδομένα ή θα οδηγήσουν στη βελτίωση της ζωής του ανθρώπου, ή θα την οδηγήσουν στη χειροτέρευση.

Ο ελεύθερος χρόνος. Από πού αρχίζει η προσωπική ελευθερία του ανθρώπου, αλλά και η συλλογική; Όταν τελειώνει η δουλειά, όταν φεύγεις από τη δουλειά. Πάτε να κάνετε ένα ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο πραγματικά κοιτάζει μπροστά, αλλά κοιτάζει μπροστά με δεδομένο ότι τα πράγματα θα πάνε χειρότερα. Αυτό το καινούργιο ασφαλιστικό σύστημα τι πρόβλεψη κάνει; Ότι οι νέοι άνθρωποι και όχι μόνο οι νέοι θα δουλεύουν περιστασιακά. Άρα, θα πρέπει να επιμυκνθεί ο εργάσιμος χρόνος, για να μπορέσουν να πάρουν μία σύνταξη των 500 ευρώ. Σου λέει, όταν δουλεύεις περιστασιακά, όταν δουλεύεις μερικούς μήνες το χρόνο ή όταν θα εναλλάσσεται η εργασία, κάπως θα πρέπει να δώσετε μία λύση. Το Ταμείο Αλληλεγγύης δεν φθάνει. Άρα, εδώ η ευελιξία θα πρέπει να δώσει και ευέλικτα συνταξιοδοτικά συστήματα. Αυτές τις προσαρμογές κάνετε. Διότι, σου λέει, αν κρατήσουμε το παλιό καθεστώς των συντάξεων, τότε θα έχουμε έλλειμμα.

Για να δούμε, γιατί οι εργαζόμενοι χρωστάνε; Άνθρωποι που δουλεύουν είκοσι και είκοσι πέντε χρόνια παίρνουν 1000 με 1.100 ευρώ το μήνα. Είναι πολλά αυτά τα χρήματα; Είχα πάει περιοδεία στο «Αλεξάνδρα». Δεν λέω τίποτα σπουδαίο. Όλοι σας έχετε τέτοια παραδείγματα. Κάτω στα καθαριστήρια και στα πλυντήρια δουλεύουν γυναίκες είκοσι και είκοσι πέντε χρόνια και παίρνουν 850 ευρώ και δίπλα τους δουλεύουν γυναίκες με τον εργολάβο και υπογράφουν για 550 ευρώ και παίρνουν 350 ευρώ στο χέρι. Και αυτό δεν συμβαίνει μόνο εκεί. Είναι παντού. Αυτά θα τα καταργήσετε; Διότι με τα Σ.Δ.Ι.Τ. και μάλιστα μέσω του Καποδίστρια, θα κυριαρχήσει η δουλειά μέσα στους εργολάβους.

Και να σας πω και κάτι; Οι τρανοί επιχειρηματίες γράφουν, σημειώνουν τους εργαζόμενους. Τους γράφουν στις ασφαλιστικές καταστάσεις. Ένα μεγάλο μέρος, όμως, που δουλεύει σε αυτούς τους εργολάβους δεν γράφεται. Όμως, η εργολαβία είναι μία στεφάνη γύρω από αυτές τις επιχειρήσεις.

Επομένως, η προσαρμογή που γίνεται στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, είναι η προσαρμογή στην ελαστική εργασία.

Καθαρά πράγματα. Αυτή είναι η προσαρμογή. Και είναι μεγάλη μπλόφα οι ενοποιήσεις. Με αυτόν τον τρόπο μπορείτε να εξοσώσετε προς τα κάτω πολύ πιο εύκολα. Θα πάτε οριζοντίως. Θα βάλετε όλα τα ταμεία σε ένα τσουβάλι και θα πείτε: Οι γυναίκες στο δημόσιο, στον ιδιωτικό, οι αυτοαπασχολούμενες, στον αγροτικό τομέα εξισώνονται προς τα κάτω. Μπορείτε καλύτερα να βάλετε στο χέρι ενοποιημένα τα ταμεία.

Εμείς θεωρούμε ότι το δικό σας σύστημα κοινωνικής ασφάλισης χρωστάει στους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει ούτε ένα λεπτό να σκεφθούν ότι κοστίζουν στο κράτος και την εργοδοσία. Δεν κοστίζουν τίποτα. Τους χρωστάνε. Δεν μπορούν να δεχθούν τίποτα. Κι εμείς με αυτήν την έννοια, αν θέλετε, και στηρίζουμε τους αγώνες και κάνουμε και κριτική στους αγώνες.

Η λύση δεν είναι κάθε κλάδος «τον εαυτόλη του». Τώρα, πολύ περισσότερο χρειάζονται να είναι όλοι μαζί με ενιαίους στόχους και αιτήματα. Οι εξειδικεύσεις θα είναι οι γυναίκες, άτομα με ειδικές ανάγκες ή τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με επαγγελματικές ασθένειες ή περιφερειακά ή εποχικές δουλειές. Ούτε 1 ευρώ δεν πρέπει οι εργαζόμενοι να αφήσουν και να μη το διεκδικήσουν.

Έτσι όπως έρχονται τα πράγματα, δεν μπορεί πια το κίνημα να ανατρέψει τον τελευταίο νόμο, διότι θα προστεθούν και άλλοι νόμοι. Αρχίσαμε από το '90 -και δεν θέλω να πάω πιο πριν- και θα προστεθούν πάρα πολλοί νόμοι. Εδώ, πρέπει να ξεκαθαριστεί τι εννοούμε ως ανατροπή. Θα μου πείτε: Μέσα στο Κοινοβούλιο θα το ξεκαθαρίσουμε; Ανατροπή μόνο στο επίπεδο των πολιτικών φορέων δεν φθάνει. Άλλωστε, οι πολιτικοί φορείς είναι πάρα πολύ ευκίνητοι. Ανατροπή είναι στην επιχείρηση, στο γραφείο, στο πεδίο της οικονομίας. Και όσο αυτήν την στιγμή γίνεται ακόμη μεγαλύτερη συγκέντρωση δύναμης στα κέντρα του κεφαλαίου και των μονοπωλίων, οι εργαζόμενοι μόνο θα χάνουν. Μόνο όταν θέσουν ως στόχο την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων, τότε πολύ εύκολα μπορούν να ανατραπούν και οι φορείς τους. Εν πάση περιπτώσει, αυτά τα θέματα δεν εξαντλούνται στη Βουλή.

Ξεκαθαρίζω και λέω. Για μας δεν υπάρχει κανένα επιχείρημα το οποίο να μας πείθει. Κανένα από αυτά που λέει η Κυβέρνηση. Είναι ψέμα, είναι μπλόφα και αντιστροφή της πραγματικότητας. Οφείλουν στους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να δεχθούν, το μύθο ότι τα ταμεία θα χρεοκοπήσουν.

Αν δεν χρεοκοπήσει η πολιτική των μονοπωλίων και των φορέων τους, τότε αλίμονο στους εργαζόμενους. Η αντιστροφή πορεία πρέπει να ξεκινήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει η κ. Δαμανάκη.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι ότι σ' αυτό ειδικά το νομοσχέδιο, χρειάζεται να μιλήσουμε όλοι με αίσθημα κοινωνικής ευθύνης. Αυτό συμβαίνει πάντα σ' όλα τα μεγάλα σοβαρά θέματα. Όμως, οι πολίτες που μας ακούν που ανησυχούν για τις συντάξεις τους, περιμένουν από εμάς να ακούσουν εάν οι συντάξεις αυτές μπορούν να κατοχυρωθούν. Τι είναι ρεαλιστικό να περιμένουν. Εάν μπορούν να βελτιώσουν την καθημερινότητά τους. Και θεωρώ ότι αυτό το αίσθημα κοινωνικής ευθύνης, δεν πρέπει να ακυρωθεί μ' αυτά που ακούμε, κυρίως, από την πλευρά συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι περίπου τρομοκρατούν τους εργαζόμενους, με στοιχεία τα οποία δεν έχουν τεκμηριωθεί.

Λυπάμαι, γιατί άκουσα εδώ να υιοθετείται η άποψη του κυρίου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος δεν την έχει τεκμηριώσει παρά τις προκλήσεις μας, ότι θα πρέπει σε τριάντα χρόνια το 25% του Α.Ε.Π. να διατίθεται σε συντάξεις. Είναι εξωπραγματικά στοιχεία. Από τη μια μεριά, δεν είναι δυνατόν να τρομοκρατούνται οι εργαζόμενοι και από την άλλη μεριά βεβαίως, δεν είναι δυνατόν να παραπλανώνται οι εργαζόμενοι με ευκολίες, λέγοντας σ' όλους ότι έχουν τη δυνατότητα να παίρνουν συντάξεις στο διηνεκές, ότι έχουν δικαίωμα να παίρνουν συντάξεις στο διηνεκές, χωρίς μάλιστα να πληρώνουν εισφορές, δηλαδή λέγοντας με δυο λόγια ότι είναι καλύτερα κάποιος να είναι πλούσιος και υγιής, παρά φτωχός και ασθενής.

Το ερώτημα είναι συγκεκριμένο: Έχουμε τη δυνατότητα να εγγυηθούμε τις συντάξεις των απλών ανθρώπων, των εργαζο-

μένων, αυτών που μας παρακολουθούν; Ως ποιο σημείο; Χρειάζεται αλλαγή το ασφαλιστικό σύστημα και ποια πρέπει να είναι αυτή; Θέλω να πω ευθέως και το λέω, κυρίως, για όσους πολίτες μας παρακολουθούν αυτήν την ώρα, ότι δεν υπάρχει ούτε ασφαλιστική μεταρρύθμιση ούτε ασφαλιστική πολιτική, που να λύνει το ασφαλιστικό πρόβλημα στο διηνεκές. Στο ασφαλιστικό πρόβλημα, οριστικές λύσεις δεν υπάρχουν. Υποθέτω ότι εάν κάποιος τις έχει βρει, καλό είναι να μας τις πει σ' αυτήν την Αίθουσα. Εάν δεν τις έχει βρει, καλό είναι να μην παραπλανά τους πολίτες.

Το ασφαλιστικό σύστημα είναι ένα σύστημα εισροών και εκροών. Άκουσα εδώ την πρωτότυπη θεωρία, ότι οι συντάξεις δεν έχουν κόστος. Αλλά ακόμα και αν το υιοθετήσουμε αυτό, οι συντάξεις σ' ένα συγκεκριμένο ταμείο κοστίζουν, είναι έξοδο. Αυτό λέει η απλή λογική. Και κατά συνέπεια, το θέμα είναι εάν οι εισροές του συστήματος μπορούν να εξασφαλίσουν τις εκροές και αν μια κυβέρνηση έχει το θάρρος να έρθει εδώ και να πει ότι έχει τους πόρους, τις πολιτικές, τις δυνατότητες, ώστε να εξασφαλίσει, οι εισροές του συστήματος να αντιστοιχούν στις εκροές. Αυτό δεν τα λέει κάποια Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε άκουσα η Ευρωπαϊκή Ένωση να δεσμεύει τις κυβερνήσεις για την πολιτική συντάξεων που ακολουθούν. Τα λέει η απλή λογική.

Υπάρχουν, λοιπόν, οι εισροές αυτήν τη στιγμή στο σύστημα; Και επειδή άκουσα από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να λένε ότι σ' όλες τις χώρες έχουμε δημογραφικό πρόβλημα, έχουμε γήρανση του πληθυσμού, έχουμε δυσκολίες, θέλω να πω με πολύ σαφή και κατηγορηματικό τρόπο ότι το πρόβλημα του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος, δεν έχει σχέση με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν άλλες χώρες όπου τα συστήματα είναι υγιή, όπως είναι η Γαλλία, η Γερμανία, όπου μπορεί να έχουν προβλήματα λόγω γήρανσης του πληθυσμού αλλά κατά βάση τα συστήματα είναι υγιή.

Στην Ελλάδα υπάρχουν ιδιομορφίες. Δεν υπάρχει καμμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα όπου το 16% των επιχειρήσεων να είναι αναπόγραφες. Δεν υπάρχει. Στην Ελλάδα έχουμε ένα εκατομμύριο εργαζόμενους ανασφάλιστους. Αυτή η αναλογία δεν υπάρχει σε καμμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Στην Ελλάδα μέσα σε τέσσερα χρόνια με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που της αξίζουν συγχαρητήρια, τριπλασιάστηκαν τα χρέη του δημοσίου προς τα ασφαλιστικά ταμεία και έχουν φτάσει τα 8.000.000.000 ευρώ.

Αυτά δεν υπάρχουν σε καμμία άλλη χώρα. Θα μου πείτε, γιατί γίνονται όλα αυτά; Κατά την άποψή μου δεν είναι τυχαία. Δεν είναι δηλαδή μόνο ότι υπάρχουν τρύπες στο σύστημα και αυτά ξεφεύγουν.

Έχω την άποψη ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, συνειδητά ακολούθησε αυτήν την πολιτική, διότι είχε στόχο να αναπτυχθεί η παραοικονομία όσον αφορά το ασφαλιστικό, προκειμένου να καλύψει τους δημοσιονομικούς στόχους που έχει θέσει ο κ. Αλογοσκούφης. Πραγματικά έστησε στον τοίχο με την πλάτη τα ταμεία, προκειμένου να καλυφθούν οι στόχοι που έβαλε για το έλλειμμα.

Είναι συνειδητή πολιτική. Με τις συνεχείς ρυθμίσεις χρεών, με το «κλεισιμο του ματιού» στην εισφοροδιαφυγή στο όνομα της επιβίωσης των μικρών επιχειρήσεων, με την αύξηση των χρεών στα ταμεία, κάνει μια συνειδητή πράξη, μεταφέρει το έλλειμμα από την κεντρική κυβέρνηση στο ασφαλιστικό σύστημα, προκειμένου να πει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι πιάσαμε τους στόχους. Αυτή είναι η ιστορία.

Όλα αυτά δεν μπορούμε να τα ξεπεράσουμε, λέγοντας να κόψουμε τις συντάξεις των ανθρώπων για να πάρουμε 300-400.000.000 ή να «ενοποιήσουμε» άρον-άρον τα ταμεία για να εξοικονομήσουμε δήθεν πόρους. Αυτά δεν λύνονται έτσι.

Να γιατί υποστηρίζουμε ότι το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος είναι πρώτα και κύρια πρόβλημα εισροών. Ότι και να κόψετε από τις συντάξεις, κυρία Υπουργέ, δεν πρόκειται να εξασφαλίσετε τη βιωσιμότητα του συστήματος. Όχι μόνο μεταρρύθμιση δεν είναι αυτό που φέρνετε εδώ, αλλά απλώς είναι μια φούσκα στην επικοινωνιακή προσπάθεια της Κυβέρνησης, να εμφανιστεί ο Πρωθυπουργός ως μεταρρυθμιστής, σε βάρος των εργαζομένων και ο κ. Αλογοσκούφης να εμφανιστεί

στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι καλύπτει τα ελλείμματα και προχωράει η εθνική οικονομία καλά.

Αυτή είναι η πολιτική ουσία της υπόθεσης και το όποιο κόστος έχει αυτό το νομοσχέδιο, μονόπλευρα πέφτει σε βάρος των φτωχότερων. Την πληρώνουν οι γυναίκες. Αυτή δεν είναι άτεκνη χώρα, κυρία Υπουργέ, είναι άτεκνη Κυβέρνηση. Άτεκνη Κυβέρνηση έχετε. Την πληρώνουν οι γυναίκες-μάνες για ένα κόστος 40.000.000 ευρώ;

Την πληρώνουν οι ασφαλισμένοι που έχουν τριάντα επτά χρόνια δουλειάς και θα τουςβάλουμε και όρια ηλικίας. Την πληρώνουν οι επικουρικές συντάξεις. Μιλούμε για ασφαλισμένους, που παίρνουν κατά 60%, 70%, 80% μέχρι 1000 ευρώ. Αυτές είναι οι συντάξεις και τα ρετιρέ. Αυτοί, λοιπόν, θα την πληρώσουν, για να κάνουμε δήθεν τη μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Υπάρχει άλλη λύση, κύριοι Βουλευτές; Βεβαίως υπάρχει. Βεβαίως υπάρχει και δεν είναι στην άλλη ζωή. Δεν μιλώ για τέτοιες λύσεις, όπου όλοι θα παίρνουμε συντάξεις ως εκ θαύματος και μαγείας, γιατί το κράτος θα φροντίζει -τάχα μου- για όλα, αλλά μιλώ γι' αυτήν τη ζωή. Υπάρχει άλλη λύση σ' αυτήν τη ζωή τώρα, μόνο που πρέπει να δούμε το ασφαλιστικό πρόβλημα κατάφαστα, να φροντίσουμε να αυξηθούν οι εισροές, να χτυπηθεί η εισφοροδιαφυγή πραγματικά, να δώσει το κράτος ό,τι χρωστάει στα ταμεία, να σταματήσει να ληστεύει τα αποθεματικά, επειδή θέλει να καλύψει άλλες τρύπες του δημοσίου. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση των ομολόγων σ' αυτήν την υπόθεση.

Από κει και πέρα βεβαίως να δούμε και τα λειτουργικά θέματα του συστήματος. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν το αρνείται. Προτείνει και αυτό μια σταδιακή ενοποίηση, αλλά μ' άλλους χρόνους, με αναλογιστικές μελέτες, με άλλο τρόπο. Από κει και πέρα -εγώ θα έλεγα για να είμαι ακόμα πιο σαφής- να δούμε και τον εξορθολογισμό των δαπανών.

Είναι δυνατόν να μιλήσουμε για εξορθολογισμό των δαπανών, χωρίς να συζητήσουμε για τις δαπάνες υγείας, κυρία Υπουργέ; Αυτήν τη στιγμή οι δαπάνες υγείας, που είναι η μεγάλη πληγή του συστήματος -δεν είναι η πληγή του συστήματος η σύνταξη των 500 και των 600 ευρώ- τα τέσσερα τελευταία χρόνια που κυβερνάτε, όπως έχει απαντήσει επίσημα σε Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο Υπουργός Υγείας στον κοινοβουλευτικό έλεγχο, αυξάνεται η φαρμακευτική δαπάνη και οι δαπάνες υγείας με 20% και 30% το χρόνο.

Καταλαβαίνετε τι είναι αυτός ο ρυθμός; Για όλα αυτά δεν κάνουμε τίποτα, διότι θέλουμε να τα έχουμε καλά με τις φαρμακευτικές εταιρείες, διότι δεν θέλουμε ουσιαστικά ναβάλουμε χέρι στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα που λυμαίνονται το χώρο της υγείας, διότι έχουμε την αυταπάτη ότι η οικονομική ανάπτυξη θα προέλθει από τέτοιου είδους δραστηριότητες και επειδή θέλουμε να προσελκύσουμε «επενδύσεις», κεφάλαια δηλαδή στο Χρηματιστήριο. Περί αυτού πρόκειται. Αυτό το παιχνίδι παίζετε.

Αφήνουμε, λοιπόν, τις δαπάνες υγείας, που κοστίζουν δέκα φορές όσο εξοικονομείτε με το νομοσχέδιο -δέκα και λίγα λέω- τις αφήνουμε άθικτες, προκειμένου να κόψουμε τη σύνταξη των 500 και των 600 ευρώ. Λέμε διάφορα εδώ για την αγρότισσα -και θα ήθελα να με ακούει ο Πρόεδρος της Βουλής, ο οποίος πήρε και αυτήν την πρωτοβουλία να κάνουμε ειδική συζήτηση εδώ για την αγρότισσα- και αφού ακούσαμε ωραία λόγια και από τον Πρωθυπουργό και από όλους, η αγρότισσα είναι στη χειρότερη μοίρα από όλες τις γυναίκες. Και στο νομοσχέδιο της κυρίας Υπουργού, έρχεται και το «πλην Ο.Γ.Α.», ώστε η αγρότισσα να μη μπορεί τα ελάχιστα που έχουν οι άλλες γυναίκες να αποκτήσει!

Λοιπόν, αυτή είναι η κοινωνική δικαιοσύνη και η μεταρρύθμιση; Και άκουσα εδώ ότι θίγουμε τους ισχυρούς και βοηθούμε τους αδύνατους. Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται, για να εμφανίσει στον ελληνικό λαό μεταρρυθμιστική ατζέντα. Αυτή, όμως, δεν είναι μεταρρύθμιση. Είναι επίθεση στην κοινωνία, επίθεση στα κοινωνικά δικαιώματα των ανθρώπων. Δεν εξασφαλίζει καμμία βιωσιμότητα στο ασφαλιστικό σύστημα, δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Είναι υποχρέωσή μας να κατα-

ψηφίσουμε αυτά, να αγωνιστούμε ενάντια σ' αυτό το νομοσχέδιο και είναι υποχρέωσή μας να πούμε στους πολίτες κοιτάζοντάς τους στα μάτια ότι υπάρχει λύση για το ασφαλιστικό πρόβλημα, μόνο που προϋποθέτει μία άλλη πολιτική λογική, μία λογική που θεωρεί το ασφαλιστικό σύστημα υποχρέωση της πολιτείας και παίρνει πρακτικά μέτρα για να το λύσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μιχαήλ Παντούλας.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με πλήρη συναίσθηση ευθύνης απέναντι στους ασφαλισμένους, στους εργαζόμενους και στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, καταθέτω στην αποψινή συζήτηση επί ενός τόσο κρίσιμου σχεδίου νόμου τις παρατηρήσεις και προτάσεις μου ελπίζοντας, ίσως ματαιώς, ότι η Κυβέρνηση θα λάβει υπ' όψη έστω και την τελευταία στιγμή, τις διαμαρτυρίες του συνόλου των εργαζομένων και τις τεκμηριωμένες απόψεις που θα ακουστούν αυτές τις ημέρες στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Ίσως πάρει τη σωστή απόφαση και αποσύρει το νομοσχέδιο.

Τα μέτρα, κυρία Υπουργέ, που προτείνετε και αναμένεται να νομοθετηθούν μόνο από την κυβερνητική πλειοψηφία, δεν συνιστούν μεταρρύθμιση αφού, πρώτον, δεν συμβάλλουν στην αποσαφήνιση της φιλοσοφίας και του χαρακτήρα του συστήματος, αν δηλαδή, το σύστημα λειτουργεί σε ανταποδοτική βάση και αν θα θεωρεί επιτέλους τον ασφαλισμένο ως καταθέτη, στον οποίο υποχρεούται να ανταποδώσει αυτά που του οφείλει, με βάση τις εισφορές και το χρόνο της ασφάλισής του.

Δεύτερον, δεν μεταβάλλουν επί της ουσίας την οργανωτική και διοικητική δομή του συστήματος.

Τρίτον, δεν καθιερώνουν και δεν οριοθετούν σαφές και σταθερό κανονιστικό πλαίσιο, σ' ό,τι αφορά τον ελάχιστο χρόνο ασφάλισης για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, τα όρια ηλικίας κατά περίπτωση για την απόκτηση δικαιώματος συνταξιοδότησης, το ύψος των εισφορών, τη βάση και το συντελεστή υπολογισμού της σύνταξης (κύριας και επικουρικής), του εφάπαξ κ.λπ.. Ένα πλαίσιο, δηλαδή, σαφές και σταθερό, που να αποτελεί ένα είδος άτυπου συμβολαίου μεταξύ του ασφαλισμένου και της πολιτείας, το οποίο δεν θα μεταβάλλεται με τη συχνότητα που βλέπουμε παρά μόνο όταν συντρέχουν εξαιρετικά σοβαροί λόγοι και με συναίνεση των ενδιαφερομένων πλευρών και όχι μονομερώς, όπως παγίως συμβαίνει. Και πάντως σε κάθε περίπτωση, κατά την άποψή μου, θα πρέπει να απαιτείται για οποιανδήποτε αλλαγή αυξημένη πλειοψηφία της Βουλής.

Ολόκληρο το «μεταρρυθμιστικό» εγχείρημά σας, οικοδομήθηκε και επιχειρήθηκε, κυρία Υπουργέ, να τεκμηριωθεί από την Κυβέρνηση και τους μηχανισμούς επηρεασμού και διαμόρφωσης της κοινής γνώμης σ' ένα εφεύρημα, που αφορά την περίφημη σχέση μεταξύ απασχολούμενων και συνταξιούχων. Είναι χαρακτηριστική η αποστροφή στην εισηγητική έκθεση του σχεδίου νόμου: «Η ραγδαία επιδείνωση της σχέσεως μεταξύ ασφαλισμένων και συνταξιούχων, που βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στη χώρα μας στα επίπεδα του 1,75 προς 1, έναντι της σχέσης 4 προς 1 η οποία χαρακτηρίζει ένα υγιές αναδιανεμητικό σύστημα και το ως συνέπεια αυτής τεράστιο πρόβλημα των οργανικών ελλειμμάτων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης που καλύπτονται από κρατικές επιχορηγήσεις, θα πρέπει άμεσα να αντιμετωπιστούν».

Τα προαναφερόμενα αποτελούν, μνημείο αναλήθειας, ανακρίβειας και παραποίησης της πραγματικότητας; Γιατί η σχέση σήμερα μεταξύ ασφαλισμένων και συνταξιούχων δεν είναι 1,75 προς 1, όπως υποστηρίζει η Κυβέρνηση αναληθώς, χωρίς να αναφέρει πούθενά από ποια μελέτη ή έρευνα προκύπτει αυτό και από ποιον φορέα υπογράφεται. Το τεχνικό σημείωμα του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κυρία Υπουργέ, το οποίο προέκυψε ύστερα από πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αναγράφει στον Πίνακα 1.2 ότι το 2007, η σχέση ενεργού πληθυσμού, προς τον πληθυσμό της ομάδας ηλικίας συνταξιοδότησης ήταν 3,66 προς 1. Για να είναι αληθής, επομένως, ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης θα πρέπει το 50% περίπου του ενεργού πληθυσμού, να μην εργάζεται και συνεπώς να είναι ανασφάλιστο, ενώ

παράλληλα, οι σε ηλικία συνταξιοδότησης πρέπει εξάπαντος να είναι και συνταξιούχοι, πράγμα το οποίο φυσικά δεν ισχύει.

Στο ίδιο κείμενο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, στον Πίνακα 2.1 με τίτλο, «Πρόβλεψη δημογραφικών εξελίξεων για το Ι.Κ.Α. από το 2005 έως το 2055», αναγράφεται ότι η σχέση μεταξύ εισφερόντων προς συνταξιούχους το 2007 ήταν 2,56 προς 1. Αν ληφθεί υπ' όψιν ότι στον αριθμό των εισφερόντων δεν περιλαμβάνεται ο αριθμός που αφορά την εισφοροδιαφυγή, την εισφοροκλοπή και τους ανασφάλιστους, τότε γίνεται αντιληπτό ότι η σχέση 2,56 προς 1, που λέει το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, είναι σαφώς θετικότερη. Σύμφωνα πάντα με το τεχνικό σημείωμα του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, η σχέση που επικαλείται η Κυβέρνηση στο νομοσχέδιο, πρόκειται να διαμορφωθεί το 2055. Δεν ισχύει σήμερα. Η Κυβέρνηση, κυρία Υπουργέ, ψεύδεται αυσστώνως. Η φιλοσοφία του σχεδίου νόμου που συζητούμε σήμερα, στηρίζεται σ' ένα συνειδητό ψεύδος και είναι ντροπή για μια δημοκρατική χώρα. Τρομοκρατείτε τους εργαζόμενους, χρησιμοποιώντας ένα χονδροειδέστατο και συνειδητό ψεύδος.

Για τα μέτρα που προτείνονται, κυρία Υπουργέ, δεν υπάρχουν στοιχεία τεκμηρίωσης ούτε σ' ό,τι αφορά τη σκοπιμότητά τους ούτε σ' ό,τι αφορά το προσδοκώμενο όφελος, ώστε να είναι δυνατή η αξιολόγησή τους ως προς την αναγκαιότητα και το ύψος της οικονομικής συμβολής τους στον περιορισμό του ελλείμματος. Αλλά σε σχέση με το 1 προς 4 που επικαλείστε ότι πρέπει να υπάρξει σ' ένα υγιές αναδιανεμητικό σύστημα, αυτό δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί ούτε και θεωρητικά. Μια τέτοια σχέση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προϋποθέτει το σύνολο του ενεργού πληθυσμού να εργάζεται και ταυτοχρόνως να είναι ασφαλισμένο και επίσης να μην υφίσταται το φαινόμενο της εισφοροδιαφυγής.

Θα μπορούσε επίσης να επιτευχθεί μια τέτοια σχέση, αν ο σημερινός αριθμός των ασφαλισμένων και των εισφερόντων υπερδιπλασιάζονταν. Όμως τα στοιχεία, δεν μας οδηγούν σε κάτι τέτοιο.

Και κάτι επίσης, πολύ σημαντικό. Το τεράστιο πρόβλημα της εισφοροδιαφυγής, της εισφοροκλοπής και της ανασφάλιστης εργασίας, δεν αντιμετωπίζεται καθόλου στο παρόν σχέδιο νόμου. Αυτό σημαίνει ότι η πολυδιαφημιζόμενη «μεταρρύθμιση», δεν πρόκειται να λύσει κατ' ουδένα τρόπο το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος και να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητά του.

Στον κοινωνικό προϋπολογισμό του 2007, αναγράφεται ότι οι εισφορές των εργαζομένων ήταν 10.000.000.000 ευρώ και ότι οι εισφορές των εργοδοτών ήταν 9,7 δισεκατομμύρια ευρώ και ότι εξ αυτού του γεγονότος προκύπτει εισφοροδιαφυγή της τάξης των 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ξέρουμε όλοι ότι η σχέση μεταξύ εισφορών εργαζομένων και εργοδοτών είναι μια σχέση 1 προς 2+. Άρα λοιπόν αν στον κοινωνικό προϋπολογισμό του 2007 κατατέθηκε ως εισφορά των εργοδοτών ένα ποσό 9,7 δισεκατομμύρια και από τους εργαζόμενους 10.000.000.000 τότε οι εισφορές εργοδοτών θα έπρεπε να φθάνουν στα 20.000.000.000 ευρώ περίπου. Δηλαδή η διαφορά από την εισφοροδιαφυγή δεν είναι 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, αλλά τουλάχιστον 9.000.000.000 ευρώ. Είναι το δεύτερο ψέμα στο οποίο στηρίζεται, κύριοι της Κυβέρνησης, το νομοσχέδιό σας. Αντί, λοιπόν, της εξαίεψης αυτού του προβλήματος, της μεγαλύτερης δηλαδή «πληγής» του ασφαλιστικού συστήματος, που είναι τα έσοδα, η Κυβέρνηση επιλέγει, με τον πλέον κατηγορηματικό, απροσχημάτιστο και ανάλητο τρόπο, λύσεις, που καθιστούν θύματα τους εργαζόμενους.

Όμως μόνο το 14% των ασφαλισμένων, λαμβάνουν σήμερα συντάξεις πάνω από 1.000 ευρώ, ενώ το 53,6% των ασφαλισμένων έχουν συντάξεις έως 500 ευρώ το μήνα. Το ποσοστό φθάνει στο 64% για όσους λαμβάνουν σύνταξη έως 600 ευρώ. Αυτούς χτυπάτε και μάλιστα, μ' έναν ανάλητο και απροσχημάτιστο τρόπο.

Είναι πλέον φανερό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στον ελληνικό λαό ότι τα περίφημα τρία προεκλογικά «δεν» του κυρίου Πρωθυπουργού, δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά η άρνηση της

χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος, η κάλυψη των εισφοροκλοπών και των εισφοροδιαφυγόντων και η υπονόμευση, κυρία Υπουργέ, του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος, προς όφελος των ιδιωτικών συμφερόντων και της ιδιωτικής ασφάλισης.

Οι εργαζόμενοι, κύριοι της Κυβέρνησης και κυρίες Πρωθυπουργέ, σας έχουν πάρει χαμπάρι. Η απάντησή τους είναι ενωτική, είναι συντριπτική, είναι καταλυτική. Επιχειρήσατε με χίλιους μύριους τρόπους, χρησιμοποιώντας τους πάντες και τα πάντα, αλλά δεν μπορέσατε να κρύψετε τις προθέσεις σας. Θα πληρώσετε τώρα τα επίχειρα των επιλογών σας. Υπάρχει άλλη λύση για τους εργαζόμενους.

Συνειδητά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καταψηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεσμευθήκαμε και το πραγματοποιούμε. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ο Πρωθυπουργός, ο Κώστας Καραμανλής, αναλαμβάνει το πολιτικό κόστος της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, με μοναδικό στόχο και έννοια το όφελος της κοινωνίας.

Το ισχύον ασφαλιστικό σύστημα, είναι κοινά παραδεκτό από όλους ότι πάσχει. Αντιμετωπίζει μεγάλα και χρόνια δομικά και λειτουργικά προβλήματα, την απουσία ενιαίας ασφαλιστικής βάσης, τη χαώδη γραφειοκρατία, την πολυδιάσπαση των υπηρεσιών, την αλληλοεπικάλυψη των αρμοδιοτήτων και την πολύ μεγάλη σε έκταση και αντιφατική, πολλές φορές, νομοθεσία, με αποτέλεσμα η λειτουργία του συστήματος να είναι αναποτελεσματική και αδιαφανής, να εντοπίζεται εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή και εισφοροαποφυγή και κανείς, τελικά, να μη μπορεί να ελέγξει και να διασταυρώσει κανένα στοιχείο.

Τελικός και μεγάλος αποδέκτης όλης αυτής της κατάστασης είναι ο πολίτης. Το εγχείρημα της μεταβολής του ασφαλιστικού συστήματος είναι τεράστιο και πολύπλοκο. Ειδικά τώρα, με δυοσύνες τις δημογραφικές εξελίξεις, την -έστω και μειωμένη σε ποσοστό- ανεργία και την επιδείνωση της αριθμητικής σχέσης εργαζομένων και συνταξιούχων,

κάθε κίνηση πρέπει να είναι ιδιαίτερως προσεκτική, αλλά και άμεση. Κάθε προσπάθεια επίλυσης του ασφαλιστικού προβλήματος στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα, επιφέρει πολιτικό κόστος. Η λύση, όμως, να το αποφύγεις δεν είναι να εθελotuφλεις, δεν είναι να μην προχωρείς, δεν είναι να μην εργάζεσαι.

Εμείς αποφασίσαμε, λοιπόν, το δύσκολο δρόμο. Σ' αυτήν την κοινωνία που όλα είναι ισοπεδωμένα, η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση της οποίας όλοι οι αντιπολιτευόμενοι της, της προσάπτουν συντηρητισμό, αποφασίζει να συγκρουσθεί. Όχι με λόγια, αλλά με έργα. Όχι θεωρητικά, αλλά με πράξεις. Γνωστοποιούμε σε κάθε Έλληνα και Ελληνίδα τα πραγματικά μεγέθη του προβλήματος, τον κάνουμε συμμετοχό σε κάθε μας απόφαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ναι, η κοινωνία είναι προβληματισμένη. Βλέπει την Κυβέρνησή της να μην κρύβεται πίσω από τα προβλήματα, αλλά να συγκρούεται μετωπικά και όχι από απεισικεψία, αλλά από την ανάγκη επίλυσής τους. Σύσσωμη η Αντιπολίτευση βάλλει την Κυβέρνηση. Και υπάρχουν δύο ερωτήματα. Πρώτον: Υπάρχει ανάγκη μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος; Και δεύτερον: Θέλει κανείς να γίνεται δυσάρεστος στην κοινωνία;

Μακάρι να ήταν όλα τόσο ιδανικά και διαχρονικά φτιαγμένα, ώστε όλοι να παίρναμε περισσότερα.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι δύσκολη και μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, η Νέα Δημοκρατία έχει το θάρρος να προσπαθήσει να αναμορφώσει το σύστημα.

Κυρίες και κύριοι, μετά από πολλή μελέτη, έρευνα και διάλογο -γιατί αυτή η καραμέλα που ακούγεται περί ελλείμματος διαλόγου δεν έχει καμμία βάση- η Κυβέρνηση κατέληξε σε μια

σειρά αλλαγών, με τρεις στρατηγικές κατευθύνσεις. Πρώτον, τη διοικητική αναδιάρθρωση του συστήματος, δεύτερον τις στοχευμένες ασφαλιστικές παρεμβάσεις και τρίτον, μια σειρά άλλων θεσμικών μέτρων.

Στον πρώτο άξονα, συνοπτικά, οι εκατόν πενήντα πέντε φορείς και κλάδοι, αρμοδιότητας πέντε διαφορετικών Υπουργείων, από τους οποίους αποτελείται η δημόσια κοινωνική ασφάλιση στη χώρα μας, ενοποιούνται σε πέντε φορείς κύριας, έξι φορείς επικουρικής και δύο φορείς πρόνοιας, συνολικά δηλαδή δεκατρείς φορείς αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας πια.

Άμεσα η διοίκηση γίνεται πιο αποτελεσματική, πιο διαφανής, πιο ευέλικτη, με ενιαίους ελεγκτικούς μηχανισμούς και περιορισμό της σπατάλης και δυνατότητες για αποτελέσματα οικονομικών κλίμακας. Με λίγα λόγια, έχουμε καλύτερη και ταχύτερη εξυπηρέτηση και ποιοτικές υπηρεσίες στην ασφάλιση, στη συνταξιοδότηση, στην περίθαλψη για όλους τους πολίτες.

Στο δεύτερο άξονα, γίνονται κάποιες παρεμβάσεις σε ειδικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, χωρίς να θίγονται θεμελιωμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Παρέχονται κίνητρα παραμονής στην εργασία και ρυθμίζονται τα θέματα των επικουρικών συντάξεων.

Τέλος, στον τρίτο άξονα επιχειρούνται τρεις μεγάλες θεσμικές τομές. Ο Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, τα μεικτά κλιμάκια ελέγχου και το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών. Με τον αριθμό μητρώου οι συναλλαγές όλων των πολιτών θα είναι ευκολότερες, το ίδιο και η διασταύρωση των στοιχείων. Τα μεικτά κλιμάκια ελέγχου θα ενισχύουν τους ελέγχους κατά της εισφοροδιαφυγής. Όσον αφορά το κεφάλαιο της αλληλεγγύης, σκοπό έχει τη δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση όλων κλάδων σύνταξης θα έχουν πρόβλημα, προκειμένου να διασφαλίσουμε τις συντάξεις των νέων γενεών.

Οι πόροι θα είναι το 10% των κοινωνικών πόρων, το 4% των ετησίων εσόδων από το Φ.Π.Α. και το 10% από τις αποκρατικοποιήσεις. Σημειωτέον δε ότι αυτό το ταμείο θα παραμείνει κλειδωμένο μέχρι το 2019, προκειμένου να επιλύσει τα προβλήματα που τότε πιθανόν να εμφανιστούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανειλημμένα η κυρία Υπουργός δήλωσε ότι δεν είμαστε δογματικοί στο διάλογο, σ' όλες του τις φάσεις. Δεχόμαστε όλες τις προτάσεις που συμβάλλουν στη βελτίωση του ασφαλιστικού συστήματος, όλες τις προτάσεις διατήρησης των νόμων που δεν αλλοιώνουν τη φιλοσοφία του μεταρρυθμιστικού προγράμματος.

Στο πνεύμα αυτό, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, σας καλώ να δεχτείτε τις προτάσεις που αφορούν πρώτα τη μείωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης των αγροτισσών και των ασφαλισμένων στον Ο.Γ.Α. και των αγροτών όπως αυτή είχε υποβληθεί από μια ερώτηση πενήντα δύο συναδέλφων Βουλευτών του κόμματός μας και δεύτερον, τη διατήρηση του ισχύοντος νομοθετικού καθεστώτος μέχρι την 31/12/2012 για τους εργαζόμενους στις αγροτικές, συνεταιριστικές οργανώσεις, που και αυτό ζητήθηκε με τροπολογία από δεκατέσσερις συναδέλφους μας.

Καμμία επιβάρυνση δεν πρόκειται να υπάρξει, γιατί ήδη όλα αυτά είναι προγραμματισμένα και καλυμμένα από τις συνεταιριστικές οργανώσεις, με βάση τα προγράμματα εξυγίανσης που οι ίδιοι έχουν διαμορφώσει. Είναι δε και αναγκαίο, για το λόγο αυτό, να γίνουν. Καμμία, λοιπόν, αλλοίωση δεν προκαλείται στο πνεύμα του νέου ασφαλιστικού μας συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε μπροστά σε μια από τις μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις του ελληνικού κράτους. Οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε με σύνεση, θάρρος και πρόγραμμα, ένα από τα πιο λεπτά και σύνθετα ζητήματα που έχει προεκτάσεις κοινωνικές, οικονομικές, καθημερινές και αγγίζει κυριολεκτικά το σύνολο των πολιτών. Είναι η ώρα που πρέπει όλοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να πράξουμε.

Έστω και τώρα, συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, μπορείτε να αφήσετε τις στείρες αντιπολιτευτικές κορώνες και να συμμετέχετε με ουσία, μιλώντας το λαό που στήριξε τις ελπίδες σ' εσάς και σ' όλους μας.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, υλοποιεί όλα αυτά για τα οποία δεσμεύτηκε. Σ' αυτό είναι απολύτως συνεπής. Με ήπιο

και με δίκαιο τρόπο, προσαρμόζουμε το ασφαλιστικό μας σύστημα στις σύγχρονες ανάγκες, εξασφαλίζοντας συνθήκες συνοχής, συνθήκες αλληλεγγύης στην κοινωνία, συνθήκες σιγουριάς, ασφάλειας και δικαιοσύνης σε κάθε Έλληνα και στην οικογένειά του. Για τους ασθενέστερους και κυρίως για τους νεότερους. Τελικά, για όλους. Για την Ελλάδα, για το μέλλον της, για το μέλλον όλων μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Κώστας Καρτάλης, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης να πανηγυρίζουν για ένα δίκαιο νομοσχέδιο και πραγματικά συνειδητοποιείς, πόσο δύσκολη δουλειά είναι η δουλειά του πολιτικού: Να πρέπει να καταλήγεις διχασμένη προσωπικότητα, για να υποστηρίξεις κάτι που είναι σαφέστατα άδικο και αντιλαϊκό, για μια πολύ μεγάλη κατηγορία Ελλήνων πολιτών!

Η Κυβέρνηση, ξεκίνησε την προετοιμασία του νομοσχεδίου με μια επικοινωνιακή καταιγίδα, που είχε μόνο σκοπό να στρέψει τους εργαζόμενους εναντίον των εργαζομένων, μιλώντας για τους προνομιούχους, μιλώντας για τα «ρετιρέ» -δήθεν ολόκληρη η κοινωνία κατακλύζεται από προνομιούχους και «ρετιρέ»- με σκοπό να βάλει τη μια ομάδα εργαζομένων απέναντι από την άλλη.

Η Κυβέρνηση, παράλληλα, σκέφτηκε ότι θα πρέπει να βάλει στο πρόγραμμά της εξόντωσης και τους νέους ανθρώπους. Σήμερα το πρωί, κύριοι συνάδελφοι, ήμουν στη Θεσσαλονίκη, στους φοιτητές του Πολυτεχνείου. Αύριο, έχουν προγραμματίσει μια γενική συνέλευση οι φοιτητές του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης για το ασφαλιστικό ζήτημα. Μόνο και μόνο γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, πρέπει να το απασχέσετε το νομοσχέδιο. Σκέφτηκε πόσο τραγικό είναι, νέοι άνθρωποι να συζητούν στα είκοσι, στα εικοσιένα και στα είκοσι δύο τους για το ασφαλιστικό, που θα τους προκύψει μετά από τριάντα ή τριάντα πέντε χρόνια; Το έχετε ξανακούσει ποτέ αυτό;

Θυμάστε εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο παρελθόν να συζητούσατε σ' αυτές τις ηλικίες για το ασφαλιστικό ζήτημα; Έχετε προκαλέσει ένα σοβαρό ρήγμα εμπιστοσύνης στη νεολαία. Έχετε προκαλέσει μια απόκλιση της νεολαίας από το κράτος. Έχετε προκαλέσει τη ρήξη της εμπιστοσύνης των πολιτών προς το κράτος.

Γιατί πρακτικά τους τιμωρείτε. Τους τιμωρείτε, χρησιμοποιώντας τα ασφαλιστικά ταμεία και τους πόρους τους, για να κάνετε την περίφημη «εξυγίανση της οικονομίας» και να πείσετε την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι εξυγιάνθηκε η οικονομία της χώρας.

Τιμωρείτε τους νέους, διότι υπάρχουν ένα εκατομμύριο περίπου ανασφάλιστοι, οι οποίοι δεν συνεισφέρουν στα ταμεία και κατά συνέπεια επιβαρύνουν τα ταμεία σ' ό,τι αφορά τα έσοδά τους. Τους τιμωρείτε, γιατί υπάρχει η κομματική δράση των προγραμμάτων «STAGE» -τα συζητήσαμε τις προάλλες στη Βουλή- με μια πρωτοφανή επέκτασή τους, έτσι ώστε να χρησιμοποιούνται ως εργασιακή εμπειρία για υπαλλήλους με τακτικά καθήκοντα. Τους τιμωρείτε, γιατί έχετε φέρει στη ζωή του τόπου το αμερικάνικο πρότυπο, που λέει ότι ο καθένας είναι μόνος του και αν κάποιος πάθει κάτι, δεν υπάρχει κανένας να τον προστατεύσει. Τους τιμωρείτε, γιατί αν δεν βρίσκουν δουλειά και πρέπει να εμπλακούν στην απασχόληση μερικώς, πρέπει να έχουν διπλάσια ένσημα, για να αποκτήσουν βιβλιάριο υγείας. Τους τιμωρείτε, γιατί δεν εισπράττετε το 4% της επιστροφής της τιμής των φαρμάκων, με αποτέλεσμα να υπάρχει μια ακόμη επιβάρυνση στα ταμεία.

Τιμωρείτε τις νέες γυναίκες, που βλέπουν ότι μπροστά τους έχουν μια σοβαρή ανηφόρα μ' όλα αυτά τα οποία σχεδιάζετε. Τους τιμωρείτε, γιατί κάνετε μια σειρά από χαριστικές εισφορές σε οφειλότες εργοδότες και περνάτε μια σειρά από νομοσχέδια και νόμους, με τα οποία αμνηστεύετε μια σειρά από παραβάτες του κοινού ποινικού δικαίου, όπως αυτά που κάνατε για την αμνηστευση γιατρών και φαρμακοποιών, που εξέδιδαν πλαστά

τιμολόγια το 2005. Όλα αυτά επιβαρύνουν τα ταμεία και τα επιβαρύνουν σε βάρος της νέας γενιάς, που έρχεται να καλύψει τις δικές σας αστοχίες, έρχεται να καλύψει αυτό που θα βρει μπροστά της τα επόμενα χρόνια.

Ερχόμαστε σ' ένα νέο, που είναι άτομο με αναπηρίες. Θα περίμενε κάποιος ότι θα προβλέπατε να σταματήσει αυτή η πρωτοφανής ταπείνωση των επαναλαμβανόμενων πιστοποιήσεων ενός ατόμου με αναπηρία, ενός ατόμου, που έχει σύνδρομο Down, που είναι παραπληγικό, που είναι ακρωτηριασμένο. Γιατί δεν προβλέπεται τίποτα στο νομοσχέδιό σας; Γιατί δεν αποκαθίσταται αυτή η αδικία για τα άτομα με αναπηρίες, που καλούνται για επαναλαμβανόμενες πιστοποιήσεις των αναπηριών τους;

Αντιθέτως περνάτε μια σειρά από διατάξεις, με τις οποίες καταφέρνετε να κάνετε τον πολίτη να αισθάνεται ότι είναι ξένος από το κράτος και τη μέριμνά του, να κάνετε τον πολίτη, να αισθάνεται ότι το κράτος είναι εκεί, για να τιμωρεί και όχι να επιβραβεύει.

Και όταν μιλάμε για τους αγρότες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –το είπαν πολλοί συνάδελφοι προηγουμένως– έχετε εξαιρέσει καθετί που αφορά στους αγρότες από το νομοσχέδιό σας. Λέτε ότι θα φέρετε ένα επόμενο νομοσχέδιο. Φοβάμαι ότι αν είναι στο χαρακτήρα...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ: (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Μόνο για τον Ο.Γ.Α.. Το έχω πει δέκα φορές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Ναι, αλλά λέτε ότι θα φέρετε ένα επόμενο. Εάν είναι να το φέρετε στο πνεύμα αυτού του νομοσχεδίου, καλύτερα να μη φέρετε τίποτα για τους αγρότες, γιατί θα κάνετε τη ζωή τους ακόμα πιο δύσκολη.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ: (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Να τα πείτε στους αγρότες...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Είχατε τη σύνταξη στα 172 ευρώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κύριε συνάδελφε, όταν θα έρθει η ώρα σας θα μιλήσετε. Τώρα δεν είναι η ώρα σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Στα 172 ευρώ είχατε τη σύνταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίστε παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Ο κύριος συνάδελφος, ο οποίος είναι και από αγροτική περιοχή, περηφανεύεται προφανώς στους αγρότες της περιοχής του για τις γαλαντόμες προσφορές της Κυβέρνησης προς τους αγρότες. Είσαστε και από αγροτική περιοχή, κύριε συνάδελφε, και παρ' όλα ταύτα περηφανεύεστε. Είσαστε διχασμένη προσωπικότητα, όπως σας έχει κάνει το νομοσχέδιο.

Την ίδια στιγμή, λοιπόν, που προχωράτε, κυρία Υπουργέ, τον έλεγχο υγείας για τους αγρότες, την ίδια στιγμή δηλαδή που ετοιμάζεστε να τους σταματήσετε και τις επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την ίδια στιγμή, δεν τους προστατεύετε σ' ό,τι αφορά τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Ερχόμαστε στις πρόωρες συντάξεις. Κυρία Υπουργέ, πριν από λίγες μέρες συζητήθηκε εδώ στη Βουλή το νομοσχέδιο για τα λιμάνια. Το έχετε υπογράψει αυτό το νομοσχέδιο; Ελπίζω να το έχετε υπογράψει, γιατί θα έπρεπε να το έχετε υπογράψει. Από τη μια, λοιπόν, σταματάτε τις πρόωρες συντάξεις και από την άλλη, στο νομοσχέδιο για τα λιμάνια επειδή ιδιωτικοποιούνται, άρα παραχωρούνται στο κεφάλαιο, έχετε βάλει μέσα στο νομοσχέδιο μια σειρά από διατάξεις για εθελούσιες εξόδους με γαλαντόμα κίνητρα. Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί από τη μια, όταν το ζητούμενο είναι η ιδιωτικοποίηση, είστε εξαιρετικά γαλαντόμοι και από την άλλη, όταν πρόκειται για την πρόωρη συνταξιοδότηση ενός ανθρώπου που έχει ανάγκη στο κοινωνικό σύνολο, είσατε πολύ αυστηροί; Εξηγήστε τ'ό μας αυτό, να καταλάβουμε ποιο είναι το σκεπτικό σας.

Σ' ό,τι αφορά στις γυναίκες, ξέρετε πώς αναφέρεται στην έκθεση που συνοδεύει το νομοσχέδιο, η συγκεκριμένη διάταξη για τις γυναίκες; Αποτροπή δαπάνης. Η αποτροπή δαπάνης του κράτους για τις γυναίκες που δεν συνταξιοδοτούνται όπως σήμερα, είναι 40.000.000 ευρώ, 4 ευρώ στον Έλληνα πολίτη. Έτσι το περιγράφει το νομοσχέδιο το ζήτημα «γυναίκες». Απο-

τρέπει τη δαπάνη των 40.000.000 ευρώ, για να αναγκάσει τις γυναίκες να έχουν πέντε χρόνια παραπάνω στο συνταξιοδοτικό όριο της ηλικίας τους και μάλιστα τις εργαζόμενες μητέρες, πρακτικά επιτιθέμενο στις γυναίκες, που από τη μια καλούνται να έχουν μητρότητα και από την άλλη πρέπει να φτάσουν να τεκνοποιήσουν στα τριάντα επτά και τριάντα οκτώ, για να φτάσουν μετά στα πενήντα πέντε και να έχουν ανήλικο παιδί. Αυτή η πρωτοφανής πρωτοτυπία, είναι πραγματικά ένα καινοτόμο σημείο του νομοσχεδίου, που αξίζει να επαναληφθεί σ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να πείσουμε και εμείς τους ξένους ότι έχουμε έξυπνες ιδέες.

Όταν φθάνουμε στο κεφάλαιο αλληλεγγύης εκεί πρακτικά αποτυπώνεται η αναληψία του κράτους προς κάθε Έλληνα πολίτη. Λέει, θα εισπράτουν 4% του Φ.Π.Α., το οποίο είναι 750.000.000 ευρώ, τη στιγμή που όλοι ξέρουμε ότι ο Φ.Π.Α. καλύπτεται, κυρίως, από τα μεσαία και χαμηλά στρώματα. Λέει, θα εισπράττω το 10% από τις αποκρατικοποιήσεις και σύμφωνα με την πρόβλεψη του προϋπολογισμού του 2008, αυτό είναι 160.000.000 ευρώ. Στα 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ από αποκρατικοποιήσεις είναι 160.000.000 ευρώ. Και θα εισπράττουν το 10% των κοινωνικών πόρων. Και έρχεται ο κ. Μανώλης, ο οποίος κατά τα άλλα, είναι αν θέλετε ο σταυροφόρος της κοινωνικής δικαιοσύνης και μας λέει ότι το 10% των κοινωνικών πόρων δεν σας πειράζει, γιατί είναι τα χρήματα που κρατούνται από τους ασφαλιζόμενους, από τα μεσαία και χαμηλά στρώματα. Μα εκεί ακριβώς είναι το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι ότι χρησιμοποιούνται τα χρήματα που δαπανά ο Έλληνας πολίτης, από τα χαμηλά και μεσαία στρώματα να ανατροφοδοτήσει τον εαυτό του. Αυτό είναι το κεφάλαιο αλληλεγγύης το οποίο κατασκευάζει η Κυβέρνηση.

Το νομοσχέδιο έτσι όπως το έχετε φέρει, ενισχύει το αμόκ που σας έχει πιάσει για τα δημόσια αγαθά. Ξεκινήσατε με το αμόκ στην παιδεία, με το αμόκ στην υγεία, με το αμόκ στο περιβάλλον και συνεχίζετε με το προνοιακό σύστημα και το σύστημα των ασφαλίσεων και το συνταξιοδοτικό. Δυστυχώς το σκεπτικό σας, είναι τελείως διαφορετικό. Σας το επεσήμαναν πολλοί προηγούμενοι ομιλητές και η εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι το ασφαλιστικό πρόβλημα, δεν είναι πρόβλημα εκροών, είναι πρόβλημα εισροών. Όσο δεν θέλετε να αντιμετωπίσετε το ζήτημα της φοροδιαφυγής, όσο εξακολουθείτε και χαρίζετε έσοδα και πόρους σε μια σειρά από εργοδότες και μικρές ή μεγαλύτερες επιχειρήσεις, δεν θα έχετε ποτέ τους πόρους, για να λύσετε το ασφαλιστικό. Και όλα αυτά που κάνετε, τα κάνετε απλώς για να πείσετε την κοινωνία ότι κάνετε μια μεγάλη μεταρρύθμιση. Μεταρρύθμιση δεν γίνεται. Αυτό που γίνεται, είναι μια απορρύθμιση της κοινωνικής ζωής του τόπου και κάθε Έλληνα ξεχωριστά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η κ. Λούκα Κατσέλη, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι σίγουρη ότι όλοι εμείς σ' αυτήν την Αίθουσα, πιστεύουμε ότι πραγματικά χρειάζεται αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Πού διαφέρουμε: διαφέρουμε στις βασικές αρχές, στη διάγνωση του προβλήματος και στον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να είχαμε προχωρήσει. Για μας, ο αναδιανεμητικός, καθολικός και δημόσιος χαρακτήρας του ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί τη σταθερά του: τη βιωσιμότητα και την επάρκειά του την εγγυάται το κράτος. Προχωράμε, όπως κάναμε και με το νόμο Ρέππα, μετά από ουσιαστικό διάλογο με τους εργαζόμενους και με την ευρύτατη δυνατή κοινωνική συναίνεση.

Για την Κυβέρνηση ο δημόσιος χαρακτήρας αμφισβητείται, το ασφαλιστικό είναι ζήτημα κυρίως υπερβολικών παροχών, που πρέπει να περιοριστούν. Περιορίζεται ο διανεμητικός και αναδιανεμητικός ρόλος της ασφάλισης, τα βάρη φορτώνονται στους εργαζόμενους. Όλες οι τάξεις των εργαζομένων αντιδρούν και απεργούν.

Ο τρόπος με τον οποίο εισάγει η Κυβέρνηση αυτό το νομο-

σχέδιο, αποδεικνύει την παντελή έλλειψη αξιοπιστίας και εντείνει την κρίση εμπιστοσύνης προς το πολιτικό σύστημα. Με τις παλινωδίες της και την κοινωνική αναταραχή που επιφέρει, ανατρέποντας βασικά κοινωνικά δικαιώματα, η Κυβέρνηση αναιρεί τη δυνατότητα να επιτευχθεί μία εθνική συμφωνία, πάνω σε ένα ζήτημα που αφορά το μέλλον των παιδιών μας, μία συμφωνία που αφορά, όχι μόνο τη σημερινή Κυβέρνηση, αλλά θα απαισολεί διαχρονικά όλες τις κυβερνήσεις.

Υπάρχει σήμερα κρίση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, για την παντελή απουσία ουσιαστικού διαλόγου. Και με έκπληξη άκουσα την Υπουργό να λέει ότι υπήρχε ουσιαστικός διάλογος. Δεν υπήρχε, κύριοι συνάδελφοι. Τρεις συναντήσεις στην επιτροπή, χωρίς καμμία έγγραφη τεκμηριωμένη πρόταση. Με προφορικές και γενικόλογες τοποθετήσεις Υπουργών –μιλώ όχι τώρα, πριν– δεν κατατέθηκε καμμία ολοκληρωμένη αναλογιστική μελέτη, παρά μόνο κάποιοι πίνακες για το Ι.Κ.Α.. Πού είναι το πόρισμα της Ο.Κ.Ε. που εσείς οι ίδιοι συστήσατε και η οποία διαλύθηκε, γιατί αν δημοσιοποιούσε το πόρισμα της θα κατέρριπτε το βασικό επιχείρημα που προέβλεπε κατάρρευση του ασφαλιστικού μέσα σε πέντε ή δέκα χρόνια; Πώς αξιολογείτε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τη μελέτη του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, που εσείς οι ίδιοι ζητήσατε, που λέει ότι μέχρι το 2030 δεν θα υπήρχε πρόβλημα, αν υπήρχε η αναμενόμενη εισροή εισφορών;

Κρίση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης, επειδή η ίδια η Κυβέρνηση αναιρεί αποφάσεις που η ίδια είχε συνυπογράψει, όπως αυτή του 1999, όταν όλα τα κόμματα είχαν συμφωνήσει για τη διατήρηση του Ταμείου της Δ.Ε.Η. ως ανεξάρτητου, λόγω της ιδιαιτερότητας του ασφαλιστικού καθεστώτος στην εταιρεία, εν όψει της μετοχοποίησης. Το ίδιο και για την Τράπεζα της Ελλάδος.

Κρίση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης, επειδή η Κυβέρνηση περικόπτει δικαιώματα, ιδιαίτερα σε ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, χωρίς να εξηγήσει τι άλλες εναλλακτικές υπάρχουν, ανατρέποντας τον αναδιανεμητικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος.

Κρίση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης, επειδή το νομοσχέδιο αυτό, δεν λέει τίποτα για ένα σοβαρό θέμα: τι ποσά εξοικονομούνται; Διασφαλίζεται η επάρκεια του συνταξιοδοτικού συστήματος με τις περικοπές αυτές; Γιατί όλοι ξέρουν ότι αν συνεχιστεί η πρακτική της Κυβέρνησης, να μην πληρώνει τα χρωστούμενα, τότε τα ταμεία, δεν θα είναι βιώσιμα όσο και αν περικόπτονται οι παροχές.

Κρίση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης, επειδή μετά το νόμο Ρέππα, η σημερινή Κυβέρνηση έχει καταθέσει δέκα τροπολογίες, τροποποιώντας το νόμο εκείνο. Ποια είναι, κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση; Κατάργηση των ευεργετικών διατάξεων του ν. 3029 και επιστροφή στο νόμο Σιούφα, μέσω της ποιής του 6% και της επιβολής του πλαφόν του 20%.

Κρίση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης, επειδή άλλα έλεγε ο Πρωθυπουργός, τα τρία «δεν», και άλλα κάνει.

Κρίση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης, επειδή επί τέσσερα χρόνια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πρώτον, απαξίωσε το ασφαλιστικό σύστημα, δεύτερον, υπονόμευσε τα ασφαλιστικά ταμεία, τρίτον, κατασπατάλησε τα αποθεματικά τους, επενδύοντάς τα σε δομημένα ομόλογα, υπετριπλασίασε τα ελλείμματά τους και τώρα, ακριβώς, γι' αυτούς τους λόγους, προσαρμόζει τις παροχές.

Ποια είναι η ουσία του ασφαλιστικού προβλήματος; Κάθε ταμείο βασικά είναι ένας κουμπαράς, στον οποίο εισρέουν πόροι από τους εργαζόμενους, τις επιχειρήσεις και το κράτος και γίνονται εκροές για τις συντάξεις και τις υπηρεσίες κοινωνικής ασφάλισης. Γιατί επομένως οι εργαζόμενοι είναι στο δρόμο;

Ποιες είναι οι βασικές προκλήσεις τις οποίες θα έπρεπε να αντιμετωπίσει ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο, ένα σοβαρό νομοσχέδιο;

Πρώτον, η καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής. Αν κάποιοι από τους συνεισφέροντες δεν δίνουν τους πόρους που πρέπει στον κουμπαρά, τότε τα ελλείμματα διογκώνονται. Και ποιοι δεν τους δίνουν; Το κράτος και οι μεγάλες επιχειρήσεις.

Η εισφοροδιαφυγή διπλασιάστηκε σχεδόν τα τέσσερα τελευταία χρόνια. Το κράτος μέχρι το 2003, όφειλε στα ασφαλιστικά ταμεία 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ στο τέλος του 2007, τέσσερα χρόνια δηλαδή μετά, τα χρέη του δημοσίου έχουν σχεδόν τριπλασιαστεί και υπολογίζονται σε 8.000.000.000 ευρώ και με κατάλληλες εκτιμήσεις σε 12,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Όσον αφορά τώρα στις επιχειρήσεις, υπολογίζεται ότι μία στις έξι επιχειρήσεις, δεν είναι γνωστές στο Ι.Κ.Α.. Τα χρωστούμενα από τους εργοδότες υπολογίζονται στα 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Πολλοί δε εργοδότες χρωστούν και τις εισφορές που πληρώνουν οι εργαζόμενοι.

Η Νέα Δημοκρατία έφερε νόμο το 2005, για να μπορεί να επιστρέφεται από την τιμή των φαρμάκων ένα ποσό της τάξεως του 4% στα ασφαλιστικά ταμεία και αυτόν τον νόμο η ίδια η Κυβέρνηση δεν τον εφαρμόζει. Περίπου 80.000.000 ευρώ θα απέδιδαν οι φαρμακοβιομηχανίες με την επιστροφή του 4%.

Δεν θα έπρεπε ένα νομοσχέδιο σοβαρό να προβλέπει ενιαίους μηχανισμούς βεβαίωσης και είσπραξης εισφορών, όπως εμείς προτείνουμε;

Δεν θα έπρεπε να αποφασίσουμε επιτέλους ότι η πληρωμή ασφαλιστικών εισφορών στα δημοσιογραφικά ταμεία –για να θύσουμε και κάτι που είναι πολιτικά ευαίσθητο– θα πρέπει να πληρώνεται από τους εργοδότες και τους εργαζομένους και όχι από τους συναλλασσόμενους πολίτες; Γιατί κάνουμε την «πάπια» σ' αυτό;

Δεύτερον, η πρόκληση της χρηματοδότησης. Η πρόκληση αυτή έχει να κάνει με τους πόρους που θα εισρέουν στο μέλλον από τους εργαζόμενους και σχετίζεται με το δημογραφικό, την απασχόληση, την αποταμίευση και τον ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας. Πόσοι θα είναι στο εργατικό δυναμικό τα επόμενα χρόνια;

Το δημογραφικό πρόβλημα –το ανέπτυξαν άλλοι συνάδελφοι– είναι τεράστιο, αλλά δεν έχει γίνει τίποτα, ώστε να διασυνδεθεί με το ασφαλιστικό. Δεν υπάρχει κανένα μέτρο για ουσιαστική στήριξη της οικογένειας, της εργαζόμενης μητέρας για αύξηση της γεννητικότητας. Αντίθετα οι μητέρες με ανήλικα παιδιά, χάνουν το δικαίωμα συνταξιοδότησης στο πενήντακστό έτος και πλέον θα συνταξιοδοτούνται στα πενήντα πέντε.

Ποια είναι η πολιτική σας για τη στήριξη της οικογένειας; Οι έξι μήνες αύξησης του συνολικού πλασματικού χρόνου για τρία παιδιά; Πόσοι θα απασχολούνται στην οικονομία τα επόμενα χρόνια;

Ποια είναι η πολιτική σας για την αύξηση και την τόνωση της απασχόλησης;

Σήμερα στους άνεργους ηλικίας από δεκαπέντε ετών και άνω σχεδόν το 66% είναι γυναίκες, ενώ σχεδόν το 17% είναι μεταξύ σαράντα πέντε και εξήντα τέσσερα έτη. Όχι μόνο δεν δίνονται κίνητρα για απασχόληση σ' αυτές τις ομάδες του πληθυσμού, αλλά ο φόβος για το ασφαλιστικό καθεστώς που θα διαμορφωθεί, έχει ήδη προσανατολίσει πολλούς εργαζόμενους σε πρόωρη σύνταξη. Πόσοι θα μπορούν να συνεισφέρουν κάτι παραπάνω σε ιδιωτικά συνταξιοδοτικά σχήματα; Ποιοι μπορούν να συνεισφέρουν, όταν το επίπεδο αποταμίευσης σήμερα στην Ελλάδα, είναι πάρα πολύ χαμηλό και δεν ξεπερνά το 10% ως ποσοστό του Α.Ε.Π. και η δανειακή επιβάρυνση ανέρχεται στο 45%;

Σ' άλλες χώρες, παραδείγματος χάρι στη Νέα Ζηλανδία, το κράτος μπορεί και δημιουργεί αποταμειωτικά προγράμματα, που ενισχύουν τα αποθέματα των ασφαλιστικών ταμείων. Γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι τέτοιο στη χώρα μας; Πώς να γίνει όμως κάτι τέτοιο, όταν τα περισσότερα νοικοκυριά σήμερα είναι υπερχρεωμένα και δεν λαμβάνεται κανένα μέτρο για τη στήριξη του εισοδήματος των εργαζομένων και την τόνωση της αποταμίευσης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Που είναι και ποια είναι η αναπτυξιακή σας πολιτική, που θα αναδιարθρωσίσει την πολιτική, θα μειώσει την κρίση ανταγωνιστικότητας, θα διευρύνει την απασχόληση, θα στηρίξει την εργασία, θα άρει τα αντικίνητρα που υπάρχουν;

Ποια είναι η πολιτική σας, που θα ενισχύσει την ανταποδοτι-

κή σχέση εισφορών-παροχών;

Ποια είναι η πολιτική σας, για αρμονική ένταξη των μεταναστών;

Τρίτον, η πρόκληση της ενίσχυσης του αναδιανεμητικού χαρακτήρα. Δυστυχώς όχι μόνο δεν υπάρχει στο νομοσχέδιο αυτό καμμία πρόνοια αναδιανομής και δικαιοσύνης, αλλά αντίθετα πλήττετε ακόμα περισσότερο τους εργαζόμενους. Εδώ είναι και η μεγάλη μας διαφορά τόσο στο παρελθόν, όσο και στην πρότασή μας για το ασφαλιστικό. Ποιος μπορεί να ξεχάσει το 1.000.000.000 ευρώ, που χάρισε η Κυβέρνηση στην ALPHA BANK; Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Πενήντα χρόνια παράταση για τις ρυθμίσεις για τις γυναίκες.

Τέταρτον, η πρόκληση της ορθολογικής διαχείρισης. Με τη εχέγγυα προχωράτε σε ενοποιήσεις ταμείων, όταν είναι νωπές οι μνήμες από την ιστορία των δομημένων ομολόγων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Κατσέλη, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Μήπως η παράταση του εργασιακού βίου, δεν γίνεται για κανένα άλλο λόγο –και προσέξτε το αυτό, κύριοι συνάδελφοι- αλλά είναι ένας τρόπος, για να καλυφθούν τα δημοσιονομικά ελλείμματα του κράτους που εσείς διογκώσατε; Τέλος, η πρόκληση της μεταρρύθμισης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ πολύ, έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Πρέπει να είμαστε συνεπείς στο δεκάλεπτο.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Το ασφαλιστικό έρχεται να επιβεβαιώσει την ανικανότητα της Κυβέρνησης να προχωρήσει σε ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις. Ένα μόνο είναι το χαρακτηριστικό της. Αποσπασματικές ρυθμίσεις σ' όλα τα θέματα, χωρίς προετοιμασία, χωρίς διάλογο, χωρίς σοβαρότητα. Πάντα όμως η ίδια επιλογή, να φορτώνονται ολοένα και περισσότερα βάρη στους ώμους των εργαζομένων και να ευνοούνται σκανδαλωδώς οι έχοντες και κατέχοντες. Γι' αυτό καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, γι' αυτό καταψηφίζουμε την ίδια την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ όλους τους συναδέλφους να τηρούν το δεκάλεπτο. Έχουν εγγραφεί εκατόν σαράντα έξι Βουλευτές για να μιλήσουν.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πολλές φορές την Κυβέρνηση και την αρμόδια Υπουργό να λέει ότι μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο, γίνεται μία μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Το πρώτο ερώτημα που υπάρχει, είναι πώς είναι δυνατόν, κυρία Υπουργέ, να μιλάτε για μία μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση, χωρίς αυτήν τη μεταρρύθμιση να τη συνοδεύουν οι απαραίτητες και σε βάθος χρόνου αναλογιστικές μελέτες. Αυτό που θα σας πω εγώ, είναι ότι με το νομοσχέδιο αυτό διαπράττετε ένα ανοσιούρηγμα. Θέλετε να συγχωνεύσετε εκατόν πενήντα πέντε ταμεία σε δεκατρία χωρίς μελέτες, χωρίς τον υπολογισμό του κόστους για το Ι.Κ.Α., χωρίς να έχετε τεκμηριώσει ότι τα νέα ταμεία τα οποία θα προκύψουν μέσα από τις συγχωνεύσεις θα είναι βιώσιμα ή όχι.

Επειδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα περισσότερα απ' αυτά τα ασφαλιστικά ταμεία είναι ταμεία υγείας, η Κυβέρνηση, δεν ρισκάρει μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο μόνο τις συντάξεις των ασφαλισμένων. Παίζει κυριολεκτικά και με την υγεία των Ελλήνων πολιτών. Είναι αδιανόητο και προκλητικό να θέλετε να συγχωνεύσετε δεκάδες ταμεία, χωρίς καν να τα ακούσετε και να συζητήσετε μαζί τους, χωρίς να λάβετε υπ' όψιν σας τις ιδιαιτερότητες και τις ιδιομορφίες που υπάρχουν, καταπατώντας και καταλύοντας συμφωνίες και νόμους, που έχουν ψηφιστεί οικουμενικά.

Είναι χαρακτηριστικά τα παραδείγματα της Δ.Ε.Η. και της Τράπεζας της Ελλάδος. Στη Δ.Ε.Η., όπως γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, είχαν ενσωματωθεί 11,8 δισεκατομμύρια ευρώ που αποτελούσαν κοινωνικό κεφάλαιο για τους εργαζόμενους και αυτά

θα τα χάσουν. Για την Τράπεζα της Ελλάδος, υπήρχε μία πολύ συγκεκριμένη συμφωνία, την οποία επικαλεσθήκατε και με τους πρόσφατους νόμους που ψηφίσατε όπως το ν. 3371/2005. Είναι προκλητικό και αδιανόητο να οδηγείτε υγιέστατα ταμεία σε αδιέξοδο και αύριο στη χρεοκοπία και αναφέρομαι στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και σε μία σειρά από άλλα ταμεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεταρρύθμιση δεν νοείται χωρίς επαρκή χρηματοδότηση. Γιατί το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, δεν είναι πρόβλημα υψηλών και μη ανταποδοτικών παροχών. Είναι κυρίως πρόβλημα χρηματοδότησης.

Κι εσείς, κυρία Υπουργέ, όχι μόνο δεν διασφαλίσατε τη χρηματοδότηση είτε μέσα από αυτό το νομοσχέδιο είτε τα προηγούμενα χρόνια, αλλά τη μειώσατε δραστηκά. Το χρέος του κράτους στα ασφαλιστικά ταμεία, αυξήθηκε την τετραετία που πέρασε από 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ σε 8.000.000.000 ευρώ. Η εισφοροδιαφυγή από 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ έφτασε το 2007 τα 6.000.000.000 ευρώ.

Χάρισατε από την άλλη πλευρά μέσα από τους νόμους που κατέλυσαν κυριολεκτικά τα ασφαλιστικά ταμεία των τραπεζοϋπαλλήλων, 5.000.000.000 ευρώ στις κατά τα άλλα αναξιοπαθούσες τράπεζες, σε βάρος του Ι.Κ.Α. και του κρατικού προϋπολογισμού. Πάνω από 300.000.000 ευρώ, ήταν αυτά που έχασαν τα ασφαλιστικά ταμεία μέσα από τη διαχείριση των δομημένων ομολόγων, που εσείς κάνατε. Ένα σκάνδαλο που κουκουλώθηκε, όπως τόσα άλλα.

Και τέλος, το ένα τέταρτο του οικονομικά ενεργού πληθυσμού, πάνω από ένα εκατομμύριο εργαζόμενοι, Έλληνες και οικονομικοί μετανάστες, είναι ανασφάλιστοι. Και λέτε μετά ότι έχουν ανατραπεί οι όροι εν ενεργεία και συνταξιούχων και πάει λέγοντας. Τι κάνατε, αλήθεια, κυρία Υπουργέ, για να ασφαλίσετε τους εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες, που δήλωσαν επώνυμα –και τα στοιχεία τους τα έχει η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία- ότι είναι ανασφάλιστοι;

Και έρχεστε τώρα να μας πείτε ότι μέσα από αυτό το νομοσχέδιο θέλετε, λέει, να σώσετε το ασφαλιστικό σύστημα. Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ξέρετε ποιο θα είναι το όφελος αυτού του νομοσχεδίου, όχι τώρα, αλλά το 2020, όταν θα ολοκληρωθεί η «μεταρρύθμιση»; Θα είναι 500.000.000 ευρώ το χρόνο, 280.000.000 ευρώ περίπου από την κύρια σύνταξη και 200.000.000 ευρώ από την επικουρική, όταν θα έχουν ολοκληρωθεί όλες οι αλλαγές, τις οποίες θέλετε να κάνετε, αλλαγές οι οποίες περικλύπτουν δικαιώματα και συρρικνώνουν την έννοια και το περιεχόμενο αυτής καθ' αυτής της κοινωνικής ασφάλισης.

Εάν, κυρία Υπουργέ, θέλατε να σώσετε το ασφαλιστικό σύστημα, δεν είχατε παρά να αλλάξετε τον τρόπο βεβαίωσης και είσπραξης κατ' αρχάς των εισφορών. Προτάθηκε ήδη το ΚΕ.Π.Υ.Ο. σαν ένας φερέγγυος μηχανισμός γι' αυτό. Θα αξιοποιούσατε τα σύγχρονα χρηματοοικονομικά εργαλεία σ' ό,τι αφορά τη διαχείριση, τη σωστή και ενιαία διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων. Και γνωρίζετε πολύ καλά ότι τα ασφαλιστικά ταμεία μόνο για ένα χρόνο 700.000.000 ευρώ χάνουν από τη μη σωστή διαχείριση των αποθεματικών τους. Θα πλήρωνε το κράτος τις υποχρεώσεις του, που δεν τις πληρώνει, και τέλος, θα προχωρούσατε στην ασφάλιση των ανασφάλιστων.

Όλα τα άλλα είναι εκ του πονηρού, είναι ανυπόστατα, και τα περί «ρετιρέ» που ακούσαμε και οι ισχυρισμοί. Είναι στόχτη στα μάτια της κοινωνίας, για να δικαιολογήσετε την επιδρομή, κυριολεκτικά, που επιχειρείτε. Και είναι επιδρομή σε βάρος, κατ' αρχάς, των επικουρικών συντάξεων, οι οποίες μειώνονται, ό,τι και αν λέτε, μέχρι 45%. Είναι επιδρομή σε βάρος των μητέρων με ανήλικα παιδιά, τα όρια ηλικίας των οποίων αυξάνονται από δύο μέχρι και πέντε χρόνια. Είναι επιδρομή σε βάρος των ασφαλισμένων στα βαριά και ανθυγιεινά, για τους οποίους κατ' αρχήν αυξάνετε τα όρια ηλικίας και μετά σε δεύτερη φάση τους περιμένει ο αποχαρκτηρισμός. Και είναι επιδρομή και σε βάρος των ήδη συνταξιούχων.

Γι' αυτό εγώ το νομοσχέδιο, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι χειρότερο και από τα νομοσχέδια της περιόδου 1990-1993. Γιατί για πρώτη φορά θα την πληρώσουν και οι

συνταξιούχοι. Για τους συνταξιούχους εκείνους, των οποίων η επικουρική σύνταξη υπερβαίνει το 20%, αυτή θα παγώσει, θα μείνει παγωμένη σε κουτάκι, μέχρις ότου τη φτάσουν εκείνοι οι οποίοι θα βγουν με 20%. Αυτή είναι η αλήθεια, όσο και να θέλετε να ρίξετε στάχτη στα μάτια μας και στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Και εγώ σας ερωτώ: όλοι αυτοί στους οποίους αναφέρθηκα, είναι προνομιούχοι και θέλετε να τους περικόψετε τις συντάξεις και να αυξήσετε τα όρια ηλικίας; Στην κατ' άρθρον συζήτηση, θα αναφέρουμε πολλά παραδείγματα.

Πρέπει να καταλάβετε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι οι αγώνες των εργαζόμενων δεν σταματούν, όπως επιχειρείτε, ούτε με δικαστικές αποφάσεις, ούτε με τη βία των Μ.Α.Τ..

Κυρίες Υπουργέ, μη νομίζετε ότι ξεφλήσατε, εάν θα ψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο. Σας περιμένει ο δεύτερος γύρος, ο οποίος θα είναι πιο σκληρός και πιο επώδυνος και δεν θα είναι δεύτερος γύρος μόνο μέσα από τα δικαστήρια, θα είναι δεύτερος γύρος, που θα αφορά την υλοποίηση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Και να γνωρίζετε ένα πράγμα: Όποτε και να γίνουν οι εκλογές, αυτό το νομοσχέδιο θα το πληρώσετε ακριβά, γιατί ούτε οι εργαζόμενοι ούτε οι ασφαλισμένοι θα σας ξεχάσουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά.

Το λόγο έχει ο κ. Μπεκίρης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μόνιμη στάση της Αντιπολίτευσης σε οποιαδήποτε προσπάθεια της Κυβέρνησης είναι η άρνηση. Το «μην», το «δεν», το «όχι», το «ναι μεν, αλλά» δυστυχώς ακούγεται από όλες τις πτέρυγες της Αντιπολίτευσης και ακούγεται περισσότερο τον τελευταίο καιρό, που η Κυβέρνηση με συνέπεια, όπως άλλωστε είχε δηλώσει και προεκλογικά, εισήγαγε αρχικά σε δημόσια διαβούλευση και τώρα φέρνει προς συζήτηση στη Βουλή, το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό.

Και στις εκλογές του 2004 και στις εκλογές του 2007, ο ελληνικός λαός μας έδωσε μία σαφή και ξεκάθαρη εντολή να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα, τα λάθη του χθες. Πιστοί σ' αυτήν την εντολή, πιστοί στις αρχές και στο πρόγραμμά μας, κάνουμε πράξη αυτό που πολλές κυβερνήσεις στο παρελθόν εξήγγειλαν, αλλά μόνο η σημερινή Κυβέρνηση Καραμανλή έχει το θάρρος να πραγματοποιήσει: Να ενοποιήσει ταμεία, να περιορίσει στο ελάχιστο δυνατό τη σπατάλη του δημοσίου χρήματος, των κόπων των φορολογουμένων πολιτών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαι τριάντα επτά ετών και δεν ξέρω ακόμη πόσα χρόνια θα μου δώσει ο Θεός, αλλά σε καμμία περίπτωση, εμένα και τους νέους ανθρώπους που κάθε μέρα συναναστρέφομαι, τη γενιά των 700 ευρώ, με τους χαμηλούς μισθούς, με την ανεργία, με την ανασφάλεια, δεν μας απασχολεί η σύνταξη, αλλά η εργασία, η απασχόληση. Δεν μας ενδιαφέρει να πιάσουμε καρέκλες σε καφεενία, αλλά η εργασία, η δημιουργία, η προσφορά, το μέλλον. Δεν μας ενδιαφέρει πότε θα πάρουμε τη σύνταξη, αλλά να εργαστούμε στη ζωή μας και η σύνταξή μας, όταν θα έρθει το πλήρωμα του χρόνου, να είναι εκεί, να είναι κατοχυρωμένη. Αυτό είναι το χρέος μας ως υπεύθυνα πολιτικά πρόσωπα, να διασφαλίσουμε, να κατοχυρώσουμε τις συντάξεις και αυτό κάνουμε σήμερα ως υπεύθυνη Κυβέρνηση.

Μας ζητάτε να διαχειριστούμε ένα παρελθόν γεμάτο λάθη, παραλείψεις, ανισότητες, διακρίσεις, γραφειοκρατία, γεμάτο αρπαγές από υγιή ταμεία. Εμείς σας απαντούμε, πως να μεν σεβόμαστε το παρελθόν, αλλά απορρίπτουμε όλα εκείνα τα εγκληματικά λάθη, που μας οδήγησαν στη σημερινή τραγική κατάσταση. Εργαζόμαστε σήμερα, για να έχει αυτός ο τόπος και ο λαός, μέλλον.

Μας ζητάτε να κοροϊδέψουμε τους Έλληνες πολίτες, ότι τάχα όλα όσα παραλάβαμε ήσαν τέλεια και δεν επιδέχονται αλλαγών. Μα δεν έχετε καταλάβει ακόμη ότι σας απέρριψαν, γιατί λέγατε ψέματα; Δεν έχετε ακόμη καταλάβει ότι είναι καλύτερα να λες

την αλήθεια, τη σκληρή πολλές φορές αλήθεια, από το να περιγράφεις μία εικονική πραγματικότητα; Οι ψευδαισθήσεις, που για αρκετά χρόνια δημιουργήσατε, ναυάγησαν.

Προφανώς είστε ικανοποιημένοι με τα ρετιρέ, αφού εσείς τα δημιουργήσατε, προφανώς είστε ικανοποιημένοι με το λαϊκισμό, την απραξία και το μηδενισμό, αφού εσείς ήσασταν που το 1992 λέγατε ότι θα καταργούσατε το «νόμο Σιούφα» και έτσι και σήμερα, επαναλαμβάνετε με την ίδια ευκολία, προχειρότητα, ανευθυνότητα. Προφανώς είστε ικανοποιημένοι, γιατί για άλλη μία φορά αρνείστε τον ουσιαστικό και πραγματικό διάλογο. Εσείς που υποστηρίζατε, όταν ήσασταν κυβέρνηση ότι το ασφαλιστικό δεν αντιμετωπίζει προβλήματα, τα ανακαλύψατε όλα, αφού η Νέα Δημοκρατία έγινε Κυβέρνηση. Όταν σας καλέσαμε για διάλογο, το αρνηθήκατε, γιατί προφανώς δεν έχετε θέσεις.

Την προηγούμενη τετραετία μας κατηγορούσατε ότι δεν αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα, ότι το μεταθέτουμε στο μέλλον, ότι δεν ανοίγουμε τα καυτά θέματα, ότι κάνουμε απλή διαχείριση. Σήμερα, απέναντι στη δική μας δράση, αντιπαράσαστε τη δική σας αδράνεια, απέναντι στη δική μας υπευθυνότητα, τη γνωστή σας ανευθυνότητα, απέναντι στις δικές μας συγκεκριμένες προτάσεις, εκθέσεις ιδεών, όπως ακούμε. Έχετε μόνο γενικόλογες αναφορές, χωρίς προσανατολισμό, χωρίς να μπορείτε να στηρίξετε με επιχειρήματα τις υποτιθέμενες προτάσεις σας. Όμως, πώς θα μπορούσε να γίνει και διαφορετικά;

Δυστυχώς η πολιτική σας, κατευθύνεται από τα ποσοστά των δημοσκοπήσεων. Το περίεργο, βέβαια, είναι ότι, ενώ βρίσκεστε σε μία ελεύθερη πτώση, εξακολουθείτε να λαϊκίζετε, ελπίζοντας σε πρόσκαιρα οφέλη. Η πολιτική δεν χαράσσεται ακολουθώντας δημοσκοπήσεις, η πολιτική πρέπει να είναι αυτή η οποία χαράσσει το μέλλον του τόπου και να μην παρασύρεται από τις φωνές των συμφερόντων των λίγων. Η πολιτική υπάρχει, για να εξυπηρετεί τους πολλούς. Και εμείς αυτό ακριβώς πράττουμε μ' αυτό το νομοσχέδιο.

Εάν θα μπορούσατε να μας ασκήσετε κριτική σε κάτι και μάλιστα έντονη, θα ήταν γιατί δεν προχωρούμε τις αλλαγές ακόμα πιο βαθιά, ακόμα πιο άμεσα, να δώσουμε το δικαίωμα στην εργασία και πέραν των συνταξιοδοτικών ορίων, που είναι σήμερα αδιαπραγμάτευτα. Να μην κοιμίζουμε τους πολίτες με τη φαντασίωση της σύνταξης, αλλά να τους δίνουμε το όνειρο της ζωής, της εργασίας, της προσφοράς. Να προχωρήσουμε άμεσα σε λιγότερα ταμεία, μετρημένα στα δάχτυλα του ενός χεριού, γιατί και αυτό κάποια στιγμή θα γίνει, έστω και αν τώρα το αποστρεφόμαστε. Να μας ζητούσατε βαθύτερες τομές και ρήξεις και να στηρίζατε την πολιτική, που αποσκοπεί στη δικαίωση των κόπων της ζωής των πολιτών.

Αντίθετα, χαϊδεύετε αυτιά διότι προσδοκάτε ψήφους. Λυπάμαι, αλλά αυτή δεν είναι τακτική ενός κόμματος που, τουλάχιστον, θέλει να αυτοαποκαλείται κόμμα εξουσίας. Δεν μας ενδιαφέρουν τα εσωκομματικά σας αλλά να ξέρετε ότι αυτές τις παλινωδίες και τις αστοχίες πληρώνετε. Ο ελληνικός λαός απαιτεί από τις πολιτικές δυνάμεις συνεννόηση και συναίνεση για τα μεγάλα προβλήματα του τόπου και εσείς δεν το τολμάτε.

Ποιος σας έδωσε το δικαίωμα, χάριν του λαϊκισμού και τις ισοπέδωσης που σας διακρίνει, να υποθηκεύσετε το μέλλον των πολιτών; Ποιος σας έδωσε το δικαίωμα να κοροϊδέετε τις Ελληνίδες και τους Έλληνες, έχοντας ως προγραμματικό σας λόγο και μοναδική σας πρόταση, την άρνηση και την ισοπέδωση; Εκτός από την απόσυρση του νομοσχεδίου, που ακούμε τόση ώρα, έχετε κάποια άλλη συγκεκριμένη πρόταση; Γιατί δεν την ακούσαμε. Μήπως η προγραμματική σας αντιπολίτευση, θυσιάστηκε και αυτή προς χάριν των δημοσκοπήσεων; Πιστεύετε ότι το να εκφέρετε πολιτικό λόγο ως κόμμα διαμαρτυρίας, θα σας βοηθήσει μακροπρόθεσμα; Αυτή είναι η υπεύθυνη θέση ενός κόμματος, που επιθυμεί να κυβερνήσει τον τόπο;

Θα έπρεπε, τουλάχιστον, να έχετε το πολιτικό θάρρος να συμφωνήσετε με διατάξεις, που υποτίθεται ότι και εσείς έχετε προτείνει, όπως το Ταμείο Αλληλεγγύης των Επόμενων Γενιών ή την ενοποίηση των ταμείων. Αλλά δυστυχώς, θυσιάζετε, στο βωμό του υποτιθέμενου άμεσου κέρδους, την υποτιθέμενη συνέπιά σας, γι' αυτά που λέτε και τελικά δεν κάνετε.

Ήμουν από εκείνους, που δημόσια υποστήριζα ότι δεν θα έπρεπε να ανοίξει το ασφαλιστικό, εάν δεν υπήρχε προηγουμένως συμφωνία κορυφής, τουλάχιστον, των δύο μεγάλων κομμάτων για άμεσες και δραστικές αλλαγές. Δηλώνω τώρα δημόσια, πως έκανα λάθος, όχι στη σκέψη βέβαια και στην πρόθεση, αλλά στην πράξη.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, δυστυχώς δεν αποτύχατε μόνο ως κυβέρνηση του χθες. Κατορθώνετε να αποτυγχάνετε καθημερινά και ως Αντιπολίτευση του σήμερα και του αύριο, διαψεύδοντας τις όποιες προσδοκίες μέρους του ελληνικού λαού, που πίστευε ότι αλλάξατε. Δυστυχώς για την Ελλάδα, για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες, δεν έχετε αλλάξει καθόλου. Ο αυτοσκοπός της εξουσίας που χάσατε, σας έχει παρασύρει σ' έναν κατήφορο, χωρίς επιστροφή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με λυπεί πολύ το γεγονός, που σ' ένα τόσο μεγάλης σημασίας νομοσχέδιο, υπάρχουν μέλη του Κοινοβουλίου με σημαίνουσες θέσεις και αντίστοιχες διαθέσεις, που κρύβονται είτε πίσω από το δάχτυλό τους είτε λαϊκίζουν, γιατί απλά τους απασχολεί το προσωπικό τους μέλλον. Το μέλλον όμως των πολιτικών προσώπων, δεν απασχολεί την κοινωνία και αυτή τους η στάση, δεν αποκαλείται πολιτική αλλά παρωδία και κοροϊδία.

Η ηλικία, αλλά και η αντίληψη που έχω για την σύγχρονη πολιτική, μου επιτρέπει να μη με απασχολεί και να μη με ενδιαφέρει το πολιτικό κόστος αλλά το πώς μπορώ να συμβάλω, με τις όποιες δυνάμεις και δυνατότητές μου, στο παρόν και στο μέλλον της χώρας μας. Θέλω να είμαι απόλυτα ειλικρινής στη Βουλή και δι' υμών στους πολίτες. Θα ήθελα ακόμα πιο δραστικά, πιο άμεσα μέτρα, όπως αυτά που σας περιέγραφα νωρίτερα, γιατί πιστεύω πως όσο μεγαλύτερη είναι η σύγκρουση, με λανθασμένες νοοτροπίες και πρακτικές, τόσο καλύτερα και μακροβιότερα θα είναι τα αποτελέσματα της πολιτικής.

Στηρίζω, λοιπόν, το νομοσχέδιο γιατί λέει αλήθειες. Στηρίζω το νομοσχέδιο, γιατί βάζει τάξη στο χάος και στη γραφειοκρατία. Στηρίζω το νομοσχέδιο, γιατί είναι απέναντι σε προνομιακές και αλαζονικές συμπεριφορές. Στηρίζω το νομοσχέδιο, γιατί στοχεύει στην ισότητα και στον περιορισμό της σπατάλης. Στηρίζω το νομοσχέδιο, γιατί είναι η μόνη σοβαρή, αξιόπιστη και με προοπτική λύση ενός προβλήματος, που κληρονομήσαμε από εσάς και τώρα καλούμαστε να επιλύσουμε. Στηρίζω το νομοσχέδιο, όχι απλά γιατί είμαι Βουλευτής της Συμπολίτευσης αλλά γιατί πιστεύω βαθιά στη μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης Καραμανλή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Νασιώκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κύριε Παπουτή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρατηρώ τόση ώρα ότι το χρονομέτρώ σας γράφει οκτώ λεπτά. Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι ο χρόνος για τους συναδέλφους είναι δέκα λεπτά και όχι οκτώ λεπτά. Ο κ. Μπεκίρης μπορεί να μην είχε άλλα να μας πει, αλλά ο κ. Νασιώκας και οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα χρειαστούν τα δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ δεν ήμουν στην αρχή, κύριε Παπουτή. Όμως, πάντα ήταν τα οκτώ λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, είναι δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έστω και αν αποφασίσατε να κάνουμε μια άλλη συμφωνία. Να υπάρχει ένα περιθώριο πάνω από τα οκτώ λεπτά. Αλλά τώρα, για να τα λέμε και ξεκάθαρα, όταν πάμε στα δέκα λεπτά, πάτε στα δώδεκα λεπτά. Πέρα απ' αυτό, καταβάλλεται από το Προεδρείο μια προσπάθεια αν όχι να μιλήσουν όλοι, τουλάχιστον να μιλήσουν οι περισσότεροι. Και αυτοί που είναι στον κατάλογο πίσω, δεν είναι εδώ, να θέσω θέμα στο Σώμα. Κανονικά θα έπρεπε να τεθεί στο Σώμα η απόφαση. Όμως, οι άλλοι που είναι πίσω στον κατάλογο δεν είναι εδώ για να αποφασίσουμε. Να πάμε στα οκτώ

λεπτά κι όποιος θέλει μπορεί να πάει και στα δέκα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Έγινε ολόκληρη συζήτηση. Παρακαλώ, να ισχύσουν τα δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καλώς. Απλά, όμως, θα στερησете τη δυνατότητα σε δεκάδες συναδέλφους να μιλήσουν. Εγώ πίστευα ότι θα ήταν καλύτερο να μιλήσουν όλοι από οκτώ ή επτά λεπτά, παρά μερικοί δέκα λεπτά και άλλοι καθόλου. Θέλετε δέκα λεπτά; Δέκα. Ξέρετε ότι ο χρόνος των συνεδριάσεων είναι περιορισμένος. Απλά δεν έχουν τη δυνατότητα και μάλιστα περισσότεροι από το δικό σας κόμμα που είναι εγγεγραμμένοι, να μιλήσουν.

Πάμε στα δέκα, αλλά στα δέκα σταματάμε. Δεν χτυπά το κουδούνι για δεύτερη φορά. Θέλετε έτσι; Έτσι.

Ορίστε, κύριε Νασιώκα, έχετε το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο αγαπητός συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, που μόλις κατέβηκε από το Βήμα αφιέρωσε το 90% του χρόνου του για να επιτεθεί στην Αντιπολίτευση και μόνο ένα λεπτό για να υπερασπιστεί ένα νομοσχέδιο μεγάλης σημασίας για τους πολίτες, ένα νομοσχέδιο που επηρεάζει τη ζωή, τη δυσχεραίνει δυστυχώς, την επιδεινώνει σε εκατομμύρια ασφαλισμένους συμπολίτες μας, εργαζόμενους σήμερα. Βεβαίως, επιτέθηκε και εναντίον του ΠΑ.ΣΟ.Κ., λέγοντας ότι δεν έχει θέση, αλλά μόνο άρνηση.

Εμείς λέμε: Η θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όχι απλά δεν είναι άρνηση, αλλά είναι μια εκκωφαντική γραπτή πρόταση-δέσμευση, αλλά είναι σε άλλη κατεύθυνση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απ' αυτή που η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει.

Να καταρρίψουμε και δυο μύθους, που όλο αναπαράγονται εδώ στο Βήμα. Ο ένας είναι: «Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είπε ότι θα καταργήσει το νόμο Σιούφα και δεν το έκανε». Μα, το έκανε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τουλάχιστον στα 9/10. Αν δεν το έκανε, αυτές οι πενιχρές συντάξεις θα ήταν 30% και 40% λιγότερες τώρα. Αυτοί δε που προσελήφθησαν στην εργασία μετά το 1993 θα έπαιρναν σύνταξη μόνο στα εξήντα πέντε χρόνια και πάνω.

Ο δεύτερος μύθος: «Ο νόμος Ρέππα είναι και αυτός αντιστασιατικός». Ο νόμος Ρέππα είναι νόμος προόδου, χρειάζεται, όμως, συνολική στήριξη και υλοποίηση. Να σας πω μόνο ένα θετικό που το καταστρατηγείτε τώρα και το αλλάζετε. Καθιέρωση σύνταξης στα τριάντα επτά χρόνια εργασίας ανεξαρτήτου ορίου ηλικίας. Τώρα το αλλάζετε και αυτό και λέτε ότι ο προηγούμενος νόμος ήταν αντιεργατικός.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό το σημαντικό θέμα –μας παρακολουθούν οι πολίτες και ας είναι περασμένη η ώρα– το θέμα της αλληλεγγύης των γενεών που σήμερα συζητάμε, αλλά και για το αύριο και το μεθαύριο, για τα δικά μας τα παιδιά, χρειάζεται να συμφωνήσουμε σε πέντε πράγματα. Και εδώ είναι η δική μας πρόταση.

Το ασφαλιστικό, το συνταξιοδοτικό θέμα δεν είναι θέμα παροχών. Δεν είναι θέμα να κόψουμε κι άλλο απ' αυτό που δεν δίνουμε σ' αυτούς που έπρεπε να δώσουμε. Είναι θέμα πολύ μεγάλων εσόδων, πολύ σημαντικών, που μπορούμε να τα βρούμε, γιατί υπάρχουν.

Το δεύτερο είναι ότι μπορεί και πρέπει να συνδεθεί με μια άλλη οικονομική πολιτική, μ' ένα άλλο φορολογικό σύστημα που θα στηρίζει την κοινωνική ασφάλιση. Βεβαίως, συνδέεται απόλυτα με την οικοδόμηση και τη στήριξη του κοινωνικού κράτους, του Ε.Σ.Υ., της πρόνοιας, της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, του δημόσιου σχολείου σε όλες τις βαθμίδες και του ολοήμερου σχολείου. Έχει να κάνει, φυσικά, με τη μηχανοργάνωση και τη διοικητική του μεταρρύθμιση, αλλά με κοινούς κανόνες λειτουργίας, με έλεγχο, με συζήτηση, με συναίνεση και βεβαίως, με το βασικό, που είναι και η μεγάλη τομή, με διαχωρισμό, κύριε Υπουργέ, των προνοιακών παροχών από τις άλλες ανταποδοτικές παροχές. Αυτή θα ήταν μια σημαντική προσπάθεια που χρειάζεται συνέχεια το ασφαλιστικό μας σύστημα. Χρειάζεται αλλαγές.

Να μην ακούμε αυτά που πολλές φορές λέγονται –ευτυχώς δεν ελέγχθησαν από εσάς, κυρία Υπουργέ, αλλά τα ακούσαμε από πρώην Υπουργό της Κυβέρνησής σας στον Τύπο– ότι λύνουμε το ασφαλιστικό. Αλλαγές κάνουμε στο ασφαλιστικό.

Στήριξη στην κοινωνική ασφάλιση κάνουμε. Προοπτική δίνουμε. Είναι κανένας που νομίζει ότι μπορεί να πάρει αποφάσεις και θα είναι λύση στο διηνεκές του ασφαλιστικού; Όποιος το λέει, θα είναι εκτός τόπου και χρόνου, κοροϊδεύει τους πολίτες και λαϊκίζει.

Η δική σας, δυστυχώς, κεντρική στρατηγική, κυρία Υπουργέ, δεν είναι να ικανοποιηθούν οι πραγματικές ανάγκες των ασφαλισμένων. Είναι για να ικανοποιηθούν ανάγκες χρηματοδότησης του κρατικού προϋπολογισμού, να μειωθούν τα ελλείμματα, να προσαρμοστούν οι στόχοι της κοινωνικής ασφάλισης, οι οικονομικοί στόχοι με το Σύμφωνο Σταθερότητας, ούτως ώστε να πετύχετε και το στόχο, να το παρουσιάσετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2010 στο 1,8%. Άρα, το σχέδιο νόμου για την ασφάλιση αποτελεί παρέμβαση εισπρακτικού χαρακτήρα εις βάρος των πολλών, όπως θα σας πω σε λίγο, και συμβάλλει βραχυπρόθεσμα μεν σε μείωση ονομαστικών οικονομικών ελλειμμάτων –ενώ σε επίπεδο εκτίμησης μόνο και όχι πραγματικών, γιατί μεταφέρονται από τον κρατικό προϋπολογισμό στην κοινωνική ασφάλιση- αλλά, κυρίως, δημιουργεί μακροπρόθεσμα ή μεσοπρόθεσμα τραγική αύξηση των κοινωνικοασφαλιστικών ελλειμμάτων. Υπό την άποψη αυτή δημιουργούνται συνθήκες αποκαθήςλωσης του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και μάλιστα αυτή η αποκαθήςλωση έχει, δυστυχώς, στοιχεία κατεδάφισης.

Τι κάνετε ακριβώς; Αναίρουνται όλες οι δεσμεύσεις του κυρίου Πρωθυπουργού. Η αξιοπιστία της πολιτικής και των πολιτικών σε μία περίοδο τέτοιας κρίσης του πολιτικού συστήματος πού πάει, ποιος την αναλαμβάνει; Λόγια, λόγια, λόγια και πράξεις τίποτα;

Δεύτερον, θίγεται τους πολλούς του ιδιωτικού τομέα, αυτούς που έχουν ανασφάλεια στη δουλειά, που έχουν μισθούς πείνας, κυρίως τις γυναίκες, τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α.. Αυτούς θίγεται. Δεν θίγεται αυτά που εσείς λέτε «ρετιρέ». Και σ' αυτά προσπαθείτε να βάλετε στο χέρι τα αποθεματικά τους. Άρα, δημιουργείτε τεράστια προβλήματα σ' αυτούς που έχουν μεγάλη ανάγκη.

Τρίτον, τι κάνετε; Υποχρεωτική ενοποίηση χωρίς κανένα διάλογο, χωρίς καμμία συναίνεση. Και σ' αυτήν την ενοποίηση τι κάνετε; Τα αποθεματικά προσπαθείτε να τα κατανείμετε κατά το δοκούν ή κατά τας ανάγκες σας, κατά τας ανάγκες του συστήματος, στα χρηματοοικονομικά του σήμερα, του αύριο, των αμέσων χρόνων από τότε που θα αρχίσει να ισχύει. Και βεβαίως, εξομοιώνετε τις παροχές προς τα κάτω. Θα αντιμετωπίσετε τεράστιο πρόβλημα και δικαστικό. Τα ακούσατε και εδώ, αλλά αυτό είναι άλλο πράγμα. Λέτε όμως, ότι θα βελτιώσετε τα λειτουργικά και μάλιστα κατά 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, όταν όλα τα λειτουργικά έξοδα του υπάρχοντος συστήματος είναι 1.000.000.000 ευρώ. Μα, πώς θα γίνει αυτό; Έχουμε κανένα θάμνο, που μπορούμε το 1.000.000.000 που ξοδεύουμε να το μειώσουμε κατά 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ; Δηλαδή, με μείον 500.000.000, με μείον μισό δισεκατομμύριο θα λειτουργούν από εδώ και πέρα;

Η πρόωρη συνταξιοδότηση στην ουσία γίνεται απαγορευτική. Αυτό είναι το μεγάλο θέμα, κυρία Υπουργέ, και ας το αρνηθήκατε στην επιτροπή. Σας καταθέσαμε κάποιες υποθέσεις εργασίας, κάποιες επιστημονικές εργασίες που είδαν το φως της δημοσιότητας σε πρωτοσέλιδα. Έχουμε δραματική μείωση μέχρι και 60% ή πάνω από 60% στην επικουρική σύνταξη, αλλά και μέχρι 20%-25% στις συνολικές αποδοχές των συνταξιούχων. Τα όρια ηλικίας αυξάνονται στους νέους εργαζόμενους αρκετά, στις γυναίκες, στα βαρέα εισοδήματα, σ' όλους αυτούς και ίσως και σε πολλούς άλλους.

Η χρηματοδότηση πλήττει κυρίως τους εργαζόμενους, γιατί αυξάνεται ο Φ.Π.Α.. Είναι προ των πυλών. Και βεβαίως, επηρεάζεται απολύτως η φαρμακευτική τους περίθαλψη μ' αυτό που κάνετε σταδιακά. Θα αφήσουμε πάρα πολλούς ανθρώπους χωρίς να μπορούν να ασφαλιστούν, γιατί δεν θα μπορούν να βρουν τα έσοδα των σαραντά ή πενήντα, που είναι σήμερα, μέχρι να γίνουν ογδόντα ή εκατό το χρόνο και θα είναι ιατροφαρμακευτικός αυτοί, η οικογένειά τους, τα παιδιά τους ακάλυπτοι.

Λέτε λόγια κι από το Βήμα και στο νομοσχέδιο και στην επιτροπή, μιλάνε όμως πιο δυνατά τα έργα σας, τα δικά σας έργα της τετραετίας. Και ας λέτε, τότε προλάβαμε εμείς σε τέσσερα χρόνια και απορρυθμίσαμε την κοινωνική ασφάλιση; Δυστυχώς προλάβατε, κυρία Υπουργέ, γιατί παραλάβατε ένα Ι.Κ.Α. πλεονασματικό, γιατί παραλάβατε χρέος του κράτους προς την κοινωνική ασφάλιση 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ και τώρα ξεπερνάει τα 8.000.000.000 ευρώ, γιατί κάνατε όλα αυτά με τις εντάξεις των επικουρικών στο Ι.Κ.Α. με τον τρόπο που το κάνατε, γιατί κυρίως λειτουργήσατε ρουσφετολογικά σε πάρα πολλά θέματα. Θα τα πούμε στα άρθρα.

Εκείνο όμως που είναι τραγικό, κυρία Υπουργέ, είναι ότι εκτινάξατε τον κλάδο υγείας των ταμείων σε τέτοιο σημείο που πλέον είναι επικίνδυνο για τη βιωσιμότητά τους. Οι φαρμακευτικές δαπάνες των ταμείων, του Ι.Κ.Α. –τέσσερα χρόνια συμπληρώσατε και μπήκατε στο πέμπτο τέσσερις Υπουργοί στην Απασχόληση και δύο Υπουργοί Υγείας- διπλασιάστηκαν. Το καταλάβατε; Σε τέσσερα χρόνια διπλασιάσατε. Στην άλλη τετραετία τι θα κάνετε; Θα τις οκταπλασιάσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας, κύριε Νασιώκα.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Είναι τραγικό. Διπλασιάστηκαν οι φαρμακευτικές δαπάνες. Ποιος τα εισέπραξε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ούτε λεπτό παραπάνω, κύριε Νασιώκα. Τελειώσατε.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Ποιος κέρδισε; Τα ταμεία πλήρωσαν, οι άνθρωποι πλήρωσαν. Ποιος κέρδισε από τις φαρμακευτικές δαπάνες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κύριος Σκουλάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Τα συγχαρητήρια μου στο συνάδελφο κ. Μπεκίρη ο οποίος έφυγε, για το δυναμισμό της ομιλίας του. Όμως τελικά φωνάζει αυτός που δεν έχει επιχειρήματα γιατί επί οκτώ λεπτά μας μίλησε αλλά δεν είπε τίποτα για το νομοσχέδιο. Μάλλον δεν πρόλαβε να το διαβάσει γιατί διακόσιες είκοσι σελίδες δεν είναι δυνατόν να τις μελετήσεις σε δύο ημέρες στην επιτροπή και σε ένα Σαββατοκύριακο.

Συζητάμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης «Διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση...» που θα μπορούσε να είναι όντως μεταρρύθμιση και θα μπορούσε να είναι ένα σημαντικό νομοσχέδιο. Όμως δυστυχώς για μια ακόμη φορά συζητάμε ένα νομοσχέδιο κατάφωρα άδικο, ένα νομοσχέδιο εναντίον των δικαιωμάτων των εργαζομένων, ένα νομοσχέδιο ταξικό, ένα νομοσχέδιο νεοφιλελεύθερο.

Στο διάγγελμά του ο Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής την ημέρα που κατατέθηκε το σχέδιο νόμου στη Βουλή είπε ότι οι μεταρρυθμίσεις που προωθούνται αποφασίστηκαν μετά από εκτεταμένο διάλογο με τους κοινωνικούς φορείς και ότι εξυπνίζουν το ασφαλιστικό σύστημα, διασφαλίζουν τη μακροχρόνια βιωσιμότητά του, είναι ήπιες και μετριοπαθείς και κοινωνικά δίκαιες. Τόσα ψέματα σε πέντε γραμμές. Διάλογος με τους κοινωνικούς φορείς σημαίνει ανταλλαγή τεκμηριωμένων θέσεων και απόψεων. Δεν έγινε κανένας τέτοιος διάλογος όπως καταγγέλλθηκε στην επιτροπή. Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής έγγραφο του Πανελλήνιου Συλλόγου Συνταξιούχων Ο.Τ.Ε. και έγγραφο της Πανελληνίας Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία που καταγγέλλουν ότι δεν έγινε κανένας διάλογος μ' αυτούς.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Σκουλάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εξυπνίζουν και διασφαλίζουν το σύστημα χωρίς καμμία επιστημονική μελέτη που δεν αποδεικνύει τίποτα γιατί δεν υπάρχει καμμία επιστημονική μελέτη. Μιλάμε για βιωσιμότητα στο σύστημα όταν το Διεθνές Ινστιτούτο Εργασίας λέει ότι αν το κράτος εκπλήρωνε τις υποχρεώσεις του το σύστημα δεν θα είχε πρόβλημα έως το 2030. Μιλάμε για ήπιες και μετριοπαθείς ρυθμίσεις και κοινωνικά δίκαιες ενώ είναι θέσεις μετέωρες γιατί χτυπά τους ασφαλισμένους στο Ι.Κ.Α., τους ηλικιωμένους τους

άνεργους, τις μητέρες, τους προσωρινά εργαζόμενους, τους μετανάστες, τους εργαζόμενους. Αν είναι αυτοί οι προνομιούχοι και τα ρετιρέ! Συζητάμε ένα νομοσχέδιο που αναμένεται να αλλάξει δραματικά προς το χειρότερο το συνταξιοδοτικό βίο των Ελληνίδων και των Ελλήνων πολιτών.

Συζητάμε ένα κοινωνικό νομοσχέδιο, που όμως μέσα του μπορεί να βρούμε μόνο ψήγματα κοινωνικής πολιτικής, ενώ βρίσκεται από αντιλαϊκές και αντισοσιαλιστικές ρυθμίσεις. Συζητάμε ένα νομοσχέδιο με προεκτάσεις στη νέα γενιά, χωρίς καθόλου να τη ρωτήσουμε εάν είναι σύμφωνη μ' αυτό, την ίδια στιγμή που ολοκληρώ η κοινωνία, δίχως κομματικούς, ιδεολογικούς, ηλικιακούς ή κοινωνικούς διαχωρισμούς είναι σε αναβρασμό και βρίσκεται στους δρόμους, έξω από τη Βουλή και απαιτεί να μην προχωρήσει αυτή η «ασφαλιστική» μεταρρύθμιση.

Εσείς από την πλευρά σας, βέβαια, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πρέπει, πιστοί στην κομματική γραμμή, να υποστηρίξετε και να υπερψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο, άσχετα εάν υπάρχει καταγεγραμμένη και εκπεφρασμένη η άποψη από μερίδα Βουλευτών σας ότι δεν πρέπει να ψηφιστεί. Άλλα έλεγαν στις τηλεοράσεις και άλλα λένε εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο.

Τα τρία «δεν» του κ. Καραμανλή αποτελούν πλέον ψευδεπίγραφες υποσχέσεις. Με το νέο σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση, πρόχειρα και χωρίς διάλογο με τους κοινωνικούς φορείς, επιχειρεί να δημιουργήσει ένα νέο πλαίσιο μέσα στο οποίο η Ελλάδα και ο Έλληνας εργαζόμενος θα είναι υποχρεωμένος να δουλεύει περισσότερα χρόνια με υψηλότερες οικονομικές εισφορές, για μικρότερα συνταξιοδοτικά δικαιώματα και πιο περιορισμένη υγειονομική περίθαλψη.

Όσον αφορά τη θέση της γυναίκας στην αγορά εργασίας, αυτή υπονομεύεται σημαντικά, αφού τα επιπλέον πέντε χρόνια που απαιτούνται για τη σύνταξη της, είναι δυσβάσταχτα.

Συνοπτικά αναφέρω ότι το σχέδιο νόμου πρώτον, καταρρίπτει τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα που ίσχυαν μέχρι σήμερα και μάλιστα με αρνητικές επιπτώσεις για τους εργαζόμενους.

Δεύτερον, το δικαίωμα της συνταξιοδότησης με τριάντα επτά χρόνια εργασίας και ανεξαρτήτου ορίου ηλικίας, καταστρατηγείται βάναισα και κινείται στα όρια της συνταγματικής νομιμότητας. Και αυτός είναι ο νόμος Ρέππα, που τόσο καιρό εδώ μας λέτε «τι έκανε ο νόμος Ρέππα».

Τρίτον, ο χρόνος παραμονής στην εργασία για τους ασφαλισμένους αναμένεται να αυξηθεί από δύο έως πέντε χρόνια σε κάποιες περιπτώσεις.

Τέταρτον, η μείωση των επικουρικών συντάξεων πάνω από 50% σε κάποιες περιπτώσεις οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στη δημιουργία μιας νέας τάξης ασφαλισμένων που θα ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Έχω έναν πίνακα εδώ με ποσοστά μείωσης των επικουρικών συντάξεων της τάξης του 36%, 46%, 60%, 43%, 44%, 56%, 61%, 36%.

Πέμπτον, η αύξηση των ορίων ηλικίας για τις γυναίκες και τους νέους θα προκαλέσουν και δημογραφικό πρόβλημα, αφού ανατρέπεται ο οικογενειακός προγραμματισμός.

Έκτον, οι νέες ρυθμίσεις θα δημιουργήσουν μέσα στα επόμενα χρόνια –και είναι σίγουρο αυτό– ένα νέο κύμα εξόδου από την αγορά εργασίας, επιβαρύνοντας ακόμη περισσότερο το ασφαλιστικό σύστημα και την αναλογία ασφαλισμένων προς εργαζομένους.

Όσον αφορά την περιβόητη ενοποίηση των ταμείων, εμείς, ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., είμαστε θετικοί. Ως προς την αναγκαιότητά της είναι φανερό ότι έγινε για να γίνει. Έγινε με τρόπο αποσπασματικό, χωρίς να λάβει υπ' όψιν τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και των ιδίων των ταμείων.

Οι εναλλακτικές λύσεις για μία ομαλή, ισοσκελισμένη ενοποίηση των ταμείων, υπάρχουν. Για εμάς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. σημαίνει κοινωνικά αποδεκτή ενοποίηση των ταμείων, όταν συνοδεύεται με εξίσωση προς τα πάνω και όχι προς τα κάτω και η οποία θα βασιστεί σε αναλογιστικές και οικονομικές μελέτες, που θα γίνει μετά από ουσιαστικό, πολύπλευρο και μακροχρόνιο διάλογο με τους κοινωνικούς φορείς, που θα προβλέπει την προαιρετική και όχι υποχρεωτική ενοποίηση για όσα ταμεία δεν παρουσιάζουν ελλείμματα και κυρίως η κάλυψη του κόστους των ενοποι-

ήσεων θα γίνει με τρόπο που δεν θα θίγει και δεν θα επιβαρύνει τους ασφαλισμένους.

Με το παρόν νομοσχέδιο ακολουθείτε ακριβώς την αντίθετη πορεία. Προωθείτε τις ενοποιήσεις μ' έναν τρόπο αυταρχικό, θεωρώντας ότι η περιουσία των ταμείων είναι περιουσία τελικά της Κυβέρνησης και όχι των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων. Χαρίζετε υποχρεώσεις που ανήκουν σε δημόσιες επιχειρήσεις και τράπεζες –μην ξεχνάμε το 1.000.000.000 ευρώ της ALPHA BANK- και φορτώνετε τα βάρη στο ασφαλιστικό σύστημα.

Χρησιμοποιείτε τα αποθεματικά και τους πόρους των υγιών ταμείων για να καλύψετε ελλείμματα των άλλων ταμείων. Προωθείτε τελικά το μοντέλο εξίσωσης των παροχών προς τα κάτω, με μια εθνική σύνταξη για τη συντριπτική πλειοψηφία των ασφαλισμένων και ανοίγετε διάπλατα το δρόμο στην ιδιωτική ασφάλιση, το μεγάλο στόχο της νεοφιλελεύθερης σας πολιτικής και τρίτο πυλώνα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης που υποστηρίζετε.

Όσον αφορά τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, είναι γνωστό ότι εδώ και μια τετραετία έχετε επιδοτήσει παιχνίδια τζόγου και ελλιπούς χρηματοδότησης των ταμείων. Τα δομημένα ομόλογα έχουν αποδομήσει οποιοδήποτε επιχείρημα θα τολμήσετε να έχετε και να χρησιμοποιήσετε.

Επί της δικής σας διακυβέρνησης εκατομμύρια ευρώ άλλαξαν χέρια. Σήμερα δεκαεννέα Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσαν ερώτηση σχετικά με τη θέση του κ. Καπράνου ως Πρόεδρο του Τ.Σ.Π.Ε.Α.Θ. αφού ξέρουμε το σκάνδαλο του δομημένου ομολόγου των 130.000.000 ευρώ και παραμένει ακόμη στη θέση αυτή. Επί δικής σας διακυβέρνησης στο τέλος του 2007, το χρέος του δημοσίου προς τα ταμεία έφθανε τα 8.000.000.000 ευρώ, ενώ στο τέλος του 2008 αναμένεται να ξεπεράσει ακόμη και τα 10.000.000.000 ευρώ.

Γίνεται λοιπόν κατανοητό, ότι η εξοικονόμηση των πόρων από την ενοποίηση των ταμείων, είναι αμελητέα σε σχέση με την αθέτηση των υποχρεώσεων του δημοσίου. Εκεί που περιμέναμε ότι η Νέα Δημοκρατία θα ήταν πιο διαλλακτική και λιγότερο σκληρή, εκεί έδειξε το πραγματικό πρόσωπο απέναντι στις πιο ευπαθείς ομάδες του ελληνικού πληθυσμού, όπως είναι οι γυναίκες και ο νέοι. Όσον αφορά τις γυναίκες, τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Αυξάνεται το όριο της συνταξιοδότησης των μητέρων με ανήλικα κατά πέντε έτη στο πεντηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας ιδιαίτερα για τις ασφαλισμένες από το 1993 και μετά.

Τα αίτια της κρίσης του ασφαλιστικού συστήματος είναι γνωστά. Είναι προβλήματα πόρων και δεν είναι προβλήματα υποχρεώσεων ή παροχών. Τα αίτια είναι η εισφοροδιαφυγή, που είναι η δεκαπλάσια στην Ελλάδα σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο –έναν στους τέσσερις είναι ανασφάλιστος, ενώ εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες είναι ανασφάλιστοι, σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας- η διαχρονική κακοδιαχείριση των αποθεματικών, η ανασφάλιστη «μαύρη» εργασία, το δημογραφικό πρόβλημα, οι απαλλαγές πολλών επιχειρήσεων από τις οφειλόμενες εισφορές. Η λύση είναι προφανής: Χωρίς αποτελεσματική αντιμετώπιση των αιτιών της κρίσης του συστήματος, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει καμιά λύση πόσο μάλλον όταν η προτεινόμενη λύση από εσάς περιορίζεται σε αναδιανομή της φτώχειας και στην πλάτη μόνον των εργαζομένων στη λογική της προκρούστιας κλίνης. Δεν έχετε δικαίωμα, κύριοι της Κυβέρνησης, να προτείνετε ένα τέτοιο σχέδιο νόμου στον Έλληνα εργαζόμενο από τη στιγμή που ο Έλληνας εργαζόμενος έχει από τα μεγαλύτερα όρια εξόδου στη σύνταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πληρώνει τις υψηλότερες εισφορές στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όταν έρθει η ώρα της σύνταξης απολαμβάνει τις μικρότερες συντάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης των «15».

Τελειώνω, λέγοντας, ότι το ασφαλιστικό δεν είναι θέμα μόνον οικονομίας ελλειμμάτων και διαχείρισης...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Σκουλά, τελειώσατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: ...και δεν προσεγγίζεται με τη λογική της διαχείρισης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Σκουλά, τελειώσατε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.
...του λογιστή και του οικονομολόγου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν έχετε μισό λεπτό.
Ο κ. Παυλίδης, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Το ασφαλιστικό είναι κατ' εξοχήν πολιτικό ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε Σκουλά!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Δεχθείτε και το μεγάλο ερώτημα: Συνεχίζουμε να πιστεύουμε στην ανάγκη ύπαρξης του κοινωνικού κράτους; Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέμε «ναι» γιατί είναι ο πυρήνας της πολιτικής μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε όλοι τη δυνατότητα να προσαρμοστείτε στο δεκάλεπτο, γιατί είστε κοινοβουλευτικοί με εμπειρία, γνώστες του αντικειμένου.

Κύριε Παυλίδη, παρακαλώ να δείξετε το καλό παράδειγμα.

Ορίστε, κύριε Παυλίδη, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όσους γνωρίζουν την ιστορία του τόπου μας, θέλω να τους θυμίσω –και όσοι δεν τη γνωρίζουν να τη μάθουν– ότι η χώρα μας ανεδείχθη μέσα σε προβλήματα. Ενθυμούμαι λοιπόν, το σπικόν πρόβλημα. Το ενθυμείται κανείς από εσάς; Απεβίωσε μόνο του. Το σταφιδικόν, το ελαϊκόν, το καπνικόν. Ανεδείχθη εις πρόβλημα, στην πρώτη ναυτιλιακή δύναμη του κόσμου, το ακτοπλοϊκόν. Από ζήτημα έγινε πρόβλημα. Και παραμένει πρόβλημα –και αυτό είναι πρόβλημα ουσίας– το ασφαλιστικό το οποίο επιχειρήσαν οι κυβερνήσεις τις οποίες γνώρισα κατά τα χρόνια που θητεύω σ' αυτήν την Αίθουσα να το επιλύσουν. Και ποιες ήταν οι κυβερνήσεις; Το ενθυμείσθε, κύριοι συνάδελφοι. Ήταν κυβερνήσεις ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτά που σήμερα συζητούμε είναι προέκταση εμπνεύσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εδώ σε αυτήν την Αίθουσα τα συζητήσαμε. Τι ψάχνετε να βρείτε τους εμπνευστές αυτών των εφευρημάτων; ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όχι και πάσης Ελλάδος, απλά ΠΑ.ΣΟ.Κ.!

Ακούω, λοιπόν, τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να επιτίθενται κατά της Υπουργού, της κ. Φάνης Πάλλη-Πετραλιά. Για σένα, καλή μου κόρη, τα λέμε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Δεν είναι προσωπικό.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Με τίποτα! Την Υπουργό ως άνθρωπο την αγαπάμε, την εκτιμάμε. Δεν είναι προσωπικό. Πολιτικό είναι.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Καλά. Αφήστε με να πω τη γνώμη μου.

Τους ακούω, λοιπόν, να επιτίθενται, λησμονούντες οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα κείμενα τα οποία κατέθεσαν εδώ στο Κοινοβούλιο για το ασφαλιστικό και τα οποία είναι περίπου ταυτόσημα προς αυτά τα οποία κατέθεσε η κυρία συνάδελφος. Βεβαίως λόγω της παρόδου χρόνου και προβολής διαφόρων άλλων ιδεών είναι βελτιωμένα. Έτσι, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα, θέλουμε, δεν θέλουμε θα κάνουμε επέμβαση. Επέμβαση σ' ένα σύστημα που αργήσαμε να το προσεγγίσουμε.

Ως Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, εδώ και δεκαπέντε χρόνια, χειρίσθηκα θέμα ασφαλιστικόν, το Ναυτικόν Απομαχικόν Ταμείον, το ταμείο των απόμαχων της θάλασσας, το οποίο καταφέρατε οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε να το καταβυθίσετε. Ένα ζάμπλουτο ταμείο, με αποθετικά τα οποία κάποιο βράδυ αποφασίσατε να δραχμοποιήσετε και να κάμετε και άλλες επεμβάσεις.

Εκείνο το ταμείο, λοιπόν, το φέραμε απλώς στην επιφάνεια χωρίς να ισχυριζόμεθα ότι επελύσαμε πλήρως το πρόβλημα. Αλλά πάντως, κύριε Πρόεδρε, «πλέει» το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο. Και τότε για πρώτη φορά έγινε ισχυρά επιδότηση, διά του κρατικού προϋπολογισμού, ενός ασφαλιστικού ταμείου, δηλαδή αυτό το οποίο από εκείνη τη στιγμή και πέρα έγινε καθημερινή πρακτική. Δηλαδή οι φορολογούμενοι αδιακρίτως ενασχολήσεως συντηρούν ένα σύστημα. Ένα σύστημα το οποίο

δεν μπορώ να κατανοήσω ακόμη –και απευθύνομαι σ' εσάς, κυρία Υπουργέ– γιατί πρέπει να παρέχει υπηρεσίες υγείας. Γιατί το Ι.Κ.Α. να χτίζει ιατρεία, γιατί το Ι.Κ.Α. να βασανίζει τους ασφαλισμένους του σε κακότεχνα ιατρεία ή να έχει πολυτελή ιατρεία άδεια, μη δυνάμενο να τα πληρώσει διά του επιστημονικού προσωπικού, όταν σε μια χώρα σαν τη δική μας το μόνο που δεν μας λείπει είναι ιατροί; Αυτή είναι μια παρένθεση που την κλείνω, για να επανέλθω λίγο αργότερα.

Κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι ήλθε η ώρα. Αν την ξεπεράσουμε, δεν θα υπάρχει άλλη ευκαιρία. Το σύστημα «έσκασε φαλμένο».

Μου αφήρεσε ύπνο ένα και μόνο γεγονός όταν ήμουν στο Υπουργείο Ναυτιλίας. Δεν φοβήθηκα τίποτε! Ούτε θαλασσοταράχες ούτε τρικυμίες ούτε ναυαγία. Τίποτε, τίποτε, τίποτε! Την 24η κάθε μηνός έπρεπε να φύγουν οι επιταγές των απόμαχων της θάλασσας. Μου αφήρεσε ύπνο. Μας αφαιρεί και πάλι ύπνο, θέλουμε δεν θέλουμε, η σημερινή κατάσταση των ταμείων.

Η πρόταση που εισάγεται προς συζήτηση και εν συνεχεία προς επί ψηφίση, απ' όσους θα την ψηφίσουν, πιθανώς να μην είναι η άριστη. Αλλά πάντως έχω την αίσθηση πως θα δώσει μια σημαντική ανάσα και θα αποκτήσει και μία κάποια μακροβιότητα, εάν εφαρμοσθεί εν συνεχεία στην πράξη της με συνέπεια. Και με την λέξη «συνέπεια» θέλω να αποτανθώ στην αρμοδία Υπουργό.

Κυρία Υπουργέ, η μεταρρύθμιση θα γίνει διά του νόμου. Δεν φθάνει μόνο αυτό. Η επέμβαση θα πρέπει να γίνει εν συνεχεία μ' αυτούς που θα αναλάβουν να εφαρμόσουν το νόμο. Δεν θέλουμε εμείς τα νησιωτάκια να ξαναδούμε τους ησφαλισμένους στα διάφορα ταμεία να μην απολαμβάνουν υπηρεσιών. Πληρώνει ένας το Τ.Ε.Β.Ε. κι είναι εγκατεστημένος στην Κάρπαθο. Ποίων υπηρεσιών απολαμβάνει από το Τ.Ε.Β.Ε.; Καμμίας υπηρεσίας! Ούτε για δείγμα! Άσε που δεν έχουν και εισπράκτορες για να εισπράξουν τις εισφορές. Και εμφανίζεται ο εισπράκτορας με καθυστέρηση πέντε-έξι ετών και λέγει: «πλήρωσε τα χρωστούμενα» και με επιβολή ποινής.

Έχω κάτι το οποίο θέλω να καταθέσω εδώ σ' εσάς απόψε. Κύριοι συνάδελφοι, εμείς πρώτα απ' όλα είμεθα οι Βουλευτές οι εκπροσωπούντες εκλογικές περιφέρειες. Εγώ πρώτα απ' όλα είμαι Βουλευτής Δωδεκανήσου κι έπειτα είμαι ο Βουλευτής ο ανήκων στη Νέα Δημοκρατία, πρώην Υπουργός και άλλα διάφορα. Ακούτε πράγματα.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Το Ι.Κ.Α. της Ρόδου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τα ξέρετε. Να τα πούμε, όμως, για να γράφουν στα Πρακτικά. Να γραφούν τώρα στα Πρακτικά. Και να σας πω: Είμαι στο πλευρό σας. Δώστε, όμως, «φύσημα» στην διοίκηση του Ι.Κ.Α.. Δεν κάνει! Τα λέω καλά, κύριε συνάδελφε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Άριστα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ακούστε εδώ! Το Κράτος μας, διά του Υπουργείου Υγείας παρεχώρησε προχθές δι' υπογραφής του Υπουργού για μισό αιώνα ένα εξαιρετικό κτήριο, το πρώην νοσοκομείο της Ρόδου, ένα κομμάτι ιταλικής περιόδου και ένα κομμάτι πρόσφατο –δεκαπέντε ετών κτήριο– και το Ι.Κ.Α. δεν το δέχεται. Μάλλον, το απεδέχθη επισήμως και δεν το αξιοποιεί. Αν δείτε σε ποια καταγωγή παρέχει υπηρεσίες το Ι.Κ.Α. στη Ρόδο, θα τρομάξετε, κύριοι συνάδελφοι.

Οι Υπουργοί συνάδελφοί μου, φίλοι μου, ο ένας κατόπιν του άλλου, Κακλαμάνης, Τσπουρίδης, Μαγγίνας. Όπου να 'ναι, θα το δείτε και εσείς, κυρία Υπουργέ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Η επόμενη θα είμαι εγώ;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Θα είσατε εσείς. Φροντίστε να μην έχετε την ίδια τύχη με τους προηγούμενους! Θα είμαι στο πλευρό σας για να μην έχετε την ίδια τύχη!

Ακούστε, πράγματα! Τι σοφίζονται οι παρά τη Διοίκησει διάφοροι, λέγοντες: Χρειαζόμαστε 8.000.000 ευρώ για την επισκευή ενός ετοιμού κτηρίου που το προσφέραμε δωρεάν στους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. Άμα το δώσετε σε έναν ελεύθερο επαγγελματία, σε τρεις μήνες θα σας το κάνει κούκλα και θα το ζητάνε: «Δώσε και μένα, μπάρμπα!».

Λοιπόν, καλό το νομοσχέδιο, εγώ το ψηφίζω, κυρία Υπουργέ. Και το ψηφίζω όχι άνευ μελέτης, αλλά κατόπιν μελέτης. Έχω παρακολουθήσει τη διαδρομή των τέτοιων επιχειρημάτων. Δεν φθάνει, λοιπόν, μονάχα αυτό. Τώρα, εφαρμογή. Μεθαύριο θα έλθει στη Βουλή αυτό που είπα για τη Ρόδο, όπως λέγω και κάτι άλλο. Στη γενέτειρά μου την Κω, το Ι.Κ.Α. εξόδεψε εκατομμύρια και έκανε ένα περικαλλές κτήριο. Δεν μπορεί, όμως, ακόμα να λειτουργήσει το κτήριο. Νισάφι!

Γιατί τα λέω εγώ αυτά; Όχι για να κάνω τώρα εγώ αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση που στηρίζεται διά της ψήφου μου, αλλά για να πω: Ωραία όλα αυτά, θα προχωρήσουν. Δεν συμφωνώ με τους διαφόρους που γνωρίζω ποιο είναι το παρασκήνιο, δηλαδή, φίλοι μου στη Δ.Ε.Η., συνταξιούχοι, να παίρνουν ρεύμα δωρεάν.

Παίρνει κανείς από σας ρεύμα δωρεάν; Παίρνει κανείς από σας; Ξέρετε κανέναν χωριάτη -εγώ είμαι από χωριό, το Πυλί, όπως και από χωριό είναι και ο κ. Ζωίδης- ή κανέναν από τους δικούς μας που να παίρνει ρεύμα δωρεάν;

ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ: Ξέρω την «ΠΕΣΙΝΕ».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Την «ΠΕΣΙΝΕ»; Κόντρα στην «ΠΕΣΙΝΕ», αλλά και κόντρα σε εκείνους, οι οποίοι δεν μας τα λένε πλήρως, αλλά μας λένε τη μισή αλήθεια.

Λοιπόν, να βάλουμε μία τάξη στα πράγματα, να περάσει το νομοσχέδιο, να πέσει σε χέρια ολίγων πλέον διοικητών, ικανών να διαχειριστούν σύστημα και να αξιοποιήσουν προσφορές ή δυνατότητες που τους παρέχει πάλι το κράτος μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να είμαι ερωτευμένος με τις Ηνωμένες Πολιτείες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παυλίδη, κύριε Υπουργέ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μία φράση μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μισή, όχι μία.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Στις Ηνωμένες Πολιτείες ο πολίτης από γεννήσεως μέχρι θανάτου, συνοδεύεται από ένα νούμερο. Λέγεται Social Security Number.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τελειώσατε, κύριε Παυλίδη. Παρακαλώ, συνομιλούμε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Έχουν αναγάγει το social security στο άπαν της ζωής των.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παυλίδη, τελειώσατε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αυτό δείχνει και την αξία της κοινωνικής πλευράς της ασφαλιστικής υποθέσεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, τελειώσατε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ας την κάνουμε, χωρίς να αντιγράφουμε, ουσία κοινωνικής ζωής την ασφάλιση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ. Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...με δύο προϋποθέσεις: Καλό νομοσχέδιο -θα γίνει νόμος- και εν συνεχεία, καλή εφαρμογή. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παυλίδη, παραβιάζετε τον Κανονισμό. Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Δήμος Κουμπούρης.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ασφαλιστικό πρόβλημα, το ασφαλιστικό ζήτημα, το Κ.Κ.Ε. το αντιμετώπισε και το αντιμετωπίζει ως πολιτικό πρόβλημα. Ως τέτοιο πρόβλημα, βεβαίως, το αντιμετωπίζει και η Κυβέρνηση, παρ' ότι λέει διάφορα στοιχεία εδώ περί αναλογιστικών μελετών, περί νέων και παλιών γενιών κι όλα τα άλλα.

Δεν χρειάζεται κανείς, βεβαίως, στοιχεία σήμερα και αναλογιστικές μελέτες για να κατανοήσει ότι πρόκειται για ένα τέτοιο ζήτημα, για ένα πολιτικό ζήτημα. Και σ' αυτήν τη βάση, βεβαίως, η Κυβέρνηση διαχειρίζεται αυτό το ζήτημα σε βάρος της εργατικής τάξης, σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων και υπέρ του κεφαλαίου.

Αυτή είναι η αλήθεια και αυτό είναι το πρόβλημα. Και δεν το λέμε εμείς βεβαίως αυτό. Σήμερα είναι 2008, δεν είναι 1990

που μπορούσαν ορισμένα τέτοια επιχειρήματα να βρίσκουν και μια απήχηση σε λαϊκά στρώματα. Σήμερα έχουν δοκιμαστεί οι κυβερνήσεις. Δοκιμάστηκε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τους νόμους Σιούφα, δοκιμάστηκε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τους νόμους Ρέππα που ήρθαν για να οικοδομήσουν, βεβαίως, αυτοί οι νόμοι, όπως λένε και τα κόμματα αυτά.

Τι να οικοδομήσουν; Να οικοδομήσουν τους τρεις πυλώνες που υπαγορεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση, τους τρεις πυλώνες οι οποίοι έρχονται να κατεδαφίσουν τα ασφαλιστικά κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων, να χτυπήσουν το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και τις όποιες κατακτήσεις υπήρχαν σε όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Από εκεί υπαγορεύτηκαν οι νόμοι, από εκεί υπαγορεύεται και το σημερινό νομοσχέδιο που συζητάμε και συνεχίζει σταθερά προς αυτή την κατεύθυνση.

Ισχυρίζεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά καιρούς και απόψε ισχυρίστηκε και ο κ. Νασιώκας σ' αυτή την Αίθουσα ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε ουσιαστικές τροποποιήσεις στο νόμο Σιούφα. Μάλιστα είπε ότι αφέρρεσε τα 9/10 από το νόμο του Σιούφα.

Επειδή μας ακούει κόσμος και γνωρίζει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διατήρησε το νόμο Σιούφα, εγώ θα πω πάρα πολύ συγκεκριμένα, τι προβλέπει ο νόμος Σιούφα και τι θα γίνει με το νόμο Σιούφα και στη συνέχεια με το νόμο Ρέππα που ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Με το νόμο Σιούφα τα όρια ηλικίας αυξήθηκαν από το 1993 και μετά στα εξήντα πέντε χρόνια για άνδρες και γυναίκες. Επί της ουσίας καταργήθηκαν και καταργούνται τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα για όλους αυτούς τους εργαζόμενους. Οι κλάσεις άλλαξαν και από είκοσι τέσσερις έγιναν είκοσι οκτώ, που αυτό σημαίνει μείωση των συντάξιμων αποδοχών για όλους τους εργαζόμενους.

Το επασφάλιστρο για τους εργαζόμενους που ασφαλίστηκαν μετά το 1993 έχει αυξηθεί και για το Ι.Κ.Α. και για τα επικουρικά ταμεία και για τον κλάδο της ασφάλισης και για τον κλάδο της υγείας. Τα δώρα και οι άδειες έχουν φύγει από τις συντάξιμες αποδοχές. Αυτό σημαίνει σημαντικότητα μείωση στις συντάξιμες αποδοχές.

Ο υπολογισμός των συντάξεων γίνεται με βάση την τελευταία πενταετία και αυτό σημαίνει ακόμη μεγαλύτερη μείωση στις συντάξιμες αποδοχές. Από τον ουρανό, λοιπόν, έπεσε ότι παίρνει σήμερα το 70% των συνταξιούχων συντάξεις κάτω των 500 ευρώ; Αυτά δεν έπεσαν από τον ουρανό.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν άλλαξε τίποτα επί της ουσίας. Έκανε ορισμένες τροποποιήσεις. Τέτοιες κάνει και το σημερινό νομοσχέδιο στα άρθρα 140, 141, 142. Δίνει ορισμένα ψίχουλα για να περάσει το κύριο.

Και το κύριο τι λέει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Κάναμε ερώτηση στον Πρόεδρο των εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία τον κ. Κουτρουμάνη. Τον ρωτήσαμε: «Αυτός που ασφαλίστηκε από το 1993 μέχρι σήμερα και θα εργάζεται συνέχεια στο δηνεκές, πόσα χρόνια εργασίας με τις νέες εργασιακές σχέσεις και μ' όλα αυτά που έχουν αλλάξει και με την ανεργία και τα διάφορα προβλήματα, θα χρειαστεί για να συμπληρώσει δέκα χιλιάδες πεντακόσια έτη»; Η απάντηση ήταν «πενήντα δύο χρόνια». Αυτό λέει ο νόμος Σιούφα που διατήρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Και βεβαίως, από κει και πέρα, δεν είναι μόνο αυτό το ζήτημα. Και αυτοί που ασφαλίστηκαν το 1980 και το 1985 και θα αρχίσουν να βγαίνουν στη σύνταξη, θα έχουν συντάξιμες αποδοχές πολύ μικρότερες από το σημερινό συνταξιούχο που βγαίνει με τις ίδιες προϋποθέσεις.

Δηλαδή εάν ένας συνταξιούχος βγαίνει σήμερα με άλφα συντάξιμες αποδοχές, ο συνταξιούχος που θα βγει τότε, θα βγει με το 50% περίπου των συντάξιμων αποδοχών του σήμερα. Άρα, ο πρώτος πυλώνας περί εθνικής σύνταξης για «ψίχουλα», γι' αυτά που λέμε εμείς, έχει οικοδομηθεί από τους νόμους Σιούφα και από το νόμο Ρέππα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και φυσικά, αυτός που θα βγει στη σύνταξη στα εξήντα πέντε του, όταν θέλει πενήντα δύο χρόνια, θέλει πολύ λιγότερα από τα πενήντα δύο χρόνια, αφού πιάνει δουλειά στα είκοσι πέντε και στα τριάντα χρόνια. Άρα, οι συντάξιμες αποδοχές του θα είναι στα κατώτερα όρια. Να, λοιπόν, ότι το Κ.Κ.Ε., όταν μιλάει, μιλάει με πολύ συγκεκριμένα στοιχεία για το πώς οικοδομείται

ο πρώτος πυλώνας και αυτό που λέμε «συντάξεις πείνας».

Έρχομαι τώρα στα βαριά και στα ανθυγιεινά. Τα βαριά και τα ανθυγιεινά, κυρία Υφυπουργέ, που είστε εδώ, έρχεστε από σήμερα να τα καταργήσετε. Διότι γι' αυτόν που εργάζεται στα βαριά και στα ανθυγιεινά, γι' αυτόν που ασφαλιζεται, βέβαια, από το 1993 και πέρα έχετε φροντίσει. Όμως, εκείνος που εργάζεται από σήμερα στα βαριά και στα ανθυγιεινά, πέραν του ότι αυξάνετε δύο χρόνια, πέραν του ότι η πρόωρη σύνταξή του μειώνεται κατά 12% -6% κάθε χρόνο για τα δυο προηγούμενα-επί της ουσίας τότε αυτός θα συμπληρώσει μ' αυτές τις εργασιακές σχέσεις τα χρόνια, για να πάρει τα βαριά και ανθυγιεινά, δηλαδή δέκα χιλιάδες πεντακάσια έτη στο σύνολο και επτά χιλιάδες πεντακάσια έτη στα βαριά; Άρα, πριν από τη συγκρότηση της επιτροπής για την αναθεώρηση στα βαριά και στα ανθυγιεινά, που προβλέπεται, επίσης, από το νόμο Ρέππα έρχεστε να καταργήσετε τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Δεν βάλατε τυχαία από τα εξήντα πέντε στα εξήντα οκτώ σήμερα να παίρνει ως bonus 3% κάποιος που θέλει να μείνει οικιοθελώς ούτε ο κ. Ρέππας το έβαλε αυτό. Το βάλατε, διότι οι συντάξεις θα είναι συντάξεις πείνας στα εξήντα πέντε.

Το είπαμε προηγουμένως πως θα είναι συντάξεις πείνας. Και αυτός, βεβαίως, που θα παίρνει τη σύνταξη πείνας στα εξήντα πέντε θα έρχεται να εργαστεί. Τι να κάνει; Πώς θα ζήσει; Με 400 ή με 500 ευρώ του σήμερα; Θα έρχεται αναγκαστικά να δουλέψει παραπάνω. Είναι καθαρό, λοιπόν, ότι αυτά δεν μπορούν να δώσουν λύση και χειροτερεύουν την κατάσταση.

Άρα, αυτά που λέει το Κ.Κ.Ε. εσείς τα λέτε μαξιμαλιστικά, ότι δηλαδή για τριάντα χρόνια με εννιά χιλιάδες έτη στα εξήντα χρόνια για άντρες, στα πενήντα πέντε για τις γυναίκες, στα πενήντα πέντε και στα πενήντα για τα βαριά και ανθυγιεινά. Είναι μια πραγματικότητα που υπηρετεί τις ανάγκες των εργαζομένων σήμερα και εμείς ακριβώς προς αυτήν την κατεύθυνση δίνουμε τη μάχη με βάση το πλαίσιο που βάζει το Κ.Κ.Ε. και τα τακτικά συνδικαλιστικά κίνημα.

Αυτή είναι η κατάσταση και θα ήθελα στο λεπτό να πω για τα επικουρικά ταμεία. Μας λέτε και μας ξαναλέτε ότι τα ταμεία δεν έχουν λεφτά και μάλιστα, κύριε Παυλίδη, είπατε για το φαλμέντο. Θα σας πω πώς έγινε το φαλμέντο. Δείτε τις μεγάλες επιχειρήσεις που κράτησαν αρκετές. Σας λέω για ναυπηγεία, για μεταλλουργεία και τέτοιες επιχειρήσεις. Τα πλήρωσε ο εργαζόμενος τα χρήματα για το επικουρικό. Τα έβαλε στην τσέπη ο εργοδότης. Έπρεπε να τα καταθέσει στα επικουρικά ταμεία και δεν τα κατέθεσε ποτέ. Τα έβαλε στις δικές του τσέπες και χαρίστηκαν. Πώς θέλετε, δηλαδή, να έχει υπερκέρδη το κεφάλαιο, να τσεπώνει και τα χρήματα που πληρώνει ο ίδιος ο εργαζόμενος για να πάρει τη σύνταξή του και να έχουν και τα ταμεία λεφτά;

Άρα, το ότι τα ταμεία δεν έχουν λεφτά και όλα τα άλλα επιχειρήματα που λέτε είναι προσχήματα για να δικαιολογήσετε την αντισσφαλιστική σας μεταρρύθμιση, που είναι σε βάρος των εργαζομένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Κουμπούρη.

Το λόγο έχει ο κ. Σαχινίδης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, read my lips no new taxes, μ' αυτήν τη φράση ο υποψήφιος του ρεπουμπλικανικού κόμματος Τζωρτζ Μπους κέρδισε τις εκλογές του 1988. Ήταν τόσο ισχυρή η δέσμευση που ανέλαβε έναντι του εκλογικού σώματος στο ζήτημα των φόρων, ώστε η αξιοπιστία της πολιτικής του κρίθηκε απ' αυτήν τη φράση. Τέσσερα χρόνια αργότερα έχασε τις εκλογές. Ο αντίπαλός του Μπιλ Κλίντον έπεισε τους Αμερικάνους ψηφοφόρους ότι ο κ. Μπους δεν είναι αξιόπιστος πολιτικός, διότι δεν τήρησε τη δέσμευσή του.

Στον προεκλογικό αγώνα του 2007 ο Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής ανέλαβε μία δέσμευση έναντι όλων των Ελλήνων. Ήταν συμπυκνωμένη στην περίφημη φράση του για τα τρία «δεν». Το μόνο που δεν είπε ο κ. Καραμανλής ήταν το «διαβάστε τα χείλη μου». Είπε, όμως: «Δεν αυξάνω όρια ηλικίας. Δεν περικόπτω τις συντάξεις. Δεν αυξάνω τις εργοδοτικές εισφορές». Καταθέτω σχετική του ομιλία στη συνεδρίαση της κεντρικής επιτροπής του κόμματος στις 23 Αυγούστου 2007.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και πριν αλέκτωρ λαλήσει τρίς, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αίρονται τα δύο από τα τρία «δεν». Αυξάνονται τα όρια ηλικίας, μειώνονται οι συντάξεις. Το χειρότερο, ανατρέπεται ο προγραμματισμός ζωής εκατομμυρίων εργαζομένων, ιδιαίτερα γυναικών και με το πρόσχημα της εξίσωσης των δικαιωμάτων, μειώνονται τα ασφαλιστικά δικαιώματα προς τα κάτω.

Είναι αυτή η πολιτική αξιόπιστη; Είναι ο πολιτικός που ψεύδεται για ένα τόσο καθοριστικό ζήτημα, αξιόπιστος; Εγώ, λέω, όχι. Εκτιμώ ότι την ίδια απάντηση θα δώσουν όλοι οι Έλληνες στις επόμενες εκλογές.

Εμάς δεν μας εκπλήσσει ούτε η συμπεριφορά του Πρωθυπουργού, ούτε και των Υπουργών του. Τις θέσεις σας για το ασφαλιστικό τις διατυπώνετε στα μουλωχτά, όπως λέει ο λαός μας, στις ιστοσελίδες της Νέας Δημοκρατίας από την εποχή της αντιπολίτευσης, αλλά δεν είχατε το θάρρος να τις αναγνωρίσετε επίσημα. Φθάσατε στο σημείο να πείτε ότι οι θέσεις για το ασφαλιστικό στην ιστοσελίδα σας, απηχούσαν τις προσωπικές απόψεις του καθηγητού που τις συνέγραψε και όχι του κόμματός σας.

Σήμερα με το νομοσχέδιο αυτό επιβεβαιώνεται ποιες ήταν οι πραγματικές σας προθέσεις. Αποδεικνύεται ότι τελικά, ο δολοφόνος γυρίζει στον τόπο του εγκλήματος. Γιατί το κόμμα σας στο ζήτημα του ασφαλιστικού εγκληματεί συστηματικά, διότι προσεγγίζει το ασφαλιστικό μόνο από τη σκοπιά της επάρκειας και της βιωσιμότητας. Δεν σας ενδιαφέρει ούτε ο καθολικός ούτε δημόσιος ούτε ο αναδιανεμητικός του χαρακτήρας. Γι' αυτό αποφύγατε το διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους, γι' αυτό δεν επιθυμείτε τη διαφάνεια.

Επειδή η κυρία Υπουργός μίλησε για διάλογο, θα της αναφέρω ότι όταν έγινε η μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση στη Σουηδία, ο διάλογος διήρκεσε πάνω από πέντε χρόνια. Και σ' αυτό το διάλογο συμμετείχαν όλα τα κόμματα και όλοι οι κοινωνικοί εταίροι. Και στο τέλος του διαλόγου, οι ασφαλιζόμενοι έλαβαν προσωπική επιστολή, μέσω της οποίας ενημερώνονταν για τις συνέπειες της μεταρρύθμισης σε ατομικό επίπεδο. Αυτό είναι διάλογος, αυτό είναι δημόσια διαβούλευση.

Εσείς κοιτάξατε να απορρυθμίσετε ή σε άλλες περιπτώσεις να διαρρυθμίσετε εν κρυπτώ και χωρίς μελέτες. Η διαφάνεια, κυρία Υπουργέ, προϋποθέτει την παρουσίαση αναλογιστικών μελετών για όλα τα ταμεία σύνταξης και υγείας, για να γνωρίζει ο Έλληνας πολίτης ποιο είναι το πρόβλημα του ασφαλιστικού. Η διαφάνεια προϋποθέτει να προσδιορίσουμε πού εντοπίζονται τα προβλήματα. Ποιο είναι το πρόβλημα του ασφαλιστικού μας συστήματος; Είναι πρόβλημα εισφορών ή είναι πρόβλημα δαπανών; Γιατί όταν σύμφωνα με μελέτη της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Προσωπικού στα ασφαλιστικά ταμεία το 65% με 70% των κύριων συντάξεων είναι κάτω από 600 ευρώ, δηλαδή, κάτω από το ποσό που οριοθετεί τη φτώχεια -και καταθέτω σχετικό στατιστικό στοιχείο- τότε η λύση δεν μπορεί να είναι στο πώς θα μειώσουμε ακόμα περισσότερο τις συντάξεις.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Εμείς θεωρούμε ότι το πρόβλημα του ασφαλιστικού είναι κυρίως πρόβλημα εισφορών. Το είπαν και άλλοι συνάδελφοί μου. Η επιδείνωση σχετίζεται άμεσα με την αύξηση της εισφοροδιαφυγής και την απώλεια περιουσιακών στοιχείων των ταμείων κατά την τετραετία σας.

Σήμερα καλείτε τους Έλληνες ασφαλιζόμενους να συνεισφέρουν στην επίλυση του ασφαλιστικού, χωρίς να γνωρίζουν ποιο είναι το μέγεθος του προβλήματος, ούτε πώς οι προτάσεις που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιό σας συνεισφέρουν στην επίλυσή του.

Γιατί αποφύγατε να καταθέσετε αναλογιστικές μελέτες, όπου κάθε πρόταση που καταθέτετε να ξέρουμε πόσα πρόσθετα χρόνια βιωσιμότητας εξασφαλίζει στο ταμείο, να γίνει, δηλαδή μία

cost benefit analysis;

Έχετε πέντε προτάσεις. Καταθέτουν οι εργαζόμενοι άλλες πέντε προτάσεις, να τις αξιολογήσουμε, να δούμε πόσο συνεισφέρει η κάθε μία απ' αυτές τις προτάσεις στη βιωσιμότητα του ταμείου και πάνω σ' αυτές να παρθούν πολιτικές αποφάσεις. Πόσα χρόνια βιωσιμότητας, κυρία Υπουργέ, θα κερδίσει το ασφαλιστικό μας σύστημα αν καταπολεμούσατε, για παράδειγμα, την εισφοροδιαφυγή κατά 30% και πόσο κατά 50%; Τι ποσά χάθηκαν από τα ασφαλιστικά ταμεία εξαιτίας των δομημένων ομολόγων; Σε πόσα χρόνια βιωσιμότητας αντιστοιχούν τα χρήματα που χάθηκαν; Συμφωνείτε με τη διαπίστωση της μόνης αναλογιστικής μελέτης που καταθέσατε και αφορά το Ι.Κ.Α., ότι αν εφαρμοστεί η ισχύουσα νομοθεσία του Ι.Κ.Α. στον κλάδο σύνταξης δεν θα έχει πρόβλημα έως το 2030; Τα ίδια ερωτήματα αφορούν και τον κλάδο υγείας. Πόσα χρόνια βιωσιμότητας στοίχισε η απόφασή σας να καταργήσετε τη λίστα φαρμάκων και να τινάξετε στα ύψη τις φαρμακευτικές δαπάνες; Είναι αλήθεια ότι από 4,32 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν το 2003 η φαρμακευτική δαπάνη έφθασε στα 7.000.000.000, καταγράφοντας αύξηση 21% ετησίως; Καταθέτω σχετικό δημοσίευμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι αλήθεια ότι, ενώ προβλεφθηκε η επιστροφή του 4% της φαρμακευτικής δαπάνης στα ταμεία, δεν προχωρήσατε στην έκδοση σχετικής κοινής υπουργικής απόφασης; Είναι αλήθεια ότι τα ποσά αυτά για το 2006 και το 2007 ανέρχονται περίπου σε 300.000.000 ευρώ; Προχωράτε σε ενοποιήσεις των κλάδων υγείας, χωρίς να αναμένονται ιδιαίτερα αποτελέσματα, καθώς οι ενοποιήσεις αυτές θα είναι κυρίως διοικητικού χαρακτήρα. Πώς γίνεται το ποσό που θα εξοικονομήσετε από την ενοποίηση των ταμείων -1,5 δισεκατομμύρια μας λέτε- θα είναι μεγαλύτερο από το σύνολο των λειτουργικών τους δαπανών; Υποψιάζομαι ότι αυτή είναι η προσωπική συνεισφορά της κυρίας Υπουργού στον κλάδο του New Democracy Economics και ίσως πάρει και τον τίτλο «The Πετραλιά theorem», διότι πραγματικά δεν μπορώ να καταλάβω πώς θα εξοικονομήσετε 1,5 δισεκατομμύριο, όταν οι λειτουργικές δαπάνες είναι μόνο 950.000.000 ευρώ;

Πραγματικά τα New Democracy Economics, κυρία Παυλίδη, που τα παρακολουθείτε συστηματικά, έχουν μία νέα μεγάλη συνεισφορά από την κ. Πετραλιά.

Ανεξέλεγκτες παραμένουν και οι δαπάνες για την υγεία. Οι προμήθειες υγειονομικού υλικού από τα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. πραγματοποιούνται κι αυτές σε συνθήκες απόλυτης αδιαφάνειας. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο καταδίκασε την Ελλάδα για τον τρόπο με τον οποίο προμηθεύονται τα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. φίλτρα αιμοκάθαρσης νεφροπαθών, βηματοδότες, υλικά οστεοσύνθεσης και άλλα υγειονομικά υλικά. Η κακοδιαχείριση και οι κάθε είδους μίζες στο σύστημα προμηθειών οδηγούν σε συνεχή αύξηση των οφελών των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές τους. Εκτιμάται, σύμφωνα και με απαντήσεις του αρμόδιου Υπουργού, ότι ξεπερνούν ήδη τα 3.000.000.000 ευρώ, παρά το γεγονός ότι το 2004 είχαν ρυθμιστεί. Πόσα χρόνια βιωσιμότητας χάνουν τα ταμεία υγείας από την εξέλιξη αυτή; Δεν έχετε υποχρέωση να μας το πείτε αυτό;

Διεκδικείτε εύσημα για την κοινωνική σας πολιτική, αλλά αποδεικνύετε ότι το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι το πώς θα βάλετε χέρι στα υγιή ταμεία για να χρηματοδοτήσετε τα προβλήματα. Φανήκατε χουβαρντάδες, όταν επρόκειτο για το ασφαλιστικό ταμείο ιδιωτικής τράπεζας, αλλά με ξένα χρήματα, γιατί το λογαριασμό του 1.000.000.000 ευρώ τον στέλντε τελικά στο Ι.Κ.Α.. Δεν εγγυάστε τελικά τη βιωσιμότητα και την επάρκεια του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Την ίδια στιγμή δεν αναλαμβάνετε ούτε τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη δέσμευση του κράτους έναντι των ταμείων στα πλαίσια της τριμερούς χρηματοδότησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα μίζερο και μελαγχολικό νομοσχέδιο. Συζητώντας γι' αυτό το νομοσχέδιο με το δεκαεξάχρονο γιό μου, μου είπε: «Πατέρα,

αυτό είναι ένα ΕΜΟ νομοσχέδιο. Κάθε του γραμμή, κάθε του πρόταση αποπνέει την ίδια μελαγχολία που αποπνέουν τα βαμμένα με μαύρο χρώμα πρόσωπα των δεκαεξάρηδων ΕΜΟ».

Η κοινωνία μας, κυρία Υπουργέ, θέλει μία trendy πρόταση για το ασφαλιστικό, μία πρόταση που αναγνωρίζει ότι η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί δημόσιο κοινωνικό αγαθό, μια πρόταση που να σέβεται τα κοινωνικά συμβόλαια που υπέγραψαν οι εργαζόμενοι κατά την έναρξη του εργασιακού τους βίου, μία πρόταση που θα διασφαλίζει τον καθολικό δημόσιο και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης. Αυτό το νομοσχέδιο αποσκοπεί στο άνοιγμα του χώρου στην ιδιωτική ασφάλιση, γι' αυτό και εμείς το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σαχινίδη που μας θύμισε τους «ΕΜΟ» και τους «trendy».

Ο κ. Σαμπαζιώτης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, ξεκινώντας, να εκφράσω την ικανοποίησή μου και να ευχαριστήσω την Υπουργό γιατί υιοθέτησε ένα αίτημα που έθεσα εγώ και πλειάδα άλλων συναδέλφων στην επιτροπή.

Το αίτημα αυτό αφορούσε τους εργαζόμενους στις συνεταιριστικές οργανώσεις, οι οποίοι είχαν κεκτημένο δικαίωμα πρόωρης συνταξιοδότησης στα είκοσι πέντε χρόνια μέχρι το 2012 και που η ένταξή τους στο νομοσχέδιο στο άρθρο 143, παράγραφος 9, τους αφαιρούσε αυτήν τη μεταβατικότητα.

Πραγματικά θεωρώ ότι έκανε ένα σημαντικό βήμα η κυρία Υπουργός υιοθετώντας μία μεταβατικότητα μέχρι την 1-1-2010. Βεβαίως το 1-1-2010 είναι η 31-12-2009, δηλαδή, από τα τέσσερα χρόνια που είχαν στην ουσία ένα έτος μεταβατικότητας εδόθη.

Θα παρακαλούσα την κυρία Υπουργό να ολοκληρώσει αυτό το πραγματικά γενναίο βήμα, να δώσει αυτήν τη μεταβατικότητα στους αγροτικούς συνεταιρισμούς ως το 2012 που το είχαν ή στη χειρότερη περίπτωση στο μισό του χρόνου μέχρι την 31-12-2010, γιατί νομίζω ότι αυτό το οφείλουμε στους αγρότες μας. Διότι είναι κοινή διαπίστωση ότι υπάρχει κοινή ωφελημότητα του να λειτουργούν οι συνεταιρισμοί, διότι στηρίζουν τα αγροτικά προϊόντα από τα οποία και μόνο περιμένουν οι αγρότες μας.

Επίσης, θα ήθελα να εκφράσω τη βαθιά μου ικανοποίηση και να ευχαριστήσω την Υπουργό μας για την πρόθεση που έχει να φέρει στην Ολομέλεια ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο για τον Ο.Γ.Α. και είμαι πέραν από βέβαιος -με την ευαισθησία η οποία την διακρίνει- ότι θα υιοθετήσει την πρόταση σ' αυτό το νομοσχέδιο που έχουμε κάνει πενήντα δύο Βουλευτές και ζητάμε τη συνταξιοδότηση της αγρότισσας γυναίκας στα εξήντα χρόνια. Νομίζω ότι αυτό το χρωστούμε στην αγρότισσα γυναίκα, στην ηρωίδα αγρότισσα μάνα.

Σας το ζητώ κι εγώ ως ελάχιστη ηθική υποχρέωση, κυρία Υπουργέ, απέναντι στην ογδοντάχρονη σχεδόν μάνα μου, που όπως όλες οι αγρότισσες μανούλες από τα πολύ παλιά και αντίξοχα χρόνια μέχρι και τα σημερινά δύσκολα χρόνια για τους αγρότες -γιατί παραμένουν να είναι δύσκολα τα χρόνια- που πραγματικά έφτυσαν αίμα δίνοντας αγώνα να κρατήσουν δεμένες τις οικογένειές τους, να νοσητέσουν τα παιδιά τους, να τα μορφώσουν και να τα αποδώσουν αξίους Έλληνες στην πατρίδα μας.

Και τώρα στο νομοσχέδιό μας, μία απάντηση στο συνάδελφο που είπε ότι το νομοσχέδιο είναι «ΕΜΟ», θα πω εκλαϊκευμένα ότι η άποψή του είναι πολύ «trendy» για το νομοσχέδιο γιατί είναι κάπως αλλιώς τα πράγματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό προχωρούμε στη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού, ενός ζητήματος που πραγματικά απασχολεί την ελληνική κοινωνία πάρα πολλά χρόνια. Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι υποχρέωση όλων μας να διασφαλίσουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα βιώσιμο, αξιόπιστο και κοινωνικά δίκαιο. Διότι είναι βέβαιο ότι σήμερα το ασφαλιστικό σύστημα με τα σταθερά αυξανόμενα ελλείμματα δεν είναι βιώσιμο.

Όλοι γνωρίζουμε σε ποια κατάσταση είχε οδηγήσει το ασφαλιστικό μας σύστημα η αδράνεια, η στασιμότητα, ο λαϊκισμός και ο φόβος μπροστά στην ανάγκη αλλαγών που έδειξαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είχαμε φθάσει τα χρόνια εκείνα στο σημείο να αποτελεί πραγματικά είδηση, κύριοι συνάδελφοι, η εξεύρεση πόρων για την καταβολή συντάξεων.

Ξέρουμε όλοι -και το ξέρουμε καλά- ότι το ασφαλιστικό σύστημα δεν κατέρρευσε, διότι κάποιος τόλμησε να αναλάβει την ευθύνη των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων. Μπόρεσε και μπορεί να λειτουργεί χάρη στις τολμηρές μεταρρυθμίσεις της περιόδου 1990-1992.

Θέλετε να σας θυμίσω τι έλεγε τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν υπήρξε η μεταρρύθμιση Σιούφα; Ότι μόλις θα βγει στην κυβέρνηση -αυτό ακριβώς που λέει και σήμερα- θα καταργήσει αυτόν το νόμο. Και βέβαια όχι μόνο δεν κατάργησε τον συγκεκριμένο το νόμο, αλλά για να προστατεύσει τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού στηρίχθηκε ακριβώς πάνω σ' αυτόν το νόμο.

Ακούστηκαν πολλὰ, κύριοι συνάδελφοι, από την Αντιπολίτευση. Εκείνο όμως που δεν ακούστηκε είναι η ανάληψη της ευθύνης απέναντι σε ένα πραγματικά μεγάλο και υπαρκτό πρόβλημα. Δεν ακούστηκαν απαντήσεις στα μεγάλα και αμείλικτα ερωτήματα: Πρώτον, το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας χαρακτηρίζεται, ναι ή όχι, από επιζήμιο κατακερματισμό; Χαρακτηρίζεται, ναι ή όχι, από στρεβλώσεις, υπερβολές και αδικίες; Αν ναι, τι πρέπει να κάνουμε; Είναι υπεύθυνη στάση να μιλούμε για αδικίες αλλά να αντιστεκόμαστε σε κάθε αλλαγή;

Δεύτερον, μ' αυτά τα δεδομένα κινδυνεύει, ναι ή όχι, να φθάσει το ασφαλιστικό σύστημα σε αδιέξοδο; Κινδυνεύει, ναι ή όχι, να βρεθεί μετά από κάποια χρόνια σε αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους; Εάν ναι, ποιοι θα θιγούν περισσότερο, οι έχοντες ή οι οικονομικά ασθενέστεροι;

Τρίτον, αυτές οι προοπτικές στον ορίζοντα χρειάζονται, ναι ή όχι, αλλαγές;

Αν ναι, ποια είναι η πιο δημοκρατική, η πιο προοδευτική, η πιο αποτελεσματική στάση; Η συμμετοχή ή η αντίδραση και η φυγή από το διάλογο; Βέβαια η άποψη ότι μία πολύ μεγαλύτερη από τη σημερινή κρατική επιχορήγηση μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, εκτός από την αντικειμενική αδυναμία που εμπεριέχει, προσεγγίζει την επιφάνεια μόνο του προβλήματος και όχι την ουσία του.

Η πραγματικότητα είναι ότι όσοι πόροι και αν διατεθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό για τη στήριξη του ασφαλιστικού μας συστήματος, με τη σημερινή δομή και διάρθρωσή του ούτε το σύστημα θα διασώσουν ούτε -και αυτό είναι το χειρότερο- θα βελτιώσουν τις συνταξιοδοτικές και άλλες παροχές προς τους πολίτες.

Εξάλλου δεν θα πρέπει να διαφεύγει από κανέναν ότι η χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό είναι κατά 85% κατ' πλέον προϊόν συνεισφοράς των μικρών εισοδημάτων. Έτσι οι συντριπτικά περισσότεροι και οι οικονομικά ασθενέστεροι τι κάνουν; Καλούνται να χρηματοδοτούν ένα σύστημα από το οποίο οι ίδιοι απολαμβάνουν τα λιγότερα. Είναι, λοιπόν, σαν να βάζουμε το χέρι στην τσέπη του φορολογούμενου και να το βάζουμε μετά στην τσέπη του ασφαλισμένου. Μα, φορολογούμενοι και ασφαλισμένοι είναι όλοι οι Έλληνες, είναι τα ίδια πρόσωπα. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς τα κόμματα της Αντιπολίτευσης μιλούν για τον κρατικό προϋπολογισμό ο οποίος πρέπει να χρηματοδοτήσει τα ταμεία, λες και χρηματοδοτούν τον κρατικό προϋπολογισμό πολίτες κάποιας άλλης χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πιο εύκολο για τη Νέα Δημοκρατία θα ήταν να φοβηθεί και να υποχωρήσει όπως έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που πήγε να λύσει το ασφαλιστικό σύστημα μπροστά στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετώπισε. Εμείς όμως, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, δεν φοβόμαστε. Προχωράμε να κάνουμε τις μεταρρυθμίσεις για τις οποίες μας εμπιστεύθηκαν οι πολίτες.

Βεβαίως και υπάρχουν αντιδράσεις. Πάντα θα υπάρχουν όταν μία παράταξη, μία Κυβέρνηση τολμά να θίξει εκκρηκμένα των λίγων για να αρχίσουν επιτέλους εν ευθέτω χρόνω να ωφελούνται οι πολλοί. Είναι δυνατόν να γίνουν αυτές οι αλλαγές χωρίς κόστος; Πιστεύετε ότι μπορεί να γίνει μία ασφαλιστική

μεταρρύθμιση και να είναι ευχαριστημένες όλες οι κοινωνικές ομάδες και οι εργαζόμενοι; Θεωρείτε ότι μπορεί να γίνει μετάβαση σ' ένα άλλο ασφαλιστικό σύστημα και τα πράγματα να είναι απολύτως ήρεμα;

Εμείς όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν σκεπτόμαστε το πολιτικό κόστος. Όσες αντιδράσεις και αν υπάρξουν, τη δέσμευση που αναλάβαμε στις 16 Σεπτεμβρίου για μεταρρυθμίσεις δεν τη διαπραγματευόμαστε. Δεν συμβιβάζομαστε με την αντιδραστικότητα των λίγων και βολεμένων και δεν δεχόμαστε επ' ουδενί να θυσιάσει το συμφέρον των πολλών σε κομματικές ή συντεχνιακές σκοπιμότητες.

Είμαστε βέβαιοι πως η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος είναι ο μόνος τρόπος να αναχαιτιστεί η αναπόφευκτη κρίση και να διασφαλιστεί η βιωσιμότητά του. Είναι ο μόνος τρόπος για να μη φορτώσουμε στο αύριο τις αδικίες του χθες. Είναι ο μόνος τρόπος για να μην αναγκαστούν κάποιες άλλες κυβερνήσεις του μέλλοντος να περικόψουν συντάξεις και -το σπουδαιότερο- να αφαιρέσουν υπηρεσίες υγείας από τα παιδιά μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης έχει ως στόχο τη διαμόρφωση μιας υγιούς βάσης που θα θωρακίσει τις παροχές των σημερινών και των αυριανών ασφαλισμένων. Η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται με ευθύνη απέναντι στους πολίτες, προχωρά με ευαισθησία και αποφασιστικότητα δημιουργώντας ένα ασφαλιστικό σύστημα κοινωνικά δίκαιο και βιώσιμο το οποίο θα εξασφαλίζει και θα εγγυάται για όλους τους πολίτες την ασφάλεια και για παροχές και για συντάξεις. Θεωρώ ότι την ίδια ευθύνη θα πρέπει να επιδείξουν όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ώρα να διασφαλίσουμε την καταβολή των συντάξεων στο μέλλον. Είναι η ώρα να διασφαλίσουμε την κοινωνική δικαιοσύνη. Είναι η ώρα να διασφαλίσουμε τις προοπτικές της οικονομίας, αλλά και την αλληλεγγύη των γενεών, γι' αυτό σας καλώ να ψηφίσετε το νομοσχέδιο, να βάλουμε μία τάξη στα πράγματα, να μπορέσουμε να εξορθολογίσουμε αυτό το σύστημα το οποίο είναι πέρα από βέβαιο με κοινή αποδοχή όλων μας ότι καταρρέει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σαμπαζιώτη ο οποίος μίλησε ένα λεπτό λιγότερο και τα είπε όλα, σε τελευταία ανάλυση.

Ο κ. Τσιάρας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία όντως περασμένη ώρα βρισκόμαστε στην τελευταία φάση μιας ουσιαστικής συζήτησης, στην τελευταία φάση μιας νομοθετικής πρωτοβουλίας που η Κυβέρνηση εδώ και αρκετό καιρό έχει εξαγγείλει, στην τελευταία φάση μιας συγκεκριμένης και σοβαρής πολιτικής επιλογής που συνιστά η συζητούμενη ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Προφανώς δεν έχουν πειστεί όλες οι παρατάξεις, όπως τουλάχιστον ακούστηκε από τους προηγούμενους ομιλητές, για την ανάγκη των αλλαγών στην κοινωνική ασφάλιση. Και νομίζω ότι εδώ πρέπει να μείνουμε ιδιαίτερα. Πρέπει να αλλάξουμε το ασφαλιστικό μας σύστημα. Είναι τα πράγματα καλώς ως έχουν και ενδεχομένως μ' ένα λάθος τρόπο και μια λάθος προσέγγιση προσπαθεί η Κυβέρνηση να δημιουργήσει νέα δεδομένα στην κοινωνική ασφάλιση;

Νομίζω ότι τα πράγματα είναι πάρα πολύ συγκεκριμένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί απ' όποια πλευρά και αν τα εξετάσει κανείς, το μόνο που θα έχει να αντιμετωπίσει είναι η πραγματικότητα. Και βεβαίως, όλα αυτά πολύ απλά έχουν να κάνουν με τα συνεχώς αυξανόμενα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων, με το αυξανόμενο προσδόκιμο ζωής, με το γεγονός ότι όντως η σχέση εργαζομένων συνταξιούχων είναι 1,75 προς 1.

Και ας ακούστηκαν διαφορετικές απόψεις, αυτή είναι η άποψη της Γ.Σ.Ε.Ε. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. από τις δικές τους μελέτες. Και βεβαίως αυτήν την άποψη την ενισχύει ο ισχυρισμός που ακούστηκε από ορισμένους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ένας στους τέσσερις εργαζόμενους είναι ανασφάλιστος. Αν

βάλετε τους αριθμούς κάτω, θα δείτε ότι έτσι ακριβώς είναι τα πράγματα.

Σ' όλα αυτά, λοιπόν, αν προσθέσουμε το γεγονός ότι αρκετοί συνταξιούχοι για περισσότερα χρόνια απ' όσα εργάζονται, όπως επίσης και ότι αρκετοί παίρνουν σύνταξη μεγαλύτερη από το μισθό τους και αν καταλήξουμε ότι τα εκατόν τριάντα τρία ασφαλιστικά ταμεία, που υπάρχουν αυτήν τη στιγμή ουσιαστικά υπό την εποπτεία του Υπουργείου Απασχόλησης, συνιστούν όχι απλώς μια παγκόσμια πρωτοτυπία, αλλά μια αναγωγή σε μια τριτοκοσμική κατάσταση, δεν νομίζω ότι υπάρχουν περιθώρια αναζήτησης ερωτήσεων ή, αν θέλετε, αμφισβήτησης της αναγκαιότητας να προβούμε στη συγκεκριμένη ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Το λέω αυτό γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρέος όλων ημών που βρισκόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα, όλων ημών των μελών της Εθνικής Αντιπροσωπείας, νομίζω ότι πρώτα και πάνω απ' όλα είναι η μέριμνα για το παρόν και η μέριμνα για το μέλλον. Γιατί αν όλα αυτά τα αντιμετωπίσουμε έξω απ' ό,τι συμβαίνει στην πραγματικότητα, δυστυχώς, θα έχουμε απλά να λέμε πράγματα, χωρίς να κάνουμε τίποτα στην ουσία.

Και το λέω αυτό παίρνοντας αφορμή από το γεγονός ότι πολλοί εκ των συναδέλφων που βρέθηκαν σ' αυτό το βήμα, μίλησαν για την επιθυμία τους να υπάρχουν μεγαλύτερες συντάξεις, για την επιθυμία τους να υπάρχουν μικρότερα όρια εργασίας. Έχετε την εντύπωση ότι υπάρχει κάποιος νοήμων, σοβαρός, εχέφρων σ' αυτήν την Αίθουσα, που να μη συμφωνεί μ' αυτήν την άποψη; Εγώ νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε. Δεν υπάρχει περίπτωση να μη συμφωνούμε.

Όλα αυτά όμως τα κρίνει κανείς με βάση τα δεδομένα της πραγματικότητας. Θα ήθελα κι εγώ να ήταν χαμηλότερα τα όρια ηλικίας, υψηλότερες οι συντάξεις. Πώς μπορεί, όμως, να γίνει αυτό, μέσα από τα δεδομένα, τα οποία ουσιαστικά μας επιβάλλουν τα οικονομικά της χώρας μας και ο παγκόσμιος χάρτης γύρω απ' όλα όσα γίνονται και όσα διαδραματίζονται και στη σχέση που υπάρχει με την οικονομία της χώρας μας και τις οικονομίες άλλων χωρών; Νομίζω ότι είναι ένα ερώτημα στο οποίο μπορεί πολύ εύκολα ένα μικρό παιδί -μιας και αναφερθήκαμε στα μικρά παιδιά- να απαντήσει. Αυτή είναι η πραγματικότητα και τη γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση νομοθετεί κάνοντας πράξη τις προεκλογικές της εξαγγελίες. Μη γελιάστε. Έχει μια νυπική λαϊκή εντολή. Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση δεν είναι κάτι το οποίο σήμερα επικαλείται η Κυβέρνηση. Ξέρουμε ποια είναι η πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι ότι η ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι προεκλογική εξαγγελία του 2004.

Ας μη λέτε, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση αιφνιδιάζει, η Κυβέρνηση δεν αφήνει αρκετό χρόνο είτε στους κοινωνικούς εταίρους είτε στα πολιτικά κόμματα, ώστε να δουν το νομοσχέδιο, να το κατανοήσουν και ενδεχομένως να έχουν μια πιο συγκεκριμένη άποψη επ' αυτού.

Και το λέω, γιατί κάποια στιγμή ακούστηκε ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί να αλλάξει την πολιτική ατζέντα. Μα με τι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Με κάτι που λέει από το 2004 ότι θέλει να αλλάξει, ξαφνικά το 2008, τέσσερα χρόνια μετά, μ' αυτό προσπαθεί η Κυβέρνηση να αλλάξει την πολιτική ατζέντα; Ας είμαστε επιτέλους ελάχιστα σοβαροί. Γιατί μόνο μικροπολιτικό στόχο αυτής της Κυβέρνησης δεν μπορεί κανείς να χαρακτηρίσει την προσπάθεια που γίνεται για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Και, αν θέλετε να πάμε ένα βήμα πιο κάτω, βεβαίως, το ξέρουν και οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι οποιαδήποτε ανάλογη προσπάθεια ουσιαστικά σηματοδοτεί ένα σημαντικό πολιτικό κόστος. Η Κυβέρνηση διά του Πρωθυπουργού, διά του Κώστα Καραμανλή, έχει αναλάβει αυτό το πολιτικό κόστος. Και είναι αποφασισμένη να προχωρήσει σ' αυτόν το δρόμο, γνωρίζοντας ότι είναι ο μοναδικός δρόμος, προκειμένου να διασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, όλο το διανεμητικό του και το διανεμητικό του χαρακτηρισμό, με ήπιες διορθωτικές κινήσεις, σε βάθος χρόνου και σταδιακά.

Όπως ουσιαστικά έχει ακουστεί και από αρκετούς άλλους συναδέλφους, υπάρχει μια διοικητική αναδιάρθρωση.

Τα εκατόν τριάντα τρία ταμεία γίνονται δεκατρία. Υπάρχουν θεσμικές καινοτομίες. Έχετε ακούσει για το Α.Κ.Α.Γ., για το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, το οποίο ουσιαστικά μετά από μία δεκαετία περίπου θα δημιουργήσει μια πολύ σημαντική δυνατότητα αποθεματικού που θα μπορεί να αξιοποιηθεί σε οποιαδήποτε περίπτωση που κάτι δεν πάει καλά, όπως επίσης και για τον Α.Μ.Κ.Α., τον Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης.

Όλη αυτή η συζήτηση που γίνεται εδώ αυτήν τη στιγμή, προφανώς, δεν εστιάζει σ' ένα πολύ συγκεκριμένο πρόβλημα, το οποίο κατά τη δική μου άποψη συνιστά και τον ακρογωνιαίο λίθο του ασφαλιστικού προβλήματος. Είναι η εισφοροδιαφυγή. Είναι πολύ συγκεκριμένα τα πράγματα. Νομίζω ότι με τη θέσπιση του Αριθμού Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, που είναι ένας μοναδικός ηλεκτρονικός αριθμός, μέσω του οποίου θα γίνεται οποιαδήποτε πράξη αφορά τον ασφαλισμένο, ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της εισφοροδιαφυγής θα περιοριστεί και θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε ένα διαφορετικό χάρτη και μία διαφορετική δυνατότητα από την πλευρά του κράτους, ώστε η εισφοροαποφυγή πλέον να μη συνιστά ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα.

Βεβαίως, για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους και επειδή άκουσα κυρίως τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να εγκυμονούν τη σημερινή Κυβέρνηση για τις ρυθμίσεις των οφειλετών προς το Ι.Κ.Α., κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ξεχνάτε πόσες ρυθμίσεις έγιναν επί των ημερών σας; Ξεχνάτε ότι κάθε εξάμηνο υπήρχε και μία ρύθμιση, η οποία στην πραγματικότητα έδινε μια επιπλέον ευκαιρία σε όλους αυτούς τους ανθρώπους; Εάν νομίζετε ότι αυτό μπορεί τόσο εύκολα να λυθεί, να περιμενε κανείς -όχι εγώ ή όποιοι ενδεχομένως αυτήν τη στιγμή υπερασπιζόμαστε την κυβερνητική επιλογή, αλλά οι Έλληνες πολίτες- όλα αυτά τα χρόνια που ήσασταν στην κυβέρνηση να είχατε βρει τη λύση και να είχατε δώσει την απάντηση στο συγκεκριμένο πρόβλημα. Ούτε την απάντηση δώσατε ούτε τη λύση φέρατε, με αποτέλεσμα η σημερινή πραγματικότητα να μην είναι καθόλου ευχάριστη.

Το είπα και στην επιτροπή, όταν ουσιαστικά διεξήχθη η πρώτη φάση της συζήτησης για το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, μια και λέγατε για το 1%. Πότε δόθηκε το 1% από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είναι ή δεν είναι η πρώτη φορά που θα δοθεί φέτος απ' αυτήν την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Γιατί κάποια στιγμή πρέπει να λέμε και τα πράγματα με το όνομά τους.

Βεβαίως, και εγώ είμαι υπέρ του διαλόγου, υπέρ της άποψης ότι πρέπει τα πολιτικά κόμματα να συμφωνήσουν σε μία τόσο κορυφαία επιλογή που αφορά το ασφαλιστικό μας σύστημα. Πώς, όμως, μπορεί αυτό να επιτευχθεί; Όταν φεύγετε και επιτρέφετε στο διάλογο; Όταν αντί των προτάσεων που ουσιαστικά κάθε φορά έχετε το μόνο που αποπνέετε και προβάλλετε είναι να αποσυρθεί το νομοσχέδιο; Είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που έρχεται ένα νομοσχέδιο σημαντικό ή ασήμαντο, κορυφαίο ή, εάν θέλετε, μικρότερης εμβέλειας και ενδιαφέροντος, να προβάλλετε πάντα την ίδια θέση και να λέτε να αποσύρετε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Πότε είδατε αυτό να συμβαίνει στην κοινοβουλευτική πρακτική; Εκτός και εάν επί των Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπήρξε μια πρακτική, που κάθε φορά που η Αντιπολίτευση έλεγε «πάρτε πίσω ένα νομοσχέδιο» συνήθιζε η τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να παίρνει πίσω το νομοσχέδιο.

Όμως, εάν θέλουμε να είμαστε σοβαροί, θα πρέπει αυτό το μήνυμα να το εκπέμπουμε συνολικά και προς τους Έλληνες πολίτες. Το λέω, γιατί δυστυχώς αυτό που γίνεται σε αυτήν την Αίθουσα -επαναλαμβάνω ότι είναι μία άποψή μου- ουσιαστικά λειτουργεί σαν παιδαγωγός για την ελληνική κοινωνία. Εάν κάποια στιγμή δεν προσπαθήσουμε να λειτουργήσουμε σοβαρά μέσα από το ρόλο μας, δείχνοντας το δρόμο πρώτα και πάνω από όλα στους Έλληνες πολίτες, δεν θα μπορέσουμε σε καμία περίπτωση, όποιες και εάν είναι οι πολιτικές μας επιλογές, όποιες και εάν είναι οι νομοθετικές μας πρωτοβουλίες, να λειτουργήσουμε με τέτοιο τρόπο, ώστε αυτό να έχει μια θετική επίδραση στην κοινωνία και στους πολίτες.

Νομίζω ότι τα πράγματα έχουν ωριμάσει αρκετά. Οι πολίτες είναι μπροστά από τους πολιτικούς, ας μη γελοιάσουμε. Οι πολίτες γνωρίζουν πολύ καλύτερα τι συμβαίνει. Είναι καιρός στην πραγματικότητα να παρακολουθήσουμε αυτήν την εξέλιξη, η οποία στην κοινωνία ήδη συμβαίνει, να δώσουμε, εάν θέλετε, μια άλλη δυνατότητα στο πολιτικό μας σύστημα να κάνει βήματα μπροστά και να δώσει απαντήσεις σε όλες τις παθογένειες του παρελθόντος.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμώντας ότι το προτεινόμενο από την Κυβέρνηση σχέδιο νόμου μπορεί σ' ένα μεγάλο βαθμό να δώσει απαντήσεις, συνδυάζοντας μ' ένα επόμενο νομοσχέδιο που θα αφορά την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας -γιατί κοινωνική ασφάλιση χωρίς πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, η οποία πρέπει να διαφοροποιήσει την κατάσταση, δεν μπορεί να βοηθήσει υπερψηφίζω το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, εκτιμώντας ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και πιστεύοντας ότι θα δώσει απαντήσεις σε προβλήματα του παρελθόντος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσαύρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν κατά την αυριανή συνεδρίαση, που θα αρχίσει στις 17.00' και προβλέπω ότι θα τερματιστεί στις 03.00' το πρωί, δηλαδή θα έχουμε μια διάρκεια συνεδρίασης δέκα ωρών...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μην είστε τόσο σίγουρος, μπορεί να πάει και πιο πέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μπορεί να πάει και πιο πέρα.

Κύριοι συνάδελφοι, συμπεριλαμβανομένων και των αγορευσεων Υπουργών, των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων και των Αρχηγών των Κομμάτων, εκτιμώ ότι κατά την αυριανή συνεδρίαση δεν θα μιλήσουν συνολικά περισσότεροι από ογδόντα συνάδελφοι εκ των εκατόν σαράντα έξι που είναι εγγεγραμμένοι.

Αν πάμε και 05.00' η ώρα το πρωί, θα μιλήσουν άλλοι δώδεκα. Άρα, ενενήντα δύο. Προτείνω, λοιπόν, για την αυριανή συνεδρίαση να αποφασίσουμε να τηρήσουμε το χρόνο στα επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, διαφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Διαφωνείτε. Εντάξει, δεν θέλετε να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι. Προχωράμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Να βάλουμε εμβόλιμη συνεδρίαση την Τρίτη το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν θέλετε, εντάξει. Είναι κατανοητό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε, σας παρακαλώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Παπουτσή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Για ποιο λόγο επιμένετε, κύριε Πρόεδρε, για τρίτη φορά σήμερα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Λέτε να έχω κανένα προσωπικό, ιδιαίτερο λόγο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: ... δύο φορές εσείς και μία ο Πρόεδρος του Σώματος, να ορίσουμε το χρόνο στα επτά λεπτά; Σας εξηγήσαμε ότι είναι ένα νομοσχέδιο τεχνικό ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι πολύ εύκολο να το καταλάβετε, κύριε Παπουτσή. Είστε ευφυής άνθρωπος. Για να μιλήσουν περισσότεροι Βουλευτές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Επιτρέψτε μου να διευκολύνω κι εσάς όμως, με την πρότασή μου.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, ο χρόνος να παραμείνει στα δέκα λεπτά, να κρατάμε αυστηρά αυτό το χρόνο και όποιος από τους συναδέλφους δεν βρίσκεται μέσα στην Αίθουσα, να διαγράφεται από τον κατάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό είναι δεδομένο, είναι αυτονόητο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Αυτό είναι εξαιρετικά δίκαιο για όλους και γι' αυτό το λόγο παρακαλώ πολύ να συνεχίσουμε,

όπως αποφασίσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καλώς. Το Προεδρείο οφείλει να κάνει μία πρόταση, για να δοθεί η δυνατότητα σε περισσότερους συναδέλφους να διατυπώσουν τις απόψεις τους.

Εσείς θέλετε, λοιπόν, από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να μιλήσουν λιγότεροι. Θα μιλήσουν λιγότεροι. Πρόταση είναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Αφήστε εμάς να ερμηνεύσουμε το τι θέλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Σώμα αποφασίζει κι ένας Βουλευτής εάν δεν συμφωνεί, δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Προχωράμε, λοιπόν, με τα δεκάλεπτα. Εγώ ως Προεδρεύων έχω υποχρέωση να σας πω πού θα φτάσουμε. Θα μιλήσουν περίπου ογδόντα εκ των εκατόν σαράντα έξι Βουλευτών, ενώ διαφορετικά θα μιλούσαν και πάνω από εκατό.

Θα περιοριστεί, λοιπόν, ο χρόνος ομιλίας των συναδέλφων. Το λέω για να μην διαμαρτύρεστε αύριο και λέτε ότι το Προεδρείο περιόρισε τη δυνατότητα να μιλήσουν πολλοί Βουλευτές. Αυτός είναι ο λόγος. Το καθήκον μου το υπαγορεύει αυτό. Δεν έχω κανέναν άλλο προσωπικό ή κομματικό λόγο. Δεν νομίζω να φαντάζεστε κάτι τέτοιο. Στο κάτω - κάτω, από μια εκτίμηση βάσει του καταλόγου, είστε περισσότεροι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εγγεγραμμένοι. Άρα, θα δινόταν η δυνατότητα στη δική σας παράταξη να μιλήσετε περισσότερο από τη Νέα Δημοκρατία. Αυτό είναι πάρα πολύ απλό. Δεν θέλω να αφήσουμε κανένα υπονοούμενο. Προσπαθώ να είμαι αντικειμενικός. Τίποτε περισσότερο από αυτό. Σεβαστή η απόφαση του Σώματος.

Η κ. Μελά έχει το λόγο.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Οι εξελίξεις στο ασφαλιστικό δεν συμβαίνουν μόνο στη δική μας χώρα. Είναι μία στρατηγική επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανάλογα μέτρα έχουμε δει να παίρνονται σταδιακά από το 1991 και μετά, αντίστοιχα με της Ελλάδας, σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και γι' αυτό πραγματικά, θα πρέπει να θυμάται ο ελληνικός λαός ότι έχει συντελεστεί και να μην ακούει από τη μεριά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και του Συνασπισμού, ότι δεν ξέρανε τίποτα «για το φόνο», τη στιγμή που με τον άλφα ή βήτα τρόπο έχουν στηρίξει αυτές τις στρατηγικές επιλογές.

Το βασικό επιχείρημα που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση για τις αλλαγές που φέρνει με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, αλλά και με τα προηγούμενα που έχουν γίνει το 1992 και το 2002, είναι η γήρανση του πληθυσμού, η αναλογία 1,75 προς 1, ανάμεσα στον συνταξιοδοτούμενο και στον εργαζόμενο. Αν έχουμε γήρανση του πληθυσμού, ποια είναι η αιτία, αν δεν είναι κοινωνικά τα αίτια, αν συνολικά η ζωή της ανεργίας, της ακρίβειας, της ανέχειας και της ανασφάλειας δεν χτυπάει πρώτα από όλα την οικογένεια; Οι νέοι αντιμετωπίζουν μεγάλο πρόβλημα ανεργίας, πραγματικής και όχι πλασματικής, όπως παρουσιάζεται, δουλεύοντας ως ωρομίσθιοι, οι περισσότεροι. Αδήλωτη και «μαύρη» εργασία υπάρχει κατά κόρον. Ανασφάλιστοι νέοι εργαζόμενοι με τα προγράμματα stage που δουλεύουν ακόμη και στο δημόσιο τομέα με αυτό το μεσαιωνικό τρόπο, ενοίκιαση εργαζομένων που ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν ήταν κυβέρνηση και που σήμερα κατά κόρον με τα Σ.Δ.Ι.Τ. εφαρμόζεται. Οι νέοι, λοιπόν, ζουν μέσα στην εργασιακή ανασφάλεια και δυσκολεύονται ήδη σήμερα να συγκροτήσουν, με τον τρόπο που δουλεύουν, συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Αυτό επιδεινώνεται διαρκώς και σε αυτό έρχεται να προσαρμοστεί το σχέδιο νόμου που συζητείται σήμερα.

Ποιος προκάλεσε την κρίση στα ασφαλιστικά ταμεία; Πάντως όχι οι εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι απλά καλούνται να την πληρώσουν.

Η εισφοροδιαφυγή των εργοδοτών και οι οφειλές του κράτους στα ταμεία, το τζογάρισμα των αποθεματικών, για τα οποία και οι δυο οι κυβερνήσεις έχουν ευθύνη και η κακοδιαχείριση ευθύνονται για τη σημερινή κατάσταση. Οι εργαζόμενοι είναι οι μόνοι που δεν ευθύνονται. Πληρώνουν στην πηγή, είναι οι μόνοι που δεν μπορούν να εισφοροδιαφύγουν γι' αυτό και πρέπει με όλες τους τις δυνάμεις να αποκρούσουν αυτό το σχέδιο νόμου.

Μέχρι σήμερα 58.000.000.000 ευρώ από το 1950 είναι η απώλεια των ταμείων από την εισφοροδιαφυγή και μόνο τα τελευ-

ταία χρόνια 4.000.000.000 ευρώ το χρόνο είναι η εισφοροδιαφυγή στα ταμεία. Ευθύνες, λοιπόν, υπάρχουν και για τα χρέη του κράτους και γι' αυτή την εισφοροδιαφυγή. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να το ξεχνούν και πρέπει να παλεύουν.

Θα έρθω τώρα στο κομμάτι των καλλιτεχνών. Οι καλλιτέχνες που έχουν σχέση εξαρτημένης εργασίας πλήττονται και αυτοί από αυτό το σχέδιο νόμου. Ήδη με τη σημερινή κατάσταση, με το νόμο Ρέππα που προχώρησε το νόμο Σιούφα, δύσκολα συγκροτούσαν μέχρι σήμερα συνταξιοδοτικό δικαίωμα γιατί οι συνθήκες δουλειάς τους είναι τέτοιες: ανεργία, υποαπασχόληση, μερική απασχόληση, «μαύρη εργασία», καταπάτηση των συλλογικών συμβάσεων, λειψοί έλεγχοι από τους αρμόδιους φορείς.

Με την αύξηση των ενσήμων, που προτείνει το σημερινό σχέδιο νόμου προκειμένου να μπορέσει κάποιος να καλύπτει τον τομέα της υγείας και με τις συνθήκες δουλειάς που ισχύουν στον καλλιτεχνικό χώρο, δεν θα μπορούν οι καλλιτέχνες να βγάλουν, ούτε καν βιβλιάριο υγείας. Ήδη σήμερα με μια μελέτη που έχουμε κάνει, οι μουσικοί – η μεγάλη πλειοψηφία, δεν μιλώ για πέντε ονόματα – με τους νόμους που ισχύουν μέχρι σήμερα, ογδόντα δύο ετών έπρεπε να φτάσουν για να μαζέψουν τα αναγκαία έσοδα. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι με αυτό και μόνο το μέτρο δεν θα μπορούν να καλύψουν ούτε τον τομέα της υγείας.

Τα όρια ηλικίας. Ξέρετε τι θα πει να είσαι χορευτής στο μπαλέτο και να καλείσαι να χορεύεις μέχρι τα εξήντα; Μπορείτε να το φανταστείτε; Ξέρετε τι θα πει να είσαι τραγουδιστής, να έχεις χάσει τη φωνή σου – εννών λόγω ηλικίας – και να υποχρεώνεσαι να είσαι στο πάλκο; Να είσαι υποχρεωμένος, με την ολοκλήρωση της εργασίας, που πλήττει σοβαρά την υγεία, να συνεχίζεις όταν οι φυσικές σου δυνάμεις δεν στο επιτρέπουν να είσαι ακόμα πάνω στο πάλκο και να διασκεδάσεις τον κόσμο και να μην μπορείς;

Για τα βάρεα και ανθυγιεινά ήδη υπήρχε πρόβλημα. Υποθέτω ότι με την μέγιστη στην οποία μπαίνουν, θα υπάρξει ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα. Και ήδη με τους χρόνους που δίνει το νομοσχέδιο, υπάρχει πρόβλημα. Είχαν ήδη ανέβει τα όρια ηλικίας. Μέχρι τότε, λοιπόν, μπορεί να εργάζεται κανείς σε αυτούς τους κλάδους;

Ας πάρουμε τώρα μια άλλη κατηγορία, την οποία βεβαίως το νομοσχέδιο δεν την πιάνει. Αν ήθελε βεβαίως κάποιος να κάνει μια τομή στο ασφαλιστικό πρόβλημα, θα έπρεπε να την πιάσει. Είναι το κομμάτι των δημιουργών καλλιτεχνών που είναι οι ανασφάλιστοι για το καλλιτεχνικό τους έργο. Μουσικοσυνθέτες, μουσουργοί – εννών συνθέτες κλασικής μουσικής – ζωγράφοι, γλύπτες, χαράκτες, σκηνογράφοι και λοιποί εικαστικοί, χορογράφοι, συγγραφείς, ποιητές, θεατρικοί συγγραφείς, όλοι αυτοί στον Καιάδα, με κάποια τιμητική σύνταξη, που την είχαν και την καταργήσατε τον Νοέμβριο, πλην, όμως, και αυτή τη στιγμή παραμένουν ανασφάλιστοι γιατί οι κυβερνήσεις του δικομματισμού αρνούνται ναβάλουν χέρι στα έσοδα όσων κερδίζουν από την διακίνηση του καλλιτεχνικού έργου, μεσαζόντων και εμπόρων, καθώς και ναβάλουν χέρι στην τσέπη του κράτους γι' αυτό τον τομέα, εφόσον και το κράτος κερδίζει απ' αυτό το έργο εννοώ όσον αφορά το κομμάτι του εργοδότη, γιατί προτάσεις υπάρχουν για την εισφορά των εργαζομένων.

Για να τελειώσω, λοιπόν, ένα κομμάτι στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι οι γυναίκες. Πολλή κουβέντα έχει γίνει για τις γυναίκες. Η γυναίκα σήμερα μπαίνει αργότερα στη δουλειά απ' ότι παλαιότερα, λόγω της ανεργίας, της περιστασιακής εργασίας, της μερικής απασχόλησης και των μεγάλων διαστημάτων ανεργίας που περνάει. Στα πενήντα οι περισσότερες γυναίκες σήμερα έχουν ανήλικα παιδιά. Κοιτάξτε γύρω σας.

Το σχέδιο νόμου με την κατάρριψη της πενταετούς διαφοράς ανάμεσα στον άνδρα και στη γυναίκα, όσον αφορά την ηλικία της συνταξιοδότησης και μ' αυτά τα υποτιθέμενα αντισταθμιστικά μέτρα που εισηγήστε με το νομοσχέδιο, δεν απαντά με τίποτα στο ζήτημα της προστασίας της μητρότητας. Γιατί η προστασία της μητρότητας δεν μπορεί να υπάρξει, όταν έχεις ένα σύστημα υγείας, πρόνοιας και παιδείας που σταδιακά ιδιωτικοποιείται. Όλες οι αλλαγές που έχουν συντελεστεί σε όλους αυτούς τους τομείς τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια πλήττουν

συνολικότερα την οικογένεια και τη γυναίκα που φέρνει κοινωνικά ένα ιδιαίτερο βάρος.

Εμείς λέμε ότι κανένα από τα μέτρα που εισηγείται το νομοσχέδιο για την προστασία της μητρότητας, όταν το παιδί είναι μικρό, δεν αντισταθμίζεται από τα πέντε χρόνια που χάνονται. Θεωρούμε ότι οι γυναίκες – και αυτό είναι πολύ σημαντικό – δικαιούνται και αυτά και πολλά άλλα από τα μέτρα για την προστασία της μητρότητας, όταν το παιδί είναι μικρό, αλλά δικαιούνται και αυτήν την πενταετή διαφορά εξαιτίας του ειδικού βάρους τους στην ελληνική οικογένεια, στην οικογένεια γενικά και στην κοινωνία.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι για μας το ζήτημα της ασφάλισης είναι συνδεδεμένο με τον αγώνα για πλήρη εργασιακά δικαιώματα, με τον αγώνα για αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας, χωρίς εισφορές – το τονίζουμε αυτό – με μόνιμο και υψηλά εκπαιδευμένο προσωπικό και με δωρεάν βρεφονηπιακούς σταθμούς. Σήμερα ποια προστασία της μητρότητας υπάρχει όταν ακόμα και οι δημοτικοί βρεφονηπιακοί σταθμοί απαιτούν υψηλά τροφεία με το πέρασμά τους, όπως έχει γίνει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση;

Κλείνω, λοιπόν, λέγοντας, ότι καλούμε τους εργαζόμενους με τους αγώνες τους να αντισταθούν σε κάθε προσπάθεια που γίνεται με απεργοδοσιαστικούς μηχανισμούς σήμερα να κτυπηθούν οι αγώνες τους και να ακυρώσουν στην πράξη αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Μελά.

Είς Βουλευτής εκ του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκρότησε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Χειροκρότησα για τους καλλιτέχνες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Γι' αυτό σας έδωσα τη δυνατότητα να το εξηγήσετε.

Ορίστε, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για τη μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα το έφερε η Κυβέρνηση με συνοπτικές διαδικασίες, κυριολεκτικά την παραμονή του τριημέρου της αποκριάς και της Καθαράς Δευτέρας και με συνοπτικές διαδικασίες επιχειρεί να το περάσει αυτήν την εβδομάδα. Ταυτόχρονα χωρίς να έχει κάνει τον παραμικρό διάλογο, βλέπουμε αυτές τις μέρες να εκτυλίσσεται ένα συγκεκριμένο σχέδιο εκφοβισμού των εργαζομένων και των συνδικαλιστικών παρατάξεων, ένα σχέδιο αυταρχικό, ένα σχέδιο ποινικοποίησης των ιδίων των κινητοποιήσεων. Η Κυβέρνηση, είναι φανερό ότι, πιστεύει πως με αυτές τις συνοπτικές κοινοβουλευτικές διαδικασίες, που τελικά υποβαθμίζουν τη Βουλή, ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα μετριάσει τη λαϊκή αντίδραση.

Είναι σίγουρο όμως, κυρία Υπουργέ, ότι δεν θα το πετύχετε αυτό. Και είναι σίγουρο ότι γι' αυτό που εσείς επιχειρείτε αυτήν τη στιγμή θα εισπράξετε στο ακέραιο τις συνέπειες. Δυστυχώς όμως, τις συνέπειες θα τις εισπράξει και η ελληνική κοινωνία, γιατί το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πραγματικότητα είναι το τελειωτικό κτύπημα στο δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος. Κάτι το οποίο τα τελευταία τέσσερα χρόνια συντελείται συστηματικά, είτε με την υποχρηματοδότηση, είτε μέσα από την απαξίωση συνολικά του κοινωνικού κράτους, είτε μέσα από την καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων που ζήσαμε με τα περίφημα αμαρτωλά ομόλογα είτε μέσα από την κακοδιαχείριση είτε μέσα από τις χαριστικές ρυθμίσεις για τους μεγάλους οφειλέτες.

Αυτά τα ζήσαμε. Αυτά υπέστη το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας. Και τώρα έρχεστε και αναίρεíte όλα αυτά για τα οποία προεκλογικά ο Πρωθυπουργός είχε σπείψει να δεσμευτεί με τα περίφημα τρία «δεν». Στην πραγματικότητα αρνείστε τη χρηματοδότηση που μπορεί να εγγυηθεί τη βιωσιμότητα και την κοινωνική αποτελεσματικότητα του συστήματος. Έρχεστε να μειώσετε τις συντάξεις και να αυξήσετε τα όρια ηλικίας. Αυτό που συντελείται είναι η ολική επαναφορά στις

ρυθμίσεις της περιόδου της κυβέρνησης Μητσοτάκη 1990-1993. Και βέβαια δεν είναι τίποτα άλλο από το επιστέγασμα μιας συγκεκριμένης πολιτικής, που τη ζει ο ελληνικός λαός όλα αυτά τα χρόνια, είτε αφορά την υπονόμευση των εργασιακών δικαιωμάτων, είτε αφορά το νόμο για τις Δ.Ε.Κ.Ο. και τις δύο κατηγορίες των εργαζομένων, είτε αφορά συνολικά την απαξίωση του ελληνικού κράτους. Όλα αυτά είναι η αντανάκλαση της ίδιας πολιτικής. Μια πολιτική η οποία συστηματικά έρχεται να ευνοήσει του λίγους, όποιο πρόσωπο παίρνουν κάθε φορά αυτοί οι λίγοι, αλλά πάντα εις βάρος των πολλών, εις βάρος των εργαζομένων, εις βάρος των νέων ανθρώπων της πατρίδας μας, εις βάρος των γυναικών, εις βάρος των αγροτών. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Αυτή η πραγματικότητα έρχεται, κυριολεκτικά, με αυτό το νομοσχέδιο να πλήξει στην καρδιά την κοινωνική συνοχή, να δυναμιτίσει την κοινωνική ειρήνη και μακροπρόθεσμα έρχεται να υπονομεύσει τις νεότερες γενιές σ' ένα καθεστώς αβεβαιότητας και ανασφάλειας. Ποιες όμως είναι οι αλήθειες που φέρνει αυτό το νομοσχέδιο; Η πρώτη αλήθεια είναι ότι δεν έρχεται να θίξει κάποια «ρετιρέ» όπως με προκλητικό τρόπο αναφέρατε. Η πραγματικότητα είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο αφορά το σύνολο των εργαζομένων, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο.

Η δεύτερη αλήθεια είναι ότι θίγει τις γυναίκες. Και μάλιστα εδώ, με προκλητικό τρόπο η κυρία Υπουργός είχε βιαστεί να μας πει ότι δεν ζούμε πια στη δεκαετία του 1960. Όμως η πραγματικότητα είναι ότι σε ένα κοινωνικό κράτος που συνεχώς απαξιώνεται, η γυναίκα και μάλιστα η εργαζόμενη μητέρα, είναι το μεγάλο θύμα αυτού του νομοσχεδίου.

Η τρίτη αλήθεια είναι, παρά το ότι προσπαθείτε να πείσετε τον ελληνικό λαό, πως με αυτό το νομοσχέδιο ερχόσαστε να εξισορροπήσετε τις κοινωνικές αδικίες, επί της ουσίας έρχεστε να πλήξετε την καρδιά των ασθενέστερων τμημάτων του εργατικού δυναμικού της χώρας, είτε αυτό αφορά τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, γιατί στην πραγματικότητα από την πίσω πόρτα προκαταλαμβάνετε και παρατείνετε το χρόνο εργασίας, είτε αυτό αφορά –εδώ θέλω να σταθώ ιδιαίτερα– το ζήτημα των εποχικών εργαζομένων, των μεταναστών, των γυναικών, των νέων μέσα από τον διπλασιασμό των αναγκαίων μεροκάματων, των αναγκαίων ενσήμων, προκειμένου να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Και έτσι έχουμε φτάσει και είναι ντροπή αυτό για τη χώρα μας –αυτό το χρεώνετε κυριολεκτικά– στο έτος 2008, άνθρωποι να μην έχουν το στοιχειώδες δικαίωμα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, και μάλιστα –το είπε προηγουμένως, ο κ. Μαυρίκος νομίζω– με την τροπολογία που παρουσίασε σήμερα η κυρία Υπουργός ερχόσαστε να υπονομεύσετε περαιτέρω αυτή τη ρύθμιση με το να αφαιρείτε και τα άλλα μέλη της οικογένειας.

Η τέταρτη αλήθεια είναι ότι αυτές τις ρυθμίσεις δεν θα τις δούμε το 2013, αλλά είναι ρυθμίσεις που θα τις υποστεί άμεσα ο Έλληνας και η Ελληνίδα εργαζόμενη. Γιατί ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι από το 2009 και η ποινή του 6% θα αρχίσει να εφαρμόζεται, ξέρετε ότι και το ζήτημα των ενσήμων από το 2009 θα αρχίσει να εφαρμόζεται και ξέρετε καλά ότι το θέμα των γυναικών που είναι ασφαλισμένες στο Ι.Κ.Α. θα αρχίσει να επηρεάζεται από το 2009 για τις εργαζόμενες, οι οποίες είναι ασφαλισμένες από το 1993 και από το 2010 για τις εργαζόμενες που είναι ασφαλισμένες πριν από το 1993.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ερχόσαστε, λοιπόν, εδώ και αναιρείτε έναν ολόκληρο προγραμματισμό. Ερχόσαστε και αγγίζετε και τα δικαιώματα των γυναικών, που αυτή τη στιγμή δίνουν τη μάχη και στη δουλειά τους και στην οικογένειά τους.

Η πέμπτη αλήθεια είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο, όσον αφορά τις ενοποιήσεις των ταμείων, δεν έρχεται να εξορθολογήσει το σύστημα, δεν έρχεται πραγματικά –όπως μας είπατε– να παράσχει καλύτερες υπηρεσίες, έρχεται στην πραγματικότητα, μ' έναν τρόπο πρόχειρο, αποσπασματικό, χωρίς μελέτες, χωρίς στρατηγικό σχεδιασμό, χωρίς διάλογο, να κάνει ενοποιήσεις οι οποίες θα έχουν ως αποτέλεσμα την εξίσωση προς τα κάτω. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και μάλιστα ακόμα χειρότερο, μέσα από την εμμονή σας να

είναι διορισμένες οι διοικήσεις των ταμείων, ομολογείτε και τον απώτερο στόχο σας. Ο στόχος δεν είναι άλλος από το να υπάρξει ένας τρόπος ελέγχου και διαχείρισης των αποθεματικών αυτών των ταμείων, με τις γνωστές συνέπειες που έχουμε ήδη υποστεί τα προηγούμενα χρόνια από τις περιφημες διοικήσεις που είχατε διορίσει.

Έτσι φθάνουμε στην έκτη αλήθεια. Η έκτη αλήθεια είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο, ενώ έχει ένα τεράστιο κοινωνικό κόστος που αφορά το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, έχει ένα μηδαμινό τελικό οικονομικό όφελος ως προς τη βιωσιμότητα και την προοπτική του συστήματος.

Γιατί αυτό αποδείχθηκε και από την εισηγήτριά μας και από όλους τους συναδέλφους που πήραν το λόγο, ότι τελικά τα οφέλη είναι καθαρά εισπρακτικά, δημοσιονομική προσέγγιση όσον αφορά το έλλειμμα, όσον αφορά τις διαπραγματεύσεις και την εικόνα που θέλετε να δώσετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά αυτά δεν αφορούν τη βιωσιμότητα του συστήματος.

Γιατί όπως μας είπε ο Πρόεδρος της Γ.Σ.Ε.Ε., όταν ήλθε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, θα αρκούσε κυρία Υπουργέ –και ήσασταν παρούσα– το 20% της εισφοροδιαφυγής να μπορούσε να αντιμετωπιστεί για να δώσει είκοσι χρόνια πνοής στο σύστημα.

Όταν έρχεστε και κάνετε αυτή την τροπή του διπλασιασμού των μεροκάματων όσον αφορά τα έσοδα, το οποίο είναι ένα κόστος σύμφωνα με τους δικούς σας υπολογισμούς, στα 125.000.000 ευρώ, θα εξοικονομούσατε αυτό το ποσό αν κάνατε την είσπραξη του 4% από τις φαρμακευτικές εταιρείες, αν και η ίδια η Υπουργός, η κ. Πετραλιά ομολόγησε ότι με την τροπολογία που πέρασε τότε ο κ. Κακλαμάνης, επειδή έβαλε τη λέξη «αποδεδειγμένα», δεν μπορεί να γίνει η είσπραξη.

Και εμείς σας προκαλέσαμε και σας προκαλούμε ξανά. Νομοσχέδιο είναι. Φέρτε μία τροπολογία να φύγει η λέξη «αποδεδειγμένα», ώστε να μπορείτε να εισπράξετε αυτές τις επιστροφές των φαρμακευτικών εταιρειών, αντί να τα φορτώνετε στην πλάτη του ελληνικού λαού.

Εμείς, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητούμε άλλη μια φορά με εμμονή, όλοι μας –αυτή είναι η φωνή που εκφράζει την αγωνία κυριολεκτικά των εργαζομένων και του ελληνικού λαού– να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο.

Τη μάχη μας αυτή την εβδομάδα θα τη δώσουμε και εδώ, στη Βουλή, θα την δώσουμε και στο δρόμο μαζί με τους εργαζόμενους. Να είσαστε σίγουροι για ένα πράγμα, ότι και ημερομηνία λήξης έχουν αυτές οι ρυθμίσεις στις επόμενες εκλογές, αλλά πολύ περισσότερο ότι όποιος σπέρνει ανέμους θα θερίσει θύελλες. Και αυτές τις θύελλες θα τις θερίσετε εσείς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε την κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Το λόγο έχει ο κ. Αμοιρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι 01.24' λεπτά. Θέλω να καταγραφεί στα Πρακτικά ότι το Ελληνικό Κοινοβούλιο συνεδριάζει στη 01.30' και το χρονικό όριο είναι 03.30' για ένα πάρα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο, που, αν μη τι άλλο για μας, τους Βουλευτές της περιφέρειας, θα περιμέναμε να είναι πιο νωρίς για να ενημερωθούν οι πολίτες της περιοχής μας, εκτός αν νομίζουν κάποιοι ότι αυτοί οι πολίτες μπορούν να καθίσουν μέχρι στις 03.00' και 04.00' και ότι το πρωί δεν έχουν εργασία. Αυτό ίσως να συμβαίνει, γιατί πραγματικά έχει χάσει το κέντρο τη συναίσθηση του τι συμβαίνει στην περιφέρεια.

Κυρία Υπουργέ, καταθέσατε το νομοσχέδιο γιατί άραγε έχετε πραγματική αγωνία τι θα γίνει τα επόμενα είκοσι πέντε χρόνια; Δεν έχει σχεδιάσει ούτε ένα κράτος στον κόσμο για τα επόμενα είκοσι πέντε χρόνια. Αποδεικνύεται εξάλλου, αφού καταθέτετε σε λίγο καιρό το νομοσχέδιο για το χωροταξικό σχεδιασμό για τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια, γιατί κάθε δεκαπέντε χρόνια πρέπει να αλλάζει.

Μπορεί να σχεδιάσει κάποιος σήμερα με το τι θα γίνει μετά από είκοσι πέντε χρόνια, τι κοινωνικές πολιτικές και οικονομικές συνθήκες θα υπάρχουν; Πριν είκοσι χρόνια υπήρχε ολόκληρη Γιουγκοσλαβία. Σήμερα, δεν υπάρχει. Πώς μπορεί να σχεδιάσει

κάποιοι για μετά από είκοσι πέντε χρόνια; Αν μη τι άλλο, αυτό δεν είναι ακόμη ένα άλλοθι, για να μπορεί να καλύψει πραγματικά ένα ανοσιούργημα, που γίνεται σε βάρος των εργαζομένων;

Ο κοινωνικός διάλογος εξαντλήθηκε μεταξύ των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και του Μεγάρου Μαξίμου. Συνεχώς βλέπουμε τροπολογίες να βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Πολλές τροπολογίες που ένα νομοσχέδιο, αν είχε δουλευτεί σωστά, δεν θα έπρεπε να τις είχε ή τουλάχιστον να συζητιούνται. Αλλά, έγινε κι αυτό για λόγους επικοινωνιακούς, όπως και το ότι ο συνδικαλιστής Βουλευτής ανέβηκε πρώτος να μιλήσει, για να δώσει το πράσινο φως στους υπόλοιπους να ακολουθήσουν, γιατί μέσα του ο καθένας πιστεύει πως αυτό το νομοσχέδιο είναι άδικο. Όλοι οι Βουλευτές μέσα τους το πιστεύουν. Να είστε σίγουροι ότι εδώ γίνεται μια αδικία σε βάρος των εργαζομένων. Αλλά, πώς αλλιώς θα αλλάξουμε την ατζέντα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς θα ξεφύγουμε από τα «μπλε» σκάνδαλα;

Δυστυχώς, από τα «μπλε» σκάνδαλα πήγαμε στη μαύρη μεταρρύθμιση. Καταθέσατε ένα νομοσχέδιο, αφού ελέγχετε καθημερινά την επικοινωνιακή του ανταπόκριση. Και την ενισχύσατε αυτήν την εικόνα, βάζοντας πραγματικά εργαζομένους, που ανήκουν στον ίδιο κλάδο να μαλώνουν μεταξύ τους. Δηλαδή πιστεύετε ότι οι εργαζόμενοι στη Δ.Ε.Η. είναι τα ρετιρέ; Ξέρετε πόσο προσδοκώμενο χρόνο ζωής έχουν οι εργαζόμενοι στα εργοστάσια της Κοζάνης; Δείτε λίγο τη στατιστική και τότε θα καταλάβατε περί ποιών εργαζομένων μιλάτε. Βάλατε τους εργαζομένους στην αυτοδιοίκηση να μαλώνουν μεταξύ τους. Είπατε μάλιστα ότι υπάρχουν υποκινητές. Γυρίζετε την πολιτική είκοσι χρόνια πίσω. Εγώ δεν γνωρίζω κανέναν εργαζόμενο να χάνει δέκα μεροκάματα, που τα έχει ανάγκη για την οικογένειά του και να είναι στους δρόμους για να υποστηρίξει το κόμμα του. Εξ' άλλου, οι πολίτες λένε – το 87% - 90% - κόντρα σ' αυτήν την πολιτική που υπάρχει σήμερα, ότι δεν θα συμμετείχαν ποτέ σε μια πράξη, η οποία θα υποκινούνταν από κάποιο πολιτικό κόμμα. Πρέπει να αναρωτηθείτε τι συμβαίνει.

Και υποσχέθήκατε ότι θα περάσετε στο νομοσχέδιο την τροπολογία για τα βαρέα και ανθυγιεινά των εργαζομένων στην καθαριότητα των δήμων. Γιατί; Ποιος πληρώνει αυτά τα χρήματα; Είναι ανταποδοτικά και τα πληρώνουν οι πολίτες. Ούτε ένα ευρώ δεν θα βάλει το κράτος και λέτε ότι κάνετε μεταρρύθμιση, ότι ακούσατε τους εργαζομένους και κάνατε αυτήν την τροπολογία; Όχι. Καταλάβατε ότι δεν πληρώνετε ότι ούτε ένα ευρώ και επικοινωνιακά λέτε, δεν έχουμε και χάσιμο ως το περάσουμε.

Και γιατί έχουν βγει στους δρόμους οι χιλιάδες των πολιτών; Έχουν όλοι αυτοί πραγματικά τη βούληση να είναι καθημερινά στους δρόμους, να φωνάζουν, να ταλαιπωρούνται, έτσι άσκοπα; Επίσης, πρέπει να ξέρετε, ότι δεν υπάρχουν πολλοί νέοι μεταξύ τους. Ξέρετε γιατί; Γιατί, το 30% των νέων είναι άνεργοι. Όταν εγώ είμαι άνεργος για παράδειγμα, πτυχιούχος τριάντα, τριάντα πέντε χρονών, θα με νοιάζει πότε θα πάρω σύνταξη; Μα, αφού δεν έχω δουλειά, τι να την κάνω τη σύνταξη; Σκεφθείτε ότι αν αυτούς μπορούσατε με μια πολιτική να τους ευαισθητοποιήσετε να συμμετέχουν στους αγώνες αυτούς, τότε πραγματικά θα είχαμε κάνει ένα πολύ μεγάλο βήμα συμπαράστασης των γενεών.

Αυτό που φαίνεται για το μέλλον, είναι οι νέοι φόροι που πραγματικά αρχίζετε και δημιουργείτε με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, ακόμη και οι έμμεσοι φόροι με την αναφορά στο Φ.Π.Α.. Γιατί τα 400.000.000, που περίπου θα εξοικονομείτε το χρόνο με αυτό το νομοσχέδιο δεν επιβάλετε πάλι το Φόρο Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας από τη μη επιβολή του οποίου χάνει το κράτος 250.000.000 ευρώ; Κάντε τον λίγο μεγαλύτερο να πάει στα 400.000.000 και να μην αφαιρέσετε από τις μητέρες ή από τις οικογένειες, το δικαίωμα να προγραμματίζουν για τα επόμενα χρόνια, όπως ακριβώς είχαν αρχικά σχεδιάσει. Ανατρέπετε όλα τα προγνωστικά μιας οικογένειας και όλον τον προγραμματισμό;

Μιλάτε για ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τα οποία δεν θα θίξετε. Δεν υπάρχουν ώριμα και ανώριμα συνταξιοδοτικά

δικαιώματα. Υπάρχουν ώριμες και ανώριμες πολιτικές και ώριμοι και ανώριμοι πολιτικοί. Δεν διαχωρίζονται οι εργαζόμενοι σε νέους και παλαιότερους. Ο ιδρώτας αλμυρός ήταν πριν, αλμυρός είναι και σήμερα. Ίδιες οι αγωνίες τότε, ίδιες οι αγωνίες σήμερα, ίδιες οι αγωνίες θα είναι και αύριο!

Προτείνετε έναν νέο «Καποδίστρια» στα Ταμεία. Είδαμε πώς κάνατε οικονομία κλίμακας σε όλο τον τομέα και το φάσμα του δημοσίου είτε αυτό λέγεται εφορία, είτε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία, όπως είναι και σήμερα τα Ταμεία! Πού είναι τα 10.000.000.000, τα οποία έλεγε ότι κάθε χρόνο θα εξοικονομεί από την καλύτερη διοίκηση ο Πρωθυπουργός; Ας είχατε εκείνα, για να μην υποχρεωθείτε σήμερα να ανατρέψετε τον προγραμματισμό και των πολιτών κι όλης της Ελλάδας.

Αναφέρατε ότι έχει αυξηθεί ο προσδοκώμενος χρόνος ζωής. Είναι κακό το να ζει ένας άνθρωπος σήμερα πάνω από τα ογδόντα; Δεν το καταλάβατε ότι στον χώρο της υγείας αυτό το υποψιάστηκαν οι επενδυτές, οι επιχειρηματίες και ήδη επενδύουν στην υγεία; Δεν καταλάβατε τι θα γίνει τα επόμενα χρόνια, γιατί όλα θα εξαρτώνται από την υγεία; Και όταν ζεις πολλά χρόνια, σίγουρα τα προβλήματα σ' έναν οργανισμό είναι περισσότερα και γι' αυτό εδώ υπάρχει επένδυση. Έτσι οδηγείτε στην ιδιωτική ασφάλιση. Ξεπουλάμε, λοιπόν, σιγά-σιγά το πιο πολύτιμο δημόσιο αγαθό, που είναι η υγεία.

Αναφέρατε σε εργαζόμενους, οι οποίοι, αφού πάρουν σύνταξη, παίρνουν τις θέσεις των νέων. Πιστεύετε ότι γι' αυτό το κάνουν; Δεν έχουν ανάγκη από τη δεύτερη δουλειά; Ή αυτοί που εργάζονται σήμερα δεν κάνουν και δεύτερη δουλειά για να συντηρήσουν την οικογένεια; Πιστεύετε ότι οι μισθοί των 500, 600 ή 700 ευρώ που μπαίνουν σ' ένα σπίτι φθάνουν; Δεν θα κάνει ο άνθρωπος δεύτερη δουλειά; Δεν θα μπορέσει αλλιώς να ζήσει. Άρα, αυτό πάλι νομίζω ότι είναι ένα ακόμη τρικ, με το οποίο προσπαθείτε να πείσετε ότι κάποιοι πολίτες πρέπει να πάνε απέναντι στους άλλους. Και αυτό είναι το χειρότερο για τη δημοκρατία. Αυτό είναι που πρέπει να αποφύγετε και αυτό κάνετε συνεχώς.

Η μεταρρύθμισή σας προκαλεί αρρυθμία γενικότερα στην Ελλάδα και κυρίως στα χαμηλά εισοδήματα. Δώστε στην αγρότισσα γυναίκα ανακούφιση, στα εξήντα να πάρει τη σύνταξή της! Δώστε στον άνεργο της περιφέρειας ένα μέλλον! Δώστε στον αγρότη πάνω από 300 ευρώ! Οι ηλικιωμένοι με 300 ευρώ στην περιφέρεια, κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι ούτε έναν καφέ πλέον δεν μπορούν να έχουν. Οι αγρότες, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν αυξήσει τα εισοδήματά τους τα τελευταία χρόνια κατά 5%, στην Ελλάδα είναι μείον 25%. Είναι η χειρότερη κατάσταση στους «27» πλέον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η επίκληση συνεχώς του τι κάνατε εσείς τα προηγούμενα χρόνια, εμένα, σαν νέο Βουλευτή ποσώς με αφορά. Είναι ένα άλλοθι και εύκολη ρητορεία για επικοινωνιακούς λόγους. Η ουσιαστική πολιτική είναι αυτή που έχει οδηγό την ισονομία, τη δικαιοσύνη, την αλληλεγγύη των πολιτών και των γενιών. Δεν εμποδίζει τίποτα τις ιδέες μου, κανένας παλιός νόμος ούτε τα όνειρά μου για ένα καλύτερο αύριο. Δεν θα με εμποδίσει κανένας νόμος, στον οποίο εσείς θα αναφέρεστε και θα αναφέρεται στο παρελθόν. Οδηγός μου θα είναι το αύριο, θα είναι η ευτυχία των πολιτών, η δικαιοσύνη και η ισονομία για το αύριο.

Το Σύνταγμα της Ελλάδας, αγαπητοί συνάδελφοι, ρητά και ξεκάθαρα μιλά για ισότητα όλων των πολιτών. Μιλά για ίση αντιμετώπιση, αναλογικά με τις δυνατότητες του καθενός. Κανένας νόμος δεν νομιμοποιείται να αφαιρέσει κεκτημένα δικαιώματα, που τα κέρδισαν οι εργαζόμενοι μετά από αγώνες χρόνων. Όχι όμως με συνθήματα απέναντι στους πολίτες. Εξασφαλίστε σύνταξη για όλους τους πολίτες. Δώστε το δικαίωμα όλοι οι πολίτες να έχουν πρόσβαση στην υγεία. Εδώ τι κάνετε; Πήρατε τα ογδόντα μεροκάματα και τα κάνατε εκατό, τα εκατό τα κάνατε εκατόν είκοσι, λες και η υγεία μετριέται με το πόσα μεροκάματα κάνει κάποιος πολίτης και η ποιότητα ζωής ή η ευαισθησία μετριέται με τα έτη που θα κολλήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Εξάλλου, στην αρχή έκανα μια αναφορά γενικότερη για το Κοινοβούλιο.

Κλείνω ως εξής. Κυρία Υπουργέ, αποσύροντας αυτό το νομοσχέδιο δεν θα κάνετε τίποτε παραπάνω από αυτό που ορκιστήκατε ότι ήρθατε εδώ να κάνετε: Να τηρείτε το Σύνταγμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αμοιρίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουριδής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ο κ. Κεγκέρογλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, ο κ. Κεγκέρογλου έχει το λόγο. Έχω μια ιδιαίτερη προτίμηση στον κ. Σγουριδή, γι' αυτό θέλω να τον διευκολύνω!

Ορίστε, κύριε Κεγκέρογλου, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, το προχωρημένο της ώρας ασφαλώς επηρέασε κι εσάς.

Και δεν έχουν τόση σημασία τα επτά, τα οκτώ ή τα δέκα λεπτά που θα μιλήσει ένας εκπρόσωπος του λαού στο Κοινοβούλιο για ένα τόσο σημαντικό θέμα, αλλά περισσότερο η ώρα που μιλάει. Γιατί όταν πραγματικά συζητάμε αυτό το σημαντικό θέμα και είναι η ώρα τώρα 01.40' μετά τα μεσάνυχτα, είναι λογικό ότι αυτά που λέγονται, όχι μόνο δεν ακούγονται από τους εργαζόμενους, αλλά και αν κάποιος ξενυχτά, επιμένων στο να ακούσει ποια είναι η άποψη των Κομμάτων για το τεράστιο θέμα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, δεν έχει την ευκαιρία να δει να αναπτύσσεται κάποιος ουσιαστικός διάλογος.

Πριν να μιλήσω, όμως, για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και για την ουσία του νομοσχεδίου, θα ήθελα να υπερασπιστώ μια έννοια -όσο μπορώ να το κάνω αυτό- η οποία από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει δεχθεί ένα τεράστιο πλήγμα. Και δεν είναι άλλη από την έννοια της μεταρρύθμισης.

Θα ρωτώ ότι η μεταρρύθμιση στη χώρα μας έχει ταυτιστεί με τις προοδευτικές αλλαγές που έγιναν ιστορικά από την ίδρυση, της ελληνικής κράτους. Θα αναφέρω ενδεικτικά τις μεγάλες αλλαγές που έγιναν στον αγροτικό τομέα, που ήταν μεταρρύθμιση του Ελευθέριου Βενιζέλου και του Αλέξανδρου Παπαναστασίου. Θα αναφέρω τις αλλαγές που έγιναν στην παιδεία το 1964, που ήταν μεταρρύθμιση που έγινε από τον Παπανούτσο και τον Γεώργιο Παπανδρέου. Θα αναφέρω τις μεγάλες δημοκρατικές και κοινωνικές αλλαγές που έγιναν από τον Ανδρέα Παπανδρέου, που μείωσαν τις κοινωνικές ανισότητες στην πατρίδα μας.

Θα αναφέρω ακόμα τις πρόσφατες αλλαγές που έγιναν, το ΑΣΕΠ, τον Καποδιστρια, τις αλλαγές στον Α' βαθμό Αυτοδιοίκησης, τις αλλαγές στο Β' βαθμό Αυτοδιοίκησης, όλα αυτά τα οποία είδαμε να αλλάζουν προς προοδευτική κατεύθυνση. Και όταν λέω προοδευτική κατεύθυνση, εννοώ προς το συμφέρον της χώρας, προς το συμφέρον των πολιτών.

Τι σχέση μπορεί να έχουν όλα αυτά που εσείς ονομάζετε μεταρρύθμιση, όλα αυτά που οπισθοδρομούν τη χώρα, που είναι εις βάρος των πολιτών; Σε κάθε αντιδραστική επιλογή κολλάτε την ταμπέλα «μεταρρύθμιση». Αν είναι δυνατόν! Με αυτόν τον τρόπο, ασφαλώς, ευτελίζεται μια έννοια. Όμως, αυτό είναι το λιγότερο. Αυτό που κάνετε δεν μπορεί να αλλάξει την πραγματικότητα, δεν μπορεί να αλλάξει η ουσία των επιλογών σας με την επικεφαλίδα που δεν είναι άλλη, παρά επιλογές εις βάρος των πολιτών.

Οι πολίτες παρακολουθούν εδώ και τέσσερα χρόνια, την Κυβέρνηση να κάνει μια προσπάθεια, με μια έντονη προπαγάνδα, αξιοποιώντας και χρησιμοποιώντας κάθε τρόπο και μέσο, προκειμένου να μας πείσει ότι υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα με το ασφαλιστικό, διαστρεβλώνοντας, όμως, την πραγματικότητα σε σχέση με τα πραγματικά προβλήματα του ασφαλιστικού.

Αν, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κυρία Υπουργέ, δεν απαντηθεί το ερώτημα το ποιο είναι το πραγματικό πρόβλημα του ασφαλιστικού, τότε δεν μπορεί να λυθεί κιόλας. Δεν μπορούν να δοθούν οι απαιτούμενες λύσεις.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, προσπαθεί να μας πείσει ότι το πρόβλημα του ασφαλιστικού είναι πρόβλημα ορίων ηλικίας, είναι πρόβλημα διαφοροποιήσεων, δηλαδή, από ταμείο σε ταμείο,

είναι πρόβλημα των γυναικών, είναι το πρόβλημα των εργαζομένων μητέρων. Αν είναι δυνατόν!

Με αυτές τις διαπιστώσεις, ασφαλώς και το νομοσχέδιο που μας έφερε θα προχωρούσε. Σε αυτά τα δήθεν προβλήματα δίνει λύσεις με τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη την οποία έχει, με τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη που διαπνέει γενικότερα την πολιτική της και γι' αυτό, έχουμε ένα νομοσχέδιο που δικαίως χαρακτηρίστηκε αντισσφαλιστικό, αντικοινωνικό, εις βάρος των πολιτών.

Ο κ. Καραμανλής προεκλογικά εκφώνησε, με το γνωστό στομφώδες ύφος, τα τρία «δεν», με μεγαλοπρέπεια, αν θέλετε, με πολύ επικοινωνιακό στυλ. «Δεν αυξάνονται τα όρια ηλικίας, δεν αυξάνονται οι εισφορές, δεν μειώνονται οι συντάξεις».

Βέβαια, με το νομοσχέδιο αυτό μετεκλογικά ίσχυσε το τέταρτο, «δεν», ότι δηλαδή δεν ισχύουν τα τρία «δεν» που ειπώθηκαν προεκλογικά. Γιατί ασφαλώς όλοι διαπιστώνουν ότι οι συντάξεις μειώνονται και πολύ περισσότερο οι επικουρικές. Με το νομοσχέδιο αυξάνονται τα όρια ηλικίας και μάλιστα σε ορισμένες κατηγορίες πάρα πολύ. Αλλά και για το τρίτο που αφορά τις εισφορές, αυξάνονται, όπως είδαμε και από πρόσφατες αποφάσεις ασφαλιστικών ταμείων και δεν λαμβάνεται κανένα μέτρο στήριξης του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

Ο Πρωθυπουργός είπε τα τρία «δεν» και δικαιούμαστε και εμείς, όπως όλοι οι πολίτες, να πούμε τα τρία δικά μας «δεν». Το πρώτο είναι ότι ο Πρωθυπουργός δεν είπε την αλήθεια. Δεν θα πω ότι λέει ψέματα. Δεν είπε την αλήθεια. Το δεύτερο «δεν» είναι ότι εσείς δεν ενδιαφέρεστε να λύσετε τα πραγματικά προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος. Το τρίτο και σημαντικότερο για μένα είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν θα εφαρμοσθεί. Και δεν θα εφαρμοσθεί, γιατί θα ανατραπεί, θα αποσυρθεί από την επόμενη κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Ας μιλήσουμε, όμως, λίγο για τις πραγματικές αιτίες προβλημάτων που αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό σύστημα. Κατά την γνώμη μας είναι τέσσερις. Πρώτον, η ασυνέπεια εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του κράτους απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία. Δεύτερον, η αύξηση της εισφοροδιαφυγής. Τρίτον, η απαξίωση της περιουσίας των ταμείων και η σκανδαλώδης διαχείρισή της. Τέταρτον, η κατακόρυφη αύξηση της σπατάλης στον ιατροφαρμακευτικό τομέα.

Με το νομοσχέδιο που έχετε φέρει, ουσιαστικά δεν αντιμετωπίζετε κανένα από τα τέσσερα αυτά προβλήματα. Και ξεκινώ από το τέταρτο. Από το 2004 μέχρι το 2007, διπλασιάστηκε η ιατροφαρμακευτική δαπάνη. Κανείς πολίτης σε αυτήν τη χώρα, ούτε εσείς, είστε σε θέση να υποστηρίξετε ότι διπλασιάστηκε το επίπεδο της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης που παρέχεται. Κανείς δεν μπορεί να το πει αυτό. Αντίθετα, μπορεί να ειπωθεί και να υποστηριχθεί ότι χειροτέρευσε το επίπεδο. Αυτός ο διπλασιασμός είναι σπατάλη και οφείλεται στην πολιτική σας, στην κατάργηση της λίστας, στην απαξίωση των ελεγκτικών μηχανισμών, σε όλα αυτά τα οποία πράξατε. Πώς το αντιμετωπίζετε αυτό με το νομοσχέδιο;

Δεύτερον, στο θέμα της εισφοροδιαφυγής. Τι κάνετε, προκειμένου να αντιμετωπίσετε την εισφοροδιαφυγή και δεν το κάνετε τέσσερα χρόνια τώρα; Γιατί τα τέσσερα χρόνια που κυβερνάτε η εισφοροδιαφυγή αυξήθηκε κατακόρυφα. Χαρίσατε στις Τράπεζες και τα χρεώσατε στους ασφαλισμένους.

Όσο για την ασυνέπεια εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του κράτους στα ασφαλιστικά ταμεία, κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε πολλά και από τους ομιλητές και από τους Υπουργούς όλες αυτές τις ημέρες. Τα νούμερα τους διαψεύδουν. Δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία. Έχουμε καταθέσει όλα τα στοιχεία.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, ερχόμενος σ' ένα θέμα στο οποίο η Κυβέρνηση επέλεξε να υιοθετήσει, υποτίθεται, μία θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είναι το Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Εμείς μιλήσαμε για ένα ταμείο, το οποίο θα έχει πόρους από τη φορολόγηση των μεγάλων πηγών διοξειδίου του άνθρακα στη χώρα μας, από τη φορολόγηση των υπερκερδών συγκεκριμένων επιχειρήσεων, όπως είναι οι τράπεζες που έχουν υπερκέρδη τα τελευταία χρόνια, που αυξάνονται με ρυθμούς 40% και πλέον κάθε χρόνο και θεσμοθετείται ένα ταμείο με έσοδα από το 4%

του Φ.Π.Α. που το πληρώνει πάλι όλος ο κόσμος, από το 10% των κοινωνικών πόρων που αφαιρούνται πάλι από τους ίδιους τους πολίτες. Έρχεστε δηλαδή να μας πείτε «σας παίρνω από τη μία τσέπη χρήματα, αγαπητοί φίλοι ασφαλισμένοι, σας συμπονώ, για να σας τα δώσω με άλλη μορφή», όσα βέβαια περισσέψουν από την τεράστια σπατάλη, η οποία γίνεται.

Αυτό το νομοσχέδιο πραγματικά, δεν μπορεί να εφαρμοστεί - και όχι μόνο επειδή θα αποσυρθεί από την Κυβέρνησή μας - γιατί εκ των πραγμάτων είναι στον αέρα. Καλό είναι τώρα, ακόμη και τούτη την ώρα - 01:45'τα μεσάνυχτα - να το αποσύρετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεγκερόγλου.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Συνηθίζω να μιλάω από τη θέση μου, αλλά επειδή είναι περασμένη η ώρα, είπα να μιλήσω από το Βήμα, έτσι για να πάμε μέχρι τις 03.30', όπως λέμε στην πατρίδα μου, «σερμπέσικα», δηλαδή με άνεση!

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υφυπουργέ, πολύς λόγος για το ασφαλιστικό ζήτημα. Όμως, αυτός ο πολύς λόγος συσκότισε το όλο ζήτημα. Η κινδυνολογία της Κυβέρνησης περί πιθανότητας να μην πληρωθούν οι συντάξεις συσκότισε το ζήτημα. Η κινδυνολογία για την επερχόμενη βόμβα στα θεμέλια της κοινωνικής ασφάλισης στις ευρωπαϊκές κοινότητες φόβισε και συσκότισε το ζήτημα. Άφησαν τον απλό πολίτη να καθοδηγείται συνθηματολογικά και όχι επί της ουσίας.

Ας βάλουμε, λοιπόν, τα πράγματα σε μια σειρά.

Πρώτο ζήτημα. Τι καθορίζει το ασφαλιστικό σύστημα, κύριοι συνάδελφοι; Τα εισόδημα των ανθρώπων της τρίτης ηλικίας. Είναι το σύστημα που καθορίζει το εισόδημα των απόμαχων της εργασίας.

Τίνος είναι ευθύνη αυτή η ρύθμιση; Σαφώς της πολιτείας, μέσω μηχανισμών που θα δώσουν την ασφάλιση στον πολίτη, θα καθορίσουν το εισόδημα για τη κύρια σύνταξη, την οποία εγγυάται το κράτος. Την κύρια σύνταξη εγγυάται το κράτος. Γι' αυτό και ο χαρακτήρας της σύνταξης πρέπει να είναι δημόσιος. Γι' αυτό το κράτος πρέπει να εγγυάται την κύρια σύνταξη του πολίτη.

Ποιοι κανόνες πρέπει να καθορίζουν αυτό το σύστημα; Τρεις, κατά την άποψή μου:

Ο πρώτος κανόνας, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο αναδιανεμητικός. Διότι όλοι στη ζωή μας δεν μπορούμε να έχουμε εκείνο το εισόδημα που να μας εξασφαλίσει τα γηρατειά μας. Άρα, το κράτος πρέπει να έρθει αρωγός και να μπορεί να εξασφαλίσει το κατώτερο.

Ο δεύτερος κανόνας είναι ο ανταποδοτικός στα πλαίσια της δικαιοσύνης. Διότι όλοι στη ζωή μας. Ό,τι πληρώσει ο καθένας θα πρέπει -τουλάχιστον ποσοστό αυτού που πλήρωσε- να το απολαύσει. Και πρέπει, λοιπόν, το ασφαλιστικό σύστημα να καθορίζει αυτόν τον κανόνα της ανταποδοτικότητας.

Ο τρίτος κανόνας ποιος είναι, κύριοι συνάδελφοι; Είναι η αλληλεγγύη για τις επόμενες γενεές. Και εδώ δεν θα πρέπει να υπάρχει στρέβλωση ότι δουλεύουμε τώρα για τους επόμενους ή θα δουλέψουν οι επόμενοι για εμάς. Θα πρέπει να υπάρξει ο κανόνας της χρυσής τομής.

Δεύτερο ζήτημα, για να ξεφύγουμε από τη συσκότιση. Γιατί χρειαζόμαστε μεταρρύθμιση; Χρειαζόμαστε μεταρρύθμιση, γιατί τα ασφαλιστικά συστήματα που υπάρχουν στην Ευρώπη βασίζονται κυρίως στην Κεϊνσιανιστική θεωρία της πλήρους απασχόλησης. Τότε που συστήθηκαν αυτά τα συστήματα πίστευαν ότι όλος ο κόσμος πρέπει να δουλεύει. Άρα, πρέπει να πληρώνει τις εισφορές του.

Παράλληλα στο δημογραφικό. Την εποχή εκείνη ποιο ήταν το δημογραφικό; Το δημογραφικό ήταν «μικρό προσδόκιμο όριο ζωής και πολλές γεννήσεις». Παράλληλα, στη μεγάλη ανάπτυξη τη βιομηχανική και τη μεταβιομηχανική.

Σήμερα αυτά τα δεδομένα ισχύουν; Όχι. Τα δημογραφικά δεδομένα έχουν αλλάξει και τα οικονομικά και τα εργασιακά δεδομένα έχουν αλλάξει. Σαφώς χρειάζεται μεταρρύθμιση.

Τρίτο ζήτημα. Ποια μεταρρύθμιση, λοιπόν, χρειαζόμαστε; Επειδή το ασφαλιστικό πρόβλημα παρουσιάζει μια δυναμική, δυναμική σε αλλαγές, πρέπει να επιδέχεται μόνο διαδοχικές προσεγγίσεις στην οποιαδήποτε επίλυση την οποία θέλουμε, που να γίνονται στη βάση της κοινωνικής συναίνεσης. Εάν δεν υπάρχει κοινωνική συναίνεση, μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό δεν μπορεί να γίνει. Τουλάχιστον θα έπρεπε να πάρετε το μήνυμα από το παράδειγμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιατί όταν επιχειρείς να επιβάλεις ένα σοκ στην κοινωνία, τότε η άποψή σου είναι συντηρητική και τελείως αντιεπιστημονική.

Άρα, λοιπόν, αυτό που επιδέχεται η επίλυση του ασφαλιστικού, είναι οι διαδοχικές προσεγγίσεις, ανάλογα με τα δεδομένα. Πρέπει να υπάρχει, όχι ένας αριθμητικός αλγόριθμος, πρέπει να υπάρχει ένας πολιτικός αλγόριθμος, ο οποίος να μπορεί να δίδει αποτελέσματα, τα οποία εγγυάται το κράτος και να οδηγεί σε βήματα και όχι σε άλματα, τα οποία πολλές φορές μπορεί λόγω πανικού ή εντυπωσιασμού να πέσουν στο κενό.

Το ασφαλιστικό, λοιπόν, δεν είναι πρόβλημα παροχών προς τους συνταξιούχους. Είναι πρόβλημα το οποίο έχει να κάνει με τους εξής συντελεστές. Το κόστος του συστήματος. Και το κόστος του συστήματος έχει να κάνει με την Κεϊνσιανιστική αντίληψη ότι, ρε παιδί μου, αφού θέλουμε να έχουμε δουλειά για όλους, να βάλουμε πολλούς εργαζόμενους και στα ασφαλιστικά ταμεία να δουλεύουν. Η εισπραχτή των εισφορών, είναι ένας άλλος λόγος. Επίβλεψη της ανασφάλισης, γιατί σήμερα πολλοί δουλεύουν ανασφάλιστοι επειδή συμφέρει, και τον εργοδότη και τον εργαζόμενο. Άρα το σύστημα πρέπει να το επιβλέψει αυτό. Τέλος, αξιοποίηση της περιουσίας. Τι σημαίνει αξιοποίηση της περιουσίας; Να σας πω ένα παράδειγμα, αγαπητοί συνάδελφοι. Το πάρκινγκ στην Κριεζώτου είναι του Ν.Α.Τ., είναι οικόπεδο. Η επτάωρο πολυκατοικία στη Βαλαωρίτου, η οποία είναι κλειστή, είναι άλλου ταμείου. Είναι κλειστή, μηδέν έσοδα. Θέλετε να σας αναφέρω άλλα πενήντα τέτοια ακίνητα, τα οποία ανήκουν στα ταμεία και τα οποία είναι άχρηστα; Αυτό σημαίνει αξιοποίηση των ταμείων. Έκανα αυτή την ανάλυση γιατί θεωρούσα ότι έχω χρέος προς τον εαυτό μου να την κάνω.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιό σας. Τίποτε απ' όσα σας περιέγραφα δεν στοχοθετείται. Πασαλειμματα εν ονόματι μιας μεταρρύθμισης, εις βάρος των πολλών. Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι οι εργαζόμενοι είναι στο δρόμο. Σας ερωτώ. Εμείς το περάσαμε, έρχεστε και εσείς και το ξαναπερνάτε χωρίς να κάνετε μεταρρύθμιση. Είναι, γεμάτο, λοιπόν το νομοσχέδιό σας από ρυθμίσεις χωρίς λογική. Παραδείγματος χάριν, αύξηση των ορίων ηλικίας. Αυτό δεν είναι εις βάρος των νέων γενιών; Δεν θα δημιουργήσει στις νέες γενιές ανεργία; Από το ένα χέρι παίρνεις ελάχιστα και από το άλλο χέρι δίνεις πολλά. Είναι γεμάτο από ρυθμίσεις πονηρές. Το ότι τσουβαλιάζει τα επικουρικά ταμεία όλα μαζί, δεν είναι για λόγους τάξης, ότι βάλαμε μία τάξη στα επικουρικά ταμεία, αλλά για να βάλετε χέρι στο αποθεματικό των ταμείων, να βουτήξετε τα λεφτά.

Τι δουλειά έχει το κράτος με τα επικουρικά ταμεία; Δηλαδή οι εργασιακές ενώσεις, οι εταιρικές συμβάσεις, ή εάν αύριο οι Ξεανθώτες δημιουργήσουν ένα επικουρικό ταμείο για τον εαυτό τους και πουν ότι θα δίνουμε 2 ευρώ το μήνα, όλοι οι Ξεανθώτες, για να δώσουμε κάποιο επίδομα στους Ξεανθώτες συνταξιούχους, θα έλθετε εσείς να του βάλετε χέρι; Τι πράγμα είναι αυτό; Σας το είπε και ο δικός σας Βουλευτής ο κ. Μανώλης. Το κράτος τι πρέπει να κάνει στα επικουρικά ταμεία; Να επιβλέπει μήπως υπάρχει κακοδιαχείριση.

Είναι γεμάτο το νομοσχέδιό σας από ρυθμίσεις ταξικές, όπως για μητέρες με ανήλικα, οι οποίες κατά βάση είναι μόνο για τις γυναίκες του δημόσιου, για τις επιστήμονες και για τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Ποια γυναίκα που δουλεύει στο σούπερ μάρκετ ή στο γυμνασίο θα έχει παιδί ανήλικό σε ηλικία που θα βγει σε σύνταξη;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Ρυθμίσεις άδικες για την αγρότιση. Γιατί, λοιπόν, να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι; Για την ενοποίηση των ταμείων, που είναι η αφαίμαξη ουσιαστικά των υγιών

ταμείων; Για τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού που μετατράπηκαν σε διακρίσεις για τους παλιούς και νέους εργαζόμενους; Τετρακόσιες χιλιάδες ημιαπασχολούμενοι θα εργαστούν χωρίς περίθαλψη; Διακόσιες πενήντα χιλιάδες μητέρες με ανήλικα θα φορτωθούν επιπλέον πέντε χρόνια; Όσοι φεύγουν του χρόνου, θα πάρουν για τιμωρία πρόωγη σύνταξη, μειωμένη κατά 50%; Διακόσιες πενήντα χιλιάδες θα δουλέψουν δύο με τρία χρόνια παραπάνω;

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, δεν ψηφίζω το νομοσχέδιο γι' αυτά που είπα, γιατί προσωπικά πιστεύω ότι είναι μία σαπουνόφουσκα, δεν είναι μεταρρύθμιση. Αν κάνατε πραγματικά μεταρρύθμιση, θα το ψηφίζα. Το καταψηφίζω, γιατί λέτε ψέματα στον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, στην αρχαία Κέα υπήρχε το εξής έθιμο: όταν κάποιος έφθανε τα εβδομήντα έτη, αυτοβούλως, προκειμένου να μην επιβαρύνει την κοινωνία πλέον, έπινε κώνειο και αυτοκτονούσε. Οι δε Σκύθες ήταν λίγο πιο εφευρετικοί και σκεφτόντουσαν ότι οι συγγενείς του έτρωγαν αυτόν που έφθανε τα εβδομήντα έτη. Πολύ φοβάμαι ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι εμπνευσμένο από αυτά τα έθιμα της αρχαίας εποχής, διότι ουσιαστικά προσπαθεί να δώσει τη λύση ότι κανείς δεν πρέπει να φθάσει σ' αυτά τα επίπεδα, να χρειαστεί σύνταξη, διότι, δυστυχώς, αν τη χρειαστεί ή θα έχει πολύ μικρή σύνταξη ή δεν θα έχει περίθαλψη ή δεν θα μπορέσει τελικά να φθάσει να πληρώσει όλες αυτές τις προϋποθέσεις που θέλετε, για να βγει στη σύνταξη.

Είναι κοινός τόπος και είναι συμφωνία όλων ότι το ασφαλιστικό είναι ένα μείζον πρόβλημα, αντιμετωπίζει σοβαρότατα θέματα και όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι πρέπει να γίνουν κάποιες μεταρρυθμίσεις, προκειμένου να ορθοποδήσει. Το να μπορούμε σε μία συζήτηση νεκροψίας «τι έφταιξε και έφθασε το ασφαλιστικό εδώ», δεν έχει κάποια ουσία αν θέλετε -έχει μία ουσία για τον επιμερισμό των πολιτικών ευθυνών- διότι η κοινωνία θέλει από εμάς τις λύσεις εκείνες που θα την οδηγήσουν στην αντιμετώπιση του ασφαλιστικού ζητήματος και όχι σε μία συνεχή φιλολογική συζήτηση για το τι έφταιξε.

Και τα χρήματα φαγώθηκαν από το 1950 μέχρι σήμερα και ομόλογα υπήρξαν δομημένα, τα οποία σιγά-σιγά τα ξεχνάμε και κακοδιαχείριση έγινε και συντάξεις, πολλές φορές, δόθηκαν σε τέτοια ύψη που ψήφισε το Κοινοβούλιο, που δεν δικαιολογούνταν ανάλογα με τα χρήματα που υπήρχαν.

Σήμερα έχουμε μία πραγματική κατάσταση. Το μεγάλο ερώτημα που θα έπρεπε να απασχολήσει την Κυβέρνηση είναι: είναι δυνατόν όλη η κοινωνία να έχει άδικο; Έχετε καταφέρει με το νομοσχέδιο -και ίσως αυτό είναι μία παγκόσμια πρωτοτυπία- να μην ικανοποιήσετε κανένα. Δεν έχει έρθει ένα ταμείο να σας πει «ναι, είναι μία σωστή μεταρρύθμιση», εκτός ενδεχομένως από ένα ταμείο, που στην αρχή πήγατε να το αγγίξετε, αλλά μετά, λόγω των πιέσεων, δεν μπήκε στην όλη αυτή διαδικασία. Ίσως διότι το συγκεκριμένο ταμείο είχε μία επικοινωνιακή δύναμη που μπόρεσε να τη χρησιμοποιήσει, την οποία, δυστυχώς, δεν έχουν τα άλλα ταμεία. Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να έχει συνωμοτήσει ολόκληρη η κοινωνία εναντίον της Κυβέρνησης που -όπως λέτε εσείς και έτσι είναι έχει νωπή εντολή- έχει εκλεγεί πρόσφατα.

Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, όλος αυτός ο κόσμος που βγαίνει και διαμαρτύρεται, να είναι ιδεολογικά προκατειλημμένος εναντίον της Κυβέρνησής σας. Συνεπώς, πρέπει να αντιληφθείτε ότι το πρόβλημα βρίσκεται σε σας. Και πού ακριβώς εντοπίζεται το πρόβλημα; Το πρόβλημα εντοπίζεται στο γεγονός ότι θέλατε να φέρετε ένα νομοσχέδιο επειδή έπρεπε να το φέρετε, μόνο και μόνο να το ψηφίσουμε, το οποίο δεν λύνει τίποτα, αντιθέτως δημιουργεί πολύ μεγαλύτερα προβλήματα.

Όσο κι αν σας φαίνεται περιέργο θα μπορούσαμε να συζητήσουμε ενδεχομένως μέσα σε αυτήν την Αίθουσα ένα νομοσχέδιο που να το θεωρούσαμε αρνητικό, δηλαδή ότι επιβαρύνει -αν θέλετε- την κοινωνία, αλλά ότι ενδεχομένως θα έλυσε αυτό το

πρόβλημα το ασφαλιστικό και να βάζαμε μία ζυγαριά και να λέγαμε, μήπως είναι καλύτερα να επιβαρυνθεί η κοινωνία και να λυθεί το ασφαλιστικό; Αλλά δεν λύνεται το ασφαλιστικό!

Έρχεστε με κάτι ρυθμίσεις, όπου δεν υπάρχει μία αναλογιστική μελέτη για να μας πείτε τι θα κερδίσουμε ακριβώς. Σε ερωτήσεις Βουλευτών αναφέρετε ότι άλλα ποσά ότι θα κερδίσουμε, στην επιτροπή είπατε για άλλα ποσά και τελικώς ακόμα και στις πιο αισιόδοξες προβλέψεις σας δεν υπάρχει περίπτωση να καλύψουμε το έλλειμμα των ασφαλιστικών ταμείων. Συνεπώς, προσπαθείτε να κάνετε κάποιες «μεταρρυθμίσεις» μεταφέροντας απλώς το πρόβλημα σε τρία, τέσσερα, πέντε χρόνια που θα το ξανα συζητήσει μία κυβέρνηση, διότι ακριβώς θα δει ότι όλο αυτό το πράγμα που πάτε να κάνετε είναι δυσλειτουργικό, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα και δεν λύνει το θέμα της επιβίωσης και της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων.

Ξέρετε, υπάρχουν κάποιες αλήθειες που πρέπει να λέγονται. Εδώ έχω κάποια νούμερα από το EUROSTAT του 2006, που τι δείχνουν; Δείχνουν ότι οι Έλληνες έχουμε τις μεγαλύτερες ασφαλιστικές εισφορές από όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, 34% του συνολικού κόστους εργασίας στην Ελλάδα είναι 31% της Ευρωπαϊκής Ένωσης των είκοσι πέντε. Η μέση σύνταξη εδώ πέρα αναφέρεται στα 617 ευρώ, όταν πάλι στην Ευρώπη των είκοσι πέντε αναφέρεται στα 1.120 ευρώ, ενώ ο μέσος όρος συνταξιοδότησης πάλι στην Ελλάδα είναι δύο χρόνια περισσότερο απ' ό,τι συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συνεπώς, από ό,τι αντιλαμβάνεστε, και πολλά πληρώνουν οι Έλληνες και αργότερα βγαίνουν στη σύνταξη και πάλι για κάποιον «μαγικό» λόγο υπάρχει αυτό το πρόβλημα του ασφαλιστικού. Κι έρχεστε εδώ, χωρίς να βλέπετε τον κοινωνικό παράγοντα. Είμαστε σε μία χώρα που μαστίζεται από το δημογραφικό. Άλλες χώρες που είχαν αυτό το πρόβλημα, όπως η Γαλλία, όταν το συνειδητοποιήσαν πήραν τα μεγαλύτερα δυνατά μέτρα για να λυθεί.

Έχετε εντοπίσει ότι υπάρχει αυτό το πρόβλημα. Και ποια είναι η απάντηση σε σας μέσα από το ασφαλιστικό; Να κάνετε όσο πιο δύσκολη γίνεται τη ζωή της γυναίκας. Ζητάτε από τη γυναίκα μέχρι να βγει στη σύνταξη να φτάσει στα πενήντα πέντε έτη και να έχει ανήλικο παιδί, δηλαδή θα πρέπει κάποια γυναίκα να γεννάει στα τριάντα οκτώ με τριάντα εννέα χρόνια της για να έχει τα οποιαδήποτε οφέλη μπορούν να προκύψουν από αυτό το κατασκεύασμα που ονομάζεται: λύση του ασφαλιστικού συστήματος.

Δεν αναφέρετε τίποτα για την αγρότισσα. Είπε η κυρία Υπουργός ότι πρόκειται να φέρει ένα νομοσχέδιο. Τι νομοσχέδιο θα φέρει; Δηλαδή εδώ πέρα εμείς δεν θα κάνουμε κουβέντα για την αγρότισσα, αυτό το «πλην Ο.Γ.Α.» που λέτε, επειδή κάποια στιγμή η Κυβέρνησή σας θα αποφασίσει να μας φέρει ένα νομοσχέδιο, το οποίο δεν γνωρίζουμε, που θα ρυθμίζει συνολικά τα θέματα του Ο.Γ.Α..

Αυτά τα πράγματα δεν είναι σοβαρά. Δεν είναι δυνατόν όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης να κάνουν από τη δική τους σκοπιά της αυτές παρατηρήσεις. Δεν κάνατε καμία ειλικρινή προσπάθεια να πείσετε τους κοινωνικούς φορείς ή και τα κόμματα εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο ότι πραγματικά στις προθέσεις σας είναι να λύσετε το ασφαλιστικό. Μπήκατε σε συνεδριάσεις express, φέρατε το ασφαλιστικό στην Καθαρά Δευτέρα και πριν το Συνέδριο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπου όπως και να έχει, υπήρχε ένα συγκεκριμένο πολιτικό status το οποίο ευνοούσε την ταχύτητα.

Και ερχόμαστε εδώ τώρα να το συζητήσουμε σε πέντε συνεδριάσεις, που διαρκούν ως τις δύο και τρεις η ώρα το βράδυ, με ποιο αιτιολογικό; Ότι και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν έφερε το δικό του νόμο, έκανε πέντε συνεδριάσεις. Και επειδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε πέντε συνεδριάσεις, θα κάνετε κι εσείς πέντε συνεδριάσεις. Ο πραγματικός λόγος είναι ότι βλέπετε πως έχετε προκαλέσει την κοινωνία, βλέπετε ότι η κοινωνία βρίσκεται στους δρόμους κι εσείς προσπαθείτε, όπως τα περισσότερα εγκλήματα γίνονται αργά το βράδυ, να τελειώσει και αυτό γρήγορα, προκειμένου να υποστείτε όσο το δυνατόν λιγότερες πολιτικές συνέπειες.

Συγκεκριμένα, για να μιλήσω και για τον κλάδο μου ως νομικός, ο Πανελλήνιος Σύλλογος Δικηγόρων σας έκανε κάποιες

προτάσεις και σας είπε τι προβλήματα υπάρχουν. Συγκεκριμένα σας ανέφερε –και θέλω να το τονίσω αυτό– ότι το Ταμείο Νομικών πάτε να το εντάξετε στους κοινωνικούς πόρους. Ποιες εισφορές; Τις εισφορές που αφορούν το Φ.Π.Α. και τις συμβολαιογραφικές συμβάσεις. Μα, αυτά δεν είναι κοινωνικοί πόροι. Οι συμβολαιογραφικές συμβάσεις τι είναι; Είναι εργοδοτικές εισφορές ουσιαστικά των ανθρώπων που χρησιμοποιούν τις παροχές των νομικών και δεν έχουν καμμία σχέση με τους κοινωνικούς πόρους για το 10% που ζητάτε.

Πραγματικά, μπήκατε σ' έναν ταχύ ρυθμό για να λύσετε το ασφαλιστικό, όμως γνωρίζετε ότι δεν θα λύσετε το ασφαλιστικό. Η αμηχανία στους Βουλευτές σας είναι έκδηλη, γιατί βλέπουν να συζητείται ένα νομοσχέδιο, στο οποίο ουσιαστικά δεν αντιλαμβάνονται γιατί γίνονται όλες αυτές οι συγχωνεύσεις. Διότι πραγματικά πρέπει να γίνουν συγχωνεύσεις, αλλά με τι σκεπτικό; Αφού λέτε ότι δεν θίγονται οικονομικά, δεν θίγονται διοικητικά, τότε τι όφελος έχουμε απ' αυτές τις συγχωνεύσεις;

Απλώς φέρατε ένα νομοσχέδιο και μεταφέρετε το πρόβλημα της επίλυσης του ασφαλιστικού σε μία επόμενη κυβέρνηση, η οποία ενδεχομένως να μην είστε εσείς. Και θα κρίνεται από τα έδρανα της αντιπολίτευσης τις ρυθμίσεις που θα βρίσκονται στην ίδια λογική, στην ίδια κατεύθυνση και που δεν θα λύνουν το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο κ. Τζαμτζής.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω, απαντώντας στον κ. Πλεύρη ότι δεν υπάρχει καμμία απολύτως αμηχανία από πλευράς μας για ένα νομοθέτημα για το οποίο πραγματικά είμαστε περήφανοι, γιατί δίνει λύσεις σ' ένα πολύ μεγάλο θέμα, στο αν αύριο θα υπάρχει η δυνατότητα να συνταξιοδοτηθούν και οι νεότερες γενιές.

Θα ήθελα να απαντήσω σε ορισμένα θέματα που άκουγα τόση ώρα. Δύο και τέταρτο έχει φθάσει η ώρα. Περιμένοντας, λοιπόν, να πάρω το λόγο άκουσα προλαλήσαντες συναδέλφους από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μιλούν για την αγρότισσα και για την ανάγκη να συνταξιοδοτηθεί πλέον στα εξήντα χρόνια. Χαίρομαι, γιατί πλέον και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλάει για το θέμα αυτό διότι από το 2001, όταν μιλούσα σ' αυτή την Αίθουσα και ζητούσα τη μείωση των ορίων συνταξιοδότησης της αγρότισσας, μιλούσα σε ώτα μη ακούντων. Η τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκλεινε τα αυτιά της στα θέματα αυτά, έκλεινε τα αυτιά της στη μείωση των ορίων συνταξιοδότησης των αγροτών.

Άκουσα ακόμη τον κ. Αμοιρίδη να λέει «δεν με νοιάζει το χθες». Αυτό που πρέπει να πούμε είναι ένα: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν προήλθε από παρθενογένεση, έχει ιστορία και φυσικά έχει αφήσει τα αποτυπώματά του, καλά ή κακά, αλλά ιδιαίτερα στο θέμα αυτό είναι άσχημα.

Άκουσα ακόμη την κ. Ξενογιαννακοπούλου να λέει ότι υπάρχουν ανασφάλιστοι. Το ίδιο περίπου είπε και ο κ. Αμοιρίδης: «εξασφαλίστε σύνταξη σε όλους». Να μην το πει στη δική μας Κυβέρνηση, να το πει πρώτα απ' όλα στη δική σας κυβέρνηση που προηγήθηκε διότι διακόσιοι δώδεκα χιλιάδες ανασφάλιστοι τα χρόνια αυτά, ιδιαίτερα το 2007, εντάχθηκαν στον Ο.Γ.Α. και παίρνουν, αν μη τι άλλο, τη βασική σύνταξη του Ο.Γ.Α..

Αυτοί οι άνθρωποι υπήρχαν και επί των ημερών των κυβερνήσεων των δικών σας, αλλά παρέμεναν ανασφάλιστοι, γιατί πραγματικά δεν τους δίνετε σημασία.

Άκουσα ακόμη τον κ. Πλεύρη να λέει ότι όλοι διαφωνούν με τη μεταρρύθμιση. Πάντα υπάρχει, κύριε Πλεύρη, μια αυθαίρετη εκκίνηση. Βλέπετε όλους να διαφωνούν με τη μεταρρύθμιση; Έχει γίνει αναφορά σε ανθρώπους τους οποίους πραγματικά χαρακτήριζε κάποτε ο Ανδρέας Παπανδρέου «ρετιρέ».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πιστεύετε ότι η Κυβέρνηση θα τολμούσε να προχωρήσει στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Πιστέψατε ότι θα επιδεικνύαμε την ίδια ατολμία που έδειξε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πριν. Πιστέψατε ότι θα υποχωρούσαμε. Η Κυβέρνηση όμως τολμά, χωρίς αιφνιδιασμούς, μετά από διάλογο με όλους τους φορείς. Και φυσικά κάποιοι αντιδρούν. Αντιδρούν κάποιοι λίγοι βολεμένοι που ξεβολεύονται.

Το πρώτο μεγάλο ερώτημα όμως που απαιτεί απάντηση είναι αν χρειαζόταν αυτή η ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Η απάντηση

είναι φυσικά ναι. Το υπαγορεύουν οι αρνητικές δημογραφικές εξελίξεις, η υπογεννητικότητα, η γήρανση του πληθυσμού, η ανεργία και η αδήλωτη εργασία, η επιδείνωση της σχέσης ισορροπίας ανάμεσα στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Όλοι αυτοί οι λόγοι καθιστούν επιτακτική την ανάγκη ασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Υπάρχουν προβλήματα στα ταμεία. Κάποια βρίσκονται κυριολεκτικά στα όριά τους. Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι μπροστά μας και δεν υπάρχουν περιθώρια ολιγωρίας. Οι νεότερες γενιές των ασφαλισμένων κινδυνεύουν να μην πάρουν σύνταξη. Αυτό το γνωρίζετε, αλλά κάνετε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Το ξέρετε, γιατί σας το έχει πει ο ίδιος ο πρώην πρόεδρος της Γ.Σ.Ε.Ε. με επιστολή του. Εμείς τολμάμε με σύνεση, με υπευθυνότητα και με συγκεκριμένους στόχους την ασφαλιστική μεταρρύθμιση που έχει ανάγκη ο τόπος.

Το δεύτερο ερώτημα είναι το πώς υλοποιείται αυτή η ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Έχουμε μια ήπια ασφαλιστική μεταρρύθμιση, στην οποία δεν αλλάζουν τα γενικά όρια ηλικίας, δεν αυξάνονται οι εισφορές και δεν μειώνονται οι συντάξεις. Οι ενοποιήσεις γίνονται με λογιστική αυτοτέλεια όλων των φορέων, αυτοτέλεια που υπάρχει και στα αποθεματικά τους.

Θα έχουμε ενιαία διεύθυνση επιθεωρήσεων και ελέγχων και μηχανογράφηση για ουσιαστικό έλεγχο και διασταύρωση των στοιχείων για αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής που ταλανίζει το σύστημα. Το σύστημα αναδιαρθρώνεται στους τρεις βασικούς πυλώνες του: την κύρια ασφάλιση, την επικουρική ασφάλιση και την επαγγελματική ασφάλιση.

Το κράτος είναι αυτό που εγγυάται την καταβολή συντάξεων και παροχών σε όλους τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους. Ο χαρακτήρας του ασφαλιστικού μας συστήματος παραμένει δημόσιος, αναδιανεμητικός και υποχρεωτικός. Σε καμμία περίπτωση δεν θίγονται ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Οι περισσότερες αλλαγές έρχονται μετά από μεγάλες μεταβατικές περιόδους.

Το τρίτο ερώτημα είναι ποιος ή ποιοι είναι οι στόχοι της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Μέσα από την ενοποίηση των ομοειδών ταμείων προχωρούμε στην οργάνωση λίγων και ευέλικτων αξιόπιστων φορέων. Αυτό πρότεινε εξάλλου και ο νόμος Ρέππα, θέλατε όμως να το ξεχνάτε. Στόχος είναι οι λιγότερες και αποτελεσματικότερες διοικήσεις, η ενοποίηση της πολύπλοκης και πολλές φορές αντιφατικής νομοθεσίας, η εφαρμογή ενιαίων κανόνων διοίκησης και λειτουργίας, καθώς και ουσιαστικότερη εποπτεία και έλεγχος.

Επίσης, στόχος είναι ο περιορισμός της σπατάλης με τη μείωση των ανεξέλεγκτων δαπανών στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η μείωση της εισφοροδιαφυγής και η μείωση των διοικητικών δαπανών. Στόχος είναι η καλύτερη διαχείριση των οικονομικών των ταμείων, η αξιοποίηση της περιουσίας τους με διάφορα. Στόχος είναι η μεγάλη εξοικονόμηση πόρων, η ορθή και ορθολογική λειτουργία, η καλύτερη και ταχύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων στην ασφάλιση, τη συνταξιοδότηση και την περίθαλψη.

Στόχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι, οι επόμενες γενιές να πάρουν κι αυτές σύνταξη. Στόχος μας είναι ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα, χωρίς τις στρεβλώσεις και τις αδικίες του παρελθόντος.

Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση αφορά όλους τους πολίτες. Οι συντεχνίες και κάποιοι βολεμένοι μπορεί να αντιδρούν. Εμείς δεσμευτήκαμε απέναντι στον ελληνικό λαό και προχωρούμε μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιδράτε, αλλά εδώ υπάρχει υποκρισία. Εσείς οδηγήσατε το ασφαλιστικό σύστημα σ' αυτό το σημείο, νομοθετώντας φωτογραφικά, όταν ορίζατε παραδείγματα χάριν στα βαρέα και ανθυγιεινά τις ματαρτίστρες του υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. Καλλιθέας. Εσείς μιλούσατε για ανασφάλιση εργασία, ο Γιώργος Παπανδρέου πρότεινε για τους νέους ανθρώπους να υπάρχει ανασφάλιση εργασία. Ξέρετε ότι, εάν δεν ληφθούν μέτρα, δεν υπάρχει μέλλον, εκτός και εάν εσείς δεν ενδιφερόστανε για τις νεώτερες γενιές και θέλατε να στηρίζετε τους λίγους βολεμένους.

Εμείς προχωρούμε τις μεταρρυθμίσεις που εγγυώνται περισ-

σότερη κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη στην κοινωνία, που δίνουν προοπτική ασφάλειας σε όλες τις κοινωνικές ομάδες. Οι πολίτες ζητούν σιγουριά, ασφάλεια και κοινωνική δικαιοσύνη και εμείς, με αυτό το νομοσχέδιο, κάνουμε πράξη το αίτημα των πολιτών.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα πολύ σύντομα να σταθώ στα θέματα του Ο.Γ.Α.. Ήδη έχετε απαντήσει ότι όλα αυτά τα θέματα θα ρυθμιστούν με ειδικό νομοσχέδιο, που θα φέρετε αργότερα, μέσα στο έτος, στη Βουλή. Και δεν είναι μόνο η μείωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης της αγρότισσας, είναι και τα προβλήματα που υπάρχουν με τις αναπηρίες στους αγρότες, είναι τα θέματα χηρείας, το θέμα των εργαζόμενων μητέρων, οι οποίες δεν έχουν πλασματικές πενταετίες, είναι τα τριάντα επτά χρόνια ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας. Είναι πολλά θέματα, τα οποία πρέπει πραγματικά να ρυθμιστούν επιτέλους, για να μπορέσουν να αναπνεύσουν και οι αγρότες μας, οι οποίοι όλα αυτά τα χρόνια αντιμετωπίζουν σοβαρότατα προβλήματα.

Τέλος, θέλω να σταθώ πολύ σύντομα στην τροπολογία την οποία καταθέσαμε. Ήδη μέσα στο νομοσχέδιο έχει γίνει ρύθμιση, η οποία αναφέρει ότι τα θέματα αυτά, τα οποία έχουν σχέση με τα συνταξιοδοτικά των εργαζομένων στις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις, θα ισχύσουν μέχρι την 1.1.2010. Αυτό το οποίο ζητούμε, κυρία Υπουργέ, είναι να υπάρξει η ρύθμιση μέχρι την 1.1.2013 ή μέχρι τις 31.12.2012, διότι τότε ολοκληρώνονται και τα εξυγιαντικά προγράμματα τα οποία έχουν ήδη θέσει σε εφαρμογή όλες αυτές οι συνεταιριστικές οργανώσεις.

Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε, αυτό που θέλω να επισημάνω με μία κουβέντα, είναι ότι οι χίλιοι πεντακόσιοι περίπου εργαζόμενοι μέσα σε αυτές τις συνεταιριστικές οργανώσεις δεν θα ξεδέψουν ούτε μία δραχμή από τον προϋπολογισμό. Τα χρήματα καλύπτονται από τις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις και δεν επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό του κράτους. Θέλω, λοιπόν, να σας καλέσω για μία ακόμη φορά να αλλάξετε αυτήν την ημερομηνία και να πάτε μέχρι τις 31.12.2012, ούτως ώστε να υπάρχει πλήρης κάλυψη σε όλους αυτούς τους εργαζόμενους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Τζαμτζή.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γεϊτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής με την απόφασή του να παρατείνει μέχρι τα χαράματα τη σημερινή συνεδρίαση γίνεται, για μένα, συνευθύθυνος με την Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να περάσει αυτό το νομοσχέδιο με συνοπτικές διαδικασίες. Δεν είναι δυνατόν αυτό το ιερό Βήμα ενημέρωσης των πολιτών να το κάνουμε βήμα «υπονομιμίας» για τους πολίτες. Πραγματικά, έτσι με έκανε να νιώθω αυτή η απόφαση και λυπάμαι που το λέω.

Ο κόσμος είναι στους δρόμους γιατί η Κυβέρνηση είναι σε σύγκρουση με την κοινωνία. Προσπαθεί άρον-άρον να περάσει το νομοσχέδιο, την δήθεν μεταρρύθμιση. Άκουσα πολλά λόγια από την κυβερνητική πτέρυγα. Βαθιά τομή, ήπια αλλαγή κ.λπ.. Τελικά, συμφωνήστε μεταξύ σας τι είναι. Για εμάς και για τους πολίτες που είναι σε κινητοποίηση, για τους εργαζόμενους ασφαλισμένους, είναι απορρύθμιση των κοινωνικών κατακτήσεων και φαλκίδευση ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Δεν απασφαλίζετε τη βόμβα του ασφαλιστικού, όπως είπε η κυρία Υπουργός. Ξέρετε τι κάνετε; Πετάνε απασφαλισμένη χειροβομβίδα στο κοινωνικό πεδίο και όποιον πάρει ο χάρος.

Δεν βάζετε τα «ρετιρέ» στο στόχαστρο, αλλά ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Το μάρμαρο το πληρώνουν κυρίως η εργαζόμενη μητέρα, οι νέοι, οι εργαζόμενοι σε βαρέα, ανθυγιεινά επαγγέλματα, περίπου ενάμιση εκατομμύριο και πάνω ασφαλισμένοι. Ταμειακή είναι πάλι η προσέγγιση και εδώ σε βάρος των αδυνάτων. Είναι δυσανάλογη η ωφέλεια –και αυτό πρέπει να λάβουν υπόψη τους οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι κομπορρημονούν για μεγάλη αλλαγή– για το ασφαλιστικό σε σχέση με την αναστάτωση στη ζωή των ασφαλισμένων. Οι ρυθμίσεις θα αποδώσουν από το 2020 και μετά, 400.000.000-450.000.000 ευρώ το χρόνο. Και αυτό είναι απλώς θεωρητικό

διότι στο μεταξύ θα έχουμε και άλλο κύμα φυγής. Όσο δε για την εξοικονόμηση του 1.500.000.000 δισεκατομμύρια ευρώ, λόγω των ενοποιήσεων, είναι παραμύθι. Αρκεί να σκεφθεί κάποιος ότι το κόστος λειτουργίας όλων των ταμείων είναι πολύ μικρότερο από 1.000.000.000 ευρώ. Για τί μιλάμε λοιπόν;

Και ένα δεύτερο σχόλιο, γιατί άκουσα τον προλαλήσαντα συνάδελφο, να μιλάει πάλι για κακή κληρονομιά του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κροκοδείλια είναι τα δάκρυα που χύνετε για το ασφαλιστικό. Στα τέσσερα χρόνια της ηθικής της απαξίωσης. Αυτό βιώσαμε όλοι. Την συστηματική απαξίωση του συστήματος. Μην πάτε, λοιπόν, να κρυφτείτε στο παρελθόν πάλι. Δεν εφαρμόσατε τη νομοθεσία. Η εισφοροδιαφυγή όχι μόνο δεν ελέγχθηκε αλλά φούντωσε. Με αλλεπάλληλες ρυθμίσεις ευνοήθηκαν «μεγάλοι» και μπαταχτοήδες. Τα ελλείμματα εκτοξεύθηκαν στα ύψη. Η φαρμακευτική δαπάνη διπλασιάστηκε με την κατάργηση της λίστας και με τον νέο τρόπο τιμολόγησης των φαρμάκων. Η φαρμακευτική και ιατρική δαπάνη είναι νέα ωρολογιακή βόμβα που βάλατε στα θεμέλια του ασφαλιστικού συστήματος. Μπήκε ακόμα χέρι στα αποθεματικά, τα καταληστεύσατε με το έγκλημα των ομολόγων, ένα έγκλημα που περιμένει και παραμένει ανοικτή η τιμωρία του.

Από την άλλη μεριά, με την αλλοπρόσκληση πολιτικής σας, διότι δεν ξέρετε τελικά τί είστε, -για μας και κρατιστές και νεοφιλελεύθεροι- με την πανάκριβη εθελουσία έξοδο στον Ο.Τ.Ε., με νέα εθελουσία, προχθές, στα λιμάνια, επιβαρύνετε ιδιαίτερα το ασφαλιστικό, και το Ι.Κ.Α.. Συνολικά σε αυτήν την τετραετία δημιουργήσατε κλίμα ανασφάλειας στους εργαζομένους, τους σπρώχνετε κατά δόσεις και κατά κύματα σε πρόωρη φυγή, σε βάρος και των ιδίων και του ασφαλιστικού συστήματος.

Ξέρετε πώς λειτουργήσατε σε αυτήν την τετραετία; Ως «Μιθριδάτες» του πανικού. Πανικός με δόσεις. Και το πλήρωσε και το ασφαλιστικό και οι εργαζόμενοι.

Ισχυρίζεστε τώρα ότι κάνετε βαθιά τομή -που είναι αλήθεια η τομή- ότι έχετε σχέδιο, ότι κινείστε με αρχές, έτσι λέτε. Μύθος. Και άλλος ένας μεγάλος μύθος, ότι δεν θίγετε τις βασικές παραμέτρους του ασφαλιστικού. Μεγάλος μύθος, ψέμα. Πηγαίνετε πίσω και από ρυθμίσεις της Κυβέρνησης του κ. Μητσotάκη. Το νομοσχέδιο εντάσσεται στην αντεργατική και αντικοινωνική φιλοσοφία σας. Είναι η δεξιά λογική σας που θέλει το κοινωνικό κράτος σε επίπεδο «πτωχοκομείου». Που θέλει την ελάχιστη δυνατή εγγύηση του κράτους για τη σύνταξη και τη μεταφορά σιγά-σιγά της ευθύνης και του βάρους της ασφάλισης στον ιδιωτικό τομέα.

Δεν είναι τυχαία άλλωστε η απουσία του κ. Αλογοσκούφη και από τη συζήτηση του νομοσχεδίου και από τη συζήτηση στην επιτροπή. Μάλιστα, και με συνεργό το Προεδρείο κάνατε το εξής κοινοβουλευτικό ατόπημα: Φέρατε το μόνο νομοσχέδιο στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Ενώ ακόμα και ο προσημασμένος διάλογος, είχε γίνει σε συνεδριάσεις και με τις δύο επιτροπές Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων. Δεν φέρατε, όπως επιβαλλόταν για ένα τέτοιο νομοσχέδιο, και σύμφωνα με το άρθρο 89 του Κανονισμού και στις δύο επιτροπές το νομοσχέδιο. Ουσιαστικά όλη αυτή η απουσία του Υπουργείου Οικονομικών συμβολίζει, για εμάς, την απειρία της ευθύνης του κράτους για την εγγύηση και την βιωσιμότητα του συστήματος. Δεν είναι τυχαίο. Δεν κάνετε τίποτα τυχαία. Και η «κακοποίημένη» υιοθέτηση της πρότασης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το Ταμείο Αλληλεγγύης, ουσιαστικά υποκρύπτει την αύξηση του Φ.Π.Α.. Αύξηση που επιβαρύνει τους ασθενέστερους οικονομικά, και θα έρθει παρά τις διαψεύσεις σας, αφού μάλιστα –το ξέρουμε τώρα με τα τελευταία στοιχεία που ήρθαν στη δημοσιότητα– η οικονομία είναι εκτός τροχιάς και κινδυνεύει να εξελιχθεί και εκτός ελέγχου.

Με τις «περίφημες», λοιπόν, αλλαγές σας τι κάνετε; Αυξάνετε τα όρια ηλικίας, μειώνετε συντάξεις, επιβάλετε χωρίς προϋποθέσεις ενοποιήσεις ταμείων και μάλιστα ταμείων διαφορετικής υφής, όχι ομοειδών. Παραδείγματος χάριν ένα μόνο παράδειγμα, θα πούμε περισσότερα στα άρθρα– το Ταμείο Συντάξεων των Μηχανικών– Εργοληπτών ασφαλιζει με βάση την ιδιότητα. Τα άλλα ταμεία των επιστημόνων ασφαλιζουν με βάση την εργασία. Το Ταμείο Συντάξεων των Μηχανικών έχει ιδιαίτερο

ρόλο και ιδιαίτερες δραστηριότητες όπως είναι η χορήγηση εγγυητικών επιστολών για τα έργα. Όλα αυτά γίνονται χωρίς μελέτη, χωρίς προϋποθέσεις. Και όσον αφορά τα «δεν» του κ. Καραμανλή, πήγαν περίπατο, όπως πήγαν και τόσες άλλες προεκλογικές υποσχέσεις.

Επομένως η ενοποίηση μη ομοειδών ταμείων, υγιών και προβληματικών γίνεται χωρίς καμμία ασφαλιστική λογική, χωρίς σχέδιο και αναλογιστικές μελέτες, όπως προέβλεπε ο νόμος Ρέππα. Αν είχατε εφαρμόσει το νόμο Ρέππα, σήμερα το ασφαλιστικό θα ήταν σε πολύ καλύτερη κατάσταση. Επιχειρήσατε και συκοφάντηση όσον αφορά το νόμο Ρέππα και μάλιστα σ' αυτό βοήθησαν και κάποιοι «ειδικοί» επιστήμονες. Απεδείχθη, όμως - όπως επιβεβαιώθηκε και με την έκθεση του Διεθνούς Ινστιτούτου - ότι αν εθιρούντο οι προϋποθέσεις και εφαρμοζόταν ο νόμος δεν θα υπήρχε πρόβλημα όσον αφορά το ασφαλιστικό, το Ι.Κ.Α., όπως ακριβώς προβλεπόταν μέχρι το 2030. Αντιδρούν όλοι οι φορείς -επανερχομαι στις ενοποιήσεις- και η επιμονή σας μας υποψιάζει. Ένας φαίνεται πως είναι βασικά ο στόχος σας, η εκμετάλλευση των αποθεματικών των ταμείων.

Περικόπτετε τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα -τα είπαν οι συνάδελφοι, να μην επανέλθω- αυξάνετε το χρόνο παραμονής από δυο έως πέντε χρόνια, καταργείτε το δικαίωμα που είχε ο εργαζόμενος να θεμελιώνει δικαίωμα συνταξιοδότησης ανεξάρτητα ορίου ηλικίας ύστερα από τριάντα επτά χρόνια και δυσμετοποιείτε και μια σειρά από τέτοιες ρυθμίσεις. Προχωρείτε σε περικοπές στην υγειονομική περιθαλψη για ασφαλισμένους προσωρινά απασχολούμενους με την αύξηση των ενσήμων. Τιμωρείτε τους πρόωρα συνταξιοδοτούμενους με πρόσθετη επιβάρυνση, αφού η μείωση γίνεται 6%, και βάζετε το μαχαίρι στις επικουρικές συντάξεις. Πήγατε στην αρχή να το κρύψετε και αυτό. Αποκαλύφθηκαν τα στοιχεία. Έχουμε μειώσεις των επικουρικών συντάξεων μέχρι και 70%. Και κυρίως επιτίθεστε στα δικαιώματα της εργαζόμενης μητέρας. Αυτό το νομοσχέδιο είναι πραγματικά «μητροκτόνο».

Έστω και την τελευταία ώρα να αποσύρετε το νομοσχέδιο. Επιμένουμε. Δεν προσφέρει τίποτα στο ασφαλιστικό, αντίθετα δημιουργεί μεγάλη αναστάτωση στη ζωή των ασφαλισμένων. Επιμένετε, δεν το κάνετε. Εμείς θα δώσουμε τη μάχη μαζί με τους εργαζόμενους για την ανατροπή των αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων και ως Κυβέρνηση θα τις καταργήσουμε. Είναι βαριά κουβέντα, αλλά για μας είναι μια δέσμευση που επιβάλλεται από τα πράγματα. Και χρειάζεται έστω και την τελευταία ώρα οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να συναισθανθούν την ευθύνη τους για τη δυσαναλογία μεταξύ κόστους και οφέλους από αυτές τις απορρυθμίσεις.

Η δική μας θέση είναι σαφής όσον αφορά το σύστημα. Ο αναδιανεμητικός, καθολικός και δημόσιος χαρακτήρας του ασφαλιστικού συστήματος για μας είναι αδιαπραγμάτευτος. Επιμένουμε ότι υπάρχει άλλος δρόμος και για το ασφαλιστικό. Αυτόν εγγυούμαστε. Η πρότασή μας είναι πρόταση γενικότερα αναδιανομής, με ενίσχυση του κοινωνικού κράτους με γενναία αύξηση του κατώτατου μισθού και της κατώτατης σύνταξης. Αυτός είναι άλλος δρόμος και αυτόν συνιστούμε. Και αυτόν πιστεύουμε θα ακολουθήσει ο ελληνικός λαός. Να είστε σίγουροι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο κ. Κοντογιάννης Γιώργος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, απ' όσα έχουμε ακουστεί μέχρι τώρα σ' αυτήν την Αίθουσα, είναι προφανές ότι στην άσκηση της πολιτικής υπάρχουν δυο σχολές, αυτή που έχουμε ζήσει μέχρι σήμερα και η οποία χαρακτηρίζεται από την αναβλητικότητα και την παραπομπή των προβλημάτων στις επόμενες κυβερνήσεις και ενίοτε στις επόμενες γενιές και αυτή που επιδιώκει την άμεση επίλυση των προβλημάτων γιατί γνωρίζει ότι όσο παραπέμπονται στο μέλλον τόσο αυτά γιγαντώνονται και είναι πιο δύσκολο να επιλυθούν.

Αυτό έχει συμβεί και με το ασφαλιστικό. Επί χρόνια η απροθυμία των κυβερνήσεων του χθες να προχωρήσουν σε μεταρρυθμίσεις που θα δίνουν λύση, όξυνε το πρόβλημα κι έκανε τη διευθέτησή του όλο και πιο δύσκολη, όλο και πιο επώδυνη για

τους ίδιους τους ασφαλισμένους. Για την κατάσταση αυτή όμως ευθύνη έχουν οι κυβερνήσεις εκείνες που αντί να αναλάβουν το κόστος των οφειλόμενων μεταρρυθμίσεων, χάρδευαν τα αφτιά του λαού με όμορφα και μεγάλα λόγια απομακρύνοντάς τον από τη σκληρή πραγματικότητα. Έτσι φτάσαμε στη σημερινή κατάσταση.

Η χώρα όμως δεν μπορεί να μείνει καθηλωμένη στο χθες, σ' ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης προβληματικό και αδύναμο, χωρίς καμμία προοπτική βιωσιμότητας, ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο στα επόμενα χρόνια για να είναι βιώσιμο θα πρέπει να απομυζά το 25% του Α.Ε.Π., που σημαίνει ότι οι δαπάνες για υγεία, παιδεία, πολιτισμό θα ξεδεδυούνται στις συντάξεις. Αυτός όμως είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στόχος μας; Να τρώμε από τις σάρκες μας;

Η Κυβέρνηση του κ. Κώστα Καραμανλή είχε να αντιμετωπίσει το δίλημμα της εύκολης λύσης, της αναβολής που ακολούθησαν και οι προκάτοχοί της ή της λύσης του προβλήματος μέσω των μεταρρυθμίσεων. Αποφάσισε να ακολουθήσει τον δεύτερο και πιο δύσκολο δρόμο.

Κάποιοι ήλπιζαν ότι θα υπάρξουν πολιτικές δυνάμεις που θα στηρίξουν την προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος και θα συνεισφέρουν με προτάσεις. Γιατί όλα τα νομοσχέδια επιδέχονται διορθώσεις, όπως το παρόν νομοσχέδιο. Πρέπει να δούμε με μεγαλύτερη ευαισθησία τις ειδικές κατηγορίες των εργατών στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, των υποδομών και των ρητινοσυλλεκτών που δεν έχουν τη δυνατότητα, κυρία Υπουργέ, να κάνουν εκατό ένσημα για να αποκτήσουν βιβλιário ασθενείας. Επίσης, όπως είπε πολύ σωστά ο προλαλήσας συνάδελφος, κ. Τζαμπζής, πρέπει να δούμε με μεγαλύτερη ευαισθησία το αίτημά μας για σύνταξη στην αγρότισα στα εξήντα και όχι στα εξήντα πέντε. Είναι ένα αίτημα κοινωνικά δίκαιο.

Δυστυχώς η ελπίδα ότι θα υπάρξουν προτάσεις από την Αντιπολίτευση, αποδείχθηκε φρούδα. Γιατί άραγε οι χθεσίοι ανεύθυνοι να γίνουν σήμερα πολιτικά υπεύθυνοι; Τα ίδια πρόσωπα ήταν τότε και σήμερα. Οι θέσεις απλώς άλλαξαν. Τότε στην κυβέρνηση, σήμερα στην Αντιπολίτευση. Δυστυχώς όμως η αλλαγή ρόλων δεν τους έκανε ν' αλλάζουν αντίληψη. Δεν τους διδάξε ούτε η κατακρήμνιση των ποσοστών τους στις δημοσκοπήσεις. Έτσι, αντί να αλλάξουν νοοτροπία και να πουν την αλήθεια στο λαό αναλαμβάνοντας σ' ένα βαθμό τις ευθύνες τους, αναζητούν πολιτικό σωσίβιο σε συνεργασίες.

Το κακό όμως δεν είναι το τι πιστεύουν αυτοί και τι σενάρια απεργάζονται. Το κακό είναι ότι βρίσκουν συνομιλητές για τα σενάρια αυτά, δυστυχώς, και στις δύο όχθες του πολιτικού μας συστήματος. Έτσι όμως ακυρώνουμε τους εαυτούς μας. Γιατί ο λαός εύλογα θα αναρωτηθεί πώς είναι δυνατόν εκείνοι στους οποίους προσφέραμε τη δυνατότητα και την πλειοψηφία με την ψήφο μας να δώσουν λύση και δεν τόλμησαν, θα το πετύχουν τώρα συνεργαζόμενοι με εκείνους που δημιούργησαν το πρόβλημα.

Κυρία Υπουργέ, ο λαός αν ενημερωθεί σωστά για τα προβλήματα της χώρας, θα είναι συμπαραστάτης μας. Το απέδειξε με την ανοχή που έδειξε στην πολιτική δημοσιονομικής πολιτικής της ελληνικής οικονομίας που ασκήσαμε στα πρώτα τριάντα χρόνια της διακυβέρνησής μας. Ο λαός είναι έτοιμος να στηρίξει καθαρές λύσεις, όταν του λέμε την αλήθεια και όταν βλέπει ότι η προσπάθεια που κάνουμε είναι ειλικρινής και ότι ασκούμε πολιτική με αξιοπιστία και διαφάνεια.

Μπροστά μας έχουμε να αντιμετωπίσουμε τα οξύγата προβλήματα διεύρυνσης της φτώχειας και των ανισοτήτων που προκύπτουν από την άσχημη διεθνή οικονομική συγκυρία. Είναι προς τιμήν της Κυβέρνησης που προχωρεί στη σύσταση του Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης και στη θέσπιση του Ασφαλιστικού Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών. Αποδεικνύει ότι και κοινωνική ευαισθησία διαθέτει και διορατικότητα έχει.

Βλέπουμε λοιπόν ότι την ώρα που κάποιοι ενδιαφέρονται για την περικοπή ορισμένων προνομίων, η σκληρή πραγματικότητα ωθεί την Κυβέρνηση να λάβει μέτρα για να εξασφαλίσει όχι προνόμια, αλλά τουλάχιστον το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα από τη μια και την ελάχιστη σύνταξη από την άλλη. Και το πράττει, διότι σε αυτήν την Κυβέρνηση κυριαρχεί η λογική του νοι-

κοκυρέματος, η λογική των λύσεων, η λογική των μεταρρυθμίσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα δεν έχει ανάγκη από άλλους διαχειριστές. Έχει ανάγκη από πολιτικούς που μπορούν να αναλαμβάνουν τις ευθύνες που τους ανέθεσε ο λαός και να δώσουν λύση στα προβλήματα που δημιουργήσε το χθες αλλά έχοντας και την προβλεψιμότητα να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες που θα δημιουργήσει το αβέβαιο αύριο.

Πρέπει να κατανοήσουμε ότι αν δεν λειτουργήσουμε με αυτόν τον υπεύθυνο τρόπο, αν δεν αναλάβουμε τις ευθύνες μας απέναντι στο μέλλον αυτού του τόπου, ο λαός θα μας γυρίσει την πλάτη. Πρέπει να καταλάβουμε ότι οι κοινωνίες που δεν τολμούν είναι καταδικασμένες να ζουν με τα προβλήματα του παρελθόντος τους. Για να δοθούν λύσεις χρειάζεται διορατικότητα, σύνθεση απόψεων και πολιτική γενναιότητα. Οι εύκολες λύσεις και το κουκούλωμα των προβλημάτων κάτω από το χαλί, αποτελούν λαϊκισμό και ο λαϊκισμός είναι έκφραση πολιτικής φοβίας. Η αντιδραστικότητα που επιδεικνύεται από την Αντιπολίτευση είναι εκδήλωση απομονωτισμού. Η ατολμία είναι συνώνυμη του συντηρητισμού. Όμως, η χώρα μας δεν αντέχει άλλου τέτοιου είδους πολιτική. Ας καταλάβουμε, επιτέλους, ότι τώρα είναι η ώρα που κρινόμαστε όχι μόνο για τις θέσεις και τις προτάσεις μας αλλά και για την ειλικρίνειά μας και για την αποφασιστικότητά μας να συγκρουστούμε με τα μεγάλα προβλήματα του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Μπαντούβας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «αν δεν σπάσεις αβγά, ομελέτα δεν γίνεται». Αυτό λέει ο σοφός ελληνικός λαός και αυτό υπαγορεύει η κοινή λογική. Όλοι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα μηδενός εξαιρουμένου –είμαι σίγουρος– αποδεχόμεθα ότι το υφιστάμενο ασφαλιστικό είναι άδικο, χαώδες, γραφειοκρατικό και δυσλειτουργικό μέσα σ' ένα δαιδαλώδες πλαίσιο που ρυθμίζεται από χίλιες και πλέον νομοθετικές πράξεις, νόμους και λοιπές διατάξεις. Σας ερωτώ ευθέως: Σε ποια πολιτισμένη ευρωπαϊκή χώρα υπάρχουν εκατόν πενήντα πέντε ασφαλιστικοί οργανισμοί. Πέστε μου μία σας παρακαλώ. Αναρωτιέμαι αν οι συνάδελφοι ολόκληρης της Αντιπολίτευσης μείζονος και ελάσσονος αντιλαμβάνονται ότι δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια στο ασφαλιστικό πρόβλημα στη χώρα μας, ότι είναι μια υδρονοβόμβα έτοιμη να εκραγεί. Αν το γνωρίζουν και κλείνουν τα μάτια και διαμαρτύρονται φωνασκώντας για ψηφοθηρικούς και μόνο λόγους στη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού, τότε εγκληματούν έναντι των επερχομένων γενιών αυτής της χώρας.

Αν πάλι δεν το γνωρίζουν, τότε επίσης εγκληματούν δείχνοντας αδιαφορία σε ένα μείζονος σημασίας ζήτημα που θα επηρεάσει, δυσμενώς, τις επερχόμενες γενιές. Καταλάβετε το, κύριοι ολόκληρης της Αντιπολίτευσης, μείζονος και ελάσσονος, ότι «ο κόμπος έφτασε στο χτένι». Κάτω από το χαλί δεν κρύβεται πλέον το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας. Ή το λύνουμε ή το αφήνουμε να σκάσει. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, απεφάσισε να πράξει το αυτονόητο, τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος ώστε αυτό να καταστεί απλούστερο, λειτουργικότερο, δικαιότερο και το πιο σημαντικό βιώσιμο. Και σ' αυτήν την προσπάθειά της έχει χαράξει τρεις βασικούς άξονες.

Ο πρώτος άξονας αφορά στη διοικητική αναδιάρθρωση του συστήματος, η οποία συντελείται με την ενοποίηση των ταμείων. Οι εκατόν πενήντα πέντε ασφαλιστικοί οργανισμοί, αριθμός ρεκόρ ίσως παγκοσμίως, ενοποιούνται ανά ομοειδείς φορείς ανά δεκατρείς, δηλαδή σε πέντε φορείς κύριας ασφάλισης, έξι επικουρικής και δύο πρόνοιας. Για μένα, αν με ρωτήσετε, είναι και αυτοί πολλοί αν κρίνω από την εμπειρία που έχω αποκτήσει από τις επαγγελματικές μου σχέσεις σε διάφορα ευνομούμενα ευρωπαϊκά κράτη.

Στόχος της διοικητικής αναδιάρθρωσης είναι η ουσιαστικότερη και πιο αποτελεσματική άσκηση εποπτείας και ελέγχου από την κεντρική διοίκηση και η ενοποίηση της πολύπλοκης και πολλές φορές αντιφατικής νομοθεσίας για να μειωθεί επιτέ-

λους η εισφοροδιαφυγή και οι κάθε λογής σπατάλες και οι αλόγιστες δαπάνες. Ο δεύτερος άξονας της παρούσας μεταρρύθμισης περιλαμβάνει στοχευμένες ασφαλιστικές παρεμβάσεις, σύμφωνα με τις ρητές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης. Δεν θίγονται τα γενικά συνταξιοδοτικά όρια ηλικίας και δεν αυξάνονται οι ασφαλιστικές εισφορές.

Αντιθέτως επιχειρείται η αποκατάσταση των στρεβλώσεων και η απάλειψη των αδικιών του υφισταμένου συστήματος, οι οποίες ωφελούσαν λίγους και εκλεκτούς εις βάρος των πολλών. Βασικός στόχος της μεταρρύθμισης είναι να εξορθολογιστεί το σύστημα βάσει της ίσης μεταχείρισης και της αναδιανεμητικότητας, δίκως να ξαφνιαστούν ή να θιγούν όσοι έχουν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα.

Επίσης, λαμβάνεται υπ' όψιν το γεγονός ότι το προσδόκιμο όριο της ζωής έχει αυξηθεί κατακόρυφα τις τελευταίες δεκαετίες και είναι παράλογο να θεωρείται κάποιος πολίτης πενήντα ή πενήντα πέντε ετών απόμαχος της εργασίας, όπως επίσης παράλογο είναι και η πρωτιά της χώρας μας σε συνταξιούχους μεταξύ των ηλικιών των σαράντα πέντε και των πενήντα πέντε –σας δηλώνω ότι στη Γερμανία, αν ένας σαρανταπεντάρης είναι συνταξιούχος, το θεωρεί ντροπή– και ταυτόχρονα να υπάρχει, ενάντια σε ενεργούς εργαζόμενους, το υποχρεωτικό εργασιακό φράγμα των εξήντα πέντε ετών.

Για το λόγο αυτό, το νομοσχέδιο συνδυάζει τα λεγόμενα αντικίνητρα για την πρόωρη συνταξιοδότηση, η οποία πάντως διατηρείται με κίνητρα για την παραμονή στην εργασία, πέραν του τυπικού χρόνου συνταξιοδότησης.

Ο τρίτος, τέλος, άξονας της μεταρρύθμισης περιλαμβάνει συγκεκριμένες και καινοτόμες θεσμικές τομές. Ιδιαίτερη μέριμνα και προσοχή δίνεται στην προστασία της μητρότητας κατά την χρήσιμη περίοδο και όχι στη διατήρηση της ετικέτας της πρόωρης και ανούσιας συνταξιοδότησης της μητέρας ως αυτοσκοπό. Έτσι προστίθεται εξαμήνη άδεια, μετά τη λήξη της άδειας τοκετού, κατά την οποία η μητέρα-εργαζόμενη θα απολαμβάνει το βασικό μισθό και πλήρη ιατροφαρμακευτική και ασφαλιστική κάλυψη.

Ακόμη εισάγεται ο ενιαίος αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, ώστε να κλείσει επιτέλους η μεγάλη πληγή του ασφαλιστικού που λέγεται εισφοροδιαφυγή και να παρέχονται καλύτερες και πιο άμεσες υπηρεσίες στον ασφαλισμένο, ενώ τέλος συστήνεται το ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, σκοπός του οποίου είναι η δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας πω κάτι που μου συνέβη προσωπικά, συζητώντας με κάποιον γνωστό μου. Αισθάνθηκα ειλικρινά ντροπή και αηδία, όταν σε διάλογο με κάποιο μεσήλικα γνωστό μου, σχετικά με το ασφαλιστικό και την ανάγκη για άμεση λύση του, ώστε να μπορούν οι μελλοντικές γενιές να αισθάνονται μία συνταξιοδοτική σιγουριά, πήρα την απάντηση «τι με νοιάζει, Κώστα, εμένα για τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου; Εμένα με νοιάζει ο εαυτός μου, το σήμερα. Το τι θα κάνουν τα παιδιά και τα εγγόνια μου αύριο δεν με ενδιαφέρει». Γνήσιος νεοέλληνας ο γνωστός μου. Τέτοια και η απάντησή του. Έτσι τον έχουν μάθει.

Η υποταγή στα θέλω και τις ορέξεις των ευνοούμενων για ψηφοθηρικούς λόγους είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, πολύ επικίνδυνο θέμα, διότι αυτός που συστηματικά ευνοείται, γίνεται άπληστος και όταν δεν μπαίνει χαλινάρι στην απληστία, τότε αυτή γίνεται καρκίνος που ξεσκίζει το σώμα, σαράκι που το σιγοτρώει και το αφήνει κούφιο.

Ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής, όμως και η Κυβέρνησή του, μέσω του Υπουργείου του, δεν χαϊδεύει –και να είστε σίγουροι γι' αυτό– τις διάφορες συντεχνίες και καλά κάνει και δεν παίζει με το μέλλον των Ελληνοπαίδων για μια «χαχαλιά» ψήφους.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σκέφτεται εθνικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκέφτεται συλλογικά, σκέφτεται τέλος ασφαλιστικά, όπως ακριβώς είναι το σύστημα που διορθώνουμε. Διότι ασφαλιστικό σημαίνει σχεδιασμός για το μέλλον και όχι μονάχα συνταξιοδότηση των άμεσα ενδιαφερομένων.

Δεν θα επιτραπεί σε καμμία συντεχνία να παίξει στην πλάτη των νέων γενιών το βρώμικο στοίχημα των άνισων προνομίων και των πολλάκις απαράδεκτων κεκτημένων δικαιωμάτων.

Συνάδελφε της Αντιπολίτευσης, αν θέλεις τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου να σε ευγνωμονούν όταν θα φτάσουν σε ηλικία συνταξιοδότησης, αν θέλεις να υπερηφανεύεσαι ότι συνέβαλες και εσύ στη λύση του προβλήματος του ασφαλιστικού συστήματος, άφησε στην πάντα το αντιπολιτευτικό σου πείσμα και κάνε πείσμα σου ένα καλύτερο μέλλον για τις γενιές που έρχονται ψηφίζοντας το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Η κ. Γιαννακά έχει το λόγο.

Απούσα, διαγράφεται.

Ο κ. Ρήγας έχει το λόγο.

Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Τσιόκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, στο χωριό μου λένε, «της νύχτας τα καμώματα τα βλέπει η μέρα και γελά». Λοιπόν, της Νέας Δημοκρατίας τα καμώματα τα βλέπει ο λαός και εξοργίζεται. Και το ότι φτάσαμε στις τρεις η ώρα τα ξημερώματα, επειδή θέλει η Νέα Δημοκρατία, να συζητάμε ένα σχέδιο νόμου το οποίο αφορά την κοινωνική πλειοψηφία η οποία αύριο θα είναι στους δρόμους, νομίζω ότι μόνο οργή μπορεί να προκαλέσει αλλά και θυμηδία γιατί θυμίζει πολιτικές του «Μαυρογιαλούρου». Τη νύχτα είναι όλα όμορφα αλλά τη μέρα όταν μπαίνει το φως όλα φωτίζονται!

Παρακολούθησα σήμερα την συνεδρίαση της Βουλής και σκεφτόμουν τα νομοσχέδια που έχει περάσει η Κυβέρνηση στην διάρκεια της τετραετούς θητείας της. Σε όλα τα νομοσχέδια έχει το ίδιο ρεφρέν αγαπητοί συνάδελφοι. Σε όλα τα νομοσχέδια. Πρώτα απαξιώνει, μετά τραγικοποιεί επικοινωνιακά το πρόβλημα και μετά εκποιεί ή τακτοποιεί. Αυτή είναι η στρατηγική της. Το ίδιο ακριβώς ζήτημα ξεδιπλώνει και με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Η Νέα Δημοκρατία θυσιάζει τους πολίτες, όλους τους ανθρώπους, τους εργαζόμενους, τις παραγωγικές δυνάμεις στην αγορά, στο κέρδος, στις τακτοποιήσεις της. Αυτό κάνει. Έχει επιλέξει σταθερά με βάση το πρότυπο των αξιών και των ιδεολογημάτων που ακολουθεί να θυσιάσει τους πολίτες και το κάνει συνειδητά. Το κάνει συνειδητά σε όλους τους τομείς. Και είναι προφανές ότι και σε αυτό το νομοσχέδιο η Νέα Δημοκρατία είναι μόνη με τους λίγους και εμείς όλοι είμαστε με τους πολλούς. Γι' αυτό αυτό το νομοσχέδιο δεν θα αντέξει. Ή θα το πάρете πίσω ή θα φύγετε μαζί με αυτό. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Δεν το θέλει ο λαός, δεν το θέλει η κοινωνική πλειοψηφία!

Ποιο είναι το θέμα λοιπόν. Το θέμα είναι ότι μιλάμε για το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα, μιλάμε δηλαδή για ένα ασφαλιστικό σύστημα στο οποίο συμβάλλονται τρεις εταίροι. Οι εργαζόμενοι, το κράτος και το κεφάλαιο. Εσείς φέρατε ένα νομοσχέδιο στο οποίο το κράτος και το κεφάλαιο αρνούνται να συμμετέχουν και επιδιώκουν να κερδίσουν από κάτι που εσείς αποκαλείτε ότι είναι σε φθίνουσα πορεία. Αυτό λέτε. Λέτε δηλαδή ότι το κράτος και το κεφάλαιο δεν φταίνει και φταίνει οι εργαζόμενοι, επομένως στο ασφαλιστικό πρόβλημα πρέπει να πληρώσουν οι εργαζόμενοι.

Εγώ λέω το αντίθετο βέβαια, ότι δηλαδή φέρατε ένα νομοσχέδιο με το οποίο κερδίζουν το κράτος και το κεφάλαιο και πληρώνουν οι εργαζόμενοι. Πώς κερδίζουν οι δύο εμπλεκόμενοι εταίροι; Πρώτον, με την εισφοροδιαφυγή. Ένας στους τέσσερις –και εσείς το λέτε, το λένε και οι μελέτες– είναι ανασφάλιστος. Οι απώλειες από τους ανασφάλιστους ήταν 3.500.000.000 ευρώ και το φτάσατε στα 6.000.000.000 ευρώ. Και όχι μόνο αυτό. Σας εγκαλούμε με ερωτήσεις, με επερωτήσεις τέσσερα χρόνια τώρα. Πηγαίνετε στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία και δείτε κάθε χρόνο ποιοι δηλώνουν ότι εργάζονται και δεν είναι ασφαλισμένοι. Βέβαια, αυτό δεν συμφέρει διότι η πρώτη σας και μεγάλη επιλογή ήταν να ευνοήσετε με πράξεις και παραλείψεις την εισφοροδιαφυγή. Το δεύτερο που φαίνεται ότι κερδίζουν βασικά το κεφάλαιο και το κράτος είναι οι ρυθμί-

σεις. Ρυθμίσεις επί ρυθμίσεων για οφειλές όλων των μεγαλοφειλετών σε ογδόντα-εκατόν είκοσι δόσεις προκειμένου να παίρνουν ασφαλιστική ενημερότητα την ίδια ώρα που οι εργαζόμενοι πληρώνουν ακριβά τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις.

Η τρίτη απόδειξη είναι η ιατροφαρμακευτική δαπάνη. Τέσσερα χρόνια μετά τα ασφαλιστικά Ταμεία έχουν επιβαρυνθεί, με επιεικείς μελέτες, τουλάχιστον κατά 180.000.000 το χρόνο επιπλέον, γιατί απελευθερώσατε το φάρμακο, γιατί κάνατε δώρο την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των εργαζομένων στις φαρμακευτικές εταιρείες, που φαίνεται ότι είχατε υποχρεώσεις. Και όχι μόνο αυτό, αλλά σφυράτε και κλέφτικα ως κλασικοί πολιτικοί πλέον της Νέας Δημοκρατίας για το 4% που έπρεπε να επιστρέψουν οι φαρμακευτικές εταιρείες στο κράτος, αλλά που τώρα θα βρείτε, όπως λέτε, τους τρόπους για να το εισπράξετε.

Σταματήσατε εδώ για να κερδίζουν οι δυο εταίροι σε βάρος του ενός, που είναι οι εργαζόμενοι; Όχι. Και με τις ενοποιήσεις των ταμείων κάνετε το ίδιο. Βάζετε χέρι στα αποθεματικά των Επικουρικών Ταμείων την ίδια ώρα που το κράτος ουσιαστικά δεν έπρεπε πάλι να έχει εμπλοκή.

Ποιος είναι ο στόχος; Ο στόχος είναι απλός. Τον αποδείξατε με τα δομημένα ομολόγια. Τον αποδείξατε με τις χαριστικές πράξεις στις διάφορες τράπεζες, με πιο πρόσφατη την ALPHA BANK. Ποιους λοιπόν προνομιούχους, εκλεκτούς κύριους συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας που σας άκουγα απ' αυτό το Βήμα να βγάζετε αυτές τις κλασικές ομιλίες, θίγει η Νέα Δημοκρατία; Τις τράπεζες δεν τις θίγει. Το κεφάλαιο δεν το θίγει, το κράτος δεν το θίγει. Ποιους θίγει αυτό το νομοσχέδιο επιτέλους; Να σας πούμε εμείς ποιους θίγει; Σας το είπαμε και στην επιτροπή στη Βουλή, το λέμε και σήμερα εδώ.

Πρώτα απ' όλα θίγει τη νεολαία. Παραδίδετε ή επιχειρείτε να παραδώσετε ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο υποθηκεύει το μέλλον της νεολαίας. Αυτό είναι το πρώτο και το βασικότερο.

Το δεύτερο; Καταστρέφει κοινωνικές κατακτήσεις των εργαζομένων και του κράτους πρόνοιας που είμαστε περήφανοι γιατί το δημιούργησε το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Αυξάνει, ναι ή όχι, τα όρια ηλικίας κατά δύο τουλάχιστον χρόνια, μίνιμουμ; Αυξάνει τα βάρη και ανθυγιεινά κατά δύο πάλι τουλάχιστον χρόνια, ναι ή όχι; Ανατρέπει αυτό το νομοσχέδιο τη συνταξιοδότηση με βάση το χρόνο ασφάλισης βάζοντας και χρόνο ηλικίας; Είναι μητροκτόνο αυτό το νομοσχέδιο, ναι ή όχι, όταν προσθέτει στις γυναίκες πέντε χρόνια επιπλέον, σε διακόσιες πενήντα χιλιάδες γυναίκες; Αυτό είναι το «ευχαριστώ» στη γυναίκα εργαζόμενη, η οποία δουλεύει δύο φορές, η οποία εισπράττει την έλλειψη παιδικών σταθμών, έχει έλλειψη κοινωνικής προστασίας και μεγαλώνει παιδιά. Σ' αυτήν βρήκατε να δείξετε το μίσος απέναντι στην εργασία της, απέναντι στην προσφορά της. Και το χειρότερο απ' όλα είναι τώρα ότι ακούμε και τους περιέργους οδοντούς των εκλεκτών συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας που λένε: «Μα, κάτι πρέπει να κάνουμε για την αγρότισσα». Ποια αγρότισσα; Και το ότι υπάρχει ασφαλιστικό σύστημα σήμερα στον Ο.Γ.Α. ο αγρότης κι η αγρότισσα το οφείλουν στο Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Και το ότι θα υπάρξει μείωση των ορίων ηλικίας στην αγρότισσα και στον αγρότη πάλι θα το οφείλουν στο Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Η Νέα Δημοκρατία καταληστεύει αυτά τα ταμεία. Αρνείται να δει την πραγματικότητα. Δεν θέλει να πάρει θέση στο αίτημα του Προέδρου του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Γιώργου Παπανδρέου, που λέει: τριάντα εφτά χρόνια εργαζόμενη η αγρότισσα και εργαζόμενος ο αγρότης και σύνταξη. Και η Νέα Δημοκρατία παζαρεύει αν το εξήντα πέντε θα το κάνει εξήντα δύο και αν αυτό θα το κάνει και σε άλλο νομοσχέδιο, τη στιγμή που είναι η πρώτη κοινωνική επιλογή που θα έπρεπε να σηματοδοτήσει μια σοβαρή πολιτική από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Η Νέα Δημοκρατία μειώνει τις συντάξεις. Μειώνει τις επικουρικές συντάξεις κατά 30%. Και όχι μόνον αυτό. Το κάνει την ίδια περίοδο που ο κ. Βουρλούμης στον Ο.Τ.Ε. και διάφοροι άλλοι φορείς των Δ.Ε.Κ.Ο. βγάζουν με τη σέσουλα, κυριολεκτικά, εργαζομένους σε παραγωγικές ηλικίες και μετά τους ξαναπροσλαμβάνουν στις ίδιες θέσεις, με σύμβαση έργου ή εργασίας, για να υπηρετήσουν τα ίδια αντικείμενα, χρεοκοπώντας το

δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα και επιβαρύνοντάς το. Αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Και κατά τα άλλα επικαλείται ότι έχουν πρόβλημα τα ταμεία.

Οι επικουρικές, λοιπόν, με το πλάφον του 20%, στην ουσία θίγουν πάνω από ένα εκατομμύριο εργαζόμενων, για τα λεφτά που τα ίδια τα ταμεία δικαιούνται να τα διαχειριστούν.

Το χειρότερο απ' όλα είναι ότι η ανάληψη πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας κάνει περικοπές σε παροχές και σε αυτούς που προσωρινά ή εποχικά εργάζονται, δηλαδή, στην πιο αδύναμη κατηγορία των εργαζομένων. Αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, κοινωνικός διχασμός, βάζοντας πλάφον για διπλασιασμό των απαιτούμενων ημερομισθίων που πρέπει να δουλέψουν και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Αυτή η πολιτική, η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, που θίγει μόνο τους εργαζόμενους, δίνει κέρδη στο κράτος και στο κεφάλαιο, είναι η πολιτική που λέει η Νέα Δημοκρατία ότι θα νοικοκυρέψει τα ασφαλιστικά ταμεία. Στην πράξη δεν νοικοκυρεύει τίποτα και ακόμα και με τις δικές της μελέτες, εξοικονομούνται περίπου 420 με 450.000.000 ευρώ, γεγονός που, αν ήθελε αυτό το πρόβλημα να αντιμετωπίσει τη Νέα Δημοκρατία, θα μπορούσε να το αντιμετωπίσει, πιάνοντας μόνο το 7% από τους εισφοροδιαφεύγοντες. Μόνο το 7% αν έπιανε, θα το είχε αντιμετωπίσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Γι' αυτό εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ λέμε καθαρά ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορεί να περάσει. Πάρτε το πίσω. Έχει ημερομηνία λήξης και η ημερομηνία λήξης θα συνδυαστεί με την αποχώρησή σας από την Κυβέρνηση. Υπάρχει άλλος δρόμος και αυτός έχει κατατεθεί επισήμως από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Υπάρχουν άλλες πολιτικές που μπορούν να δώσουν και υγιή ασφαλιστικά ταμεία, αλλά και κοινωνική συνοχή για τη χώρα.

Γι' αυτούς τους λόγους, λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Ζητάμε από την Κυβέρνηση να το αποσύρει και θα βρεθούμε μαζί με τους εργαζόμενους στους κοινωνικούς αγώνες, προκειμένου να υπάρξει ένα τέρμα σ' αυτόν τον πολιτικό κατήφορο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ τον κ. Ανδρέα Λοβέρδο να έλθει στο Βήμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, που μου δίνετε το λόγο σε αυτήν τη συνεδρίαση συμπαράστασης στη συμπαθή τάξη των νυχτοφυλάκων της χώρας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πράγματι, έχουμε προβλήματα στο ασφαλιστικό μας σύστημα, τα οποία νοσηματοδοτούνται υπό τίτλο «προβλήματα κατά βάση εσόδων και πόρων για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας», προβλήματα που προκύπτουν από τη σπατάλη στις δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης, από την ελλιπή κρατική χρηματοδότηση, που με τη μία ή με την άλλη μορφή, εξέφρασε κοινωνικές πολιτικές που υπολείπονταν από αυτές που ο τόπος είχε ανάγκη, προβλήματα που δημιουργεί η μαύρη οικονομία -δημιουργούσε και δημιουργεί η μαύρη οικονομία- και η διαφυγή των εισφορών, προβλήματα που δημιουργούσε και δημιουργεί η ελλιπής εκπλήρωση των εργοδοτικών υποχρεώσεων ή προβλήματα τα οποία καταλήγουν σε ρυθμίσεις επτά-οκτώ ετών μετά την ημερομηνία γέννησης των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, προβλήματα που επιλύονται με ρυθμίσεις, που επιβαρύνουν, όμως, το ασφαλιστικό σύστημα.

Κυρία Υφυπουργέ, είναι πάρα πολύ λογικό το αίτημα από αυτόν που είναι υποψιασμένος και εξετάζει το σχέδιο νόμου, να προσφερθεί στην Εθνική Αντιπροσωπεία με συγκεκριμένο τρόπο η καταγραφή που και πώς επιλύονται τα προβλήματα αυτά, που και πώς στο σχέδιο νόμου κάνατε πραγματικά αποπειρές να υπερβείτε τα προβλήματα εσόδων και πόρων, που δημιουργούν αυτές οι σχεδόν παγιωμένες κακοδαιμονίες του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος.

Καλείστε, ακόμη, να αποδείξετε, τα τέσσερα χρόνια που είστε στην Κυβέρνηση, τι κάνατε πριν φέρετε τις ρυθμίσεις αυτές στο πρακτικό πεδίο για να μειώσετε τη συμμετοχή των

προβλημάτων αυτών στα προβλήματα του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Καταγράφουμε, δεν ξέρω ακριβώς το μέγεθος της αύξησης της φοροδιαφυγής, καταγράφεται, όμως, τόσες πολλές φορές στο δημόσιο διάλογο, ώστε το υιοθετώ, επειδή δεν έχω άλλο στοιχείο, ότι στην τετραετία σας η ασφαλιστική φοροδιαφυγή ξεπέρασε τις τρεις και τέσσερις φορές περισσότερο από την εισφοροδιαφυγή που παραλάβατε.

Αν αυτό είναι αληθές και αν συνδυαστεί και με την κατασπατάληση των αποθεμάτων των ασφαλιστικών ταμείων, στην τετραετία σας δεν συνεισφέρατε στην υπέρβαση των προβλημάτων και με το παρόν σχέδιο νόμου δεν δημιουργείτε προϋποθέσεις υπέρβασής τους. Συνεπώς υπάρχει ένα πάρα πολύ μεγάλο ζήτημα για το τι ακριβώς κάνετε με το παρόν σχέδιο νόμου.

Ένα δεύτερο θέμα, σε συνάρτηση με τα τέσσερα προβλήματα που προανέφερα. Δεν τα επινόησα εγώ, είναι καταγεγραμμένα ως πηγές της κακοδαιμονίας του συστήματός μας.

Δημιουργεί, θα μπορούσε κάποιος να πει, πρόβλημα στο ασφαλιστικό σύστημα, πέραν των πολιτικών μας απόψεων -μελετώντας και την εισηγητική έκθεση του σχεδίου νόμου και την συνεισφορά που κάνει το Γενικό Λογιστήριο και εσείς που έχετε τροφοδοτήσει με στοιχεία το Λογιστήριο- το πρόβλημα των μεγάλων παροχών προς τους ασφαλισμένους, το πρόβλημα δίδεν των μεγάλων συντάξεων, το πρόβλημα των μεγάλων παροχών στον τομέα της υγείας, της περίθαλψης; Εκεί είναι το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος; Και αν αυτές οι μεγάλες παροχές συνεισφέρουν στο πρόβλημα, ποια είναι η σχέση αυτής της συνεισφοράς με τη συνεισφορά των άλλων παραγόντων που προανέφερα και που έχουν καταγραφεί στο σχετικό δημόσιο διάλογο της χώρας εδώ και πάρα πολλά χρόνια;

Νομίζω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι είναι πάρα πολύ ειλικρινές και στο διάλογο εδώ, αλλά και όταν βγαίνουμε από την Αίθουσα, στο δημόσιο διάλογο των Μέσων Ενημέρωσης, από τον πολιτικό ή το δημοσιογράφο ο οποίος μιλά για προνομιούχους που εργάζονται στις Δ.Ε.Κ.Ο. ή αλλού, να του ζητάμε να μας καταθέσει τη φορολογική του δήλωση και τις πιστωτικές του κάρτες. Μόνο έτσι θα έχουμε ειλικρινείς διαλεγόμενους. Μόνο έτσι θα μπορούμε να δούμε, ποιος είναι ο κύριος ή η κυρία που λέει προνομιούχους τους ανθρώπους που παίρνουν μια σύνταξη στοιχειωδώς ανθρώπινη των 1.300 ή 1.500 ευρώ ή ένα μισθό των 1.800 ευρώ; Από ποια κοινωνική θέση μιλάει αυτός που σηκώνει το δάκτυλο για προνομιούχους; Πώς είναι αυτός διατεταγμένος στην καθημερινή του ζωή; Ποια είναι τα έσοδά του; Πόσες είναι οι δαπάνες του; Και όχι μόνον οι δαπάνες οι καταγεγραμμένες στις φορολογικές του δηλώσεις, αλλά και οι παράπλευρες.

Ας είμαστε, λοιπόν, ειλικρινείς, να κοιτάμε τον κόσμο ο οποίος ταλαιπωρείται με τους μισθούς αυτούς ή και με πολύ μικρότερους, να καταλαβαίνουμε ποια είναι τα προβλήματά του, από το σούπερ μάρκετ μέχρι την εκπλήρωση των οικογενειακών του υποχρεώσεων και μετά να μιλάμε με έπαρση για δήθεν προνομιούχους.

Όποιος μιλάει για σπατάλη του ασφαλιστικού συστήματος που προκύπτει επειδή κάποιες κοινωνικές ομάδες κατοχύρωσαν δικαιώματα στην πορεία των αγώνων τους, αυτός είναι και αλαζών, αλλά και θέλει να συσκοτίσει και την πραγματικότητα σε σχέση με το πρόβλημα.

Προσπάθησα να την καταγράψω. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ και χρόνια προσπαθεί να την καταγράψει. Υπάρχει ανάγκη παρεμβάσεων, όχι όμως οι παρεμβάσεις αυτές που εσείς αυτήν τη στιγμή παρέχετε. Δεν δίνουν λύσεις στο πρόβλημα. Και είναι πραγματικά απόδειξη αναληθσίας να αντιμετωπίζετε το ασφαλιστικό σύστημα με τα προβλήματά του μέσα από την προσπάθεια να περιορίσετε τα δικαιώματα κοινωνικώς αδυνάμων.

Π.χ. το άρθρο 146, σχετικά με τη μείωση της επικουρικής σύνταξης μετά το 2012 για τους εργαζόμενους προ του 1992, με προσαρμογή στο 20% της κύριας σύνταξης, που φθάνει να ισοπεδώνει τα δικαιώματα των ανθρώπων οι οποίοι έχουν καταβάλει επί χρόνια, επί δεκαετίες σχετικές εισφορές, κυρία Υφυ-

πουργέ, μου είναι ακατανόητο. Πραγματικά αυτή η ρύθμιση μου είναι ακατανόητη, όπως ακατανόητη είναι επίσης, σε σχέση και με το όφελος που καταγράφεται στο σχέδιο νόμου, η ρύθμιση του άρθρου 144, σχετικά με τη μητρότητα. Είμαστε απολύτως λογικοί και είμαστε απολύτως σοβαροί, όταν μιλάμε για μια ταξική πολιτική, σύμφωνα με την οποία το κόστος το πληρώνει ο αδύναμος. Αυτούς κυνηγάτε, τους ισχυρούς προστατεύετε.

Ένα δεύτερο σοβαρό θέμα, προκύπτει από τις πολλές ρυθμίσεις για τις ενοποιήσεις των ασφαλιστικών φορέων. Είναι αναγκαίος 100% ο διοικητικός εξορθολογισμός των ταμείων. Σας μιλάει ένας άνθρωπος που έχει δικηγορήσει πάρα πολλά χρόνια σε ασφαλιστικά ταμεία. Γνωρίζω τα καθημερινά διοικητικά τους προβλήματα, έχω επίγνωση και ο εξορθολογισμός ήταν πάντα μια στόχευση των κυβερνήσεων, ανεξαρτήτως του τι επιτυχία είχε η σχετική πολιτική τους.

Νομίζω ότι ο τρόπος με τον οποίο επιχειρείται η ενοποίηση είναι ο χειρότερος δυνατός. Δηλαδή δίνετε στη ζωή ένα σύστημα στα επιμέρους στοιχεία του υδροκέφαλου και γεννάτε πάρα πολλά προβλήματα διοικητικής φύσης που θα είναι αδύνατον να επιλύσουν οι νέες διοικήσεις των ταμείων αυτών. Προβλήματα διοικητικής φύσης που θα αφορούν κατά βάση τον ασφαλισμένο. Προβλήματα διοικητικής φύσης που θα έχουν να κάνουν με τα αιτήματα του ασφαλισμένου, τα καθημερινά του αιτήματα, κυρίως σε ό,τι αφορά την υγειονομική του περίθαλψη. Ουκ έστιν τέλος στα προβλήματα που θα δημιουργηθούν, στη γραφειοκρατία που θα δημιουργηθεί και στις σχετικές αξιώσεις που θα εγερθούν στα δικαστήρια της χώρας. Νομίζω ότι δεν υπάρχει κανένα όφελος από τις ρυθμίσεις σας. Αντίθετως υπάρχει κόστος με τη μορφή που το προανέφερα.

Θέλω πραγματικά να ρωτήσω πώς είναι δυνατόν να ισχυρίζεστε ότι από την ενοποίηση του επιπέδου που κάνει το σχέδιο νόμου θα έχουμε οικονομικά οφέλη στην επόμενη διετία που θα υπερβαίνει το 1.500.000.000 ευρώ. Εγώ, κατ' αρχάς, προσπαθώ να καταλάβω πόσο είναι το διοικητικό κόστος των δανείων. Το στοιχείο αυτό -τουλάχιστον εγώ- δεν το έχω. Δεν ξέρω αν το έχουν οι συνάδελφοι. Πόσο είναι το συνολικό διοικητικό κόστος των ταμείων, για να προκύπτει μέσα σε δύο χρόνια 1.500.000.000 όφελος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάζοντας για την προέλευση του οφέλους, βλέπω ότι ένας από τους τομείς που ο εξορθολογισμός του θα δώσει όφελος είναι ο εξορθολογισμός των δαπανών υγειονομικής περίθαλψης. Από πού, όμως, προκύπτει αυτό;

Προσπάθησα -δεν είμαι και ο ειδικότερος- να δω από τις ρυθμίσεις πώς προκύπτει εξορθολογισμός της παροχής υγειονομικής περίθαλψης. Πραγματικά δεν το βρήκα πουθενά. Γιατί εσείς δηλαδή; Επειδή είστε έτσι; Επειδή είστε μάγοι; Ένα πρόβλημα που καταγράφεται ως βασική πηγή κακοδομιών του συστήματος θα το λύσετε εσείς μ' ένα σχέδιο νόμου που δεν ασχολείται με αυτό; Πώς με την ενιαία διοίκηση, όταν οι άλλες δομές παραμένουν ίδιες, θα παράσχετε καλύτερη υγειονομική περίθαλψη και θα περιστείτε τις δαπάνες και τις σπατάλες; Πραγματικά είναι ακατανόητο και είναι ένδειξη του τι ακριβώς δουλειά έχετε κάνει. Καμμία δουλειά δεν έχετε κάνει και κοροϊδεύετε τον κόσμο. Θα παρακαλούσα πάρα πολύ μια διευκρίνιση, τουλάχιστον επ' αυτού.

Όπως επίσης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προκύπτει από την ίδια ακριβώς σκέψη ότι όφελος θα προκύψει, επίσης, από την αποτελεσματικότερη αξιοποίηση της περιουσίας των ταμείων. Δηλαδή πώς θα γίνει αυτό; Από τα ενοποιημένα ταμεία θα προκύψει καλύτερη διαχείριση της περιουσίας τους; Αντίθετα, τα καθημερινά προβλήματα στη διαχείριση της περιουσίας -σας μιλά μετά λόγου γνώσεως- θα είναι πολύ περισσότερα, δυσκολότερη και γραφειοκρατικότερη η επίλυση τους και περισσότερος χρόνος θα χάνεται έτσι όπως οργανώνονται οι συγχωνεύσεις.

Δεν έχω χρόνο να μιλήσω για τις κοινωνικές αντιδράσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Θα τα πείτε στα άρθρα, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε, δηλώνοντας ότι θα καταψηφίσω το σχέδιο νόμου, μετά λόγου γνώ-

σεως και με την πεποίθηση ότι πράττω το σωστό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει η κ. Παπακώστα. Απούσα. Διαγράφεται. Ο κ. Ρεγκούζας. Απών. Διαγράφεται. Ο κ. Χάιδος. Απών. Ομοίως διαγράφεται.

Ορίστε, κυρία Κόρκα. Έχετε το λόγο.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ - ΚΩΝΣΤΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαντικότερο το σχέδιο νόμου που προωθεί η Κυβέρνηση για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Αποτελεί μια βαθιά τομή με ρυθμίσεις που έρχονται να αντιμετωπίσουν μεγάλα χρονίζοντα προβλήματα, τα οποία έχουν συσσωρευτεί σε κάθε μορφής ασφαλιστικούς φορείς εδώ και δεκαετίες. Είναι αλήθεια αυτό και το παραδέχεστε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Τέσσερις βασικοί λόγοι είναι αυτοί που οδήγησαν σήμερα σε κρίσιμη κατάσταση το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και πολύ περισσότερο κάποια ασφαλιστικά ταμεία που δεν μπορούν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους.

Κατ' αρχάς, να πάρουμε τους πολλούς νόμους. Πολλές ρυθμίσεις, δαιδαλώδεις στην πλειοψηφία τους, αντιφατικές, αλληλεπικαλυπτόμενες με αρμοδιότητες αλληλοεπικάλυψης των υπηρεσιών δημιούργησαν μια χαώδη κατάσταση, με αποτέλεσμα και τη μεγάλη εισφοροδιαφυγή και σπατάλες στις δαπάνες για την περίθαλψη και ανισότητες στις συντάξεις και γενικά στρεβλώσεις και μεγάλα προβλήματα.

Δεύτερον ο πολυκερματισμός των ασφαλιστικών φορέων. Είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι η χώρα μας έχει πρωτιά, όχι μόνο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά θα έλεγα σε παγκόσμιο επίπεδο. Εκατόν πενήντα πέντε φορείς, κλάδοι, κύριας και επικουρικής ασφάλισης; Δεν είναι δυνατόν! Δεν υπάρχει αυτό σε καμία άλλη χώρα του κόσμου. Και αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό διαρθρωτικό πρόβλημα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, αλλά και λόγω των αντιφατικών μεταξύ τους διατάξεων που εφαρμόζονται και δεν είναι σαφές, ξεκάθαρο, τι τελικά ισχύει για τον κάθε ένα φορέα.

Σήμερα, το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας στηρίζεται σε υψηλές εισφορές στους εργαζόμενους, κυρίως στους χαμηλοσυνταξιούχους, χωρίς αυτό να εγγυάται και μια ασφάλεια για το μέλλον, ούτε να προσφέρει την ποιότητα των παροχών που δικαιούνται οι εργαζόμενοι. Και έτσι, έχει χαθεί ο δημόσιος και ο ανταποδοτικός χαρακτήρας, που υποχρεούται να έχει ένα υγιές ασφαλιστικό σύστημα για να είναι δίκαιο.

Έχουμε ξεχάσει σήμερα ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι κοινωνική αλληλεγγύη και ότι δεν πρέπει να σκεφτόμαστε μόνο το σήμερα, αλλά και τις αυριανές γενιές. Δεν έχουμε δικαίωμα να υποθηκεύσουμε αρνητικά το μέλλον των παιδιών μας, ούτε έχουμε δικαίωμα να μένουμε ακόμα σε παρωχημένους θεσμούς και να κοιτάζουμε μόνο το παρόν και να αποφεύγουμε να δούμε κατάματα τα προβλήματα, σπαταλώντας τους ασφαλιστικούς πόρους, χωρίς προοπτική για τις επόμενες γενιές των εργαζομένων.

Οφείλουμε -και αυτό αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση- να θωρακίσουμε τα σημερινά δικαιώματα, αλλά ταυτόχρονα να παράσχουμε εγγύηση στα παιδιά μας, εγγύηση στη νεολαία για το ασφαλιστικό σύστημα στο μέλλον.

Ταυτόχρονα, στη χώρα μας υπάρχει και ένα άλλο χαρακτηριστικό. Η επιδείνωση της σχέσης μεταξύ ασφαλισμένων και συνταξιούχων. Ενώ ένα υγιές σύστημα προϋποθέτει να υπάρχουν τέσσερις εργαζόμενοι ανά ένα συνταξιούχο, στη χώρα μας έχουμε φτάσει σήμερα σε επίπεδα 1,75 εργαζόμενοι προς ένα συνταξιούχο. Αποτέλεσμα όλο αυτό το πρόβλημα που υπάρχει μέχρι τώρα. Δημιουργία προβλημάτων, δημιουργία τεράστιων οργανικών ελλειμμάτων στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Και έχει κληθεί, λοιπόν, η ελληνική πολιτεία να τα καλύψει με επιχορηγήσεις.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επέστρεψε το παρανόμως παρακρατηθέν Λ.Α.Φ.Κ.Α., έδωσε αντίστοιχα χρήματα για ελλείμματα και επιχορήγησε. Εάν πάρουμε τα δύο έτη 2007 και 2008, αθροιστικά μαζεύονται γύρω στα 23,8 εκατομμύρια, δηλαδή ίσο με 12,5% και πάνω του Α.Ε.Π.. Και το χειρότερο, το

πιο ανησυχητικό, είναι ότι αυτή η τάση συνεχώς αυξάνεται και στα επόμενα χρόνια θα φτάναμε στο $\frac{1}{2}$ του Α.Ε.Π., δηλαδή όσα λεφτά χρειάζεται μαζί για την παιδεία, για την υγεία, για τον πολιτισμό η χώρα μας.

Πιστεύω ότι οφείλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντικειμενικά να παραδεχθούμε μερικές αλήθειες. Ότι δεν είναι δυνατόν ένας πολίτης σήμερα στην εποχή μας πενήντα ετών ή και πενήντα πέντε ετών, να ωθείται στη σύνταξη, δηλαδή στο εργασιακό περιθώριο. Και αυτό δημιουργεί και ένα άλλο πρόβλημα. Φυσικά, δεν θα αφηθεί τελείως να ξεκουράζεται, αλλά θα πάει σε μία άλλη εργασία. Και τότε μπαίνουμε σε ένα άλλο πρόβλημα, της αδήλωτης εργασίας. Και κάτι άλλο, στερεί και μία θέση εργασίας από ένα νεολαίο.

Υπάρχει κάποιος σε αυτήν την Αίθουσα που να μην συμφωνεί ότι υπάρχει αναγκαιότητα μεταρρύθμισης στο ασφαλιστικό σύστημα και ότι δεν απαιτείται μια άμεση επίλυση αυτού του σημαντικού προβλήματος; Η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου έχει ως βασικό σκοπό τη μεταρρύθμιση του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης με κυρίαρχο στόχο την οικοδόμηση ενός σύγχρονου συστήματος, κοινωνικά δίκαιου, βιώσιμου και σύμφωνο προς τις σύγχρονες προδιαγραφές. Και το σπουδαιότερο, με μια μακροχρόνια προοπτική, που να βασίζεται στις αρχές του καθολικού, του δίκαιου και του αναδιανεμητικού χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλειας.

Επίσης δίνεται ιδιαίτερα έμφαση στην ομοιόμορφη μεταχείριση των ασφαλισμένων, όσο το δυνατόν ευμενέστερη των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων, ενισχύοντας παράλληλα τη συνοχή που θα ολοκληρωθεί με την καθιέρωση της εθνικής σύνταξης.

Η προτεινόμενη μεταρρύθμιση είναι ουσιαστική, αλλά ήπια και διέπεται από τις αρχές και της βιωσιμότητας του συστήματος και της αλληλεγγύης των γενεών. Και έχει βασικούς άξονες, κατ'αρχάς την ενοποίηση και τη συγχώνευση αυτών των ταμείων, πέντε κύριους φορείς, έξι επικουρικούς, χωρίς να μεταβάλλονται φυσικά, όροι, προϋποθέσεις, ύψος και είδος παραβόλων.

Είναι και στοχευμένες ασφαλιστικές παρεμβάσεις, οι οποίες εισάγονται σταδιακά μέσα στο χρόνο, μέσα στην πενταετία, χωρίς να θίγονται θεμελιώδη δικαιώματα, μόνο σε ειδικές περιπτώσεις και παρέχει επιπλέον και κίνητρα για παραμονή στην εργασία. Ταυτόχρονα επιχειρούνται θεσμικές αλλαγές στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης.

Θέλω να σταθώ στο ειδικό καθεστώς που θεσπίζεται για την πλήρη προστασία της μητρότητας. Ακούστηκαν πολλά εδώ μέσα. Αλλά για την εργαζόμενη γυναίκα, την οποία αντιλαμβανόμαστε όλοι, θεσπίζεται ένα καθεστώς προστασίας κατά τα πρώτα έτη ηλικίας του παιδιού με τη χορήγηση ειδικής άδειας, ίση με έξι μήνες, κατά τη διάρκεια της οποίας θα μπορεί η μητέρα να επιδοτείται από τον Ο.Α.Ε.Δ. και να έχει και πλήρη κάλυψη για τον κλάδο κύριας σύνταξης, ενώ ταυτόχρονα, αν επιλέξει να εργάζεται, θα καταβάλει το μισό των ασφαλιστικών εισφορών για τον πρώτο χρόνο απασχόλησης μετά την απόκτηση του παιδιού. Και είναι μία πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι, ότι η ουσιαστική παροχή στη μητέρα και στο παιδί είναι στα πρώτα χρόνια ζωής του παιδιού. Τότε έχει ανάγκη το παιδί τη μάνα και η μάνα το παιδί. Ταυτόχρονα δημιουργείται το δικαίωμα της αναγνώρισης του πλασματικού χρόνου και προστασία των εργαζόμενων μητέρων που αφορά σε σύνολο πέντε ετών. Βεβαίως σταδιακά καταργείται η μείωση των ορίων ηλικίας για τη συνταξιοδότηση της μητέρας, ή αντίστοιχη αύξηση του ορίου της πλήρους συνταξιοδότησης.

Ένα πολύ βασικό είναι ότι ιδρύεται το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης των Γενεών. Μέχρι 1-1-2019 δημιουργούνται αποθεματικά, για να χρηματοδοτηθούν οι φορείς από τους τρεις τομείς που αναφέρθηκαν, με 4% από τα έσοδα του Φ.Π.Α., με 10% από κοινωνικούς πόρους από τους Φορείς, Κλάδους ή Λογαριασμούς Κοινωνικής Ασφάλισης και με 10% από τις αποκρατικοποιήσεις. Έτσι θα διασφαλίσουμε τους νεότερους. Η ίδρυση αυτού του Ταμείου απαντά σε αυτήν την αγωνία που έχει η νεολαία μας για το πότε και αν θα πάρουν σύνταξη. Είναι η πρώτη φορά που λαμβάνεται τέτοιο μεγαλόπνοο σχέδιο και μέτρο για τις επόμενες γενιές.

Θέλω και εγώ να σταθώ αντίστοιχα και στο θέμα της συνταξιοδότησης της αγρότισσας που επιβεβαιώσατε, κυρία Υπουργέ, ότι σε επόμενο σχέδιο νόμου αυτή η γυναίκα του μόχθου, για την οποία μιλήσαμε και την προηγούμενη εβδομάδα, θα βοηθηθεί. Ταυτόχρονα θέλω να σταθώ και στη ρύθμιση αυτή που αφορά τους εργαζόμενους μέσα στις γεωργικές συνεταιριστικές ενώσεις, τους εργαζόμενους που βοηθούν τον αγροτικό κόσμο, που μέχρι το όριο των ολοκληρωμένων προγραμμάτων θα πρέπει να βοηθηθεί.

Εν κατακλείδι, εκείνο που θέλω να πω είναι ότι οφείλουμε την ασφαλιστική μεταρρύθμιση -γι' αυτό και η Κυβέρνηση τολμά- στους πολίτες από τους οποίους πήραμε πρόσφατα την εντολή, στις επόμενες μελλοντικές γενιές, γιατί έχουν το δικαίωμα να κληρονομήσουν ένα δίκαιο και ασφαλές σύστημα. Γι' αυτό, με αίσθημα ευθύνης, στηρίζω την ασφαλιστική μεταρρύθμιση και φυσικά την υπερψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε την κ. Κόρκα.

Και ο τελευταίος ομιλητής της βραδιάς είναι ο κ. Ρέππας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Καλημέρα σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ασκούμενη πολιτική της Κυβέρνησης έχει ως συνέπεια να δυστυχεί ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού. Στην πατρίδα μας, όμως, στην Ελλάδα της Νέας Δημοκρατίας, πέραν των ανθρώπων, δυστυχούν και οι λέξεις και οι έννοιες από την κακοποίηση που υφίστανται από τη Νέα Δημοκρατία. Η Νέα Δημοκρατία αυτοθαυμάζεται και αυτοκολακεύεται με τη φαντασίωση ότι κάνει μεταρρυθμίσεις. Προσπαθεί να προσεταιριστεί το θετικό ήχο αυτής της έννοιας-λέξης, ενώ όποιες αλλαγές έχει προωθήσει στα χρόνια που κυβερνά είναι όλες, μα όλες, χωρίς καμμία εξαίρεση, σε βάρος των εργαζομένων, των ασφαλισμένων, των ασθενέστερων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας, είτε αυτές αφορούν τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας ή το ασφαλιστικό των τραπεζών, είτε αυτές αφορούν τις συλλογικές διαπραγματεύσεις ή το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων και τόσες άλλες, ενώ από τις πραγματικές και σημαντικές μεταρρυθμίσεις που προώθησαν οι κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ., η Νέα Δημοκρατία ήταν πάντοτε απούσα.

Αυτό το οποίο αποτελεί αξία σε μία σύγχρονη δημοκρατία, μεταξύ των άλλων, είναι ο διάλογος για τη σύνθεση των απόψεων ή την ανάδειξη των διαφορετικών θέσεων.

Ακούγαμε τον κ. Καραμανλή συχνά να μας εγκαλεί να προσέλθουμε σ' ένα διάλογο, τον οποίο επιθυμεί η Κυβέρνηση για την κοινωνική ασφάλιση.

Θυμίζω ότι η Νέα Δημοκρατία ως Αντιπολίτευση όχι μόνο δεν προσήλθε, αλλά μας κατήγγειλε όταν εμείς είχαμε αναλάβει τη δική μας νομοθετική πρωτοβουλία που οδήγησε στον μετέπειτα ν. 3029. Δεν συμμετείχε σε καμμία φάση του διαλόγου και όταν η πρωτοβουλία μας αυτή έφθασε στη Βουλή, η Νέα Δημοκρατία μας κατήγγειλε και απεχώρησε από τη Βουλή, δεν συμμετείχε καν στις συνεδριάσεις.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ., κόμμα θεσμικό, κόμμα εξουσίας, κόμμα ευθύνης, συμμετείχε στο διάλογο, χωρίς η Κυβέρνηση να σταθεί στο ύψος αυτού του διαλόγου αφού δεν κατέθεσε έστω ένα μνημόνιο με τις δικές της θέσεις. Οι θέσεις αποτυπώνονται γραπτώς για πρώτη φορά τώρα στη Βουλή με τη νομοθετική πρωτοβουλία που αναλαμβάνετε και μάλιστα μ' έναν τέτοιο τρόπο ώστε και η Ο.Κ.Ε. (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή) στην οποία κατά τα άλλα είχατε σε μία φάση αναθέσει αυτό το έργο, να μελετήσει δηλαδή το ασφαλιστικό πρόβλημα και να εισηγηθεί λύσεις, δεν είχε τη δυνατότητα να μελετήσει το σχέδιο το οποίο προτείνετε και να διατυπώσει τη γνώμη της. Είναι πρωτοφανές να συζητούμε νομοσχέδιο κοινωνικής ασφάλισης χωρίς να γνωρίζουμε ποια είναι η γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Θα ήθελα απευθυνόμενος στην ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης -Εργασίας θα ήταν το σωστό, «απασχόληση» σημαίνει απέχω από τη σχολή, απασχολούμαι, αλλά και αυτό είναι μέσα στις «μεταρρυθμίσεις» που έχετε κάνει- να πω, ότι ο σύμ-

μαχός σας είναι οι κοινωνικοί εταίροι και ιδίως οι εργαζόμενοι. Πρέπει να έχετε έναν ανοιχτό διάλογο μαζί τους, μια ειλικρινή και ευθεία συνεννόηση. Έπρεπε να αξιοποιήσετε τις επιτροπές του ν. 3144 τόσο για την απασχόληση όσο και για την κοινωνική προστασία τις οποίες θεσπίσαμε και τις αξιοποιήσαμε, αλλά δεν το κάνατε γιατί βλέπετε τους εργαζόμενους ως αντιπάλους σας. Και λυπάμαι όταν ακούω από σας να αναφέρεσθε με τον χαρακτηρισμό «ρετιρέ», για να θέξετε και να εκθέσετε –πιστεύετε– στα μάτια των πολιτών ομάδες εργαζομένων. Κατά τη δική μας άποψη –και πρέπει να είναι κατ' εξοχήν του Υπουργείου Εργασίας και Απασχόλησης η άποψη αυτή– «ρετιρέ» δεν υπάρχουν μεταξύ των εργαζομένων, μεταξύ των λαϊκών στρωμάτων της κοινωνίας. Τα «ρετιρέ» θα τα αναζητήσετε στους εργοδότες, στο κεφάλαιο, στις τράπεζες, σε εκείνους τους οποίους εξυπηρετείτε με χαριστικές ρυθμίσεις τις οποίες έχετε κάνει και είναι ουκ ολίγες!

Όπως και σήμερα με τη διαδικασία της ενοποίησης, την οποία προχωράτε χωρίς αναλογιστικές μελέτες, πρέπει να γνωρίζετε ότι απαλλάσσετε από υποχρεώσεις σημαντικούς εργοδοτικούς φορείς, κυρίως τράπεζες, οι οποίες θα πληρώσουν το υποεκατονταπλάσιο των υποχρεώσεων που έχουν ή θα προέκυπταν με βέβαιο τρόπο αν γίνονταν μια σωστή αναλογιστική μελέτη. Αλλά το εγχείρημά σας αυτό δεν προσεγγίζει το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης που είναι διπλό δημοσιονομικό και κοινωνικό ούτε από τη δημοσιονομική ούτε από την κοινωνική πτυχή του. Κάνετε απλώς μία ταμειακού τύπου επέλαση στα αποθεματικά κάποιων ταμείων προκειμένου να τα μεταφέρετε σε άλλα δήθεν αδύναμα ταμεία, χωρίς όμως να έχετε τις μελέτες εκείνες οι οποίες να προσδιορίζουν ποιο είναι το βάρος, το έλλειμμα, το άνοιγμα που έχει κάθε ταμείο και ποιοι είναι αυτοί που ευθύνονται γι' αυτό και θα αναλάβουν αυτό το βάρος.

Αυτό το οποίο επίσης ακυρώνετε είναι ένα σημαντικό κοινωνικό κεκτημένο που σας παραδώσαμε, που αποτελεί στοιχείο πολιτικής αναδιανομής, η οικονομική στήριξη του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης των μισθωτών με το 1% του Α.Ε.Π. ετησίως. Οι έχοντες και κατέχοντες που φορολογούνται χρηματοδοτούν τους αδύναμους χαμηλοσυνταξιούχους.

Νομίζω ότι η σύνδεση της χρηματοδότησης του τομέα κοινωνικής ασφάλισης των μισθωτών με την αύξηση του πλούτου ετησίως είναι μία πολιτική προοδευτική. Εσείς το καταργείτε αυτό και επιχειρείτε με ταμειακού τύπου παρεμβάσεις, όπως είπα, ιδίως με παρεμβάσεις σε παραμετρικές πτυχές του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, όπως είναι η αύξηση του ορίου ηλικίας, η μείωση των επικουρικών συντάξεων κ.λπ., να εξοικονομήσετε απλώς πόρους. Μα, η εξοικονόμηση φαίνεται ότι φθάνει περίπου τα 400-450.000.000 ευρώ ετησίως. Όταν η εισφοροδιαφυγή έχει απογειωθεί από τα 2.500.000.000 ευρώ που την παραλάβατε στα 6.500.000.000 ευρώ περίπου, δεν σκέπτεσθε ότι αν περιορίσετε κατά 10% τη εισφοροδιαφυγή, θα έχετε εξοικονόμηση 650.000.000 ευρώ ετησίως, δηλαδή 200.000.000 ευρώ παραπάνω από αυτά τα οποία επιδιώκετε να διακρίνετε μέσα από τη μείωση κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων;

Αρα λοιπόν έχετε κάνει κάποια μελέτη;

Εμείς όταν παρουσιάσαμε το ν.3029, ο νόμος αυτός ήταν αποτέλεσμα διαλόγου και συναίνεσης γιατί μόνο η συναίνεση παράγει στέρεες και μακρόπνοες λύσεις. Είχαμε τη μελέτη του ινστιτούτου της Γ.Σ.Ε.Ε. το 2005 και είχαμε προσφάτως την έκθεση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας μετά από ερώτημα του Υπουργείου όπου σας είπαν με σαφήνεια ότι το σύστημα ασφάλισης των μισθωτών που θεσπίσαμε με το ν. 3029 έχει βιωσιμότητα έως το 2030 εάν εφαρμοστεί με συνέπεια η ισχύουσα νομοθεσία και δεν την εφαρμόσατε. Αντιθέτως με τα όσα ισχυρίζεστε, δεν εφαρμόσατε τη νομοθεσία που ίσχυε. Υπονομεύσατε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, προκαλέσατε κρίση, θα έλεγα συνειδητά, ώστε να επικαλείσθε εν συνεχεία αυτήν την κρίση για να κάνετε αυτού του τύπου την παρέμβαση που κάνετε σήμερα.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι αντιφατικά και παράλογα αυτά που κάνετε, από τη μία να μην στηρίζετε οικονομικά το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και να προχωράτε σε επενδύ-

σεις τόσο ριψοκίνδυνες όσο αυτές των δομημένων ομολόγων. Ειρήσθω εν παρόδω, η «βαλίτσα» πήγε πολύ μακριά και ακόμη δεν έχει βρεθεί. Το σκάνδαλο αυτό παραμένει στο ακέραιο και βεβαίως θα αποκαλυφθεί η αλήθεια. Από την άλλη προχωράτε σε πολυτελή και πολυδάπανα προγράμματα θελούσιων εξόδου, ενώ δεν προχωράτε στα ασφαλιστικά ταμεία τη μηχανοργάνωση προκειμένου έτσι να περιστείλετε την εισφοροδιαφυγή. Όμως και η γενικότερη πολιτική σας, η κρίση που υπάρχει στην αγορά κάνει το μικρομεσαίο μαγαζάτορα να αποφεύγει, αφού δεν μπορεί να μην πληρώσει το λογαριασμό για το φως ή για το τηλέφωνο ή τον υπάλληλό του, να πληρώνει τις εισφορές του, χωρίς να είναι συστηματικός παράγων εισφοροδιαφυγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αντιλαμβάνομαι γιατί αλλάζετε τη ρύθμιση που προβλέπει τη συνταξιοδότηση μετά τη συμπλήρωση τριάντα επτά ετών εργασίας και ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας. Αυτή η πρότασή μας, όπως διατυπώθηκε από τα χείλη του ίδιου του Προέδρου του Κινήματος, πρέπει να αφορά πλέον και τους αγρότες και τις αγρότισσες. Μην έλθετε με ρύθμιση που θα μειώνει το όριο ηλικίας για τις αγρότισσες στο εξηκοστό έτος για να πάρουν σύνταξη. Γιατί ο αγρότης ή η αγρότισσα που συνήθως ή δεν σπουδάζουν ή έχουν έναν μικρό χρονικό κύκλο σπουδών μπαίνουν στην παραγωγική διαδικασία νωρίς, άρα μπορούν μετά από τριάντα επτά χρόνια εργασίας να λάβουν σύνταξη σε μικρότερη ηλικία από το εξηκοστό έτος. Όταν κάποιος εργάζεται και ασφαλιζεται για τριάντα επτά έτη, αξίζει να πάρει σύνταξη, είναι στο ακέραιο ανταποδοτική η σύνταξη που παίρνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Θα μου επιτρέψετε δύο-τρεις παρατηρήσεις ακόμη.

Όπως ελέγχθη από πολλούς συναδέλφους, ενάμισι εκατομμύριο πολίτες πλήττονται από τις ρυθμίσεις και θίγονται τα δικαιώματά τους. Περίπου διακόσιες πενήντα χιλιάδες γυναίκες στην κρίσιμη ηλικία σαράντα –σαράντα οχτώ χρόνων έχουν μία αύξηση των χρόνων παραμονής στην εργασία και την ασφάλιση που φτάνει μέχρι τα πέντε έτη.

Εδώ πια «χάνει η μάνα το παιδί τη μάνα», όπως και γενικότερα σ' όλες τις ρυθμίσεις, ενώ οι επικουρικές συντάξεις μειώνονται, σε κάποιες περιπτώσεις και σε ποσοστό που ξεπερνά το 60% των σημερινών επιπέδων και αυτό αφορά περίπου ένα εκατομμύριο συνταξιούχους.

Όσον αφορά το περίφημο κεφάλαιο αλληλεγγύης: είναι μία ιδέα που πήρατε από το δικό μας πρόγραμμα αλλά πάλι την κακοποιείτε γιατί τροφοδοτείτε αυτό το κεφάλαιο με πόρους οι οποίοι επιβάλλονται αδικώς στο μέσο πολίτη, στον χαμηλόμισθο πολίτη μέσω του Φ.Π.Α., τι κάνετε; Πάτε στα ταμεία των εργαζομένων και ασφαλισμένων...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, είναι οι τελευταίες μου φράσεις, σας παρακαλώ, αφού κλείνει και η συνεδρίασή μας.

Επιτίθεστε στα ταμεία εργαζομένων και ασφαλισμένων όπως είναι οι δικηγόροι, οι νομικοί, οι γιατροί που ξέρετε ότι αυτοί δεν συνταξιοδοτούνται στο εξηκοστό ή στο εξηκοστό πέμπτο έτος. Εργάζονται και μετά το εβδομηκοστό έτος συνήθως, άρα λογικό είναι τα ταμεία τους να έχουν υψηλά αποθεματικά. Θα πρέπει αλλιώς να τα αξιοποιήσετε.

Εσείς βρήκατε, λοιπόν, σε αυτά τα ταμεία ένα σημαντικό ποσό, το οποίο ουσιαστικά θέλετε να μεταφέρετε σε άλλα ταμεία, να τα χρησιμοποιήσετε για επενδύσεις –έχει κάνει λόγο ο Υπουργός Οικονομίας σχετικά– για να απαγκιστρωθείτε από την υποχρέωση που προέβλεπε ο δικός μας νόμος να χρηματοδοτείται μέσω του προϋπολογισμού με το 1% του Α.Ε.Π. ετησίως το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης.

Έχω τη γνώμη –και πολλά μπορώ να αναφέρω ακόμη– ότι τα μέτρα τα οποία προωθείτε είναι αντικοινωνικά και είναι αντιασφαλιστικά. Όχι μόνο δεν λύνετε το ασφαλιστικό, αλλά θα έλεγα ότι δένετε χειροπόδαρα τους εργαζόμενους και τους ασφαλισμένους. Τα «δεν» του κ. Καραμανλή αποδείχθηκε ότι δεν είχαν κανένα αντίκρισμα αλήθειας. Να είστε σίγουροι όμως

ότι το «δεν» του ελληνικού λαού στην πολιτική σας θα έχει αντίκρισμα στις επόμενες εκλογές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Τρίτης 26 Φεβρουαρίου 2008 και ερωτάται το Σώμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Τρίτης 26 Φεβρουαρίου 2008 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 3.34' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τρίτη 18 Μαρτίου 2008 και ώρα 17.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: α) συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις» και β) συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

